

การตรวจวัดความเข้มข้นกําaziradonภายในและภายนอกบ้านเรือน
ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

Indoor – Outdoor Radon Concentration Measurement
in Songkhla Province Area

อภิญญา ติพิกรณ์พันธ์

Apinun Titiponpun

เลขที่	QD181.R6 ๐๔๖ ๒๕๔๓ ถ. ๒
Order Key	28868
Bib Key	177761
/ ๑. ๒. ๐. ๘. ๒๕๔๓ /	

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Master of Science Thesis in Physics

Prince of Songkhla University

2543

ชื่อวิทยานิพนธ์

การตรวจดูความเข้มข้นก๊าซเรือนกระจกในและภายนอกบ้านเรือน
ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

ผู้เขียน

นายอภินันท์ สุติภรณ์พันธ์

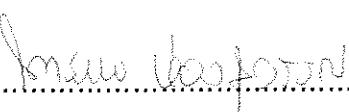
สาขาวิชา

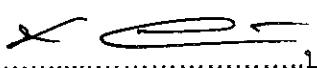
พลังงาน

คณะกรรมการที่ปรึกษา

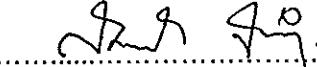
คณะกรรมการสอบ

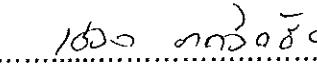
.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราวุฒิ ชิตตระการ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไตรภพ ผ่องสุวรรณ)

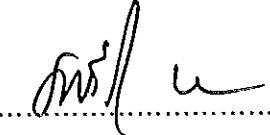
.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราวุฒิ ชิตตระการ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไตรภพ ผ่องสุวรรณ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร จงคำ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชวง ภาควัฒน์ชัย)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น^{๑๖๐ ๗๙๐๘๖}
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลังงาน

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ นำรุ่งรักษ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อวิทยานิพนธ์ การตรวจวัดความเข้มข้นกําชีวเดอนกําชีวเดอนภายในในแหล่งน้ำ

บ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

ผู้เขียน นายอภินันท์ สุติภรณ์พันธ์

สาขาวิชา พลังงาน

ปีการศึกษา 2542

พิจารณาโดยที่ประชุมที่ประชุม
ที่ประชุมด้วยคะแนนเสียง
ให้รับรอง

บทคัดย่อ

๘ ๗.๗. ๒๕๔๓

เดอนเป็นกําชีวมัมมารังสีที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และจัดเป็นสารก่อมะเร็งในมนุษย์ งานวิจัยนี้จึงได้ทำการศึกษาและตรวจวัดระดับความเข้มข้นกําชีวเดอนภายในในแหล่งน้ำของ หลุมดิน ในดิน และในทราย โดยอาศัยชุดตรวจวัดรอยรังสีแอลฟ่า ชนิดแผ่นพลาสติก CR - 39 ทำการตรวจวัดเป็นเวลา 40 วัน จากนั้นนำมา กัดขยายรอยและด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) ความเข้มข้น 6.25 มล/ลิตร ที่อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 100 นาที ค่าความหนาแน่นรอยรังสี แอลฟ่าที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR - 39 ต่อพื้นที่ 40 ตารางมิลลิเมตร จะถูกตรวจนับด้วยกล้องจุลทรรศน์ ระดับความเข้มข้นกําชีวเดอนภายในบ้านเรือน จะหาได้จากสีน้ำเงินที่เปลี่ยนมาตราชูรา

จากการวิเคราะห์พบว่าระดับความเข้มข้นกําชีวเดอนภายในบ้านเรือน 1,375 นล. ในพื้นที่ 16 อำเภอของจังหวัดสงขลา มีค่าอยู่ในช่วง 19 – 935 Bq/m³ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 268 Bq/m³ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 141 Bq/m³ ค่าความเข้มข้นเฉลี่ยภายในบ้านเรือนของกําชีวเดอนที่มีค่าต่ำสุดและสูงสุด มีค่า 189 และ 327 Bq/m³ ที่อำเภอคลองหอยไผ่ และอำเภอหาดทูม ตามลำดับ ซึ่งค่าที่วัดได้ในครั้งนี้มีค่าสูงกว่าระดับเกิดจำกัดที่ 148 Bq/m³ ของ USEPA ในจำนวน 16 อำเภอของจังหวัดสงขลาที่มีเพียงอำเภอหาดทูมเท่านั้น ที่ทุกพื้นที่มีระดับความเข้มข้นภายในบ้านเรือนมีค่าสูงกว่า 300 Bq/m³ จึงใช้เป็นพื้นที่พิเศษที่จะทำการตรวจวัดความเข้มข้นกําชีวเดอนในเมืองตีนตัวย พบร่วมระดับความเข้มข้นกําชีวเดอนภายในบ้านเรือนของอำเภอหาดทูมที่ตรวจวัดได้ มีค่าอยู่ในช่วง 9 – 416 Bq/m³ และมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 174 Bq/m³ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 102 Bq/m³ จากการตรวจวัดระดับความเข้มข้นกําชีวเดอนในภาคของหลุมดิน ในอำเภอหาดทูม พบร่วมค่าอยู่ในช่วง 1,364 – 312,546 Bq/m³ และมีค่าเฉลี่ย 36,107 ± 41,568 Bq/m³ ส่วนระดับความเข้มข้นกําชีวเดอนในกลุ่มตัวอย่างดินของอำเภอหาดทูมที่ตรวจวัดได้ มีค่าอยู่ในช่วง 1 – 67.9 Bq/kg โดยมีค่าเฉลี่ย 8 ± 8.4 Bq/kg และการตรวจวัดระดับความเข้มข้นกําชีวเดอนในตัวอย่างทรายก่อสร้าง ในจังหวัดสงขลา พบร่วมค่าอยู่ในช่วง 0.2 – 9.4 Bq/kg และมีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.6 และ 1.3 Bq/kg ตามลำดับ

Thesis Title Indoor - Outdoor Radon Concentration Measurement in Songkhla Province Area
Author Mr. Apinun Titiponpun
Major Program Physics
Academic Year 1999

Abstract

Radon is a naturally occurring radioactive gas. Exposure to radon it may cause a lung cancer. The radon activity concentrations were measured using plastic CR – 39 detector and were exposed to radon during 40 days. The detector were etched in 6.25 N NaOH solution at 85°c for 100 minutes. The measurements of alpha tracks were counted using optical microscope. The track density in the plastic detector are carrelated to the radon concentration level in air with standard calibration curve.

Results show that indoor radon concentration for 1,375 dwellings in Songkhla Province ranged from 19 to 935 Bq/m³ with an arithmetic mean of 268 Bq/m³, standard deviation of 141 Bq/m³. The minimum arithmetical mean radon concentration is 189 Bq/m³ found at Amphoe Khlong Hoi Khong, and the maximum arithmetic radon concentration is 327 Bq/m³ found at Amphoe Na Mom. The arithmetic mean indoor radon levels exceed EPA's 148 Bq/m³ action level. Out of sixteen Amphoe in Songkhla province area, Amphoe Na Mom was selected as a special area to measure other parameter of radon concentration. Outdoor concentration of Amphoe Na Mom rang from 9 to 416 Bq/m³ with an arithmetic mean of 174 Bq/m³, standard deviation of 102 Bq/m³. The soil gas levels resulted rang from 1,364 to 312,546 Bq/m³ with an average concentration (AM ± SD) of 36,107 ± 41,568 Bq/m³. Radon concentration in soil of Amphoe Na Mom rang from 1 to 67.9 Bq/kg with an average concentration (AM ± SD) of 8 ± 8.4 Bq/kg. Radon concentration in sand of Songkhla Province area rang from 0.2 to 9.4 Bq/kg with an arithmetic mean and standard deviation of 2.6 and 1.3 Bq/kg, respectively.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสองท่านคือ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัช ชิตตระการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ไตรภพ พ่องสุวรรณ ที่ได้ให้คำปรึกษา ช่วยแนะนำ และให้แนวคิดแก่ ข้าพเจ้าเสมอมา จนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลั่นได้

ขอขอบคุณบันทึกวิทยาลัย ภาควิชาฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สำนักงาน พลังงานปะมาณูเพื่อสันติ รวมทั้งสภากิจจยแห่งชาติ ที่สนับสนุนทุนวิจัย

ขอขอบคุณ อาจารย์สุขสวัสดิ์ ศรีราษฎร์ อาจารย์คณฤทธิ์ วัฒนาวิที และคุณนิตชญา ชุมน์ปรีชา เป็นพิเศษ สำหรับความช่วยเหลือในงานภาคสนามและในห้องปฏิบัติการ ตลอดจน คุณประสาณ เจียบุตร คุณวิทูร ศุจิตธุรา คุณอัญญารชัย ดาวรุณสุวรรณ คุณไตรตะวัน คงแก้ว คุณเดชา ปัตรารรณ คุณวิศิษฐ์ แก้วอ่อน ที่ช่วยงานภาคสนาม คุณแพร่มิกา หยุวัน ที่ช่วยเหลือ ติดต่อทางประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ฝ่ายข้อมูลทรัพยากรัฐธรรมชาติฯ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลา รวมทั้งพี่ๆ น้องๆ ภาควิชาฟิสิกส์ที่ให้ความ ร่วมมือและช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ อาจารย์นุกูล มนีรัตน์และคณะคู-อาจารย์โง่เรียนลำทับปะชาณุเคราะห์ ที่ส่งเสริมและให้โอกาสที่ดี

สุดท้ายขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และขอขอบคุณพี่ๆ ที่เป็นแรงใจและเชื่อมั่นใน ตัวข้าพเจ้าตลอดมา

อภินันท์ ชูติกรณ์พันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
Abstract	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
รายการตาราง	(7)
รายการภาพประกอบ	(12)
บทที่	
1. บทนำ	1
บทนำต้นเรื่อง	2
การตรวจเอกสาร	4
วัตถุประสงค์	27
2. วิธีการวิจัย	28
วัสดุ	28
อุปกรณ์	29
วิธีการดำเนินการ	30
3. ผลและการอภิปรายผล	52
4. บทวิจารณ์	111
5. สรุปและเสนอแนะ	117
บรรณานุกรม	120
ภาคผนวก	127
ประวัติผู้เขียน	182

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
1.1 มาตรฐานความเข้มข้นก้าวเดือนในภาคของหน่วยงานต่างๆ ในประเทศไทย	9
1.2 สถิติโรมะเง็งปอดของประชากรจังหวัดสงขลา พ.ศ. 2535 – 2539	11
1.3 การเปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดคันเนื่องจาก ก้าวเดือน	13
1.4 ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือนในบางประเทศที่มีการตรวจวัด	19
1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยูเรเนียมที่ผิวดิน กับความเสี่ยงขันเนื่องจาก ศักย์เดือน	23
2.1 ผลการเตรียมสารเดือนมาตรฐาน สำหรับใช้ตรวจวัดก้าวเดือนภายใน และภายนอกบ้านเรือน	39
2.2 ผลการเตรียมสารเดือนมาตรฐาน สำหรับใช้ตรวจวัดก้าวเดือนในชากาด ของหมู่บ้าน	41
2.3 ผลการเตรียมสารเดือนมาตรฐาน สำหรับใช้ตรวจวัดก้าวเดือนที่แพร่กระจาย กลุ่มตัวอย่างติดน้ำและทรวยก่อสร้าง	43
3.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอเมือง	53
3.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอที่	54
3.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอสิงหนคร	54
3.4 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอหาดใหญ่	55
3.5 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอกระแสสินธุ์	55

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
3.6 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ของอำเภอจะนะ	56
3.7 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ของอำเภอเมืองสงขลา	57
3.8 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ของอำเภอเทพา	57
3.9 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ของอำเภอบางกล้ำ	58
3.10 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ของอำเภอระโนด	58
3.11 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ของอำเภอสะบ้าย้อย	59
3.12 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ของอำเภอสะเดา	59
3.13 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ของอำเภอรัตภูมิ	60
3.14 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ของอำเภอคุณเนย	60
3.15 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ของอำเภอคลองหอยโข่ง	61
3.16 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ของอำเภอสหัสพงษ์	61
3.17 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ของแต่ละอำเภอ ในจังหวัดสงขลา	85
3.18 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในแต่ละตำบล ในพื้นที่จังหวัดสงขลา	93

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
3.19 ค่าสถิติของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน เที่ยบกับระดับ 148 Bq/m ³ และ 296 Bq/m ³	96
3.20 ค่าสถิติของการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนในบ้านเรือน ในจังหวัดสงขลา	97
3.21 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายนอกบ้านเรือน ของจำเกอนานมื่อม	99
3.22 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่แพร่ร่มมาจากกลุ่ม ตัวอย่างทรายก่อสร้าง ของจังหวัดสงขลา	105
3.23 ตัวอย่างผลการตรวจวัดกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนของพื้นที่ต่างๆ ในต่างประเทศ	109
3.24 การวิเคราะห์โอกาสเป็นมะเร็งปอดของประชาชนอันเนื่องมาจากการก๊าซเรดอน ในจังหวัดสงขลา เมื่อใช้เกณฑ์การไม่สูบบุหรี่ของ USEPA (1992)	110
ก - 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของละลายน้ำเดี่ยมมาตรฐานและ อัตราการสลายตัวเฉลี่ยของก๊าซเรดอนในช่วงเวลา 40 วัน ที่ทำการตรวจวัด	131
ก - 2 ผลการเตรียมสารมาตรฐานเรดอนสำหรับใช้ตรวจวัดก๊าซเรดอน ภายในและภายนอกบ้านเรือน	132
ก - 3 ผลการเตรียมสารมาตรฐานเรดอนสำหรับใช้ตรวจวัดก๊าซเรดอน ในอากาศของหลุมดิน	133
ก - 4 ผลการเตรียมสารมาตรฐานเรดอนสำหรับใช้ตรวจวัดก๊าซเรดอน ที่แพร่ร่มมาจากกลุ่มตัวอย่างดินและทรายก่อสร้าง	134
ข - 1 ผลการตรวจวัดก๊าซเรดอนภายนอกบ้านเรือน ของจำเกอนานมื่อม	135
ข - 2 ผลการตรวจวัดก๊าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน ของจำเกอนานมื่อม	137
ข - 3 ผลการตรวจวัดก๊าซเรดอนที่แพร่ร่มมาจากกลุ่มตัวอย่างดิน ของจำเกอนานมื่อม	142
ข - 4 ผลการตรวจวัดก๊าซเรดอนที่แพร่ร่มมาจากกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง ในจังหวัดสงขลา	147

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
ค - 1 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนเรดอนภายในบ้านเรือน ของแต่ละอำเภอ	153
ค - 2 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนเรดอนในระดับจังหวัด	161
ค - 3 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนเรดอนมายனอกเรือน ของอำเภอหน่อม	162
ค - 4 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนเรดอนในอาคาร ของหมู่บ้าน ของอำเภอหน่อม	162
ค - 5 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนเรดอนที่แพร่ มาจากกลุ่มตัวอย่างติด ของอำเภอหน่อม	163
ค - 6 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนเรดอนที่แพร่มาจากกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง ในจังหวัดสงขลา	163
ง - 1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอกระแสสินธุ์	165
ง - 2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอคนเนียง	166
ง - 3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอจะนะ	166
ง - 4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอคลองหอยโข่ง	167
ง - 5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอเทพา	167
ง - 6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอหาดวี	168
ง - 7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอหน่อม	168
ง - 8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอบางกล้ำ	169
ง - 9 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอเมือง	169
ง - 10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอโนนด	170
ง - 11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอรัตภูมิ	170
ง - 12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอำเภอสทิงพระ	171

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
๔ - 13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำเกอสະเดา	171
๔ - 14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำเกอสະບ້າຍໝຍ	172
๔ - 15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำเกอສິງහນຄາ	172
๔ - 16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำเกอหาດໃຫມ່	173
๔ - 17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของຈັງຫວັດສົງຂລາ	174
๔ - 18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความເຂັ້ມຂຶ້ນກີ້າຊເຣດອນ ກາຍນອກປັ້ນເວື່ອນ	175
๔ - 19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความເຂັ້ມຂຶ້ນກີ້າຊເຣດອນ ໃນຂາກສະຂອງຫລຸມດິນ ຂອງจำເກອນາໜ່ອມ	176
๔ - 20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความເຂັ້ມຂຶ້ນກີ້າຊເຣດອນທີ່ແພວ ມາຈາກກຸ່ມຕ້າວຍ່າງດິນ ຂອງจำເກອນາໜ່ອມ	177
๔ - 21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความເຂັ້ມຂຶ້ນກີ້າຊເຣດອນທີ່ແພວ ມາຈາກກຸ່ມຕ້າວຍ່າງທ່າຍກ່ອສ້າງ ຂອງຈັງຫວັດສົງຂລາ	178

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1.1 เส้นทางของก้าชเดコンเข้าสู่ปอด	12
1.2 แผนที่ค่อนหัวร์แสดงความเข้มข้นภูเรเนียมที่ผิวดินรอบลุ่มน้ำ	23
ทะเลสาบสงขลา	
2.1 ลักษณะชุดตรวจวัดก้าชเดคอนในอากาศ	31
2.2 ลักษณะการติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเดคอน	33
2.3 ลักษณะชุดตรวจวัดก้าชเดคอนในอากาศของหลุมดิน	35
2.4 ลักษณะการติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเดคอนในอากาศของหลุมดิน	35
2.5 กราฟปรับเทียบมาตรฐานสำหรับการตรวจวัดก้าชเดคอนภายใน และภายนอกบ้านเรือน	40
2.6 กราฟปรับเทียบมาตรฐานสำหรับการตรวจวัดก้าชเดคอน ในอากาศของหลุมดิน	42
2.7 กราฟปรับเทียบมาตรฐานสำหรับการตรวจวัดก้าชเดคอนที่แพร์มจากกลุ่ม ตัวอย่างดิน และกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง	44
2.8 การกัดขยายรอยรังสีเอกซ์เพลฟ้าที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR – 39 ในสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH)	48
2.9 กล้องจุลทรรศน์ที่ใช้ในการตรวจนับความหนาแน่นรอยรังสีเอกซ์เพลฟ้า ที่เกิดขึ้นบนพลาสติก CR – 39	48
2.10 ลักษณะรอยรังสีเอกซ์เพลฟ้าที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR – 39	49
3.1 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าชเดคอนมากยในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอหนองคาย	62
3.2 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าชเดคอนมากยในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอหนองคาย	63
3.3 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าชเดคอนมากยในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอหนองคาย	64

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
3.4 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอหาดใหญ่	65
3.5 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอกระแสลงค์	66
3.6 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอจะนะ	67
3.7 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอเมือง	68
3.8 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอเทพา	69
3.9 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอบางคล้า	70
3.10 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอระโนด	71
3.11 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอสะบ้าย้อย	72
3.12 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอสะเดา	73
3.13 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอรัตภูมิ	74
3.14 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอคนเนย	75
3.15 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรตองนายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอคลองหอยปิ่ง	76

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
3.16 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอทิพย์พะ	77
3.17 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของจังหวัดสิงขลา	78
3.18 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำในบ้านเรือน ของแต่ละอำเภอ ในพื้นที่จังหวัดสิงขลา	87
3.19 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสิงขลา	93
3.20 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำในบ้านเรือน ในพื้นที่ จังหวัดสิงขลา	94
3.21 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำนอกบ้านเรือน ของอำเภอนาหม่อม	99
3.22 ค่อนทั่วไปแสดงระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำนอกบ้านเรือน ซึ่งอนทับแผนที่ของอำเภอนาหม่อม	100
3.23 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำ ในภาคของหมู่บ้าน ของอำเภอนาหม่อม	101
3.24 ค่อนทั่วไปแสดงระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำในภาคของหมู่บ้าน ซึ่งอนทับแผนที่ของอำเภอนาหม่อม	102
3.25 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำที่เพริ่มจากกลุ่ม ตัวอย่างเดียว ของอำเภอนาหม่อม	104
3.26 ค่อนทั่วไปแสดงระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำที่เพริ่มจากกลุ่ม ตัวอย่างเดียว ซึ่งอนทับแผนที่ของอำเภอนาหม่อม	106
3.27 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกําชีวิตร่องน้ำที่เพริ่มจากกลุ่ม ตัวอย่างทรายก่อสร้าง ของจังหวัดสิงขลา	107

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ก - 1 พื้นที่ของแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ใช้ในการบดรอยรังสีแล็ปฟ่า สำหรับข้อ ก.1	179
ก - 2 พื้นที่ของแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ใช้ในการบดรอยรังสีแล็ปฟ่า สำหรับข้อ ก.2	180
ก – 1 โครงสร้างหัวนีวิทยาของคำภายนานมื่อม จังหวัดสงขลา	181

บทที่ 1

บทนำ

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์นั้นได้รับรังสี ทั้งจากแหล่งกำเนิดรังสีที่มีอยู่ในธรรมชาติ และจากแหล่งกำเนิดรังสีที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัสดุสมิเกจากนอกโลก รังสีจากเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ฯลฯ แต่จากการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า ประชาชนได้รับรังสีที่มาจากก้าวเดคนมากที่สุด ประมาณ 56 เปอร์เซ็นต์ (Air Chek, 1999) ของปริมาณรังสีทั้งหมดที่ประชาชนได้รับ ซึ่งก้าวเดคนนี้มีอยู่ทั่วไปในธรรมชาติ ก้าวเดคนถูกค้นพบโดยนักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมันชื่อ Friedrich Ernst Dom ในปี 1900 ช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 มีการศึกษาเรื่องของก้าวเดคนกันอย่างกว้างขวางเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา และในกลุ่มประเทศยุโรป แต่ในปัจจุบันได้มีการศึกษาเกี่ยวกับก้าวเดคนทั่วโลก นอกจากนี้ยังมีการตีตัวต่อความเสี่ยงขั้นเนื่องมาจากการก้าวเดคน กลุ่มบุคคลที่ให้ความสนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ได้แก่ นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ และนักระบาดวิทยา เนื่องจากก้าวเดคนเป็นสารกัมมันตรังสี แนวทางการศึกษาจึงใช้เทคนิคทางนิวเคลียร์เป็นหลัก

เมื่อถัดจากประเทศไทยยังมีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่น้อยมาก และในภาคใต้ของประเทศไทยเอง ยังไม่ได้มีการศึกษาด้านค่าว่าและตราจักรดับความเข้มข้นของก้าวเดคนภายในและภายนอกบ้านเรือนในพื้นที่ของจังหวัดต่างๆ อย่างจริงจังมาก่อน ดังนั้นงานวิจัยนี้ จึงได้ทำการศึกษาด้านค่าว่าและทำการตราจักร หารดับความเข้มข้นก้าวเดคนภายในและภายนอกบ้านเรือนในพื้นที่จังหวัดสงขลา ซึ่งวิธีการและผลที่ได้สามารถใช้เป็นแนวทางในการตราจักรดับความเข้มข้นก้าวเดคนในพื้นที่ของจังหวัดอื่นๆ และเป็นประโยชน์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาใช้ประเมินความเสี่ยงในเบื้องต้น ตลอดจนใช้ในการวางแผนหรือหามาตรการ สำหรับใช้แก้ปัญหารดับความเข้มข้นก้าวเดคนภายในบ้านเรือนต่อไป

1.1 บทนำต้นเรื่อง

เรดอน (^{222}Rn) เป็นกําazi กัมมันตรังสีที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น และไม่มีรส ที่อุณหภูมิปกติ (Otton, et al., 1993) สามารถตัดกับเครื่องชีวิต 3.824 วัน (General Electric, 1977) เป็นผลิตผลมาจากการสลายตัวของธาตุเรเดียม (^{226}Ra) ซึ่งเกิดจากการสลายตัวของธาตุยูเรเนียม (^{238}U) ที่เป็นสารตั้งต้น การที่บ้านเรือนของประชาชนตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีปริมาณของธาตุเรเดียมและธาตุยูเรเนียมปะปนอยู่ในดิน หิน ทราย และน้ำบาดาลสูง ย่อมมีผลโดยตรงต่อระดับความเข้มข้นกําazi เรดอนภายในบ้านเรือน ของประชาชนเหล่านี้ เนื่องจากกําazi เรดอนที่มากจากดิน หิน ทราย และน้ำบาดาลที่อยู่แวดล้อมบ้านเรือนเหล่านี้ สามารถเข้าไปสะสมอยู่ภายในบ้านเรือน ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะบุคคลที่ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่อาศัยในบ้านเรือนเหล่านี้ ทั้งนี้เพราะว่าระดับความเข้มข้นกําazi เรดอนภายในบ้านเรือนของประชาชน มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเกิดมะเร็งปอด (US National Academy of Sciences, NAS-BEIR VI, 1998) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การที่ประชาชนอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีระดับความเข้มข้นกําazi เรดอนสูง เป็นการเพิ่มความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอด แม้ว่าจะยังมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อสุขภาพ อันเนื่องมาจากกําazi เรดอนเข่นเดียวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมตัวอื่นๆ แต่อย่างไรก็ตามนักวิทยาศาสตร์เชื่อมั่นว่าความเสี่ยงอันเนื่องมาจากกําazi เรดอนนั้น สูงกว่ามลพิษทางสิ่งแวดล้อมตัวอื่นๆ ที่จัดเป็นสารก่อให้เกิดมะเร็งปอด จากข้อมูลดิจิตอลแสดงค่าความเข้มข้นของยูเรเนียม ที่ผู้ดินในพื้นที่จังหวัดสงขลา ที่ได้จากการบินสำรวจค่ากัมมันตรังสีของ U, Th, K (กรมทรัพยากรัตน์, 2532) พบว่าหาดพื้นที่มีระดับความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิด din ถูงกว่า 4 ppm eU ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4 - 8 ppm eU จากการศึกษาปริมาณยูเรเนียมที่ปะปนอยู่ในหินชนิดต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดสงขลา พัทลุง และปัตตานี พบว่ามีค่าความเข้มข้นยูเรเนียมเฉลี่ยดังนี้ หินแกรนิตเท่ากับ 18.43 ± 4.81 ppm eU หินดินดานเท่ากับ 17.97 ± 3.53 ppm eU หินปูนเท่ากับ 3.12 ± 2.83 ppm eU และหินทรายเท่ากับ 1.28 ± 3.83 ppm eU (สุขสวัสดิ์ ศิริจากรุกุล, 2537) ดังนั้นประเมินได้ว่าจังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงต่อกําazi เรดอน แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อระดับความเข้มข้นกําazi เรดอนภายในบ้านเรือนของประชาชน เช่นวัสดุที่นำมาใช้ก่อสร้างบ้านเรือน ตลอดจนการระบายอากาศและระบบการระบายอากาศภายในบ้านเรือน เป็นต้น

จากที่ได้กล่าวมาในเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่าก้าวแรกนัดเป็นสารที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อมนุษย์ โดยที่ประสาทสมัผัสทั้งห้าของร่างกายมนุษย์ไม่สามารถรับรู้ได้ การที่จะทราบถึงระดับความเข้มข้นก้าวแรกนัดที่แท้จริง จำเป็นที่จะต้องทำการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าวแรกอย่างในบ้านเรือนของประชาชน โดยอาศัยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ช่วยในการตรวจวัด ดังนั้นงานวิทยานิพนธ์นี้จึงให้ความสนใจกับพื้นที่ของจังหวัดสงขลา เป็นกรณีพิเศษ

ข้อมูลที่นำไปของจังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่อยู่ทางภาคใต้ตอนล่างของประเทศไทย อยู่ฝั่งตะวันออกติดทะเลทางด้านอ่าวไทย มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 7,500 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตทางด้านเหนือครองจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง ทางด้านใต้ครองจังหวัดยะลา, ปัตตานี และประเทศไทยเล็กน้อย ทางด้านตะวันตกครองจังหวัดพัทลุงและจังหวัดสตูล

จังหวัดสงขลาแบ่งพื้นที่ออกเป็น 16 อำเภอ ทั้งจังหวัดมีประชากรอยู่ประมาณ 1.2 ล้านคน ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลมีประมาณ 22 เพรอร์เซ็นต์ ของจำนวนทั้งหมด โดยจะอาศัยอยู่กันหนาแน่นเป็นพิเศษในเขตตัวเมืองของอำเภอเมืองสงขลา อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเดา (National Statistic Office, 1992)

ก. ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดสงขลานั้น สามารถแบ่งออกเป็นเขตทางด้านภูมิประเทศได้เป็น 4 เขตใหญ่ๆ ดังนี้

- 1) เขตสันทรายและที่ราบลุ่ม ได้แก่ อำเภอกระเส็นธิ อำเภอสทิงพระ อำเภอโนนด อำเภอสิงหนคร อำเภอเมืองสงขลา อำเภอนาหมื่น อำเภอจะนะ อำเภอเทพา
- 2) เขตคานและที่ราบลุ่ม ได้แก่ บางส่วนของอำเภอหาดใหญ่ อำเภอคานเนียง อำเภอรัตภูมิ
- 3) เขตที่ราบสูมริมทะเลสาบ ได้แก่ บางส่วนของอำเภอหาดใหญ่ อำเภอคานเนียง อำเภอบางกล้ำ อำเภอเมืองสงขลา
- 4) เขตภูเขาและที่ราบเชิงเขา ได้แก่ อำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอสะเดา และบางส่วนของอำเภอหาดใหญ่

๒. ภูมิอากาศ

จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดที่อยู่ชายฝั่งด้านตะวันออกของแหลมไทยตอนใต้ จึงมีภูมิอากาศเป็นแบบร้อนชื้น มีฤดูกาลอยู่เพียง 2 ฤดูเท่านั้น นั่นคือฤดูร้อนจะเริ่มตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน นอกจากนี้มีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดจากทะเลอันดามันฝ่ายใต้สู่ภาคไทย ซึ่งจะทำให้มีภูมิอากาศแห้งแล้ง และอุณหภูมิสูงขึ้นเล็กน้อยเฉลี่ยประมาณ 26.6 องศาเซลเซียส จังหวัดสงขลาจะมีอุณหภูมิสูงที่สุดในเดือนเมษายน และมีลมอ่อนเฉลี่ย 5.5 นิอต ทະເລເວີບຄົ່ງມີຄືນແລກນ້ອຍ ສ່າງຖຸຝັນເວີມຕັ້ງແຕ່ເດືອນພຸດຍຈິການດີ່ງເດືອນມີນາຄມ ມີມรสຸມຕະວັນອອກເຂົ້າໃຫຍ່ແລ້ວມຄຸມມຣສຸມຕະວັນອອກ ຊຶ່ງມີຄວາມກົດອາກາສສູງພັດເຂົ້າມາ ໂດຍ ນໍາໄອນໍາເຂົ້າມາເປັນປົມາມນາກແລະຕລອດເວລາ ທຳໄໝຝັນທຸກໃນເດືອນພຸດຍຈິການດີ່ງເດືອນມກຮາຄມ ແລະຄ່ອຍໆ ນ້ອຍລົງໃນເດືອນກຸມພັນຊີແລ້ວມີນາຄມຕາມລຳດັບ ຊຶ່ງມີປົມາມນໍາຝັນ ເນື່ອຍ 123.7 ມິລສີເມຕຣາຕ່ອເດືອນ ໃນເດືອນພຸດຍຈິການແລະເດືອນພັດເຂົ້າມາ ຈະມີອຸນຫຼາມເລື່ອຍ ຕໍ່າສຸດປະປານ 23 ອົງສາເຊລເຊີຍ (Chaimanee และ Tiyapirach, 1983)

1.2 การตรวจเอกสาร

1.2.1 ลักษณะทั่วไปของเรดอน (^{222}Rn)

เรดอนเป็นก๊าซกัมมันตรังสี สามารถมองเห็นได้ยากและฟ้ากับธาตุผลิตผลที่มีคริสตัลสันได้แก่ โปโลเนียม-218 (^{218}Po) ครึ่งชีวิต 3 นาที ตะกั่ว-214 (^{214}Pb) ครึ่งชีวิต 26.8 นาที บิสมัท-214 (^{214}Bi) ครึ่งชีวิต 19.8 นาที (General Electric, 1977) เป็นต้น สุดท้ายของการสลายตัวจะได้ธาตุที่เสียร คือ ตะกั่ว-206 (^{206}Pb) ทั้งนี้เรดอนมีรัศมีອະ瞳อมเท่ากับ 1.34 จั๊งสตรอม (\AA) ซึ่งจัดเป็นก๊าซหนัก มีความหนาแน่นมากกว่าอากาศปะปານ 9 เท่า แต่เนื่องจากว่าเรดอนนั้นเป็นก๊าซอະ瞳อมเดียว จึงง่ายที่จะหลุดหรือฝ่ามือเข้าไปในรัศดุท้วา ไป เช่น กระดาษ เครื่องหนัง พลาสติกที่มีความหนาแน่นต่ำ และวัสดุก่อสร้าง เช่น แผ่นกระดาん ยิปซัม คอนกรีตบล็อก บุ้นขาว เป็นต้น นอกจากนี้ก๊าซเรดอนสามารถละลายในน้ำและในพากสารละลายได้ดี มีจุดหลอมเหลวที่ 202 เคลวิน (K) และมีจุดเดือดที่ 211 เคลวิน เมื่ออุณหภูมิต่ำกว่าจุดเดือดแล้ว ก๊าซเรดอนจะส่องแสงวงรอบฟอฟอวัต เป็นสีเหลืองเมื่ออุณหภูมิต่ำๆ และมีสีออกส้ม-แดง ດັວວັນອຸນຫຼາມຂອງອາກາສແລວ

1.3.2 แหล่งกำเนิดก๊าซเรดอน

ก๊าซเรดอนมาจาก ดิน หิน แร่ หรือน้ำบาดาล ที่มีเรเดียมหรือยูเรเนียมปะปนอยู่ ซึ่งมีอยู่ในธรรมชาติแวดล้อมรอบตัวเรา พบรได้ทั่วพื้นผืนโลกในปริมาณที่แตกต่างกัน (Faure, 1986) ชนิดของหินที่มีปริมาณยูเรเนียมปะปนโดยเฉลี่ยอยู่สูงได้แก่ หินแกรนิต หินดินดาน หินปูน หินทราย (Otton, et al., 1993)

Dumont และ Figley (1988) ได้รายงานเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดก๊าซเรดอนว่า

1) ดินที่อยู่รอบๆ ตัวบ้านเรือน มีความสำคัญมากต่อการเป็นแหล่งกำเนิด ก๊าซเรดอน ทั้งนี้โดยทั่วไปแล้วก๊าซเรดอนที่มาจากการหลักในดิน (Soil gas) เป็นสาเหตุหลัก ของปัญหาระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนมากในบ้านเรือน

2) การใช้น้ำสามารถมีผลต่อระดับของก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือน โดยเฉพาะ เมื่อระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนในน้ำมากกว่า $370,000 \text{ Bq/m}^3$ ($10,000 \text{ pCi/L}$) ทั้งนี้ พบรว่าอาจจะเกิดปัญหาขึ้นภายในบ้านเรือนที่มีปอน้ำ ที่น้ำในปอนั้นมีก๊าซเรดอนปะปนอยู่สูง ซึ่งก๊าซเรดอนเหล่านั้นอาจจะหลุดรอดออกมานำสูอากาศภายในบ้านเรือน เมื่อน้ำเดือดหรือมี การนำน้ำมาใช้อบน้ำ ตลอดจนการทำให้น้ำเกิดการระเพื่อม แต่โดยทั่วไปความเข้มข้น ก๊าซเรดอนในน้ำส่วนใหญ่จะมีค่าน้อยกว่า $37,000 \text{ Bq/m}^3$ ($1,000 \text{ pCi/L}$)

3) วัสดุที่นำมาใช้ในการก่อสร้างบ้านเรือน อาจเป็นตัวก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับ ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนได้ เช่น คอนกรีต อิฐ ทรายและกระเบื้อง โดย ทั่วไปเป็นวัตถุที่มีเรเดียมปะปนอยู่ ซึ่งก็จะเหมือนกับที่ปะปนอยู่ในชนิดของหินหลักๆ ที่นำมา ใช้ในการก่อสร้าง

ลงชัย (2531) รายงานว่าโดยทั่วไปแล้วยูเรเนียมจะปะปนในหินแกรนิต ซึ่งเป็น ประเภทหนึ่งของหินอัคนีซึ่งเกิดจากกระบวนการหลักของหินนี้ด้วย ทั้งนี้พบว่าหินตะกอนส่วนใหญ่ เกิดจากการพุพังอยู่กับที่และการกร่อนของหินที่มีอยู่เดิม เนื่องจากหั้งหินปูน หินดินดาน และ หินทรายเป็นประเภทหนึ่งของหินตะกอน เมื่อหินอัคนีแตกสลายหรือผุกร่อนก็จะเกิดเป็น หินตะกอน ดังนั้นยูเรเนียมซึ่งมีครึ่งชีวิตที่ยาวมาก (4.4×10^9 ปี) จะปะปนอยู่ในหินแกรนิต หินดินดาน หินปูน หินทรายเหล่านั้นด้วย จากการนำปริมาณยูเรเนียมที่ปะปนอยู่ในทราย ก่อสร้างในเขตเทศบาลเมืองหาดใหญ่ พบว่ามีค่าอยู่ในช่วงประมาณ $0.83 - 9.17 \text{ ppm eU}$ (บรรณี, 2537)

Otton และคณะ (1993) กล่าวว่าโดยทั่วไปในหินจะมียูเรเนียมปะปนอยู่ ส่วนในญี่จะปะปนอยู่ในปริมาณน้อยๆ ระหว่าง 1 ถึง 3 ppm eU ดินส่วนใหญ่ในประเทศセルเบีย คอมบริกาจะมีเรเนียมปะปนอยู่ระหว่าง 12.21 ถึง 37 Bq/kg (0.33 ถึง 1 pCi/g) ของดิน และระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนในอากาศในดินมีพิสัยระหว่าง 7,400 ถึง 74,000 Bq/m³ (200 ถึง 2,000 pCi/L) จากการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนภายในบ้านเรือนที่สร้างด้วยหินที่มียูเรเนียมปะปนอยู่สูง (ในระดับ 10^5 g g^{-1}) ในเมือง Kosovo และ Metohia ประเทศยูโกสลาเวีย พบว่ามีค่า 800 Bq/m³ และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วงระหว่าง 200 – 800 Bq/m³ (Jakupi, et al., 1997)

1.2.3 ปัจจัยที่มีผลทำให้ก้าชเรดอนเข้าสู่บ้านเรือน

มีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการเคลื่อนที่ของก้าชเรดอนเข้าสู่บ้านเรือน ซึ่งมีผลทำให้บ้านเรือนแต่ละหลังมีระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนแตกต่างกันออกไป ระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว Canada Mortgage and Housing Corporation and Health Canada, CMHC (1997) แม้กระทั้งบ้านเรือนที่อยู่ติดกันอาจมีระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนมากน้อยแตกต่างกัน (US Environmental Protection Agency, USEPA, 1993b) ไม่มีโครงการบ่าวรณะดับความเข้มข้นก้าชเรดอนในบ้านหินจะมีค่าเป็นเท่าใด จนกว่าจะมีการตรวจวัดเท่านั้น ปัจจัยต่างๆ ต่อไปนี้จะบอกว่าได้ว่า เพราะเหตุใดบ้านเรือนแต่ละหลังจึงมีระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนต่างกัน แม้ว่าอยู่ในพื้นที่เดียวกัน

- 1) ความเข้มข้นก้าชเรดอนในอากาศในดิน (Soil gas)
- 2) สภาพร่องราก (Permeability) ของดินที่แวดล้อมบ้านเรือน
- 3) ความเข้มข้นก้าชเรดอนในน้ำบาดาล (Ground water) ระบบศูนย์และการกักเก็บน้ำก่อนเข้าสู่อาคารที่อยู่อาศัย
- 4) โครงสร้างและการก่อสร้างรวมทั้งวัสดุก่อสร้างของตัวบ้าน
- 5) ชนิด การทำงาน การบำบัดน้ำเสียของระบบระบายน้ำอากาศ และระบบปรับอากาศ

ข้าກาศ

สุขสวัสดิ์ (2543) ได้ทำการตรวจวัดก้าชเรดอนในอากาศในดินรอบลุ่มน้ำทະເລສາບສົງຂລາ พบว่ามีค่าระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนอยู่ในช่วง $97 \pm 8 \text{ Bq/m}^3 - 194,880 \pm 363 \text{ Bq/m}^3$ และมีค่าเฉลี่ย $18,626 \text{ Bq/m}^3$ และระดับความเข้มข้น ก้าชเรดอนในน้ำบาดาล

รอบดูม่น้ำท่าเหลาบสบสงขลา มีค่าอยู่ในช่วง $263 \pm 42 - 144,212 \pm 981 \text{ Bq/m}^3$ และมีค่าเฉลี่ย $8,060 \text{ Bq/m}^3$ โดยทำแหน่งที่ตรวจวัดได้ค่าสูงสุดอยู่ที่อำเภอนาหมื่น จังหวัดสงขลา

Voukotic และคณะ (1997) ได้รายงานผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนในอากาศในดิน (Soil gas) ในเมือง Podgorica และ Montenegro ว่ามีค่าตั้งแต่ 6 ถึง 86 kBq/m^3 (ที่ความลึก 70 เมตร) และมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 34 kBq/m^3 ส่วนระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนในอากาศในดิน บริเวณตอนใต้ของหมู่บ้าน Biggin ในเมือง Derbyshire ประเทศอังกฤษมี ค่าอยู่ในช่วง 3 ถึง 35 kBq/m^3 และมีค่าความเข้มข้นเฉลี่ยประมาณ $13.03 \pm 7.6 \text{ kBq/m}^3$ (Durrani, et al., 1997)

Choubey, Sharma และ Ramola (1997) ได้ทำการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือน 6 หลัง รอบๆ หาด (Jan) ในเมือง พารา瓦ติ วอลล์ลีย์ (Parvati Valley) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 193 ถึง 356 Bq/m^3 จากการศึกษาอย่างพบร่วมบ้านเรือนที่สร้างด้วยหินและดิน จะมีระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนสูงคือตั้งแต่ $298 - 356 \text{ Bq/m}^3$ ส่วนบ้านเรือนที่สร้างด้วยอิฐมีระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนต่ำกว่าอยู่ในช่วง 193 - 287 Bq/m^3 การตรวจวัดครั้งนี้ทำกันเสร็จสิ้นในช่วงฤดูร้อน ซึ่งเป็นช่วงที่คาดว่าระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนจะมีค่าน้อยที่สุด อปยงได้กำหนดพบร่วมระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนที่ได้จากการตรวจวัดครั้งนี้สูงกว่าระดับ 200 Bq/m^3 ที่เสนอแนะโดย International Commission on Radiological Protection (ICRP, 1987)

1.2.4 เส้นทางของก๊าซเรดอนสู่บ้านเรือน

USEPA (1992) รายงานว่าก๊าซเรดอนอาจฝ่าผ่านเข้าสู่บ้านเรือนได้โดยเกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้

- 1) รอยแตกของพื้นบ้าน
- 2) ช่องร่างระหง่านรอยต่อของโครงสร้างของบ้านเรือน
- 3) รอยแตกในฝาผนัง
- 4) ช่องร่างภายในพื้นบ้าน
- 5) ช่องร่างรอบๆ ท่อนำก๊าซภายในบ้านเรือน
- 6) โพงก๊าซในฝาผนัง
- 7) น้ำที่นำมาใช้

Otton และคณะ (1993) รายงานว่าก๊าซเรดอนที่สลายตัวจากเรเดียมที่ปะปนอยู่ในดิน หินและแร่ ส่วนใหญ่จะเคลื่อนที่ผ่านรอยแตกในหินและช่องว่างภายในดินขี้นสูญอากาศหนึ่งอีกพื้นดิน บางส่วนจะเคลื่อนที่ผ่านรอยแตกของพื้นบ้านและฝาผนังเข้าสู่บ้านเรือน หรือทุกๆ ส่วนของบ้านที่มีรู ช่องว่างรอยแตกแยกสัมผัสกับพื้นดิน นอกจากนี้ก๊าซเรดอนอาจมาทุก ก๊อกน้ำโดยเรดอนจะมากับน้ำดาล บ้านเรือนที่มีการใช้น้ำสูบน้ำก๊อกในมิติ ซึ่งเป็นการสูบน้ำจากป้อมดาลมาใช้โดยไม่เก็บไว้ในถังพกน้ำก่อน จะทำให้เกิดการสะสมของก๊าซเรดอนในบ้านเรือนสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบ้านเรือนที่สภาพที่บ้านจะมีการระบายอากาศไม่ดี และบ้านเรือนที่มีการใช้ระบบเครื่องปรับอากาศ ตลอดจนห้องใต้ถุนบ้านหรือห้องใต้ดิน ซึ่งสัมผัสกับพื้นดินโดยตรงจะมีระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนสูงกว่าส่วนอื่นๆ ในบ้านเรือน ทั้งนี้ ประมาณว่าความเข้มข้นก๊าซเรดอนระดับ $370,000 \text{ Bq/m}^3$ ในน้ำดาล จะทำให้ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนในอากาศภายในบ้านเรือนเพิ่มขึ้น 37 Bq/m^3 จากการตรวจวัดก๊าซเรดอนในน้ำดาลในโคโลราโด (Colorado) ประเทศสหรัฐอเมริกาของ Martin (1998) พบว่ามีระดับความเข้มข้นเฉลี่ยประมาณ $111,000 \text{ Bq/m}^3$ ($3,000 \text{ pCi/L}$)

โดยทั่วไปแล้วส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ระดับความดันอากาศภายในบ้านเรือนจะมีค่าต่ำกว่าความดันอากาศในดินที่อยู่รอบๆ บ้านเรือน ความแตกต่างระหว่างความดันอากาศภายนอกในบ้านเรือนและความดันอากาศในดิน ทำให้ก๊าซต่างๆ รวมทั้งก๊าซเรดอนในดินเคลื่อนที่เข้าสู่บ้านเรือน (CMHC, 1997)

1.2.5 มาตรฐานความเข้มข้นก๊าซเรดอนในอากาศ

หน่วยงานในประเทศไทยได้กำหนดค่ามาตรฐานความเข้มข้นก๊าซเรดอนในอากาศ ดังได้แสดงไว้ในตาราง 1.2 ซึ่งจะเห็นได้ว่ามาตรฐานของหน่วยงานทั้ง EPA และ NCRP เองยังมีค่าที่ต่างกัน เช่น หน่วยงาน EPA กำหนดให้ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนไม่ควรเกิน 148 Bq/m^3 ขณะที่ NCRP ได้กำหนดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนไว้เป็นแนวทางว่าไม่ควรเกิน 296 Bq/m^3 ดังนั้นจากล่าสุดได้ว่า ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนที่ต่ำกว่า 296 Bq/m^3 เป็นระดับความเข้มข้นที่ยอมรับได้

ตาราง 1.1 มาตรฐานความเข้มข้นเรดอนในอากาศของหน่วยงานต่างๆ ในสหรัฐอเมริกา

หน่วยงาน	ลักษณะ	ระดับ Bq/m ³	หมายเหตุ
Indoor radon	ในบ้านเรือน	ให้เท่ากับภายนอก	เป้าหมายของชาติ
Abatement		(≈7.4 - 25.9)	
EPA	ในบ้านเรือน	148	ระดับปฏิบัติในปัจจุบัน
NCRP	ในบ้านเรือน	296	แนวทาง
EPA	ในโรงเรียน	148	ระดับปฏิบัติ
NIOSH	ที่ทำงาน (เหมืองแร่)	1 WLM/yr	ข้อเสนอแนะเป็นขอบเขตที่ได้รับ
OSHA	ที่ทำงาน	4 WLM/yr	ตามกฎหมาย
MSHA	เหมืองแร่	4 WLM/yr	ตามกฎหมาย

NCRP National Council for Radiation Protection

EPA Environmental Protection Agency

NIOSH National Institute for Occupational Safety and Health

OSHA Occupational Safety and Health Administration

MSHA Mine Safety and Health Administration

WLM Working Level Month ;หน่วยวัด ($WLM = 74.0 \text{ Bq}/\text{m}^3$)

ปกติใช้ในสภาพแวดล้อมที่ทำงาน

ที่มา : โครงการ ผ่องศุวรรณ และคณะ (2541)

ในส่วนของประเทศไทย คณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติยังไม่ได้กำหนดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนในอากาศที่จะใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ ทั้งนี้มาตรฐานระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนในอากาศของประเทศไทย อาจมีค่าต่ำกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐานของประเทศไทยอื่น ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนเฉลี่ยที่เป็นภูมิหลังของประเทศไทย ความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดขั้นเนื้องมากจากก๊าซเรดอน ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการลดความเสี่ยง ทั้งนี้การจะได้มาซึ่งตัวเลขมาตรฐานดังกล่าว ต้องผ่านกระบวนการศึกษาอย่างละเอียดและกว้างขวาง ซึ่งจะต้องใช้เวลาและงบประมาณเป็นจำนวนมาก ดังนั้นในสภาวะการณ์ปัจจุบัน สำหรับประเทศไทยคงต้องใช้เกณฑ์ของประเทศไทยสหราชอาณาจักรที่ระดับ

148 – 296 Bq/m³ ไปก่อน จนกว่าค่าคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะกำหนดค่ามาตรฐานความเข้มข้นก๊าซเรดอนในอากาศมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในอนาคต

1.2.6 ความเสี่ยงต่อสุขภาพอันเนื่องมาจากก๊าซเรดอน

USEPA (1993a) ได้รายงานว่าก๊าซเรดอนเป็นสารก่อมะเร็งในมนุษย์ (Human carcinogen) และเป็นตัวก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพอันเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่าก๊าซเรดอนเป็นต้นเหตุอันดับที่ 2 ที่ก่อให้เกิดการตายเนื่องจากโรคมะเร็งปอดในมนุษย์ รองมาจาก การสูบบุหรี่ (USEPA, 1996) จากการศึกษาวิจัยระบาดวิทยา (extensive epidemiological study) ตลอดระยะเวลากว่า 50 ปี ในกลุ่มคนงานเหมืองแร่ ให้ดินจำนวนหลายพันคน ทั้งในสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน ทำให้ได้ผลสรุปอกนามาว่าก๊าซเรดอน เป็นสาเหตุของการเป็นโรคมะเร็งปอดในคนงานเหมืองแร่เหล่านั้น ในประเทศไทย สหรัฐอเมริกา โดย USEPA (1992) ได้ประเมินการเสี่ยชีวิตด้วยโรคมะเร็งปอดอันเนื่องมาจากก๊าซเรดอน ภายในบ้านเรือนว่ามีประมาณ 14,000 คนต่อปี โดยมีพิสัยอยู่ระหว่าง 7,000 - 30,000 คน ต่อปี (USEPA, 1993b) นอกจากนี้ที่ประเทศไทยในปี 1996 มีผู้ชายประมาณ 12,400 คน และผู้หญิงประมาณ 7,600 คน เป็นโรคมะเร็งปอด (CMHC, 1997)

Paramee และคณะ (1998) รายงานผลการศึกษาเกี่ยวกับโรคมะเร็งในจังหวัด สงขลา ในผู้ชายไทย 3,954 คน เป็นผู้ชาย 2,087 คน และเป็นผู้หญิง 1,867 คน ช่วงปี 1990 – 1994 พบร่วมกับผู้ชายเป็นโรคมะเร็งปอดเป็นอันดับหนึ่ง มีสัดส่วนประมาณ 14 ปอร์เซ็นต์ ของโรคมะเร็งทุกชนิด และโรคมะเร็งปอดที่เกิดกับผู้หญิงจัดอยู่อันดับ 4 ซึ่งมีค่า ประมาณ 5.1 ปอร์เซ็นต์ ของการเป็นโรคมะเร็งทั้งหมดในผู้หญิง จากข้อมูลสถิติโรคมะเร็ง ประชารักษ์ของจังหวัดสงขลา (หน่วยมะเร็ง, 2535, 2536, 2537, 2537, 2538, 2539) สามารถ จำแนกประชากรที่เป็นโรคมะเร็งปอด ออกเป็นชายและหญิงในแต่ละเขตของจังหวัด สงขลา ได้ดังตาราง 1.2 จากข้อมูลของทาง 1.2 พบร่วมกันช่วงปี 2535 – 2539 ที่ผ่านมา ประชาชนของอำเภอ หาดใหญ่ อำเภอเมือง และอำเภอสะเตาเป็นโรคมะเร็งปอดสูงสุดเป็น อันดับ 1 ถึง 3 ของจังหวัด โดยมีตัวเลขอยู่ที่ 141 คน, 62 คน และ 55 คน ตามลำดับ ส่วน ประชาชนของอำเภอกระแสสินธุ์นั้น มีสถิติผู้ชายเป็นโรคมะเร็งปอดน้อยที่สุด ในจังหวัด สงขลา

ตาราง 1.2 สถิติโกรุคਮะเร็งปอดของประชากรจังหวัดสงขลา พ.ศ. 2535 – 2539

อำเภอ	2535		2536		2537		2538		2539	
	ชาย	หญิง								
หาดใหญ่	21	6	14	11	23	6	21	7	20	12
เมืองสงขลา	8	5	7	2	6	4	11	5	12	2
จตุน	4	1	3	1	2	1	6	-	3	1
สะเดา	4	2	10	5	13	2	8	4	6	1
นาทวี	5	-	6	-	4	2	5	4	8	1
ยะโนด	2	1	2	1	7	2	5	-	3	1
ควนเนี่ยง	1	-	3	-	-	1	-	-	-	1
สิงหนคร	-	1	-	-	4	-	3	-	1	1
รัตภูมิ	3	-	1	2	1	-	3	3	3	-
สตึงพระ	-	1	4	1	4	1	1	1	1	-
นาหมื่อม	-	-	1	-	2	-	-	-	-	2
เทพา	1	-	2	-	-	1	2	-	1	-
สะบ้าย้อย	3	-	1	-	1	-	-	-	2	-
กระเส็น	-	-	-	-	2	-	-	1	-	1
บางกอก	-	1	-	-	2	1	-	1	1	-
คลองหอยโ่ง	-	-	-	2	2	1	3	1	3	-
รวม	52	18	54	25	73	22	71	26	64	23

ที่มา : หน่วยมะเร็ง (2535, 2536, 2537, 2538, 2539)

ประมาณ 2 ทศวรรษมาแล้วที่โกรุค้มะเร็งเป็นสาเหตุอันดับ 2 ของการเสียชีวิตของประชากรในประเทศไทย อัตราการเสียชีวิตเพิ่มขึ้นจาก 20.8 ต่อ 100,000 คน ในปี 1978 เป็น 45.1 ต่อ 100,000 คน ในปี 1993 (Ministry of Public Health, 1982, 1990, 1995) ในส่วนของจังหวัดสงขลานั้น สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการเสียชีวิตของประชากรใน 2 – 3 ปี ที่ผ่านมา คือ โรคหัวใจ มะเร็ง และอุบัติเหตุ (Songkhla Provincial Governor Office, 1994)

1.2.6.1 ก้าชเรดอนทำให้เกิดโรคระรังปอดได้อย่างไร

อันตรายที่เกิดขึ้นเนื่องจากก้าชเรดอน คือ โรคระรังปอดในมนุษย์นั้น

แท้จริงไม่ได้เกิดจากตัวก้าชเรดอนเอง แต่เกิดจากอนุภาคและฟ้าที่เกิดขึ้นขณะที่ก้าชเรดอน ulatory รวมทั้งอนุภาคและฟ้าที่มาจากการเผาผลาญผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการสลายตัวของก้าชเรดอน โดยเฉพาะพวกที่มีคริสตัลสัน เนื่องจากธาตุผลิตภัณฑ์มีคริสตัลสันเหล่านี้ยังคงสลายตัวต่อไป พวยเป็นปล่องลดอนุภาคและฟ้าออกมานี้ นำอนุษย์หายใจเขาก้าชเรดอนเข้าไปในปอด ส่วนใหญ่แล้วก้าชเรดอนที่หายใจเข้าไปนั้นจะแพร่พุ่งกระจายออกจากร่างกาย แต่อย่างไรก็ตามยังมีส่วนที่เหลือค้างอยู่โดยเฉพาะลูกหลานของก้าชเรดอน ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์จากการสลายตัวของก้าชเรดอน ดังภาพประกอบ 1.1 อนุภาคและฟ้าที่ถูกปล่อยออกมานี้ขนาดเล็กแต่มีพลังงานสูงเหล่านี้ จะถูกดูดกลืนให้โดยเนื้อเยื่อหุ้มปอดที่อยู่ใกล้ๆ ผลคือมันจะไปทำลายเซลล์เนื้อเยื่อหุ้มปอดให้เสียหายหรือตาย (CMHC, 1997) นอกจากนี้ก้าชเรดอนและผลิตภัณฑ์ของมันสามารถติดอยู่โดยตรงภายในเซลล์ปอด และเซลล์เนื้อเยื่ออื่นๆ ในร่างกาย ซึ่งสามารถทำให้ DNA ของเซลล์เนื้อเยื่อเกิดความเสียหาย และถ้าหากว่าเซลล์ไม่สามารถซ่อมแซมได้ด้วยตัวเอง ความเสียหายที่เกิดขึ้นจะปรากฏหรือแสดงให้เห็นในเวลาต่อมา ทั้งนี้เนื้อเยื่ออื่นๆ ของร่างกาย เช่น กระเพาะอาหารอาจเกิดผลร้ายได้ทันลงเดียวกับปอด

ภาพประกอบ 1.1 เส้นทางของก้าชเรดอนเข้าสู่ปอด

ที่มา : BMHC (1997)

1.2.6.2 การประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพอันเนื่องมาจากก้าชเรดอน

USEPA (1992) ได้ทำการเปรียบเทียบความเสี่ยงที่จะมีโอกาสเป็นโรคมะเร็งปอดของบุคคลที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ อันมีสาเหตุเนื่องมาจากก้าชเรดอน ดังแสดงในตาราง 1.3 ซึ่งแสดงความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดที่มีสาเหตุจากก้าชเรดอน สำหรับคนที่สูบบุหรี่และคนที่ไม่สูบบุหรี่

ตาราง 1.3 การเปรียบเทียบความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดอันเนื่องมาจากก้าชเรดอน

ระดับความเข้มข้น ก้าชเรดอน (Bq/m^3)	โอกาสเป็นมะเร็งปอดในคน	
	1,000 คน ถ้าสูบบุหรี่	1,000 คน ถ้าไม่สูบบุหรี่
740	135	8
370	71	4
296	57	3
148	29	2
74	15	1
14.8	3	< 1

ที่มา : EPA Doc No.402-K-93-008 (1992)

เมื่ออยู่อาศัยภายในบ้านที่มีระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนต่างๆ ตัวอย่างเช่น ถ้าหากคน 1,000 คน ห้องกรณีที่สูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่อาศัยอยู่ในระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนในอากาศเท่ากับ $370 Bq/m^3$ เท่ากัน พบร้าคนที่สูบบุหรี่จะมีโอกาสเป็นมะเร็งปอดถึง 71 คน หรือ 7.1 เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าหากไม่สูบบุหรี่พบว่าจะมีโอกาสเป็นมะเร็งปอดเพียง 4 คน หรือ 0.4 เปอร์เซ็นต์ จากตาราง 1.3 จะเห็นได้ว่าโอกาสของการเป็นโรคมะเร็งปอดของคน 1,000 คน ห้องกรณีที่สูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ จะลดลงเมื่อระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนลดลง

อย่างไรก็ตามพบว่าความเสี่ยงที่แท้จริงบุคคล จะมีโอกาสเป็นโรคมะเร็งปอดอันเนื่องจากก้าชเรดอน จะมีความสัมพันธ์กับปัจจัย 3 ข้อ (USEPA, 1992) ดังนี้คือ

- 1) ระดับความเข้มข้นของก้าชเรดอนในอากาศในบ้านเรือน
- 2) ระยะเวลาที่ได้รับก้าชเรดอน
- 3) พฤติกรรมการสูบบุหรี่

1.2.6.3 แนวทางการลดความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดอันเนื่องจากก๊าซเรดอน

เป็นความจริงที่ไม่มีความสามารถทราบถึงระดับที่ปลดออกยังอันเนื่องมาจากการแสดงออกโดยทั่วไปยังมีความเสี่ยงอยู่ตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ตามพบว่าความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเนื่องจากก๊าซเรดอนสามารถลดลงได้ โดยการลดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือน มีหลายวิธีที่อาจใช้ในการลดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือน ดังนี้

- 1) ป้องกันหรือลดปริมาณก๊าซเรดอนที่จะเข้าสู่บ้านเรือน เช่น การจุด Roy แทกของพื้นบ้าน และผ้าผนัง ซึ่งจะช่วยลดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนลงได้

- 2) กำจัดหรือระบายอากาศที่มีก๊าซเรดอนและผลิตผลจากการสลายตัวของมัน ออกไปหลังจากที่เข้าสู่บ้านเรือน ซึ่งอาจจะโดยการติดตั้งระบบที่ใช้ห้องและพัดลมภายในบ้านเรือนนั้นๆ รวมทั้งเปิดหน้าต่างและเปิดพัดลมเพื่อเพิ่มอากาศที่ไหลเข้าสู่ภายในบ้านเรือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้องล่างสุดของบ้านเรือน

- 3) เคลื่อนย้ายแหล่งกำเนิดของก๊าซเรดอน

สำหรับประชาชนทั่วๆ ไปนั้นสามารถให้บริการง่ายๆ ได้ โดยเปิดประตูหน้าต่างของบ้านเรือน เพื่อให้ภายในบ้านเรือนนั้นมีการระบายอากาศที่ดี ซึ่งจะทำให้อากาศภายในออกสู่ข้างนอก และให้อากาศข้างนอกเข้าสู่ภายในบ้าน ทั้งนี้ในการระบายอากาศอาจใช้พัดลมตัวหนึ่งหรือหลายตัวช่วยควบคุมทิศทางการไหลของอากาศภายในบ้านเรือน

โดยทั่วไปการระบายอากาศที่ร้อนภายในบ้านเรือน จะถูกแทนที่ด้วยอากาศข้างนอก ในฤดูหนาวอากาศจากข้างนอกจะไหลเข้ามาสู่บ้านเรือนซึ่งร้อนกว่า อากาศที่ร้อนจะเคลื่อนออกไปจากบ้านเรือน ในฤดูร้อนกระบวนการเหล่านี้จะกลับกัน นั้นคืออากาศจากภายนอกบ้านเรือนจะเคลื่อนที่เข้าสู่ภายในบ้านเรือนซึ่งมีอุณหภูมิที่เย็นกว่า

USEPA (1993a) เสนอแนะว่าควรมีการลดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ในสำนักงาน และภายในห้องเรียน ให้มีค่าต่ำกว่า 148 Bq/m^3 อย่างไรก็ตาม USEPA (1993b) เชื่อว่า ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนได้ก็ตามก่อให้เกิดความเสี่ยงอยู่ค่าหนึ่ง ไม่มีระดับก๊าซเรดอนที่ปลดออกจริง แม้ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนที่ต่ำกว่า 148 Bq/m^3 ยังมีความเสี่ยงอยู่ระดับหนึ่ง และความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดเนื่องจากเรดอนสามารถลดลงได้ โดยการลดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนลงเท่านั้น

ความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่ระดับ 148 Bq/m^3 ดังกล่าว กำหนดขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถในการลดระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนของเทคโนโลยีที่ใช้ในปัจจุบัน

1.2.7 การตรวจวัดกั๊ซเรดอน

การตรวจวัดระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน สามารถทำได้โดยการใช้เครื่องมือที่มีความไวในการตรวจวัดและจับอนุภาคที่ถูกปลดปล่อยออกมารอย่าง เมื่อกั๊ซเรดอนและผลิตผลของมันเกิดการสลายตัว หรือทำการตรวจวัดผลิตผลของกั๊ซเรดอนแล้วปรับเทียบกลับเป็นกั๊ซเรดอน โดยทั่วไปการตรวจวัดกั๊ซเรดอนนี้จะทำกันในห้องของกัมมันตภาพหรือความแรงรังสี (Activity) ซึ่งมีหน่วยเป็นเบคเคเลร์ (Becquerel, Bq)

ก. วิธีการตรวจวัดความเข้มข้นกั๊ซเรดอน

วิธีการตรวจวัดกั๊ซเรดอนสามารถพิจารณาได้เป็น 3 วิธีหลัก คือ

1) Integrative Sampling

เป็นการวัดแบบสะสมโดยเป็นการเฉลี่ยค่าความเข้มข้นกั๊ซเรดอนตลอดช่วงเวลาที่กำหนด วิธีการตรวจวัดกั๊ซเรดอนที่มีลักษณะแบบนี้อยู่หลายวิธี แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะวิธีการที่เป็นที่นิยมและปฏิบัติกันโดยทั่วไปดังนี้

1. AC – Activated Charcoal Adsorption

การตรวจวัดกั๊ซเรดอนโดยวิธีการนี้ เมื่อเริ่มการตรวจวัดต้องเปิดฝากระป๋องซึ่งมีผงถ่านกัมมันต์บรรจุอยู่ภายใน ตั้งทิ้งไว้ในบริเวณที่ต้องการตรวจวัด โดยทั่วไปการตรวจวัดวิธีนี้จะใช้เวลาประมาณ 2 – 7 วัน ซึ่งกั๊ซเรดอนในอากาศจะถูกดูดกลืนโดยผงถ่าน (Charcoal granules) เมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดก็ทำการปิดฝากระป๋อง และนำกลับมาทำการวิเคราะห์รังสี gamma ที่สลายตัวจากกั๊ซเรดอนที่ห้องปฏิบัติการ โดยอาศัยเครื่องตรวจวัดสเปกตรัมรังสี gamma (Gamma - ray Spectrometer) ซึ่งอาจใช้หัววัดรังสีชนิดเปล่งแสงรับ (Scintillation detector) หรือหัววัดรังสีแบบสารกั่งตัวนำ (ชนิด HP - Ge) ในกรณีวิเคราะห์สเปกตรัมรังสี gamma ของบิสมัล (Bi – 214) ซึ่งสลายตัวมากจากกั๊ซเรดอนแล้วเปล่งกลับไปเป็นความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่ได้จากการตรวจวัดในบริเวณนั้นๆ

2. AT – Alpha Track Detection (filtered)

สำหรับวิธีการตรวจวัดแบบนี้ หัววัดที่ใช้จะเป็นแผ่นพลาสติกพิเศษ หรือแผ่นฟิล์มซึ่งมีขนาดเล็ก บรรจุอยู่ภายในภาชนะขนาดเล็ก ขณะทำการตรวจวัดอากาศ

บริเกณนั้นจะเคลื่อนที่ผ่านตัวกันที่ครอบไทร์ที่ปากภายนะ ถ้าอย่างนี้จะมีผลต่อการดูดซึมน้ำในช่องหัวใจและหลอดเลือดที่หัวใจ ทำให้เกิดความเสียหายเป็นราย แฟลกซ์ การตรวจวัดโดยวิธีการนี้โดยทั่วไปใช้เวลาอยู่ในช่วงประมาณ 3 – 12 เดือน หรืออาจใช้เวลาในการตรวจวัดน้อยลง เมื่อทำการตรวจวัดบริเกณที่มีความเข้มข้นก๊าซเรดอนสูง เมื่อครบกำหนดเวลาที่ใช้ตรวจวัดปิดภายนะที่ใช้ในการตรวจวัด แล้วนำกลับมาวิเคราะห์ยังห้องปฏิบัติการ โดยนำหัววัดไปกดขยายรอยด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ หลังจากนั้นนำไปปั๊บความหนาแน่นรอยที่เกิดขึ้นบนหัววัดโดยอาศัยกล้องจุลทรรศน์ ความหนาแน่นของรอยต่อพื้นที่จะถูกนำมาใช้ในการหารดับความเข้มข้นก๊าซเรดอน

3. LS – Charcoal Liquid Scintillation

วิธีการการตรวจวัดก๊าซเรดอนนี้ อาศัยผงถ่านกัมมันต์ (Activated charcoal) ที่บรรจุอยู่ในขวดขนาดเล็ก สำหรับใช้ตรวจวัดก๊าซเรดอนในแต่ละตัวอย่าง ขณะทำการตรวจวัดจะเปิดฝาขวดและใช้เวลาในการตรวจวัดประมาณ 2 – 7 วัน ซึ่งขึ้นอยู่กับการออกแบบ ส่วนใหญ่ เมื่อกลับมาห้องปฏิบัติการเพื่อทำการวิเคราะห์ การตรวจวัดโดยวิธีการนี้ใช้หัววัดรังสีชนิดเปล่งแสงกับ ในการวิเคราะห์ต้องนำผงถ่านกัมมันต์และสารเรืองแสงมาละลายในตัวทำละลาย ผลที่ได้ออกมาเป็นจำนวนเม็ดครั้งต่อนาที (Counts/minute) ซึ่งสามารถแปลงกลับมาเป็นความเข้มข้นก๊าซเรดอนได้

2) Grab Sampling

เป็นการตรวจวัดความเข้มข้นก๊าซเรดอน หรือตรวจวัดผลิตผลจากการสลายตัวของก๊าซเรดอนที่เวลาชั่วขณะใดขณะหนึ่ง แต่เนื่องจากจะต้องการความแม่นยำมาก อาจจำเป็นต้องเปลี่ยนไปมาที่เวลาต่างๆ ด้วยปัจจัยหลายประการ วิธีการตรวจวัดแบบนี้จึงนิยมใช้ในการตรวจสอบในงานอุตสาหกรรม ตัวอย่างของวิธีการตรวจวัดแบบนี้ คือ

1. GC – Grab Radon/Activated Charcoal

การตรวจวัดโดยวิธีการนี้จำเป็นต้องใช้ผู้มีความชำนาญการ ในการวัดก๊าซเรดอนต้องใช้ระบบดูดอากาศหรือพัดลม เพื่อทำให้อากาศไหลผ่านผงถ่านกัมมันต์ที่บรรจุอยู่ในกระป๋อง โดยทั่วไปในการตรวจวัดก๊าซเรดอนแต่ละตัวอย่าง จะใช้ช่วงระยะเวลาประมาณ 15 นาที ถึง 1 ชั่วโมง หลังจากนั้นนำกระป๋องที่บรรจุผงถ่านกัมมันต์มาใส่ไว้ใน

ภาคหนะปิดแล้วนำไปเก็บไว้ในห้องปฏิบัติการ ในการวิเคราะห์สามารถใช้หลักการเมื่อ่อน กับ AC หรือ LS ได้

2. GB – Grab Radon/Pump-Collapsible Bag

หลักการตรวจวัดก๊าซเรดอนโดยวิธีการนี้ อาศัยถุงตัวอย่างที่ทำจาก วัสดุที่ก๊าซเรดอนไม่สามารถเคลื่อนผ่านได้ ในการตรวจวัดผู้ทำการตรวจวัดจะใช้เครื่องสูบอากาศ (Pump) ที่ยกได้ดูดอากาศใส่ถุง หลังจากนั้นเปิดถุงแล้วนำกลับมาวิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการ ในการวิเคราะห์โดยทั่วไปแล้วจะทำการถ่ายอากาศจากถุงไปสู่เซลล์เรืองแสง (Scintillation cell) เมื่อมีน้ำตาลแอลฟ่าที่เกิดจากการ蜕变ตัวของก๊าซเรดอนเคลื่อนที่ชนกับ ชิ้นค์ซัลไฟด์ (ZnS) ที่เคลือบไว้ด้านในของเซลล์ ซึ่งจะปลดปล่อยพลังงานออกมานอกภายนอกสีน้ แม่เหล็กไฟฟ้า ในช่วงความยาวคลื่นแสง โดยจะถูกตรวจจับได้ด้วยหลอดทวีคูณแสง (Photomultiplier tube, PMT) และถูกเปลี่ยนเป็นสัญญาณไฟฟ้า แล้วส่งต่อไปยังเครื่องวิเคราะห์สัญญาณ ซึ่งจะช่วยคำนวณหาค่าความเข้มข้นก๊าซเรดอน

3) Continuous Active Sampling

เป็นการวัดแบบตัวเป็นจังหวะต่อเนื่องขั้ตโน้มติดต่อ ช่วงเวลาที่กำหนด วิธีนี้ค่าใช้จ่ายสูง และจะใช้ต่อเมื่อการวัดแบบอื่นแสดงว่ามีปัญหา เนื่องจากพบว่ามีความ เข้มข้นเรดอนสูง ตัวอย่างของวิธีการการตรวจวัดโดยแบบนี้ได้แก่

1. CR – Continuous Radon Monitoring

การตรวจวัดโดยวิธีการนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือตรวจวัดซึ่งจะทำการ บันทึกเวลาจริงที่ใช้ในการตรวจวัดก๊าซเรดอนอย่างต่อเนื่อง อากาศจะถูกสูบหรืออาจเพริ่งเข้า ไปในห้องวัด โดยห้องวัดนี้อาจเป็นแบบเซลล์เรืองแสง (Scintillation chamber) หรือเป็นห้อง วัดแบบอิออน (Ionization chamber) การวิเคราะห์จะดำเนินการโดยวงจรไฮเด็กทรอนิกส์ ความเข้มข้นก๊าซเรดอนที่ได้จากการวิเคราะห์ จะถูกเก็บหรือบันทึกไว้ที่หน่วยความจำของ เครื่อง หรือสามารถที่จะส่งผลที่ได้ไปยังเครื่องพิมพ์โดยตรง

งานวิจัยตรวจวัดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือน ในพื้นที่ จังหวัดสงขลาครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการตรวจวัดก๊าซเรดอนแบบการวัดรอยรังสีแอลฟ่า (Alpha track detection) ชนิดแผ่นพลาสติก CR - 39 เหตุผลที่เลือกใช้วิธีการตรวจวัดแบบนี้เนื่อง จากรูปแบบการตรวจวัดแบบสะสมโดยเป็นการเฉลี่ยค่าความเข้มข้น ตันทุนไม่สูงมากนัก หมาย ต่อการตรวจวัดก๊าซเรดอนในพื้นที่ใหญ่ๆ และปริมาณจำนวนตัวอย่างของการตรวจวัดมาก

ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการทำการวิจัยมากด้วย หากใช้วิธีการขึ้นชื่อ AC หรือ LS ในการวิเคราะห์แต่ละตัวอย่างต้องใช้ระยะเวลานาน ส่วนวิธีการ CR ต้นทุนในการวิจัยสูง ซึ่งหมายความว่ารับตรวจวัดในโรงงานหรือบริเวณที่มีระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนสูงๆ

ในการตรวจวัดกั๊ซเรดอนครั้งนี้ได้จัดสร้างชุดตรวจวัดกั๊ซเรดอนขึ้นมา ซึ่งมีลักษณะและวิธีการตรวจวัดดังนี้ ชุดตรวจวัดกั๊ซเรดอนที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วยแผ่นพลาสติก CR - 39 ขนาด 1.25×1.25 ตารางเซนติเมตร บรรจุอยู่ในภาชนะขนาดเล็กในที่นี่เป็นถ้วยพลาสติก มีฟลัมถันบนหัวของถ้วยพลาสติก และที่กันถ้วยพลาสติกด้านนอกนีด้วยข้าวแปะติดไว้ ซึ่งสามารถนำไปแขวนกับผังหรือเพดานห้องได้ การตรวจวัดกั๊ซเรดอนครั้งนี้ใช้ระยะเวลา 40 วัน เมื่อครบกำหนดเวลาของการตรวจวัด จะนำแผ่นพลาสติก CR- 39 กลับมายังห้องปฏิบัติการเพื่อทำการวิเคราะห์ โดยการนำแผ่นพลาสติก CR - 39 ที่ได้จากการตรวจวัดมาทำการกัดข่ายรอยด้วยสารละลายโซเดียมไอกซ์ตรอกไซด์ที่ความเข้มข้น 6.25 มอล/ลิตร (N) เป็นเวลา 100 นาที การหาระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนทำได้โดยการใช้กล้องจุลทรรศน์ตรวจจับความหนาแน่นของอนุภาคและฟ้าต่อพื้นที่บนแผ่นพลาสติก CR - 39

๙. ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือน

Man และ Yeung (1998) ได้ทำการตรวจระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายนอกบ้านเรือนในย่องกง ในบริเวณที่มีความแตกต่างกันทั้งระดับความสูงจากพื้น ภูเขา ของบ้านเรือน ความหนาแน่นของบ้านเรือน และลักษณะทางธรมนวิทยา พบว่า ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายนอกบ้านเรือน จะลดลงในบริเวณที่มีความหนาแน่นของบ้านเรือนน้อยๆ และระดับความสูงของการตรวจเพิ่มขึ้น ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายนอกเรือนเฉลี่ยในบริเวณพื้นที่ที่มีชนิดภูมิทัศน์ จะสูงกว่าบริเวณที่มีลักษณะทางธรมนวิทยาเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายนอกบ้านเรือนเฉลี่ยมีค่าประมาณ 28 Bq/m^3 อย่างอื่น ทั้งนี้ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายนอกบ้านเรือนเฉลี่ย ในประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดา มีค่าประมาณ 14.8 Bq/m^3 (0.4 pCi/L) (USEPA, 1999) และ 10 Bq/m^3 (CMHC, 1997) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายนอกบ้านเรือนซึ่งมีค่าสูงๆ อาจจะเป็นตัวส่งเสริมให้ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนสูงขึ้น

โดยทั่วไปแล้วระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือนในพื้นที่ต่างๆ จะมีค่าหลักหลายขั้นอยู่กับหลายๆ ปัจจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น ซึ่งผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนในพื้นที่ต่างๆ แสดงไว้ในตาราง 1.4

ตาราง 1.4 ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในบางประเทศที่มีการตรวจวัด

อันที่	พื้นที่/ประเทศ	จำนวนบ้านเรือน (หลัง)	เครื่องมือ	ค่าต่ำ - สูงสุด		เอกสารอ้างอิง
				ตรวจสอบ	ค่าเฉลี่ย (Bq/m ³)	
1	เมือง Doha ของ Qatar	-	Charcoal canister	11 - 23	-	Arafa และ El-Karadawi (1997)
2	ประเทศไทยและเยอรมนี	-	-	-	12	Australian Radiation Laboratory. (1990)
3	นอร์เวย์	2,500	-	-	68 - 74	Birovijev และ Strand (1996)
4	ประเทศไทยและแคนาดา	-	-	30 - 100	45	CMHC (1997)
5	Parvati Valley/อินเดีย	6	LR - 115	193 - 356	-	Choubey, Sharma และ Ramola (1997)
6	1) Allahabad 2) Viskapatnam 3) Shillong/อินเดีย	24 14 40	LR - 115	- - -	74.7 28.9 83.6	Dwivedi และคณะ (1997)
7	หมู่บ้าน Umhausen/อostenreich	-	-	20 - 88,000	1,180 *	Ennemoser และคณะ (1994)
8	เมืองเม็กซิโก/เม็กซิโก	200	CR - 39	-	153 ± 29.1	Espinosa และ Gammage (1997)
9	ใบงานสถาน 2 แห่ง ในเมือง อาลีกชานเดรีย/อิหร่าน	9, 6	LR - 115	34 - 267 22 - 1237	-	Hafez, Kotb และ Khalil (1997)
10	ประเทศไทยและอินเดีย	-	CR - 39	7 - 123	-	Khatibeh และคณะ (1997)
11	โรงเรียนอนุบาลในเมืองอัมมาโน จordan	74	CR - 39	40.7 - 193.5	76.8	Kullab และคณะ (1997)

ตาราง 1.4 ต่อ

12	จังหวัด Parma/Italy	108	LR - 115	10 - 108	30.1 ± 19.0	Malanca (1998)
13	สถานีรถไฟใต้ดิน/เกาหลี	-	-	1179.19 **	-	Milloy (1998)
	1) Kongnung	-	-	1086.32 **	-	
	2) Taenung	-	-	540.57 **	-	
14	เมือง Osijek/โครเอเชีย	-	LR - 115	-	71.6 ± 44	Planinc และคณะ (1999)
15	ประเทศสหรัฐอเมริกา	-	-	-	48.1	USEPA (1999)
16	Podgorica และ Montenegro	110	LR - 115	4 - 453	38.7 ± 50.8	Voukotic และคณะ
17	เมือง vicinity/ตุรกี	100	LR - 115	10 - 120	-	Yaprak (1999)
18	1) เมืองเชียงใหม่	100	-	-	100.8	Yonehara และคณะ (1995)
	2) เมืองนางงามห้วยไร่	100	-	-	40	
19	บริเวณศูนย์รวมร้านค้าของช่องทาง	-	-	-	29.2 ± 7.8	Yu และคณะ (1997)
20	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ/โปแลนด์	412	-	4 - 1,300	25	Zalewski และคณะ (1998)

หมายเหตุ - ไม่มีข้อมูลในเอกสาร

* เลขมหยูราน

** ตราชวัດเพียงตัวอย่างเดียว

ค. ระดับความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินบริเวณสู่น้ำทะเลสถาบันสงขลา

การที่ระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในและภายนอกบ้านเรือน มีค่าสูง หรือต่ำ ส่วนหนึ่งนั้นมีผลมาจากการความเข้มข้นของแหล่งกำเนิดของมัน การตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในและภายนอกบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลาในครั้นนี้ ซึ่งมีอยู่หลายจุดก้าวเดือนที่เป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่บริเวณสู่น้ำทะเลสถาบันสงขลา ดังนั้นการทราบถึงความเข้มข้นของยูเรเนียมที่ผิวดิน ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของก้าวเดือนเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ช่วยในการประเมินศักย์เรดอนในแต่ละพื้นที่ของจังหวัดสงขลา จากการวิเคราะห์ข้อมูล ดิจิตอลของค่ากัมมันตภาพรังสีของธาตุยูเรเนียม ที่ได้จากการบินสำรวจของกรมทรัพยากรธรรมชาติ (2523) แล้วปรับเทียบเป็นค่าความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินในหน่วย ppm eU จากนั้น ทำการสร้างแผนที่ถอนทัวร์ แสดงค่าความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินรอบสู่น้ำทะเลสถาบันสงขลา โดยใช้เกณฑ์ที่ว่า พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อศักย์เรดอนสูงจะต้องมีปริมาณยูเรเนียมที่ผิวดิน สูงกว่า 3 ppm eU ดังแสดงไว้ในภาพประกอบ 1.2

จากภาพประกอบ 1.2 สามารถสรุประดับความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินรอบสู่น้ำทะเลสถาบันสงขลา ได้ว่า

พื้นที่ส่วนใหญ่ของ อำเภอเมืองพัทลุง อำเภอเข้าชัยสน จังหวัดพัทลุง และ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา มีความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินสูงระหว่าง 8 - 12 ppm eU

พื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา พื้นที่บางส่วนของ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสหิพะ และอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง มีความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินสูงระหว่าง 4 - 8 ppm eU ทั้งนี้พื้นที่ส่วนที่มีความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินสูงกว่า 4 ppm eU นั้นคิดเป็นพื้นที่เกินกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของ พื้นที่ทั้งหมด

Duval (1988) ได้รายงานเกี่ยวกับการใช้ค่าความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดิน ใน การประเมินศักย์เรดอนภายในบ้านของประเทศไทยและอเมริกา ดังตาราง 1.5 ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินกับศักย์เรดอนภายในบ้านเรือน

ตาราง 1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณยูเรเนียมที่ผิด din กับความเสี่ยงอันเนื่องจากศักย์เรดอน

ppm eU	ความเสี่ยง	% ข้อมูลส่วนที่เกิน 148 Bq/m^3
0.0 – 0.5	ต่ำมาก	0
0.5 – 1.0	ต่ำ	< 10
1.0 – 2.0	ปานกลาง	< 20
2.0 – 3.0	ค่อนข้างสูง	< 30
> 3.0	สูง	> 30

ที่มา : Duval (1988)

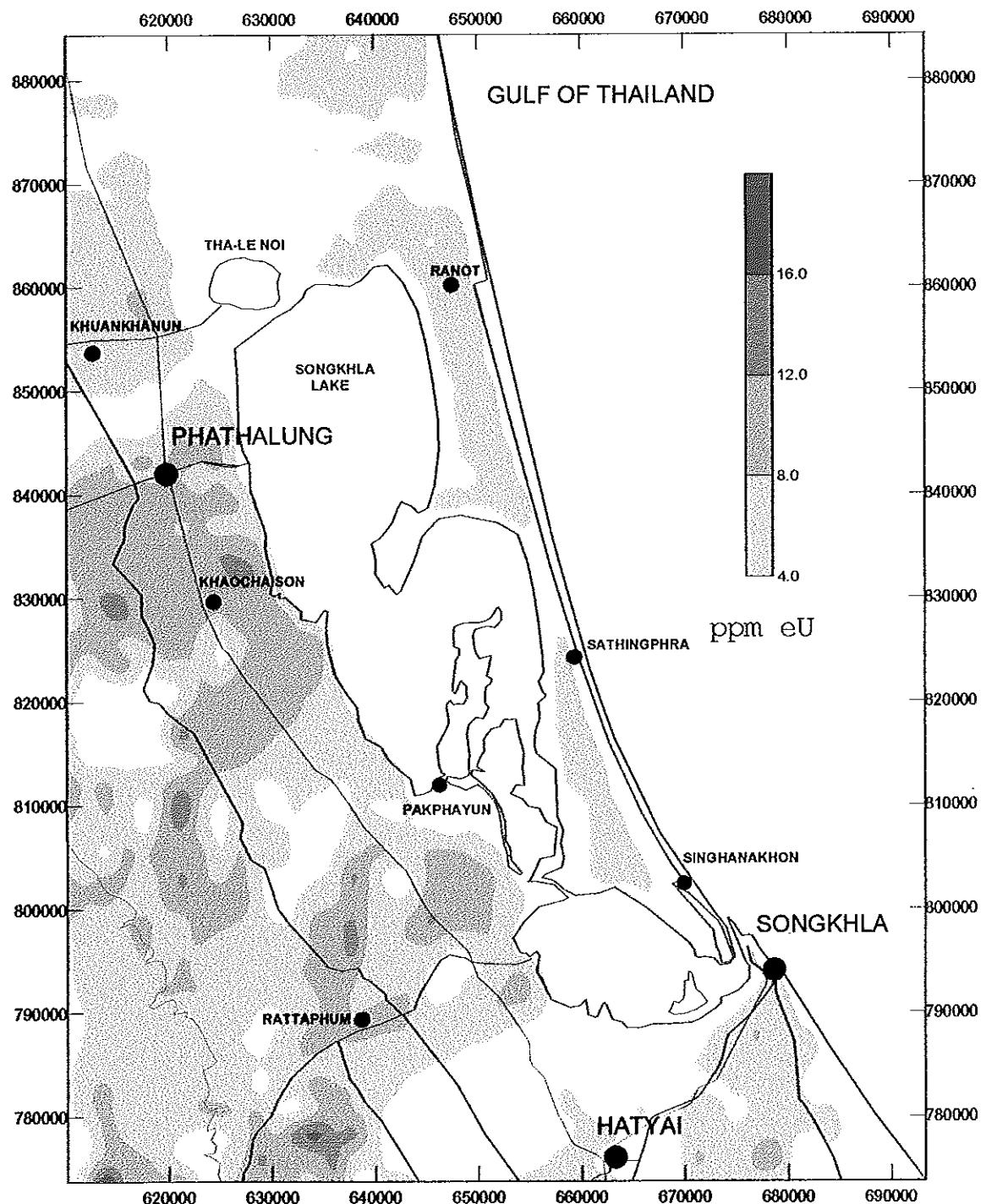
เมื่อใช้เกณฑ์ของ Duval ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิด din กับความเสี่ยงต่อเรดอน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา และ จังหวัดพัทลุง พบร่วมกัน

1) พื้นที่ส่วนใหญ่ของ อำเภอเมืองพัทลุง และอำเภอเข้าชัยสน จังหวัดพัทลุง อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา มีความเสี่ยงต่อเรดอนสูง ($8\text{--}12 \text{ ppm eU}$)

2) พื้นที่ส่วนใหญ่ของ อำเภอควนขุมนุน จังหวัดพัทลุง อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา พื้นที่บางส่วนของ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสหivec และ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง มีความเสี่ยงต่อเรดอนสูง ($4\text{--}8 \text{ ppm eU}$)

สรุปได้ว่า พื้นที่ส่วนที่มีความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิด din สูงกว่า 4 ppm eU นั้น คิดเป็นพื้นที่เกินกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่ทั้งหมด ดังนั้นจากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าบ้านเรือนของประชาชน ในพื้นที่รอบบุ่นน้ำทะเลสถาบลามีศักย์เรดอนอยู่ในเกณฑ์ที่สูง แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะทราบถึงระดับความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิด din และศักย์เรดอนภายในบ้านเรือนของประชาชน ในพื้นที่นั้นๆ 'ได้ nok เสียจากทำการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนภายในบ้านเรือนของประชาชน ในพื้นที่นั้นๆ ทั้งนี้ เพราะว่ายังไม่มีหลักฐานปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้อง และมีผลต่อระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนภายในบ้านเรือน ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น'

ภาพประกอบ 1.2 แผนที่ตอนหัวร์แสดงความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินรอบๆ บ่อน้ำทะเลสาบสงขลา
ที่มา : โทรภพ ผ่องสุวรรณ และ คณะ (2541)

1.2.8 ทฤษฎีเกี่ยวกับก้าวเรตอง

1.2.8.1 การสลายตัวของธาตุกัมมันตรังสี

นิวเคลียสของธาตุกัมมันตรังสีจะมีการเปลี่ยนแปลงสภาพตลอดเวลา เพื่อจะกลายเป็นนิวเคลียสที่เสถียร การที่นิวเคลียสของธาตุกัมมันตรังสีเปลี่ยนสภาพเป็นนิวเคลียสของธาตุใหม่ และมีการปล่อยพลังงานออกมานิรูปกัมมันตรังสี เรียกว่าการสลายตัว ซึ่งการสลายตัวของสารกัมมันตรังสีมีลักษณะเป็นแบบ exponential และไม่สามารถระบุได้ว่าจะตอนใดจะสลายตัวในเวลาถัดไป ถ้าหากลีสแต่ละตัวมีค่าคงที่ของการสลายตัวเท่ากับ λ ในเวลา dt โอกาสการสลายตัวของแต่ละอะตอมเท่ากับ λdt

ให้ N เป็นจำนวนอะตอมที่มีอยู่ในขณะเดียวกันนี้

N_0 เป็นจำนวนอะตอมที่มีอยู่เดิม เมื่อเริ่มต้น $t = 0$

อัตราการสลายตัว คือ

$$\frac{-dN}{dt} = \lambda N \quad \dots\dots\dots (1.1)$$

$$\int_{N_0}^N \frac{dN}{N} = -\lambda \int_0^t dt$$

$$[\ln N]_{N_0}^N = -\lambda [t]_0^t$$

$$\ln \frac{N}{N_0} = -\lambda t$$

$$\frac{N}{N_0} = e^{-\lambda t}$$

$$\therefore N = N_0 e^{-\lambda t} \quad \dots\dots\dots (1.2)$$

พิจารณาจำนวนอะตอมของธาตุสูญ แทนด้วย D^* ซึ่งเป็นผลผลิตจากการสลายตัวของธาตุแม่พบร่วม

พบว่า

ที่ $t = 0$ นั้น $D^* = 0$ (คือยังไม่เกิด)

ที่ t ใดๆ จะได้ $D^* = N_0 - N \quad \dots\dots\dots (1.3)$

จาก (1.2) แทนใน (1.3) จะได้ $D^* = N_0 - N_0 e^{-\lambda t}$

$$\therefore D^* = N_0 (1 - e^{-\lambda t}) \quad \dots\dots\dots (1.4)$$

ความแรงของสารกัมมันตรังสี (Activity , A) คือ

$$\begin{aligned} A &= \frac{dN}{dt} = \lambda N_0 e^{-\lambda t} \\ A &= \lambda N \end{aligned} \quad \dots \dots \dots (1.5)$$

หรือ $\lambda N = \lambda N_0 e^{-\lambda t}$

$$A = A_0 e^{-\lambda t} \quad \dots \dots \dots (1.6)$$

เมื่อ A เป็นกัมมันตรังสีที่เวลา t น่ายเป็น Bq

A_0 เป็นกัมมันตรังสีที่เวลา t = 0

1.2.8.2 การเปลี่ยนแปลงสารโดยการ半 decay

ในธรรมชาติสารกัมมันตรังสีแต่ละอนุกรรม เริ่ม半 decay ตัวจากนิวเคลียดแม้แล้ว半 decay ตัวต่อไปเปรี้ยวๆ จนกระทั่งได้นิวเคลียดที่เสถียร (Stable nuclide) สมมุติมีอนุกรรมหนึ่งเริ่มจากนิวเคลียดที่ 1 ซึ่งมีอยู่ N ตัว 半 decay ตัวด้วยค่าคงตัวของการ半 decay λ_1 กลายเป็นนิวเคลียดที่ 2 จำนวน N_2 半 decay ตัวด้วยค่าคงตัวของการ半 decay λ_2 เป็นนิวเคลียดที่ 3

เช่นเดียวกันการแสดงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \frac{dN_1}{dt} &= -\lambda_1 N_1 \\ \frac{dN_2}{dt} &= \lambda_1 N_1 - \lambda_2 N_2 \\ \frac{dN_3}{dt} &= \lambda_2 N_2 \end{aligned}$$

ที่เวลา t ใดๆ $N_1(t) = N_0 e^{-\lambda_1 t}$

$$\frac{dN_2}{dt} + \lambda_2 N_2 = \lambda_1 N_0^0 e^{-\lambda_1 t}$$

แก้สมการแล้วจะได้ค่า N_2 และ N_3 ดังนี้ เมื่อ t = 0 ; $N_2^0 = N_3^0 = 0$

$$N_2 = \frac{\lambda_1}{\lambda_2 - \lambda_1} N_0^0 \left(e^{-\lambda_1 t} - e^{-\lambda_2 t} \right) \quad \dots \dots \dots (1.7)$$

$$N_3 = N_0^0 \left(1 + \frac{\lambda_1}{\lambda_2 - \lambda_1} e^{-\lambda_2 t} - \frac{\lambda_2}{\lambda_2 - \lambda_1} e^{-\lambda_1 t} \right) \quad \dots \dots \dots (1.8)$$

1.3.8.3 สมดุลกัมมันตรังสี (Radioactive Equilibrium)

โดยทั่วไปคำว่าสมดุลใช้ได้กับเงื่อนไขที่ว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงฟังก์ชันเมื่อเทียบกับเวลาเป็นศูนย์ ถ้าใช้เงื่อนไขนี้กับสารกัมมันตรังสีก็หมายความว่า

$$\frac{dN_1}{dt}, \frac{dN_2}{dt}, \dots, \frac{dN_n}{dt} = 0$$

นั่นคือ $\frac{dN_1}{dt} = -\lambda_1 N_1 = 0$

$$\lambda_1 N_1 = \lambda_2 N_2$$

$$\lambda_2 N_2 = \lambda_3 N_3$$

⋮

$$\lambda_{n-1} N_{n-1} = \lambda_n N_n \quad \dots\dots\dots (1.9)$$

ถ้าเป็นตามเงื่อนไขนี้ สารก็ไม่ใช่สารกัมมันตรังสี เพราะ $\lambda_1 = 0$ ดังนั้นจากล่างได้ว่าสถานการณ์เข้าใกล้สมดุลมาก ในธรรมชาติจะมีอนุกรรมการผลิตตัวของสารกัมมันตรังสี เช่นที่เกิดจาก ^{238}U ไปเป็น ^{214}Bi (หรือ ^{226}Ra กล้ายเป็น ^{222}Rn) ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ครึ่งชีวิต (Half life) ของตัวแม่มีค่ามากกว่าครึ่งชีวิตของตัวลูกมากๆ นั่นคือ $\lambda_1 \ll \lambda_2$ ค่า N_1 นั่นคืออนุพันธ์ที่ ค่า λ_1 มีค่าน้อยกว่าค่า λ_2 อีกในอนุกรณ์ สมการ (1.9) จึงเป็นค่าประมาณที่ใกล้เคียงกว่าสมการอื่นๆ สมดุลลักษณะนี้เราเรียกว่าสมดุลสถาการ (Secular equilibrium) สมดุลแบบนี้อัตราการผลิตตัวของตัวลูก มีค่าเท่ากับอัตราการผลิตตัวของตัวแม่ เงื่อนไขของสมดุลสถาการคือ

$$\lambda_1 N_1 = \lambda_2 N_2 = \lambda_3 N_3 = \lambda_n N_n \quad \dots\dots\dots (1.10)$$

กรณีที่นิวเคลียร์แม่มีครึ่งชีวิตยาวและมีครึ่งชีวิตสั้น สมมุติว่าแยกนิวเคลียร์ลูก ออกจากนิวเคลียร์แม่จนเป็นสารบริสุทธิ์ จะคำนวนนิวเคลียร์แม่และลูกได้ดังนี้

จาก $\lambda_1 \approx 0 ; \lambda_1 \ll \lambda_2 ; e^{-\lambda_1 t} \approx 1$

$$N_1 = N_2$$

$$\text{และจาก (1.7) จะได้ } N_2 = \frac{\lambda_1}{\lambda_2} N_1^0 \left(1 - e^{-\lambda_2 t} \right)$$

$$\lambda_2 N_2 = \lambda_1 N_1^0 \left(1 - e^{-\lambda_2 t} \right) \quad \dots \dots \dots (1.11)$$

$$\therefore \text{Activity รวม} = \lambda_1 N_1^0 + \lambda_2 N_2 \quad \dots \dots \dots (1.12)$$

1.3 วัตถุประสงค์

1. ออกแบบชุดตรวจจัดรอยรังสีแอลฟ่าจากก้าชเดดอน โดยใช้แผ่นพลาสติก CR – 39 เป็นตัวตรวจ เพื่อนำไปใช้ปรับเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นของรอยรังสี แอลฟานน์แผ่นพลาสติก CR – 39 กับระดับความเข้มข้นของก้าชเดดอนที่ทราบค่า
2. เพื่อทำการตรวจวัดความเข้มข้นก้าชเดดอนภายในและภายนอกบ้านเรือนของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสงขลา ด้วยชุดตรวจจัดรอยรังสีแอลฟ่า (Alpha track detector)
3. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความเข้มข้นของยูเรเนียมที่ผิด din บริเวณจังหวัดสงขลา จากข้อมูลของกรมทรัพยากรธรรมชาติ กับระดับความเข้มข้นของก้าชเดดอนที่ได้จากการตรวจวัดภายในและภายนอกบ้านเรือน ในจังหวัดสงขลา
4. ให้ความรู้เกี่ยวกับก้าชกัมมันต์รังสีเดดอนแก่ประชาชน โดยการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนโรงเรียนมัธยมที่ร่วมโครงการ ในจังหวัดสงขลา ผ่านไปยังประชาชนทั่วไป

บทที่ 2

วิธีการวิจัย

การทำวิจัยเพื่อตรวจวัดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา โดยอาศัยเทคนิคทางฟิสิกส์นิวเคลียร์ จำเป็นต้องใช้วัสดุและอุปกรณ์ ตลอดจนวิธีดำเนินการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 วัสดุ

1. ถ้วยพลาสติก (สูง 9.5 เซนติเมตร ปากถ้วยมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 7 เซนติเมตร)
2. พิล์มนอมอาหาร (Cling Film)
3. แผ่นอลูมิเนียมบาง (ขนาด 12 นิ้ว x 200 ฟุต, 60.9 เมตร)
4. ยางวงรัดของ
5. กระดาษกราว 2 หน้า
6. ด้ายชา สำหรับแขวนถ้วยพลาสติก
7. ถุงพลาสติก
8. น้ำกัลลัน
9. สารโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH)
10. ถ่านไฟฉาย
11. สารมาตรฐาน Ra-226
12. เทปปิส
13. สีสเปรย์
14. แผ่นพิล์ม CR - 39 ขนาด 1.25×1.25 ตารางเซนติเมตร
15. กระปุกขนาดเล็ก

2.2 อุปกรณ์

1. เครื่องช่านพิกัดทางภูมิศาสตร์ (GPS)
2. ชุดสไลด์เรืองก๊าซกัมมันต์รังสีเรเดอน
3. เครื่องขยายสไลด์
4. แผนที่จังหวัดสงขลา มาตราส่วน 1 : 50,000 ของกรมแผนที่ทหาร
5. ปากกาเขียนกระดาษไข
6. แผ่นกระดาษสไลด์สำหรับวางแผนพลาสติก
7. เครื่องเจาะหลุมดิน
8. ถ้วยสำหรับใส่ดินและทราย
9. เครื่องชั่งสารความละเมียด 4 ตำแหน่ง รุ่น Mettler AE200
10. มีด
11. นาฬิกาจับเวลา
12. กล่องพลาสติกใส่แผ่นฟิล์ม CR - 39
13. กรรไกร
14. ปิกเกอร์ขนาด 1000 cm^3
15. เทอร์โมมิเตอร์
16. เครื่องต้มน้ำร้อนที่ควบคุมอุณหภูมิได้ (ยี่ห้อ Grant W14)
17. ตะเกียงแขวนแผ่นฟิล์ม CR - 39
18. ขอเกี่ยวใช้แขวนแผ่นฟิล์ม CR - 39
19. ช้อนตักสาร
20. แท่งคนสาร
21. เครื่องอบสาร ยี่ห้อ Mammert Model 400 D 06060
22. กล้องจุลทรรศน์ ขนาด 2 ตา ยี่ห้อ Olympus รุ่น PM 6
23. เครื่องนับรอยแบบใช้มือกด
24. กระป๋องนมขนาด 2 ลิตร
25. ไมโครไฟต์
26. ตะกร้าพลาสติกใบใหญ่

2.3 วิธีดำเนินการ

ในการศึกษาวิจัยนี้ ได้แบ่งวิธีการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

ตอนที่ 1 การศึกษาในภาคสนาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์และศึกษาในห้องปฏิบัติการ

ตอนที่ 1 การศึกษาในภาคสนาม

การตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือนในครัวนี้ แบ่งงานภาคสนามออกเป็น

2.3.1 การตรวจวัดก้าชเรดอนภายในบ้านเรือน แบ่งออกเป็น

2.3.1.1 ร่วมมือกับโรงเรียนโดยผ่านทางคณะกรรมการและนักเรียน

1 ให้ความรู้เกี่ยวกับก้าชกัมมันตรังสีเรดอนแก่นักเรียน โดยใช้เครื่องฉายสไลด์และชุดสไลด์เรื่องก้าชกัมมันตรังสีเรดอนประกอบการบรรยาย

2 สาธิตวิธีการประกอบชุดการตรวจวัดก้าชเรดอนให้นักเรียนดู พร้อมทั้งแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการนำชุดตรวจไปติดตั้งที่บ้านเรือนของตนเอง โดยมีขั้นตอนการประกอบชุดตรวจวัดก้าชเรดอนดังนี้

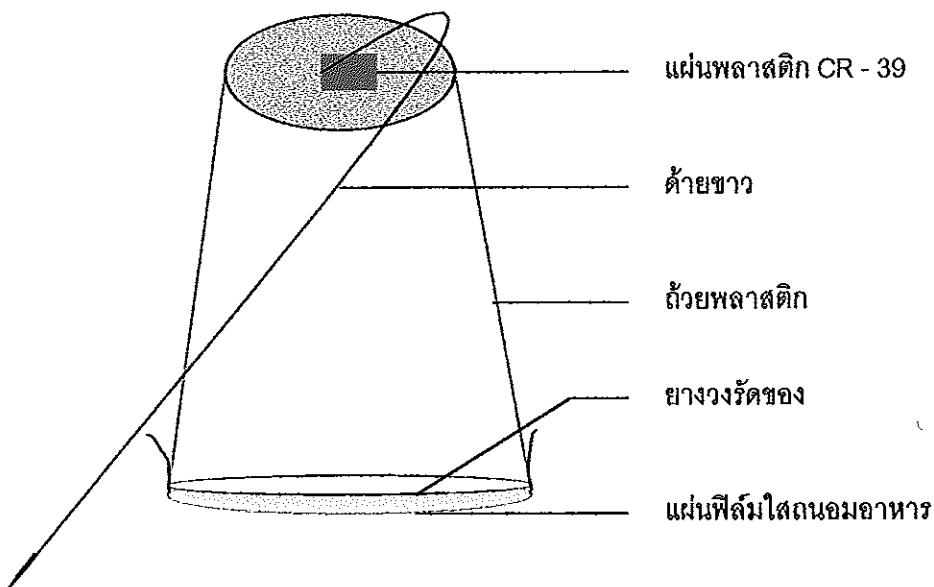
- นำแผ่นพลาสติก CR – 39 ซึ่งเขียนหมายเลขอ้างอิงมาจากแผ่นอุปกรณ์นี้

- นำด้ายข้ายาว 15 เซนติเมตร มาถูกกับด้ายพลาสติก โดยใช้เทปไสติดแปะไว้ทະแหงกัน 3 รอบ เพื่อให้ด้ายข้าวดิดแน่นกับก้าชพลาสติก

- ลอกเอาแผ่นพลาสติกบางใส่ที่หุ้มแผ่นพลาสติก CR – 39 อยู่ทั้งสองด้านออก จากนั้นก็ติดกระดาษกราฟ 2 หน้า ที่แผ่นพลาสติก CR – 39 ด้านที่ไม่มีตัวเลข หย่อนแผ่นพลาสติก CR – 39 ลงไปติดไว้ที่ด้านในของก้านด้ายพลาสติก

- นำแผ่นฟิล์มใสกันน้ำมาครอบปากถ้วยพลาสติกไว้
- นำยางวงรัดของมารัดที่ปากถ้วยพลาสติก จากนั้นดึงแผ่นฟิล์มใสกันน้ำหายใจให้ดี

ครบตามขั้นตอนข้อ 2 ของหัวข้อ 2.3.1.1 จะได้ชุดตรวจวัดก้าชเรดอนในภาคดังภาพประกอบ 2.1

ภาพประกอบ 2.1 ลักษณะชุดตรวจวัดก้าชเระดอนในอากาศ

3 ให้นักเรียนกรอกข้อมูลลงในใบกรอกข้อมูล

4 แนะนำวิธีการติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเระดอนไปที่บ้านเรือน โดยเน้นให้นำไปติดตั้งที่ห้องพักผ่อน หรือชั้นล่างของบ้านเรือน

5 ให้นักเรียนที่ร่วมโครงการนำชุดตรวจวัดก้าชเระดอนไปติดตั้งไว้ที่บ้านตนเองเป็นเวลา 40 วัน เมื่อครบกำหนดให้รวบรวมแผ่นพลาสติก CR - 39 มาให้ที่โรงเรียนโดยห่อไว้ด้วยแผ่นอลูมิเนียม

6 เมื่อครบเวลา 40 วัน ไปรับแผ่นพลาสติก CR - 39 ที่โรงเรียนคืน

2.3.1.2 ทำการตรวจวัดก้าชเระดอน โดยการติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเระดอนของ

1) ติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเระดอนภายในบ้านเรือนบางส่วนของพื้นที่ใน

จังหวัดสงขลา

1.1) วางแผนในการติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเระดอนภายในบ้านเรือน
ในแต่ละพื้นที่ตามจำนวนที่ต้องการ โดยการศึกษาจากแผนที่ในอำเภอต่างๆ ของจังหวัด
สงขลา ที่ต้องการติดตั้งชุดตรวจวัดเพิ่มเติม เพื่อให้การติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเระดอนครอบคลุมพื้นที่ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

- 1.2) ประกอบชุดตรวจวัดก้าชเรดอน เหมือนกับข้อ 2 หัวข้อ 2.3.1.1
- 1.3) นำชุดตรวจวัดไปติดตั้งภายในบ้านเรือนของประชาชนโดยการพูดคุยอธิบาย และขออนุญาตในการติดตั้งชุดตรวจวัดกับเจ้าของบ้านเรือน
- 1.4) นำชุดตรวจวัดไปติดตั้งให้ที่บริเวณชั้นล่างของบ้านเรือนหรือบริเวณที่ไม่มีช่องระบายอากาศ ดังภาพประกอบ 2.2 (a)
- 1.5) บันทึกข้อมูลตำแหน่งพิกัด (E/N) ของบ้านเรือนที่ได้ติดตั้งชุดตรวจวัด ด้วยเครื่องมืออ่านพิกัดทางภูมิศาสตร์ (GPS) ลงในแบบขอข้อมูล
- 1.6) เมื่อทำการติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเรดอนภายในบ้านเรือนหลังแรกเสร็จแล้ว ในการติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเรดอนภายในบ้านเรือนหลังอื่นๆ ตามขั้นตอนเหมือนกับข้อ 1.1) – 1.5)
- 1.7) เมื่อครบเวลาที่กำหนดให้ 40 วัน เก็บชุดตรวจวัดก้าชเรดอนที่ติดตั้งไว้ภายในบ้านเรือนของประชาชน กลับมายังห้องปฏิบัติการ

2.3.2 การตรวจวัดก้าชเรดอนภายนอกบ้านเรือนของสำเภาหมู่บ้าน จังหวัดสิงขลา

2.3.2.1 วางแผนในการติดตั้งชุดการตรวจวัดก้าชเรดอนภายนอกบ้านเรือน ในพื้นที่สำเภาหมู่บ้าน จังหวัดสิงขลา โดยการศึกษาแผนที่ของสำเภาหมู่บ้าน งานในส่วนนี้ได้ทำการติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเรดอนภายนอกบ้านเรือนประชาชน ไปตามถนนสายต่างๆ ของสำเภาหมู่บ้านทั้งหมด 70 จุด แต่ละจุดห่างกันประมาณ 1 กิโลเมตร

2.3.2.2 ประกอบชุดตรวจวัดก้าชเรดอน เหมือนกับข้อ 2 หัวข้อ 2.3.1.1

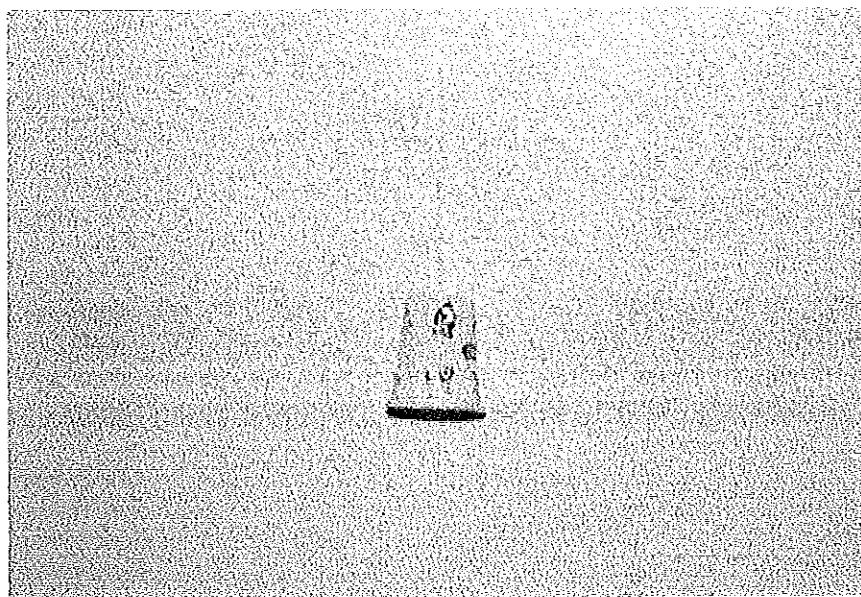
2.3.2.3 นำชุดตรวจวัดก้าชเรดอนไปติดตั้งโดยการแขวนไว้กับพุ่มไม้ ให้สูงจากพื้นดินประมาณ 1.60 เมตร ดังแสดงในภาพประกอบ 2.2 (b)

2.3.2.4 บันทึกข้อมูลตำแหน่งพิกัด (E/N) ของจุดที่ตรวจวัด ด้วยเครื่องมืออ่านพิกัดทางภูมิศาสตร์ และข้อมูลอื่นๆ ลงในใบกรอกข้อมูล เพื่อสะดวกในการเก็บข้อมูลคืน

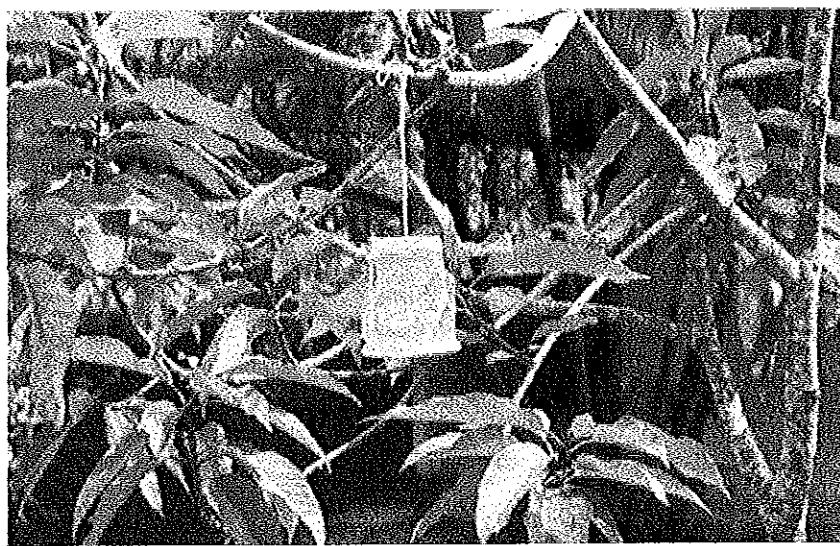
2.3.2.5 เมื่อทำการติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเรดอนที่จุดแรกเสร็จแล้ว ในการติดตั้งชุดตรวจวัดที่จุดอื่นๆ ตามขั้นตอนเหมือนกับ ข้อ 2.3.2.1 – 2.3.2.4

2.3.2.6 เมื่อครบเวลาที่กำหนดให้ 40 วัน เก็บชุดตรวจวัดก้าชเรดอนที่ติดตั้งไว้กลับมายังห้องปฏิบัติการ

(a) ภายในบ้านเรือน

(b) ภายนอกบ้านเรือน

ภาพประกอบ 2.2 ลักษณะการติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเวดอน (a) ภายในบ้านเรือน

(b) ภายนอกบ้านเรือน

2.3.3 การตรวจวัดก๊าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน (Soil gas) ในพื้นที่ จำเกอนามม่อม จังหวัดสงขลา

2.3.3.1 ศึกษาแผนที่จำเกอนามม่อม จังหวัดสงขลา

2.3.3.2 กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างประมาณ 150 ตัวอย่าง โดยคำนวณจาก การติดตั้งชุดตรวจวัดก๊าซเรดอนในอากาศของหลุมดินตามเส้นทางถนนทุก 0.5 กิโลเมตร โดยครอบคลุมทั้งจำเกอนามม่อม

2.3.3.3 ประกอบชุดตรวจวัดก๊าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1 ประกอบชุดตรวจวัดก๊าซเรดอนเหมือนกับข้อ 2 หัวข้อ 2.3.1.1

2 นำไม้เสียบลูกชิ้นมาวางพอดบนกันถ่ายพลาสติก แล้วใช้ด้ายขาวพัน "ไม้เสียบลูกชิ้นยึดให้แน่นกับกันถ่ายพลาสติก"

3 ใช้เทปไสปิดทับบนไม้เสียบลูกชิ้นที่ยึดแน่นกับกันถ่ายพลาสติก เพื่อให้ "ไม้เสียบลูกชิ้นยึดติดกับกันถ่ายพลาสติกมากยิ่งขึ้น"

ครบขั้นตอนที่ 1 – 3 จะได้ชุดตรวจวัดก๊าซเรดอน สำหรับนำไปติดตั้งในอากาศของหลุมดิน ซึ่งมีลักษณะดังภาพประกอบ 2.3

2.3.3.4 ใช้เครื่องเจาะหลุมดินเจาะดินเป็นหลุมลึกประมาณ 35 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 15 เซนติเมตร

2.3.3.5 นำชุดตรวจวัดลงไปวางที่ปากหลุม จากนั้นหาเศษไม้แห้ง 4 – 5 อัน ความยาวประมาณ 20 เซนติเมตร มาวางพอดบนปากหลุม

2.3.3.6 นำถุงพลาสติกซึ่งตัดเป็นแผ่นเหลว ขนาด 14×18 นิ้ว มาวางครอบปากหลุมไว้ ดังแสดงในภาพประกอบ 2.4 จากนั้นนำดินมากกลบลงบนบริเวณปากหลุม

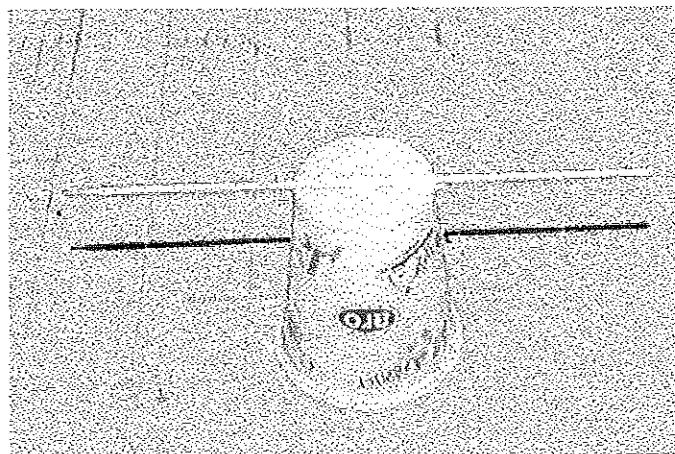
2.3.3.7 ใช้สีสเปรย์สีขาวพ่นที่โคนต้นไม้หรือบนใบไม้ ในบริเวณที่ทำการติดตั้งชุดตรวจวัดก๊าซเรดอน

2.3.3.8 บันทึกตำแหน่งพิกัด (E/N) ของหลุมดินแต่ละจุด โดยใช้เครื่องมือช่วย พิกัดทางภูมิศาสตร์ (GPS)

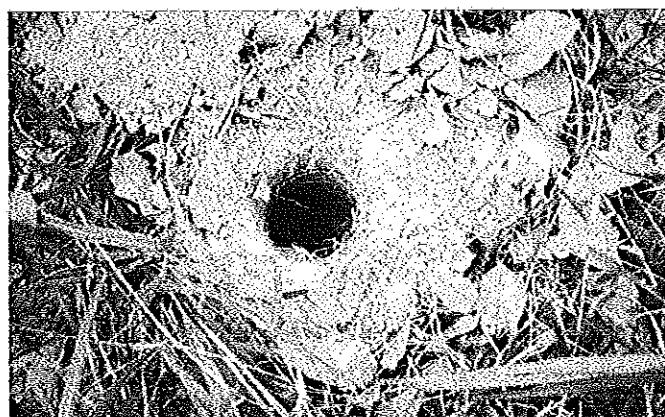
2.3.3.9 เมื่อทำการติดตั้งชุดตรวจวัดในจุดแรกเสร็จสิ้นแล้ว การติดตั้งในจุดต่อไป ตามขั้นตอนเหมือนกับข้อ 2.3.3.4 – 2.3.3.8 จนครบทุกจุดตามที่ต้องการ

2.3.3.10 เมื่อครบ 40 วัน เก็บชุดตรวจวัดก๊าซเรดอนกลับมาไว้ที่ห้องปฏิบัติการ

ภาพประกอบ 2.3 ลักษณะชุดตรวจวัดก้าชเรดอนในอากาศช่องหลุมดิน

ภาพประกอบ 2.4 ลักษณะการติดตั้งชุดตรวจวัดก้าชเรดอนในอากาศช่องหลุมดิน

2.3.4 การเก็บตัวอย่างดินของจำพวกนามม่อ้ม มาทำการตรวจวัดก้าชเรดอน

ตัวอย่างดินที่นำมาตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าชเรดอน เป็นดินที่นำมาจากตัวแหน่งเดียวกับที่ได้ทำการตรวจวัดก้าชเรดอนในภาคของหลุมดิน โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.3.4.1 ทำการเก็บตัวอย่างดินที่บริเวณด้านล่างของกั่นหลุม ในแต่ละฤดูของข้อ 2.3.3.4 มาใส่ถุงพลาสติกขนาด 9×14 นิ้ว ที่เตรียมไว้ หลังจากนั้นใช้ยางวงรัดของรัดปากถุงพลาสติกให้เรียบร้อยแล้วนำมาใส่รวมไว้ในตะกร้าพลาสติกใบใหญ่

2.3.4.2 เยี่ยนหมายเลขบนถุงพลาสติก โดยให้หมายเลขบนถุงพลาสติกที่ใส่ดินลงกับหมายเลขแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่เป็นส่วนประกอบของชุดตรวจวัดก้าชเรดอนในภาคของหลุมดิน ณ จุดนั้น (ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการใช้ข้อมูลพิกัดเดียวกับข้อ 2.3.3.8)

2.3.4.3 เมื่อเก็บตัวอย่างดินที่จุดแรกเสร็จแล้ว ในการเก็บตัวอย่างดินที่จุดอื่นๆ โดยทำตามขั้นตอน 2.3.4.1 – 2.3.4.2

2.3.5 ทำการเก็บตัวอย่างทรายก่อสร้าง ในจังหวัดสงขลา มาทำการตรวจวัด

ก้าชเรดอน

ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการตรวจวัดก้าชเรดอนที่พร้อมจากกู้มตัวอย่างทรายก่อสร้างบ้านเรือน ทั้งหมด 121 จุด โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.3.5.1 ออกไปเก็บตัวอย่างทรายก่อสร้างตามจำเนอต่างๆ ของจังหวัดสงขลา ตามเส้นทางถนน

2.3.5.2 เก็บตัวอย่างทรายมาใส่ถุงขนาด 9×14 นิ้ว ซึ่งเยี่ยนหมายเลขไว้แล้ว ใช้ยางวงรัดปากถุงพลาสติก จากนั้นนำมาใส่รวมไว้ในตะกร้าพลาสติกใบใหญ่

2.3.5.3 บันทึกข้อมูลตำแหน่งพิกัด (E/N) ของทรายแต่ละตัวอย่าง โดยใช้เครื่องบอกรพิกัดดาวเทียม (GPS) พร้อมทั้งจดข้อมูลอื่นๆ ลงในใบกรอกข้อมูล

2.3.5.4 เมื่อเก็บตัวอย่างทรายที่จุดแรกเสร็จแล้ว ในการเก็บตัวอย่างที่จุดอื่นๆ ทำตามขั้นข้อ 2.3.5.2 – 2.3.5.3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์และการศึกษาในห้องปฏิบัติการ

การวิเคราะห์และการศึกษาในห้องปฏิบัติการ เพื่อทำการตรวจวัดระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา เป็นการนำข้อมูลที่ได้จาก การเก็บรวบรวมในภาคสนามมาทำการวิเคราะห์ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 9 หัวข้อ ดังนี้

2.3.6 เตรียมแผ่นพลาสติก CR – 39 สำหรับใช้ในการตรวจวัดก๊าซเรดอน

2.3.7 เตรียมสารเ redeon มาตรฐาน จากสารละลายเรดียมมาตรฐาน

ก. สำหรับใช้ในการตรวจวัดก๊าซเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือน

ข. สำหรับใช้ในการตรวจวัดก๊าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน

ค. สำหรับใช้ในการตรวจวัดก๊าซเรดอนในกลุ่มตัวอย่างดิน

ง. สำหรับใช้ในการตรวจวัดก๊าซเรดอนในกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง

2.3.8 สร้างเส้นกราฟปรับเทียบ (Calibration Curve) ความสัมพันธ์ระหว่างความ หนาแน่นรอยของรังสีเอกลพาร์ที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR – 39 กับระดับความเข้มข้นของ ก๊าซเรดอนมาตรฐาน

2.3.9 เตรียมสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) ที่ความเข้มข้น 6.25 มิลลิตร

2.3.10 การตรวจวัดก๊าซเรดอนที่เพร์เมจจากกลุ่มตัวอย่างดิน

2.3.11 การตรวจวัดก๊าซเรดอนที่เพร์เมจจากกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง

2.3.12 การกัดขยายรอยรังสีเอกลพาร์ทที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR – 39

2.3.13 การตรวจนับความหนาแน่นรอยรังสีเอกลพาร์ทที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR – 39 ด้วยกล้องจุลทรรศน์

2.3.14 ทำการวิเคราะห์หาระดับความเข้มข้นของก๊าซเรดอน ทั้งในส่วนภาคสนาม และ ในห้องปฏิบัติการ

ขั้นตอนภายในห้องปฏิบัติการ

2.3.6 เตรียมแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่จะใช้สำหรับการตรวจวัดก๊าซเรดอน

1) นำแผ่นพลาสติก CR – 39 ขนาดใหญ่ประมาณ 10×20 ตารางเซนติเมตร ซึ่งห่ออยู่ในแผ่นอลูมิเนียมบางชิ้น ให้มีดตัดแผ่นพลาสติก CR – 39 ออกเป็นชิ้นเล็กๆ ขนาดประมาณ 1.25×1.25 ตารางเซนติเมตร

2) ใช้ปากกาเขียนกระดาษไว้ เขียนหมายเลขอลงบนแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่บริเวณมุมด้านล่างของแผ่น

3) นำแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ผ่านขั้นตอนข้อ 2) แล้ว ไปห่อไว้ด้วยแผ่นอลูมิเนียมบาง เพื่อรอที่จะนำไปใช้ในการประกอบชุดตรวจวัดต่อไป

2.3.7 เตรียมสารเรดอนมาตรฐาน จากสารละลายเรเดียมมาตรฐาน

ทำการเตรียมสารละลายเรเดียมมาตรฐาน เพื่อให้สารเรดอนมาตรฐานที่ความแรงดัน ตามหัวข้อดังนี้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก)

ก. สำหรับใช้ในการตรวจวัดก้าซเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือน

- 1) ที่ระดับ 83.5 Bq/m³
- 2) ที่ระดับ 215.2 Bq/m³
- 3) ที่ระดับ 443.4 Bq/m³
- 4) ที่ระดับ 864.5 Bq/m³

ข. สำหรับใช้ในการตรวจวัดก้าซเรดอนในอาคารของบุคคล

- 1) ที่ระดับ 2,663 Bq/m³
- 2) ที่ระดับ 3,893 Bq/m³
- 3) ที่ระดับ 8,424 Bq/m³
- 4) ที่ระดับ 16,744 Bq/m³

ค. สำหรับใช้ในการตรวจวัดก้าซเรดอนที่พร้อมจากกลุ่มตัวอย่างดิน และกลุ่มตัวอย่างทรัพย์ก่อสร้าง

- 1) ที่ระดับ 53.3 Bq/kg
- 2) ที่ระดับ 77.9 Bq/kg
- 3) ที่ระดับ 168.5 Bq/kg
- 4) ที่ระดับ 334.9 Bq/kg

2.3.8 สร้างเส้นกราฟปรับเทียบมาตรฐาน (Standard calibration curve) ระหว่างความหนาแน่นรอยรังสีเอกลพ่า กับระดับความเข้มข้นของก้าชเรดอนมาตรฐาน

2.3.8.1 หาเส้นกราฟปรับเทียบมาตรฐาน สำหรับใช้หาระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนที่ได้จากการตรวจวัดภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา และที่ได้จากการตรวจวัดภายนอกบ้านเรือนของชำเรือนามม่อmom จังหวัดสงขลา

โดยการเตรียมความแรงสสารเรดอนมาตรฐานให้ 5 ระดับ คือ 0, 83.4, 215.3, 443.4 และ 864.5 Bq/m³ เมื่อนำผลที่ได้จากการตรวจวัด มาแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นรอยรังสีเอกลพ่าบนแผ่นพลาสติก CR – 39 กับระดับความเข้มข้นของสารเรดอนมาตรฐานที่ทราบค่า จะแสดงได้ดัง ตาราง 2.1

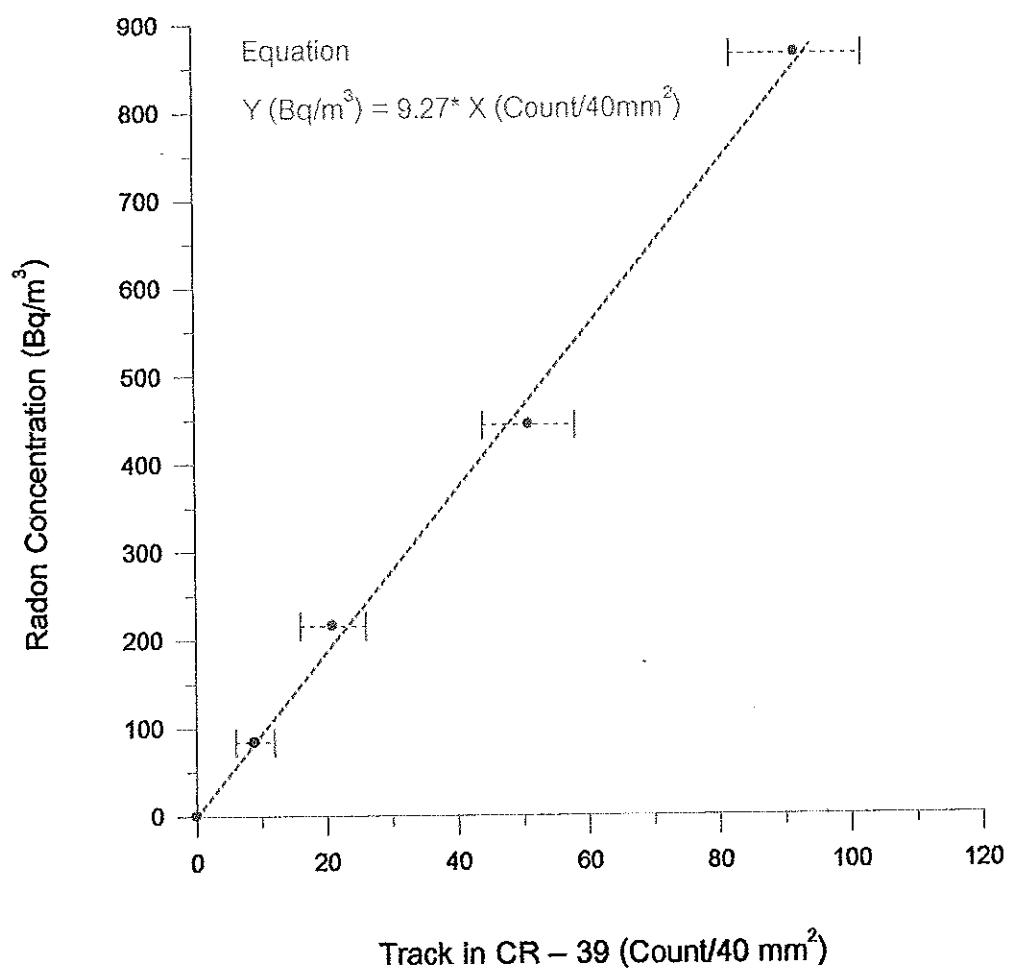
ตาราง 2.1 ผลการเตรียมสารเรดอนมาตรฐาน สำหรับใช้ตรวจวัดก้าชเรดอนภายใน และภายนอกบ้านเรือน

ระดับความเข้มข้น ก้าชเรดอน (Bq/m ³)	ความหนาแน่นรอยรังสีเอกลพ่า ใน 40 ตารางมิลลิเมตร	ค่าความคลาดเคลื่อน (รอย/40 ตารางมิลลิเมตร)
0	0	0
83.4	9	3
215.2	21	5
443.4	51	7
864.5	92	10

เมื่อนำผลจากตาราง 2.1 มาเขียนกราฟปรับเทียบ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความแรงรังสีของก้าชเรดอน (Bq/m³) กับความหนาแน่นรอยรังสีเอกลพ่าบนแผ่นพลาสติก CR – 39 (รอย/40 ตารางมิลลิเมตร) พบรากрафที่ได้มีลักษณะเป็นเส้นตรง ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ด้วยสมการ $Y = 9.27 * X$ ดังแสดงไว้ในภาพประกอบ 2.5 โดยที่

Y คือ ความแรงงสีของกําชเรดอนที่ได้จากการตรวจวัดภายใน
 และภายนอกบ้านเรือน (Bq/m^3)
 X คือ ความหนาแน่นรอยรังสีแล็ปฟานเน่นพลาสติก CR - 39
 ต่อ 40 ตารางมิลลิเมตร ($\text{Count}/40 \text{ mm}^2$)
 ซึ่งสมการที่ได้นี้จะใช้เป็นกราฟปรับเทียบมาตรฐาน เพื่อนำระดับความ
 เชื้อมั่นกําชเรดอน ที่ได้จากการตรวจวัดภายในและภายนอกบ้านเรือน

ภาพประกอบ 2.5 กราฟปรับเทียบมาตรฐานสำหรับใช้ตรวจวัดกําชเรดอนภายใน และภายนอกบ้านเรือน

2.3.8.2 หาเส้นกราฟปรับเทียบมาตรฐาน สำหรับใช้หารดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน (Soil gas)

ในการหาเส้นกราฟปรับเทียบมาตรฐานของกรณีนี้ มีขั้นตอนเช่นเดียวกับ ข้อ 3.1 โดยการเตรียมความแรงสารเรดอนมาตรฐานได้ 5 ระดับ คือ 0, 2,663, 3,893, 8,224 และ 16,744 Bq/m^3 และทำการตรวจนับความหนาแน่นรอยรังสีเอกพาร์บันแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ระดับความแรงรังสีต่างๆ ของสารเรดอนมาตรฐาน ได้ผลดังแสดงในตาราง 2.2

ตาราง 2.2 ผลการเตรียมสารเรดอนมาตรฐาน สำหรับใช้ตรวจวัดก๊าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน

ระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอน (Bq/m^3)	ความหนาแน่นรอยรังสีเอกพาร์บัน ใน 1 ตารางเซนติเมตร	ค่าความคลาดเคลื่อน (รอย/ตารางเซนติเมตร)
0	0	0
2663	1300	36
3893	2064	45
8424	5648	75
16744	10484	102

เมื่อนำผลที่ได้จากการตรวจมาตรฐานเขียนกราฟปรับเทียบ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความแรงรังสีของก๊าซเรดอน (Bq/m^3) กับความหนาแน่นรอยรังสีเอกพาร์บันแผ่นพลาสติก CR – 39 (รอย/ตารางเซนติเมตร) พบรากาศที่ได้มีลักษณะเป็นเส้นตรง ซึ่งสามารถแทนความสัมพันธ์ได้ด้วย สมการ $Y = 1.59 * X$ ดังแสดงไว้ในภาพประกอบ 2.6 โดยที่

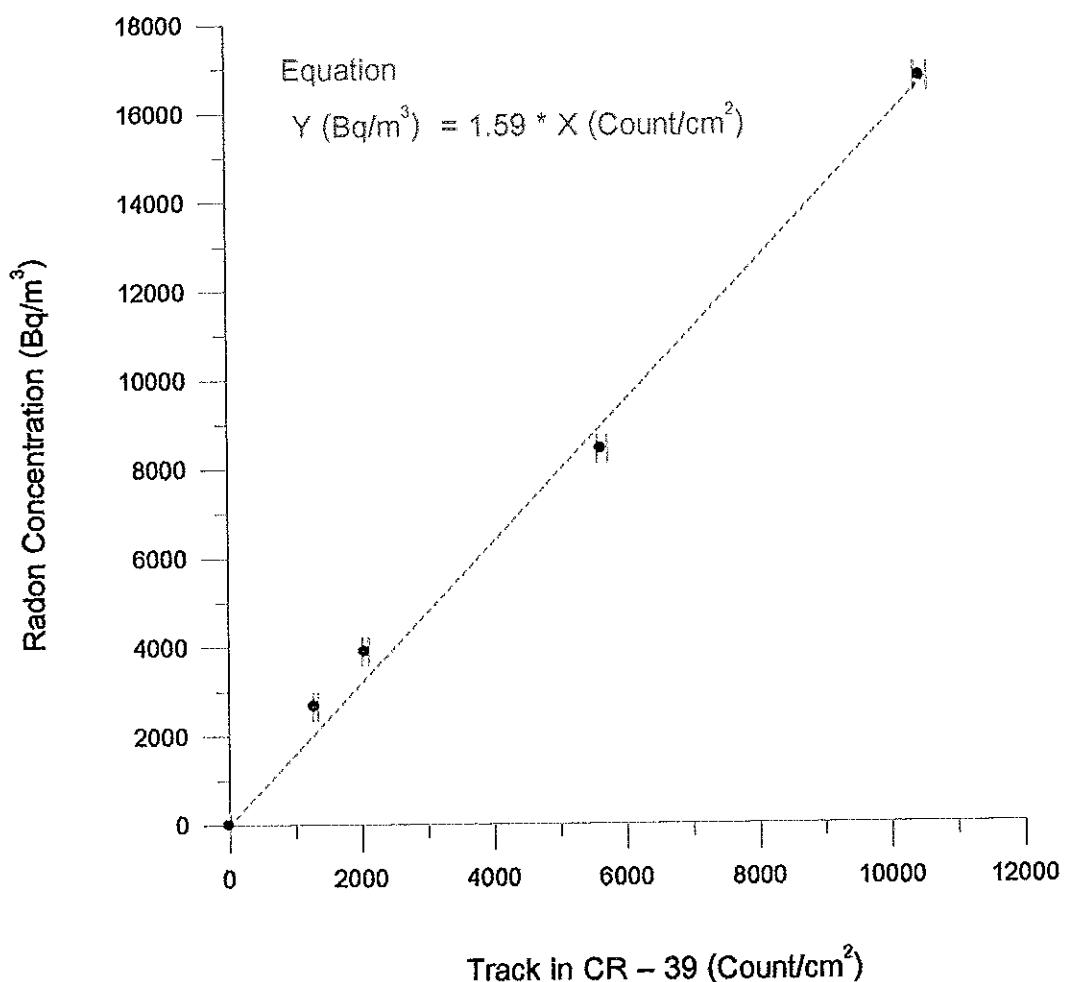
Y คือ ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนที่ได้จากการตรวจวัดในอากาศของหลุมดิน (Bq/m^3)

X คือ ความหนาแน่นรอยรังสีเอกพาร์บันแผ่นพลาสติก CR – 39

ต่อตารางเซนติเมตร (Count/cm^2)

สมการนี้ใช้สำหรับหาระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน ที่ได้จากการตรวจวัดในพื้นที่กำเนิดน้ำมันมุ่มน้ำ

ภาพประกอบ 2.6 กราฟปรับเทียบมาตรฐานสำหรับการตรวจวัดก๊าซเรดอนในอากาศ ของหลุมดิน

2.3.8.3 นำเสนอกرافปรับเทียบมาตรฐาน สำหรับใช้หาระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนที่แพร่มากจากกลุ่มตัวอย่างดินของกำเนิดน้ำมุ่มน้ำ จังหวัดสงขลา และกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง ในจังหวัดสงขลา

ในการนำเสนอกราฟปรับเทียบมาตรฐานในส่วนนี้ มีขั้นตอนเป็นเดียว กับข้อ 3.1 โดยการเตรียมความแรงสารเรดอนมาตรฐานให้ 5 ระดับ คือ 0, 53.3, 77.9, 168.5

และ 334.9 Bq/kg และทำการตรวจนับความหนาแน่นรอยรังสีแล็ปฟานแฟ่นพลาสติก CR - 39 ที่ระดับความแรงรังสีต่างๆ ของสารมาตรฐานเรดอน ได้ผลดังแสดงใน ตาราง 2.3

ตาราง 2.3 ผลการเตรียมสารเรดอนมาตรฐาน สำหรับใช้ตรวจวัดก้าชเรดอนที่เพร์ม่าจาก กลุ่มตัวอย่างดินและทรายก่อสร้าง

ระดับความเข้มข้น ก้าชเรดอน (Bq/kg)	ความหนาแน่นรอย	ค่าความคลาดเคลื่อน
	ต่อ 1 ตารางเซนติเมตร	(รอย/ตารางเซนติเมตร)
0	0	0
53.3	1300	36
77.9	2064	45
168.5	5648	75
334.9	10484	102

เมื่อนำผลที่ได้จากการตรวจมาเขียนกราฟปรับเทียบ เพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างความแรงรังสีของก้าชเรดอน (Bq/kg) กับความหนาแน่นรอยรังสีแล็ปฟานแฟ่นพลาสติก CR - 39 (รอย/ตารางเซนติเมตร) พบร่ว่ากราฟที่ได้มีลักษณะเป็นเส้นตรง ซึ่งสามารถแทนความสัมพันธ์ได้ด้วยสมการ $Y = 0.0318 * X$ ดังแสดงไว้ในภาพประกอบ 2.7 โดยที่

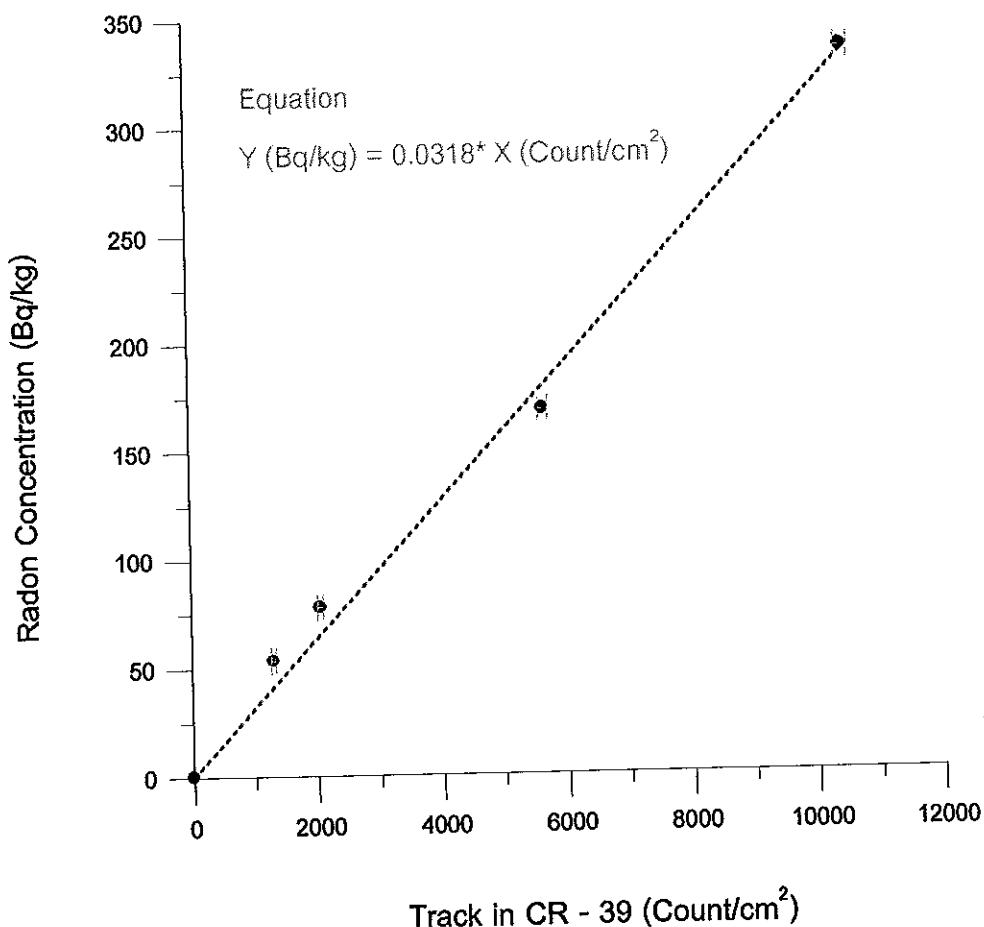
Y คือ ระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนที่เพร์ม่าจากกลุ่มตัวอย่างดินและทราย

(Bq/kg)

X คือ ความหนาแน่นรอยรังสีแล็ปฟานแฟ่นพลาสติก CR - 39

ต่อตารางเซนติเมตร (Count/cm²)

ภาพประกอบ 2.7 กราฟปรับเทียบมาตรฐาน สำหรับการตรวจวัดก้าซเรดอนที่เพร์มานาจาก
กลุ่มตัวอย่างดินและกัมตัวอย่างทรายก่อสร้าง

2.3.9 เตรียมสารละลายน้ำเดี่ยมไฮดรอกไซด์ (NaOH) ที่ความเข้มข้น 2.5

มิล/ลิตร

ในงานวิจัยครั้งนี้ได้เตรียมสารละลายน้ำเดี่ยมไฮดรอกไซด์ เพื่อสำหรับใช้ใน
การกัดขยายรอยรังสีแล็ปฟานน์แพนพลาสติก CR - 39 ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ชั่งน้ำเดี่ยมไฮดรอกไซด์ 250 กรัม ด้วยเครื่องชั่งความละเอียด 4 ตำแหน่ง
มาใส่ในบีเกอร์ปริมาตร 1 ลิตร
- 2) ใส่น้ำกลั่นลงไปในบีเกอร์ให้มีปริมาตร 1 ลิตร แล้วใช้เทงคนสารละลายน้ำเดี่ยมไฮดรอกไซด์ให้ละลายในน้ำกลั่นจนหมด

ครบชั้นตอน 1) – 2) จะได้สาระลายสารที่เดี่ยม “สิ่งของ” ที่ระดับความเข้ม

ขั้น 6.25 โนล/ลิตร

2.3.10 การตรวจวัดก๊าซเรดอนที่แพร่มาจากกลุ่มตัวอย่างดิน

ตัวอย่างดินที่นำมาราจวัดระดับความเข้มชั้นก๊าซเรดอน เป็นดินที่เก็บมาจากพื้นที่ของคำภานามม่อง จังหวัดสงขลา การตรวจวัดในหัวข้อนี้ มีขั้นตอนดังนี้

- 1 นำดินในแต่ละตัวอย่างมาใส่ถ้วย (เส้นผ่าศูนย์กลาง 11 เซนติเมตร)
- 2 บันทึกหมายเลขถุงพลาสติกที่ใส่ดินกับหมายเลขอปองถ้วยที่ใช้ เพื่อป้องกัน

การปะปนและสลับกันของกลุ่มดินตัวอย่าง

3 นำตัวอย่างดินในแต่ละถ้วยไปอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 ชั่วโมง

4 นำกลุ่มดินตัวอย่างในข้อ 3 มาซึ่งกับเครื่องซึ่งสารแบบละเอียด 4 ตำแหน่ง โดยแต่ละตัวอย่างซึ่งมาประมาณ 100 กรัม

- 5 นำกลุ่มดินตัวอย่าง ในข้อ 5 มาใส่ในภาชนะปิด (กระป๋องนม ขนาด 2 ลิตร)

6 นำชุดตรวจวัดก๊าซเรดอนมาติดไว้กับฝาด้านในภาชนะปิด หลังจากนั้นปิดฝาภาชนะปิดให้สนิท ตั้งทิ้งไว้เป็นเวลา 40 วัน

- 7 เมื่อครบเวลากำหนด 40 วัน นำชุดตรวจวัดออกมากจากภาชนะปิด

8 นำแผ่นพลาสติก CR - 39 “ไปเจาะรูด้วยสว่านดอกเล็กที่มุนของแผ่นพลาสติก

พลาสติก

- 9 นำแผ่นพลาสติก CR - 39 ที่ฝ่านชั้นตอนข้อ 1 – 8 มาเก็บขยายราย

10 นำแผ่นพลาสติก CR - 39 ที่ฝ่านกระบวนการกัดขยายรายแล้ว มาจัดเรียงตามลำดับหมายเลข จากนั้นนำมารวบเรียงไว้บนแผ่นกระดาษไอล์ด์ แล้วยึดแผ่นพลาสติก CR -39 ไว้กับแผ่นกระดาษไอล์ดด้วยเทปปิ้ง เสร็จแล้วนำมาใส่ไว้ในกล่องพลาสติกที่ใช้สำหรับใส่แผ่นกระดาษไอล์ด

11 นำแผ่นพลาสติก CR - 39 ที่ฝ่านชั้นตอนข้อ 10 มาทำการตรวจบันทึกความหนาแน่นของรังสีเอกฟ้า

2.3.11 การตรวจวัดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนที่แพร่มาจากกลุ่มตัวอย่าง ทรายก่อสร้าง

1 นำทรายแต่ละตัวอย่างมาใส่ถ้วยกระเบื้อง จดบันทึกหมายเลขถุงพลาสติก
ที่ใส่ทรายและหมายเลขถ้วยไว้ เพื่อป้องกันการปะปน

2 นำตัวอย่างทรายจากข้อ 1 ไปอบด้วยตู้อบที่อุณหภูมิ 100 เคลวีญส เป็น
เวลา 10 ชั่วโมง

3 เมื่อครบ 10 ชั่วโมง นำตัวอย่างทรายออกนาจากตู้อบตั้งทิ้งไว้ให้เย็น หลัง
จากนั้นนำทรายแต่ละตัวอย่างมาซึ่งให้ได้น้ำหนักประมาณ 100 กรัม

4 นำตัวอย่างทรายในข้อ 3 มาใส่ในภาชนะปิดสนิทปริมาตร 2 ลิตร ใช้ผ้าเทป
ติดชุดตรวจวัดเข้ากับฝาด้านในของภาชนะปิด จากนั้นปิดฝาภาชนะปิดให้สนิท แล้วทำการ
ตรวจวัดก๊าซเรดอนเป็นเวลา 40 วัน เมื่อครบ 40 วัน นำชุดตรวจวัดออกนาจากภาชนะปิด

5 เจาะรูแผ่นพลาสติก CR - 39 ของข้อ 4 ที่มุ่งแผ่นด้วยสว่านดอกเล็ก เพื่อให้
สะdagรสำหรับแขนในขั้นตอนของการกัดขยายรอย

6 นำแผ่นพลาสติก CR - 39 ทั้งหมดในข้อ 5 มาทำการกัดขยายรอย

7 นำแผ่นพลาสติก CR - 39 ทั้งหมดในข้อ 6 มาวางเรียงบนแผ่นกระดาษไอล์ด
แล้วยืดแผ่นพลาสติก CR - 39 ให้กับแผ่นกระดาษไอล์ดด้วยเทปปิต เศร็จแล้วนำมามาใส่ไว้ใน
กล่องพลาสติกที่ใช้สำหรับใส่แผ่นกระดาษไอล์ด

8 นำแผ่นแผ่นพลาสติก CR - 39 ทั้งหมด มาทำการตรวจนับความหนาแน่น
รอยรั้งสีแอลฟ่า

2.3.12 การกัดขยายรอยรั้งสีแอลฟ่าที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR - 39

เพื่อให้การนับรอยรั้งสีแอลฟ่าที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR - 39

(Polycarbonate) ของสารมาตรฐานและที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการตรวจวัด

- ภายในและภายนอกบ้านเรือน

- ในอากาศของห้องดูมดิน

- ในกลุ่มตัวอย่างดินและทรายก่อสร้าง

มีความถูกต้องแม่นยำมากที่สุดนั้น เงื่อนไขที่ใช้ในการกัดขยายรอยแต่ละครั้ง

ต้องเหมือนกันตลอด

1) เมื่อนำไปการกัดขยายรอยของแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ใช้สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ คือ กัดขยายรอยโดยใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) ความเข้มข้น 6.25 มล./ลิตร ที่อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส ใช้เวลา กัดขยายรอย 100 นาที (สุขสวัสดิ์, 2543)

2) ขั้นตอนการกัดขยายรอยแผ่นพลาสติก CR – 39 มีดังนี้

1 เตรียมสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ความเข้มข้น 6.25 มล./ลิตร (จาก NaOH 250 กรัม ผสมกับน้ำகลั่นจนได้ปริมาณ 1000 ลูกบาศก์เซ็นติเมตร) นำมาใส่ในบีกเกอร์ 1000 ลูกบาศก์เซ็นติเมตร จากนั้นนำบีกเกอร์ไปแช่ไว้ในเครื่องต้มน้ำ โดยตั้งอุณหภูมิของเครื่องให้ที่ 87.5 องศาเซลเซียส

2 นำเทอร์โมมิเตอร์ไปจุ่มในบีกเกอร์ เพื่อวัดอุณหภูมิของสารละลายให้มีค่าคงที่เท่ากับ 85 องศาเซลเซียส

3 เมื่ออุณหภูมิของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ในบีกเกอร์ อยู่ที่ 85 องศาเซลเซียส นำแผ่นพลาสติก CR – 39 ซึ่งแขนงไว้กับตะแกรงมาแขวนในบีกเกอร์ แล้วให้เวลาในการกัดขยายรอย 100 นาที ดังแสดงในภาพประกอบ 2.8

4 เมื่อครบ 100 นาที นำแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่กัดขยายรอยเสร็จแล้วไปล้างน้ำสะอาด เพื่อหดปูริภัยทางเคมี

5 นำแผ่นพลาสติก CR – 39 มาตั้งทิ้งไว้ให้แห้ง หลังจากนั้นใช้กระดาษทิชชูเช็ดเบาๆ เพื่อทำความสะอาดคราบบนแผ่นพลาสติกอีกครั้งหนึ่ง

2.3.13 การตรวจนับความหนาแน่นรอยรังสีและฟ้าด้วยกล้องจุลทรรศน์

1) อุปกรณ์ที่ใช้มีดังนี้

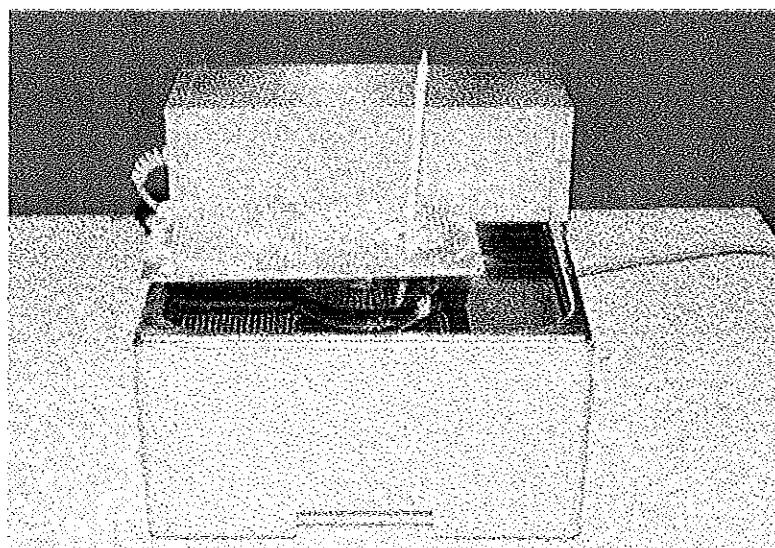
1 กล้องจุลทรรศน์นิ่ด 2 ตา กำลังขยาย 10, 40, 100 เท่า ยี่ห้อ Olympus รุ่น PM 6 ดังแสดงในภาพประกอบ 2.9

2 Ocular micrometer เป็นแผ่นกระจกที่มีสเกลเป็นตารางสี่เหลี่ยม ซึ่งมี 100 ช่องป้องโดยติดไว้ที่เลนซ์ตา เพื่อเพิ่มความละเอียดในการนับ

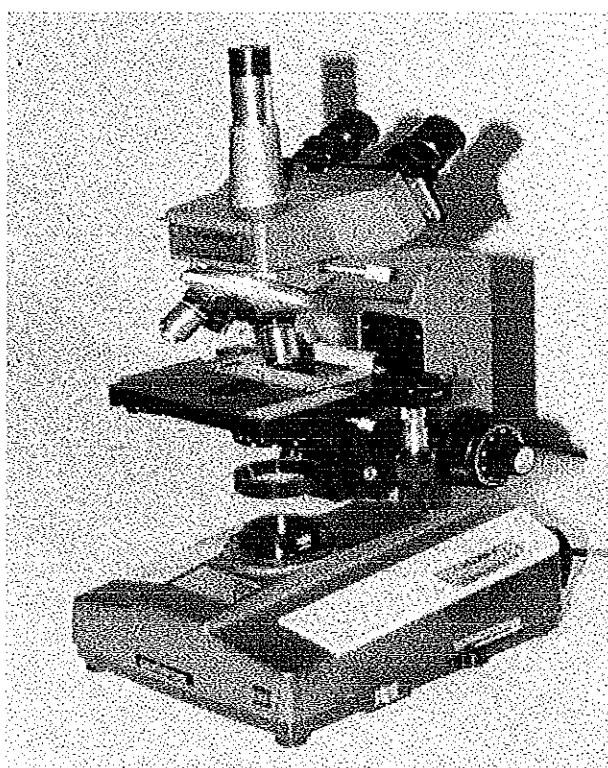
3 แผ่นกระจกสไลด์ซึ่งเป็นขนาดมาตรฐานทั่วไป สำหรับเป็นฐานวางแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่จะตรวจนับรอยรังสีและฟ้า

4 กล้องไส้แผ่นสไลด์ เพื่อใช้เก็บแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ติดบนกระจกสไลด์ และสะดวกในการแยกชิ้นมูลในแต่ละแผ่นออกจากกัน

ภาพประกอบ 2.8 การกัดขยายรอยรังสีแอลฟ่าที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR - 39
ในสารละลายน้ำดีเจมีโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH)

ภาพประกอบ 2.9 กล้องจุลทรรศน์ที่ใช้ในการตรวจเช็คความหนาแน่นของรังสีแอลฟ่าบน
แผ่นพลาสติก CR - 39

2) วิธีการตรวจนับความหนาแน่นรอยด้วยกล้องจุลทรรศน์

1 นำแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ประกอบบนแผ่นสไลด์เรียบร้อยแล้ว ไปวาง

ไว้บนฐานของกล้องจุลทรรศน์ ให้กำลังขยายขนาด 10 เท่า ปรับไฟกัศจนให้รอยบริเวณผิว ด้านหน้าที่เยื่องตัวเลขไว้อย่างชัดเจน ทำการนับจำนวนรอยที่ปรากฏในกรอบตารางสี่เหลี่ยม ทั้งหมด (100 ช่องอยู่ ต่อ 1 กรอบ) และทำการนับความหนาแน่นรอยทั้งหมด 40 กรอบ (40 ตารางมิลลิเมตร) สำหรับการตรวจวัดภายในและภายนอกบ้านเรือน และทำการนับ ความหนาแน่นรอยรังสีเอกฟ้า 25 กรอบ (25 ตารางมิลลิเมตร) (ดูในภาคผนวก ๙) สำหรับ การตรวจวัดในอากาศของหลุมดิน และที่เพร์มาจากกลุ่มตัวอย่างดิน, ทราย โดยบันทึก จำนวนรอยของแต่ละกรอบลงในกระดาษบันทึกข้อมูล

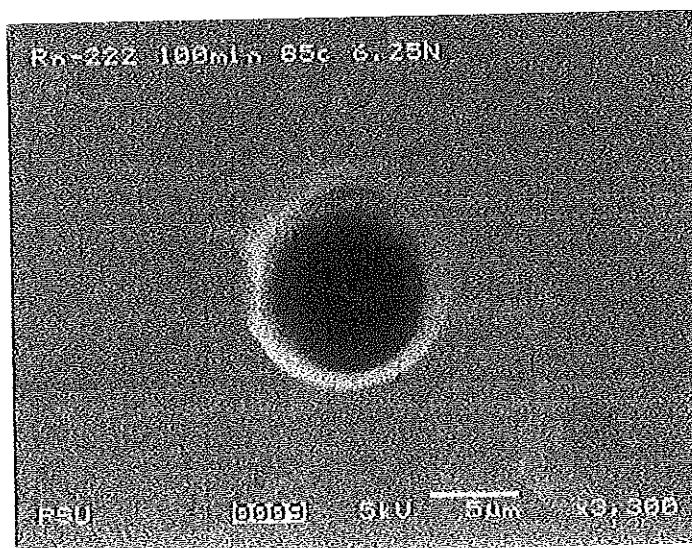
3) ตัวอย่างลักษณะรอยรังสีเอกฟ้าที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ได้ จากการตรวจวัดภายในบ้านเรือน ซึ่งจะแสดงดังภาพประกอบ 2.10 (a) และ (b) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 2.10 ลักษณะรอยรังสีเอกฟ้าที่เกิดขึ้นบนแผ่นพลาสติก CR – 39 เมื่อ

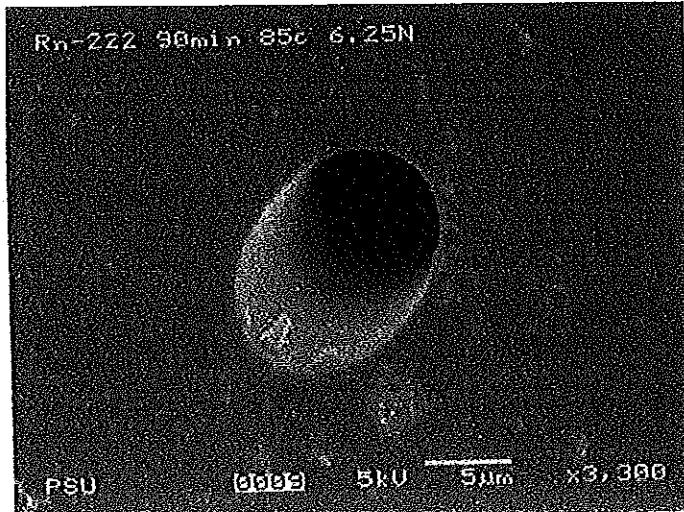
(a) รังสีเอกฟ้าเคลื่อนที่มาชนแผ่นพลาสติก CR – 39 แบบตรงๆ

(b) รังสีเอกฟ้าเคลื่อนที่มาชนแผ่นพลาสติก CR – 39 แบบเฉียง

ที่มา : สุขสวัสดิ์ ศิริจากรุกุล (2543)

(a) รังสีเอกฟ้าเคลื่อนที่มาชนแผ่นพลาสติก CR – 39 แบบตรงๆ

(b) รังสีเอกลักษณ์อนทิมาซั่นแผ่นพลาสติก CR – 39 แบบเฉียง

2.3.14 การวิเคราะห์หาระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนของกั๊มตัวอย่าง

2.3.14.1 การวิเคราะห์หาระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา จะใช้สมการที่ (2.1)

$$Y = 9.27 * X \quad (\text{Bq}/\text{m}^3) \quad \dots\dots (2.1)$$

Y คือ ความแรงรังสีของกั๊ซเรดอนที่ได้จากการตรวจวัดภายในและ

ภายนอกบ้านเรือน (Bq/m^3)

X คือ ความหนาแน่นรายรังสีเอกลักษณ์บนแผ่นพลาสติก CR – 39 ต่อ 40 ตารางมิลลิเมตร ($\text{Count}/40 \text{ mm}^2$)

2.3.14.2 การวิเคราะห์หาระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในอากาศของหลุมดิน (Soil gas) ของสำนักงานทรัมมอม จังหวัดสงขลา จะใช้สมการที่ (2.2)

$$Y = 1.59 * X \quad (\text{Bq}/\text{m}^3) \quad \dots\dots (2.2)$$

Y คือ ความแรงรังสีของกั๊ซเรดอนที่ได้จากการตรวจวัดภายใน

อากาศของหลุมดิน (Bq/m^3)

X คือ ความหนาแน่นรายรังสีเอกลักษณ์บนแผ่นพลาสติก CR – 39 ใน 1 ตารางเซนติเมตร (Count/cm^2)

2.3.14.3 การวิเคราะห์หารดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่เพร่มาจากกุญแจ

ตัวอย่างดิน และกุญแจตัวอย่างทรายก่อสร้าง จะใช้สมการที่ (2.3)

$$Y = 0.0318 * X \quad (\text{Bq/kg}) \quad \dots\dots (2.3)$$

Y คือ ความแรงรังสีของกั๊ซเรดอนที่เพร่มาจากกุญแจตัวอย่างดินและ
ทรายก่อสร้าง (Bq/kg)

X คือ ความหนาแน่นของรังสีแล็ปฟานบันแผ่นพลาสติก CR - 39 ใน
1 ตารางเซนติเมตร (Count/cm²)

2.3.15 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผล

1) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean, AM) ในงานวิจัยนี้เป็นการหาค่าเฉลี่ย
ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนในกรณีที่ข้อมูลไม่มีการแจกแจงความถี่ โดยหาได้จาก

$$\bar{X} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i \quad \dots\dots (2.4)$$

เมื่อ X_i เป็นค่าข้อมูลแต่ละตัว ; n เป็นจำนวนข้อมูลทั้งหมด

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, SD) การหาส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานในงานวิจัยนี้ ชี้ให้ทำการแจกแจงความถี่ของข้อมูล จึงหาได้จาก

$$SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^K f_i (X_i - \bar{X})^2}{n}} \quad \dots\dots (2.5)$$

เมื่อ X_i เป็นค่าจุดกึ่งกลางขั้น ; K เป็นจำนวนขั้น ; f_i เป็นความถี่ของขั้น
 \bar{X} เป็นค่าส่วนเฉลี่ยเลขคณิต ; n เป็นจำนวนความถี่ทั้งหมด

เหตุผลในการใช้ค่าสถิติเหล่านี้

1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิตจะนิยมใช้กันมากที่สุดสำหรับเป็นตัวแทนมาตรฐานเดียวในสูญ
ส่วนกลาง และมีค่าที่เปลี่ยนไปตามตัวอย่างสุ่ม

2 การวัดการกระจายแบบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นการวัดการกระจายของ
ข้อมูลที่ดีที่สุด และใช้กันมากที่สุดในทางสถิติ มีประโยชน์ในการที่จะอนุมานค่าบางอย่างของ
ข้อมูลประชากรจากตัวอย่าง ทั้งนี้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นการวัดส่วนเบี่ยงเบนของข้อมูลแต่
ละตัวอย่างจากค่าเฉลี่ยเลขคณิต

3 จากการศึกษาเอกสารการตรวจวัดกั๊ซเรดอนในต่างประเทศ พบร่วมกับการ
วิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน สรุปในญี่ปุ่นใช้ค่าสถิติทั้งสองอย่างนี้มากที่สุด

บทที่ 3

ผลและการอภิปรายผล

ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอผลและอภิปรายผลการวิจัย หลังจากได้ทำการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนเสร็จแล้ว โดยจะนำเสนอในแต่ละหัวข้อตามลำดับต่อไปนี้

3.1 ผลการตรวจวัดกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

3.1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนในระดับตำบล

3.1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนในระดับอำเภอ

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนในระดับจังหวัด

3.1.4 การวิเคราะห์ผลของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่ได้จากการตรวจวัดภายใน

ในบ้านเรือน ของจังหวัดสงขลา กับระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่ 148 และ
296 Bq/m³

3.2 ผลการตรวจวัดกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ของจำนวนม่อนที่เลือกเป็นพื้นที่ศึกษาพิเศษ

3.3 ผลการตรวจวัดกั๊ซเรดอนในอากาศของหมู่บ้าน ของจำนวนม่อน

3.4 ผลการตรวจวัดกั๊ซเรดอนที่แพร่ออกมากจากกลุ่มตัวอย่างดิน ของจำนวนม่อน

3.5 ผลการตรวจวัดกั๊ซเรดอนที่แพร่ออกมากจากกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง ในจังหวัดสงขลา

3.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน กับความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดของประชาชน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

3.1 ผลการตรวจวัดกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

งานวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการตรวจวัดระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ของประชาชนทั้งสิ้น 1375 หลัง ครอบคลุมพื้นที่ทุกอำเภอและเกือบทุกตำบลของจังหวัดสงขลา โดยใช้ชุดตรวจร้อยรังสีแอลฟ่า (Alpha Track Detector) ชนิดแผ่นพลาสติก CR – 39

การตรวจวัดเป็นเวลา 40 วัน เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่ละเอียด จึงได้นำเสนอตามลำดับ หัวข้อต่อไปนี้

3.1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนในระดับตำบล

ความเข้มข้นก้าชเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับตำบลของแต่ละอำเภอที่ได้ จะแสดงเป็นค่าต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ย \pm ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ยกเว้นตำบลที่มีจำนวนตัวอย่าง 1 ตัวอย่าง จะแสดงเฉพาะระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนเพียงอย่างเดียว) ดังแสดงในตาราง 3.1 ถึง 3.16

เมื่อนำระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนในแต่ละตำบล มาแสดงในลักษณะที่เป็นตัวเลขและใช้การระบบสีแทนความเข้มข้นก้าชเรดอนที่ระดับต่างๆ ในบริเวณขอบเขตตำบล ของแผนที่อำเภอและแผนที่จังหวัดสงขลา ดังภาพประกอบ 3.1 – 3.16 ซึ่งแสดงระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนในแต่ละตำบลของอำเภอต่างๆ และภาพประกอบ 3.17 ซึ่งเป็นการแสดงระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนของแต่ละตำบล ในจังหวัดสงขลา

ตาราง 3.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับตำบล ของอำเภอหน้าหมู่บ้าน

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน ที่ตรวจวัด	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน (Bq/m ³)	ระดับความเข้มข้น มาตรฐาน (Bq/m ³)	ก้าชเรดอนรวม (AM \pm SD)
			ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย			
1	คุณธรรม	18	167	742	393	144	393 \pm 144	
2	ทุ่งชุมนี	25	121	556	304	102	304 \pm 102	
3	นาหมื่น	34	103	201	313	96	313 \pm 96	
4	พิจิตร	12	195	436	318	80	318 \pm 80	
รวมทั้งหมด		89						

ตาราง 3.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับตำบล
ของอำเภอนาทวี

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น	
			ที่ตรวจวัด	ก๊าซเรดอน (Bq/m^3)		มาตรฐาน	ก๊าซเรดอนรวม	
				ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	(Bq/m^3)	($\text{AM} \pm \text{SD}$)
1	คลองกวาง	4	231	478	350	125	350	± 125
2	คลองทราย	8	92	255	196	53	196	± 53
3	ชา	8	115	367	250	74	250	± 74
4	ทับส้าง	8	167	318	289	154	289	± 154
5	ท่าประดู่	6	157	260	220	40	220	± 40
6	นาทวี	27	99	659	297	151	297	± 151
7	ปะกอบ	2	255	511	383	181	383	± 181
8	ปลักหมู	1	247	247	247	-	247	
9	สะพ่อน	9	148	593	261	149	261	± 149
รวมทั้งหมด		73						

ตาราง 3.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับตำบล
ของอำเภอสิงหนคร

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น	
			ที่ตรวจวัด	ก๊าซเรดอน (Bq/m^3)		มาตรฐาน	ก๊าซเรดอนรวม	
				ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	(Bq/m^3)	($\text{AM} \pm \text{SD}$)
1	สะแอล	4	204	352	271	74	271	± 74
2	บางเตี้ยด	6	83	547	269	160	269	± 160
3	ปากช่อง	3	148	297	238	79	238	± 79
4	ป่าชາต	1	213	213	213	-	213	
5	รำแดง	1	334	334	334	-	334	
6	วัดชุมนุน	1	176	176	176	-	176	
รวมทั้งหมด		16						

- ตาราง 3.4 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับต่ำบล
ของชำรากหาดใหญ่

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอนรวม	
			ที่ตรวจวัด	ก๊าซเรดอน (Bq/m^3)	มาตรฐาน			
				ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	(Bq/m^3)	($\text{AM} \pm \text{SD}$)
1	คลองแหน	3		167	325	244	79	244 ± 79
2	คุณเจ	3		237	332	295	51	295 ± 51
3	คอกหงส์	17		46	625	268	140	268 ± 140
4	ฉลุย	1		272	272	272	-	272
5	ท่าข้าม	1		464	464	464	-	464
6	ทุ่งใหญ่	1		399	399	399	-	399
7	น้ำน้อย	4		56	250	139	91	139 ± 91
8	บ้านพรุ	15		93	473	282	137	282 ± 137
9	พะตก	10		130	399	255	92	255 ± 92
10	เทศบาลหาด	90	ใหญ่	64	909	288	177	288 ± 177
		รวมทั้งหมด	146					

ตาราง 3.5 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับต่ำบล
ของชำรากกระแสสินค้าย

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอนรวม	
			ที่ตรวจวัด	ก๊าซเรดอน (Bq/m^3)	มาตรฐาน			
				ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	(Bq/m^3)	($\text{AM} \pm \text{SD}$)
1	กระยาแซสสินค้าย	17		161	406	277	82	277 ± 82
2	เกาะใหญ่	23		35	458	266	113	266 ± 113
3	เติงแซ	20		124	362	244	73	244 ± 73
4	โกร	9		95	334	224	84	224 ± 84
		รวมทั้งหมด	69					

ตาราง 3.6 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับต่ำบล

ของจำพวกชนนະ

ที่	ต่ำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอนรวม (AM \pm SD)
			ค่าตรวจวัด	ก๊าซเรดอน (Bq/m ³)	มาตรฐาน (Bq/m ³)		
				ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	
1	ชุมชนชาวไทย	2	297	527	412	163	412 \pm 163
2	คลองเปี้ยะ	3	213	408	280	111	280 \pm 111
3	ศู	11	98	401	251	84	251 \pm 84
4	แม	2	172	226	199	38	199 \pm 38
5	จะไหเมือง	1	668	668	668	-	668
6	ตัลิ้งชั้น	7	74	417	203	122	203 \pm 122
7	ท่าเหมืองไทร	9	74	445	283	122	283 \pm 122
8	นาทับ	2	156	362	259	146	259 \pm 146
9	นาหว้า	9	121	417	268	97	268 \pm 97
10	น้ำขาว	7	176	381	246	71	246 \pm 71
11	บ้านมา	17	37	502	228	106	228 \pm 106
12	ป่าซิง	10	74	435	266	136	266 \pm 136
13	สะกอม	34	28	677	183	124	183 \pm 124
14	สะพานไม้แก่น	11	130	491	253	103	253 \pm 103
รวมทั้งหมด		125					

ตาราง 3.7 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับต่ำบด
ของชำร่วยเมืองสงขลา

ที่	ตัวบด	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น	
			ที่ตรวจวัด	ก๊าซเรดอน (Bq/m^3)	มาตรฐาน			
				ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	(Bq/m^3)	($\text{AM} \pm \text{SD}$)
1	เก้าแต้ม	6		74	408	199	124	199 \pm 124
2	เก้าอยอ	6		56	269	150	86	150 \pm 86
3	เจ้ารูปประจำ	30		74	740	329	209	329 \pm 209
4	ทุ่งหวัง	4		107	261	194	79	194 \pm 79
5	เทศบาลเมือง	65		28	749	296	194	296 \pm 194
6	พะวง	12		93	550	292	163	292 \pm 163
รวมทั้งหมด		123						

ตาราง 3.8 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับต่ำบด
ของชำร่วยเทпа

ที่	ตัวบด	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้นก๊าซ			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น	
			ที่ตรวจวัด	เรดอน (Bq/m^3)	มาตรฐาน			
				ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	(Bq/m^3)	($\text{AM} \pm \text{SD}$)
1	เก้าสะบ้า	7		111	362	233	105	233 \pm 105
2	พ่าม่วง	8		130	538	285	118	285 \pm 118
3	เทpa	13		121	380	239	67	239 \pm 67
4	ปากนาง	8		46	278	202	72	202 \pm 72
5	ล้าไพล	11		46	454	204	115	204 \pm 115
6	จังไญญี่	1		74	74	74	-	74
7	สะกอม	8		121	278	202	56	202 \pm 56
รวมทั้งหมด		56						

ตาราง 3.9 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับตำบล
ของอำเภอปางกล้า

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น มาตรฐานรวม	
			ที่ตรวจวัด	ก้าซเรดอน (Bq/m^3)	มาตรฐาน			
				ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	(Bq/m^3)	($\text{AM} \pm \text{SD}$)
1	ท่าช้าง	26		56	575	260	121	260 ± 121
2	บางกล้า	15		121	464	284	100	284 ± 100
3	บ้านหาด	1		19	19	19	-	19
รวมทั้งหมด		42						

ตาราง 3.10 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับตำบล
ของอำเภอระโนด

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น มาตรฐานรวม	
			ที่ตรวจวัด	ก้าซเรดอน (Bq/m^3)	มาตรฐาน			
				ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	(Bq/m^3)	($\text{AM} \pm \text{SD}$)
1	คลองแคน	26		19	732	247	142	247 ± 142
2	แคนส่วน	10		83	408	232	120	232 ± 120
3	ตะเครียะ	5		204	547	315	142	315 ± 142
4	ท่าบ่อน	15		74	528	296	128	296 ± 128
5	ป้อมชุ	11		139	584	346	133	346 ± 133
6	บ้านขาว	2		269	473	371	137	371 ± 137
7	บ้านใหม่	2		241	519	380	138	380 ± 138
8	ปากแตะ	4		315	371	343	32	343 ± 32
9	พังยาง	3		56	399	272	188	272 ± 188
10	จะโนด	32		46	640	320	134	320 ± 134
11	ระวัง	8		232	408	283	55	283 ± 55
12	วัดสอน	3		260	417	315	88	315 ± 88
รวมทั้งหมด		121						

ตาราง 3.11 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับต่ำบด
ของสำนักสังบ้าเย้อย

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอนรวม (AM ± SD)	
			ที่ตรวจวัด					
			ก๊าซเรดอน (Bq/m^3)			(Bq/ m^3)		
ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย						
1	คุหา	22	74	670	233	163	233 ± 163	
2	บ้านในนกด	8	158	527	302	113	302 ± 113	
3	นาโพธิ	1	274	274	274	-	274	
4	เปียน	10	158	367	248	68	248 ± 68	
5	สะบ้าเย้อย	33	83	518	225	108	225 ± 108	
รวมทั้งหมด		74						

ตาราง 3.12 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับต่ำบด
ของสำนักสังเดดา

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอนรวม (AM ± SD)	
			ที่ตรวจวัด					
			ก๊าซเรดอน (Bq/m^3)			(Bq/ m^3)		
ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย						
1	ทุ่งนมอ	1	265	265	265	-	265	
2	ปรีก	12	74	341	204	80	204 ± 80	
3	ป่าตังเบชาร์	10	74	34	203	104	204 ± 104	
4	พังญา	12	83	241	179	55	179 ± 55	
5	เทศบาลสังเดดา	40	83	567	288	134	288 ± 134	
6	สำนักขาม	14	93	485	275	136	275 ± 136	
7	สำนักแต้ว	6	327	478	370	57	370 ± 57	
รวมทั้งหมด		95						

ตาราง 3.13 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับต่ำบล
ของอำเภอวัดภูมิ

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้นกั๊ซ			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น		
			เขตตอน (Bq/m^3)						
			ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย				
1	กำแพงเพชร	33	59	797	285	153	285 ± 153		
2	เชาพะ	24	121	935	337	187	337 ± 187		
3	คณฑุ	18	74	482	202	105	202 ± 105		
4	ศูนยาไท	27	56	547	316	133	316 ± 133		
5	ท่าชุมวง	23	99	834	340	187	340 ± 187		
รวมทั้งหมด		125							

ตาราง 3.14 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับต่ำบล
ของอำเภอความเนียง

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น		
			กั๊ซเรดอน (Bq/m^3)						
			ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย				
1	คณปีติ	20	111	844	279	204	279 ± 204		
2	บางเนียง	28	83	491	259	105	259 ± 105		
3	รัตภูมิ	26	158	898	306	142	306 ± 142		
4	ห้วยลึก	17	130	590	241	105	241 ± 105		
รวมทั้งหมด		91							

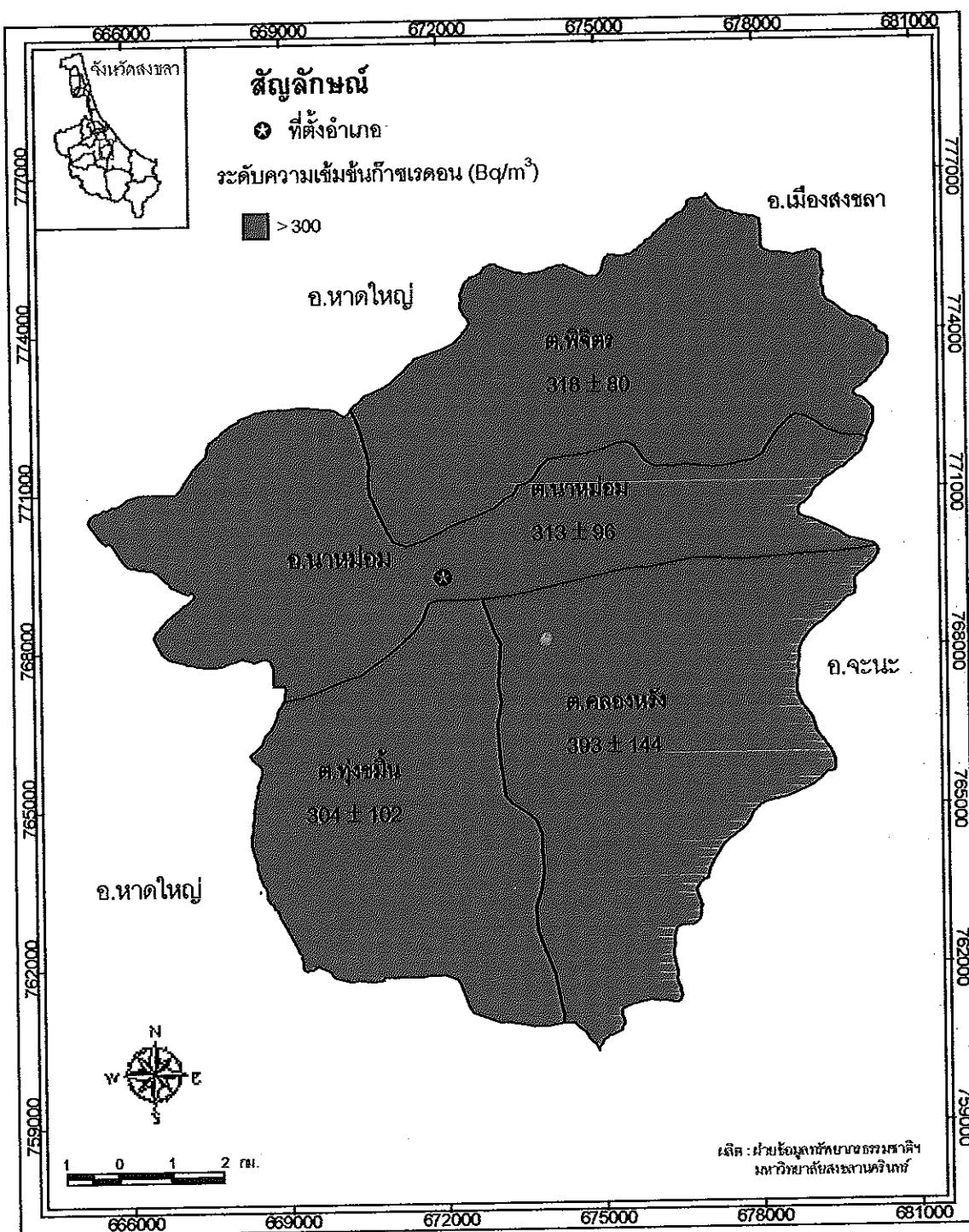
ตาราง 3.15 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าเซเดอนภายในบ้านเรือนในระดับตำบล
ของอำเภอคลองหอยไผ่

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น ก้าเซเดอนรวม (AM ± SD)	
			ที่ตรวจวัด					
			ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	(Bq/m³)		
1	คลองหอยไผ่	8	130	213	169	24	169 ± 24	
2	โขกม่วง	22	111	324	182	53	182 ± 53	
3	ทุ่งลาน	12	148	315	217	43	217 ± 43	
รวมทั้งหมด		42						

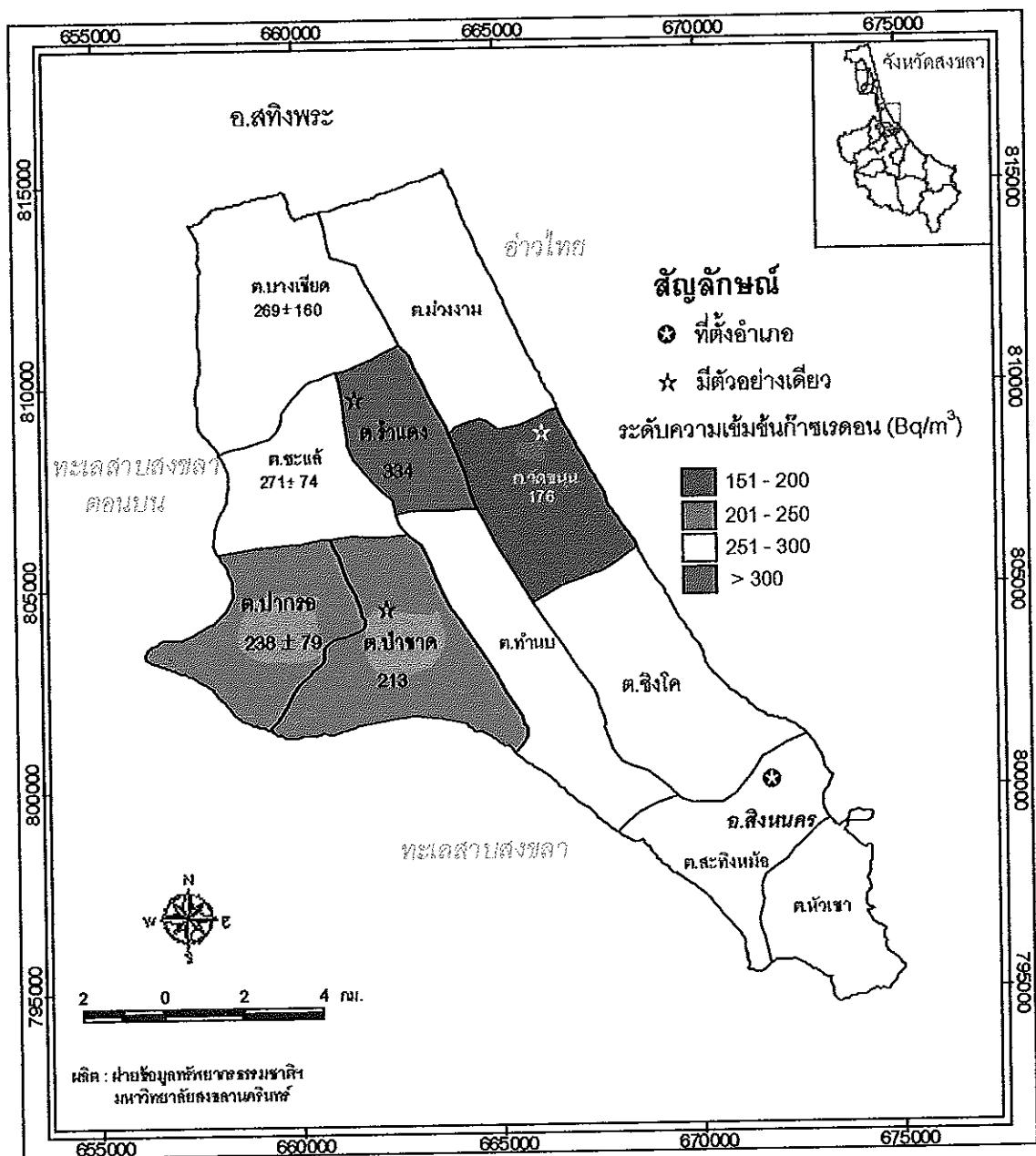
ตาราง 3.16 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าเซเดอนภายในบ้านเรือนในระดับตำบล
ของอำเภอสทิงพระ

ที่	ตำบล	จำนวนบ้านเรือน	ระดับความเข้มข้น			ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับความเข้มข้น ก้าเซเดอนรวม (AM ± SD)	
			ที่ตรวจวัด					
			ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	(Bq/m³)		
1	กระดังงา	4	167	250	216	38	216 ± 38	
2	คลองรี	14	121	362	237	69	237 ± 69	
3	ศูนย์	16	83	343	220	78	220 ± 78	
4	จะทึงพระ	13	130	278	193	51	193 ± 51	
5	ชุมพล	9	139	297	207	56	207 ± 56	
6	ตีหมวง	7	222	287	253	26	253 ± 26	
7	ท่าพิน	3	176	362	284	97	284 ± 97	
8	บ่อคาน	7	130	371	242	91	242 ± 91	
9	บ่อแಡง	2	139	269	204	92	204 ± 92	
10	วัดจันทร์	1	93	93	93	-	93	
11	สนมซัย	13	93	399	243	86	243 ± 86	
รวมทั้งหมด		89						

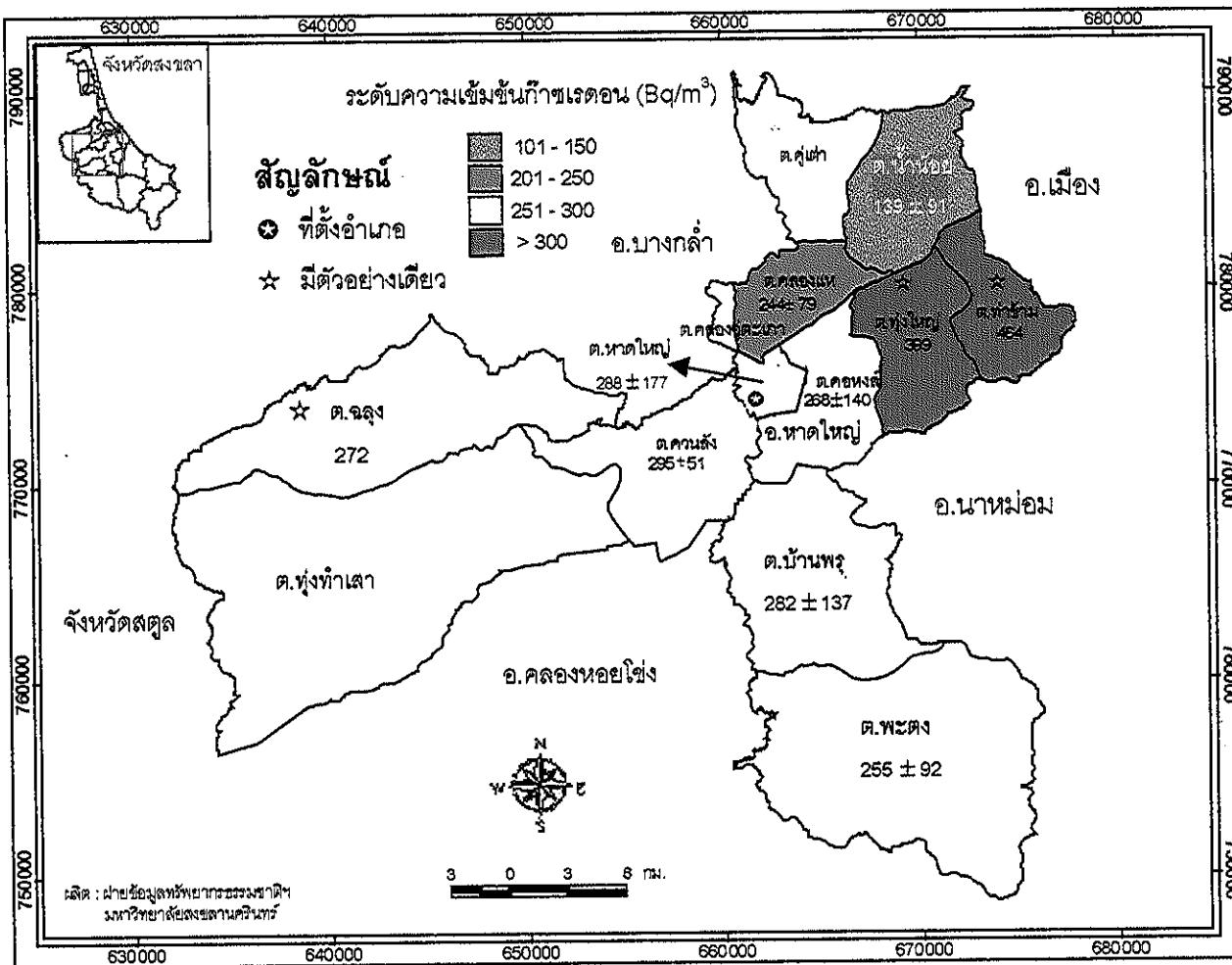
ภาพประกอบ 3.1 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกําชาเดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของอำเภอหนมอม

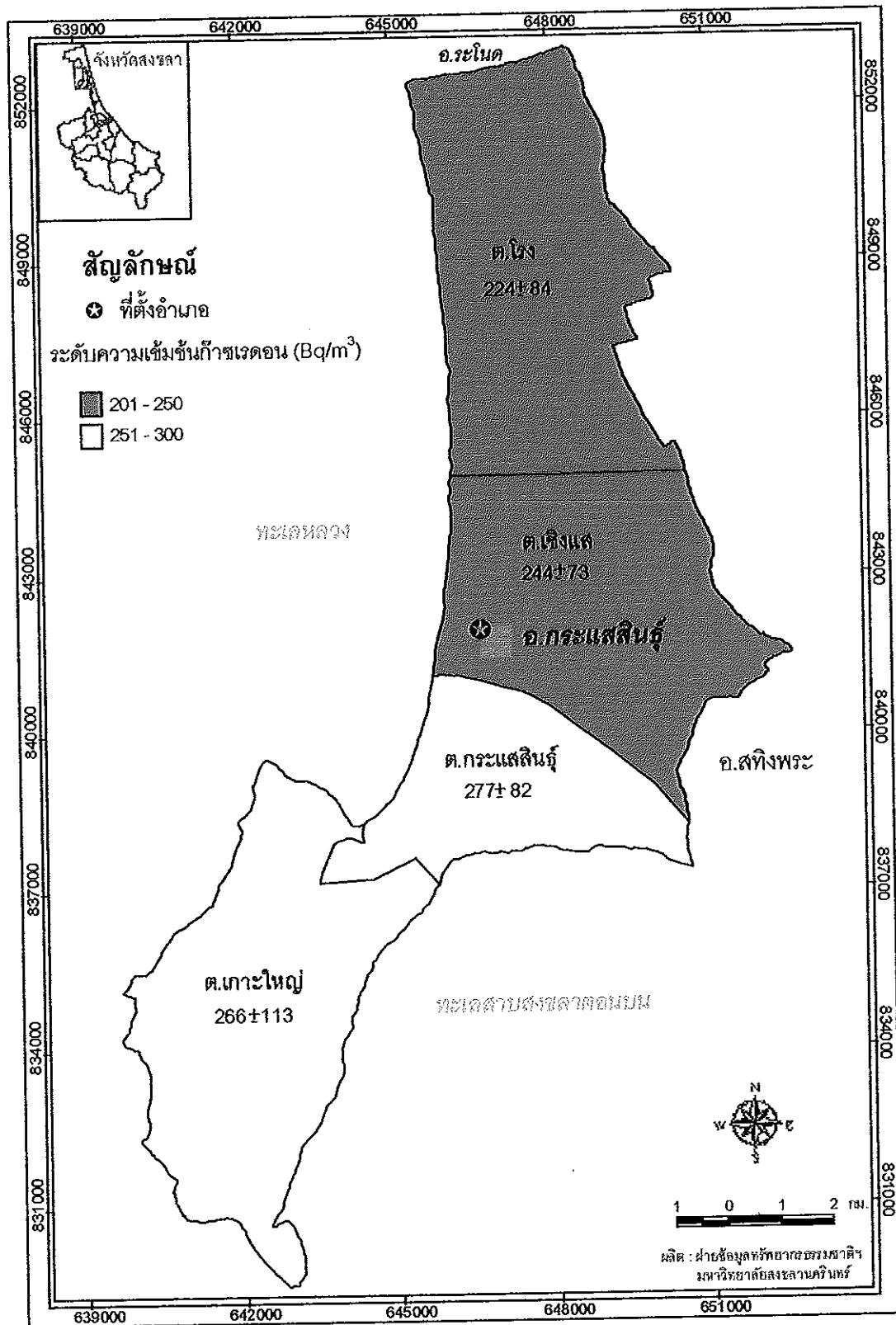
ภาพประกอบ 3.3 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกัซเรดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของอำเภอสิงหนคร

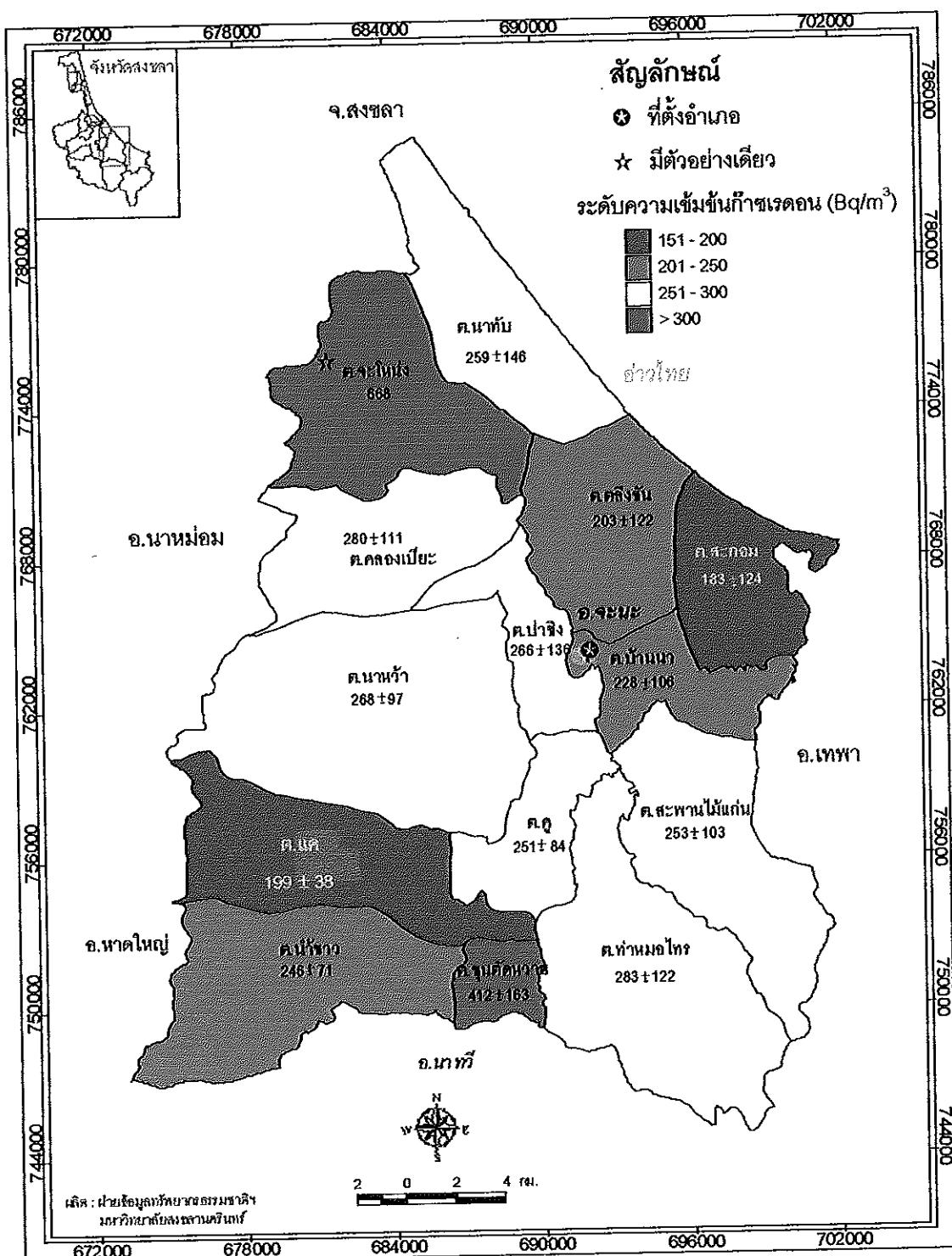
ภาพประกอบ 3.4 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก๊าซเรตโนนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอหาดใหญ่

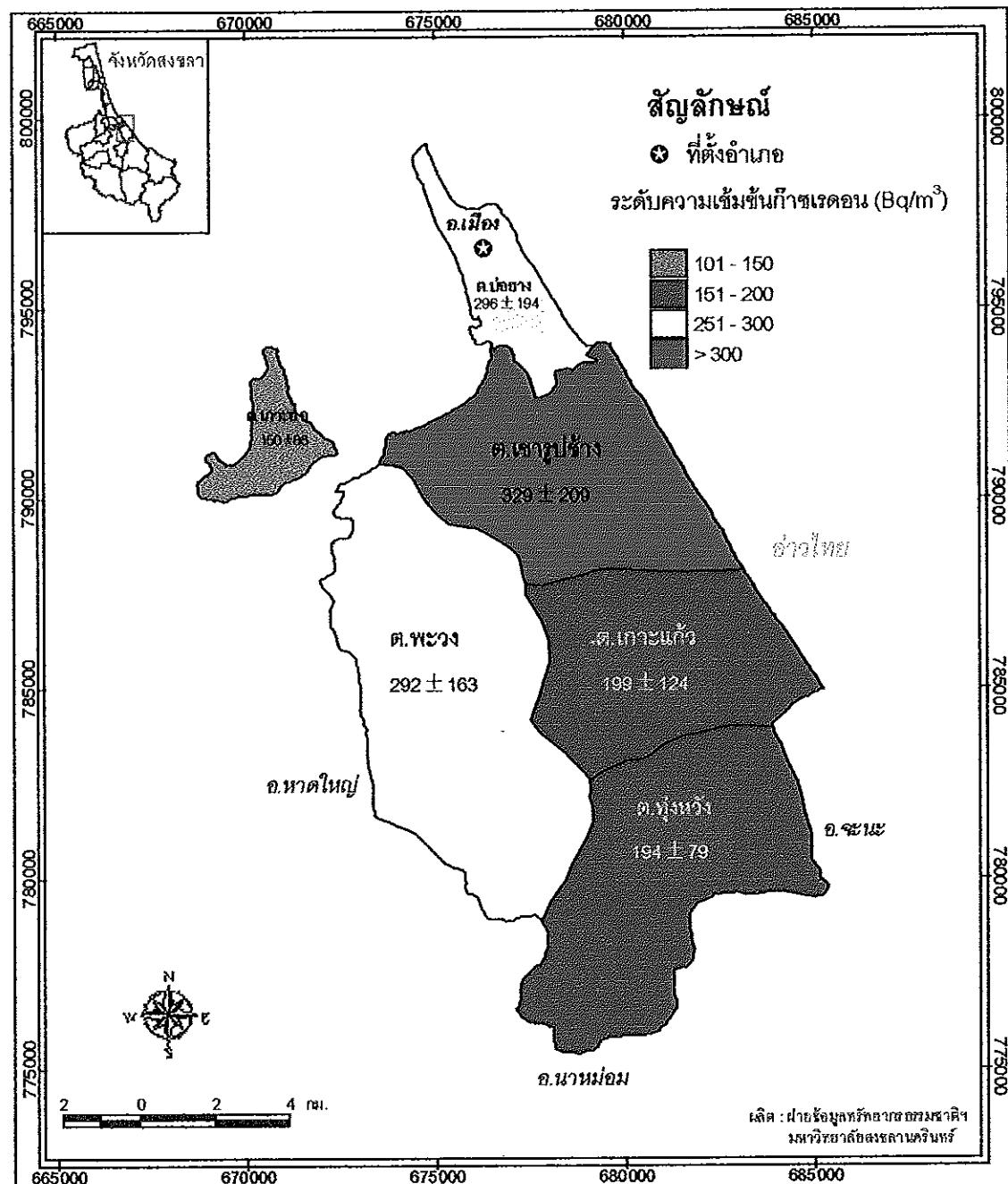
ภาพประกอบ 3.5 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของอำเภอกรະแสสิน្ទ*

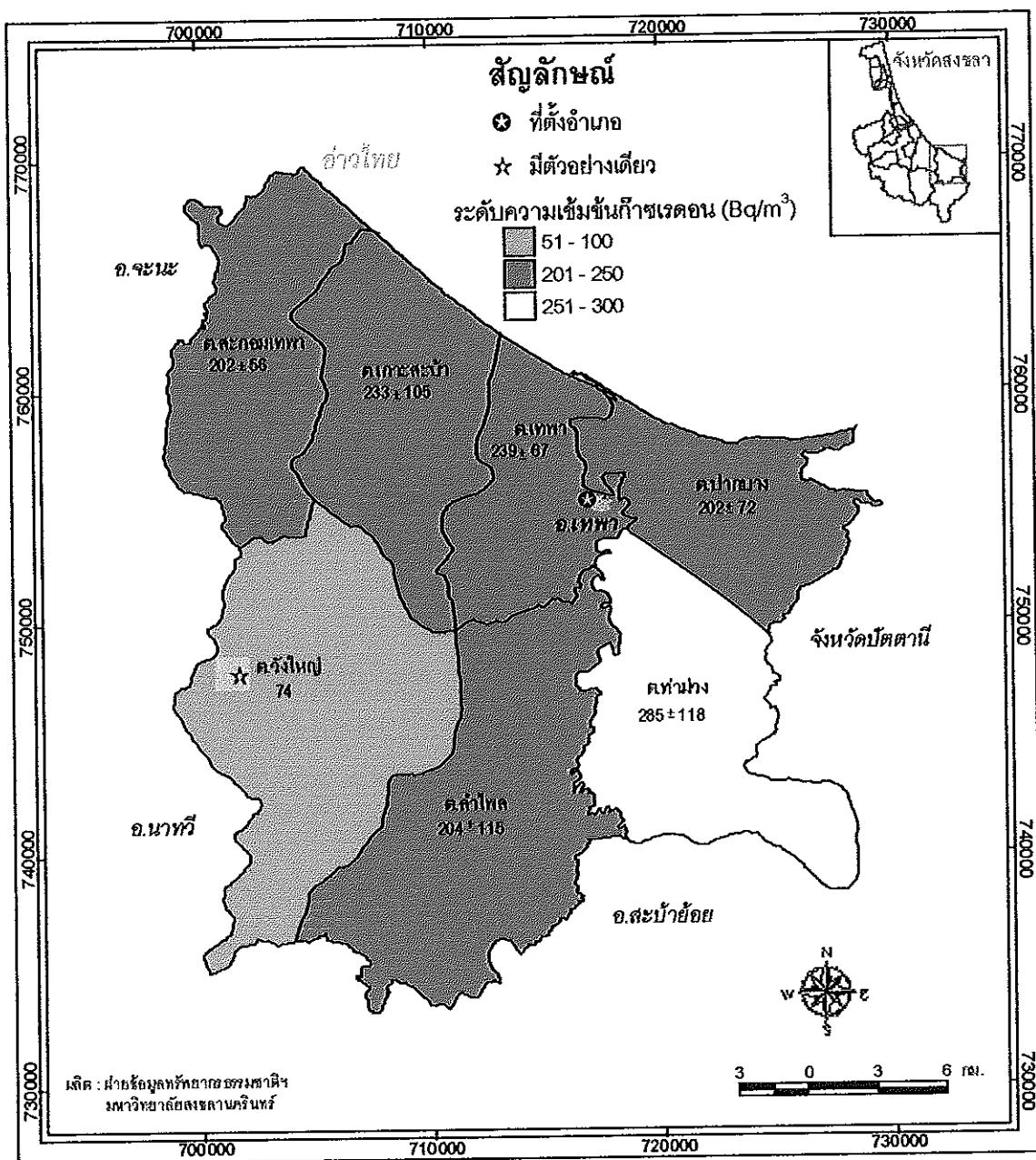
ภาพประกอบ 3.6 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก๊าซเรตองภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของอำเภอจะนะ

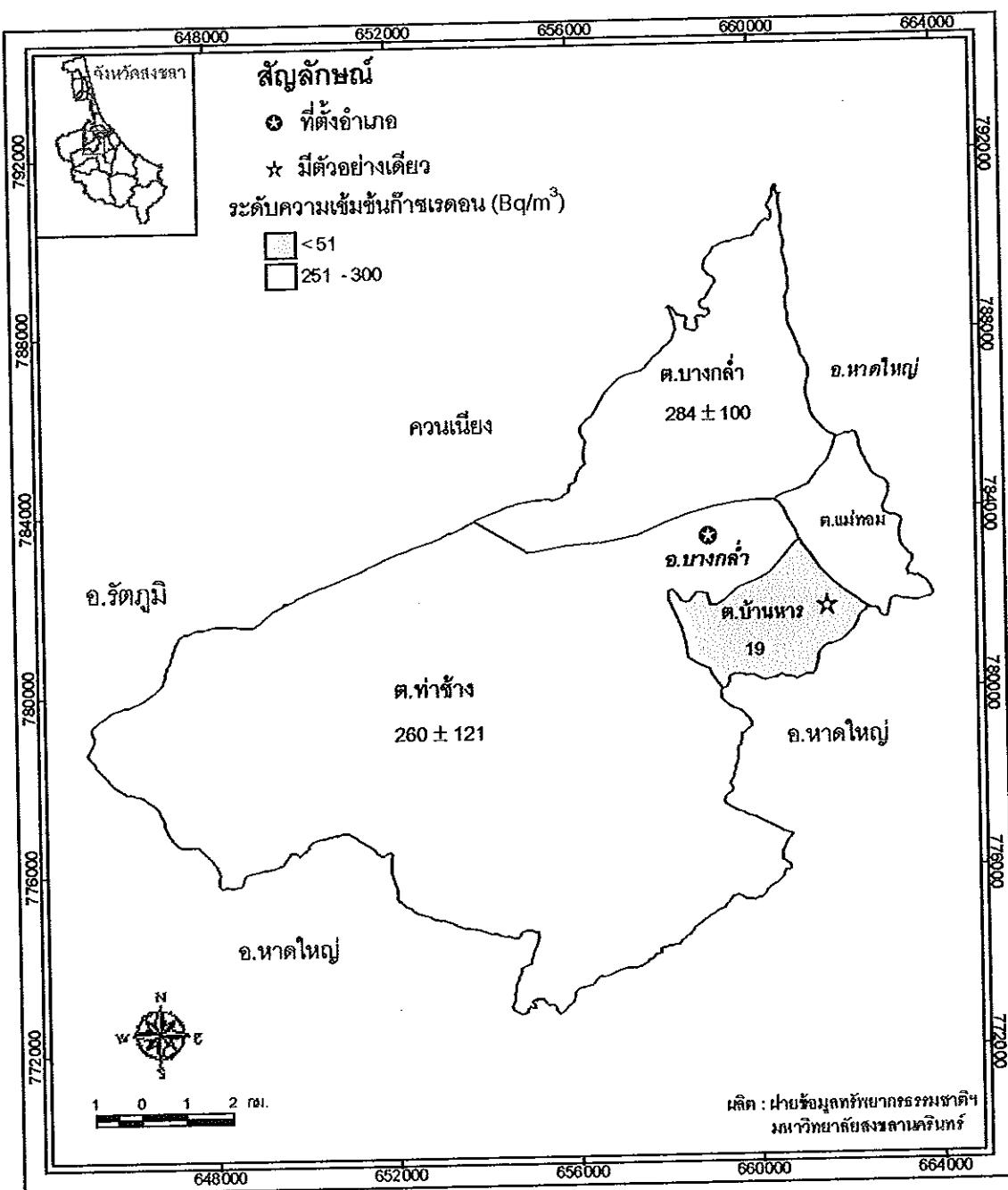
ภาพประกอบ 3.7 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกําชเรดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของอำเภอเมืองสงขลา

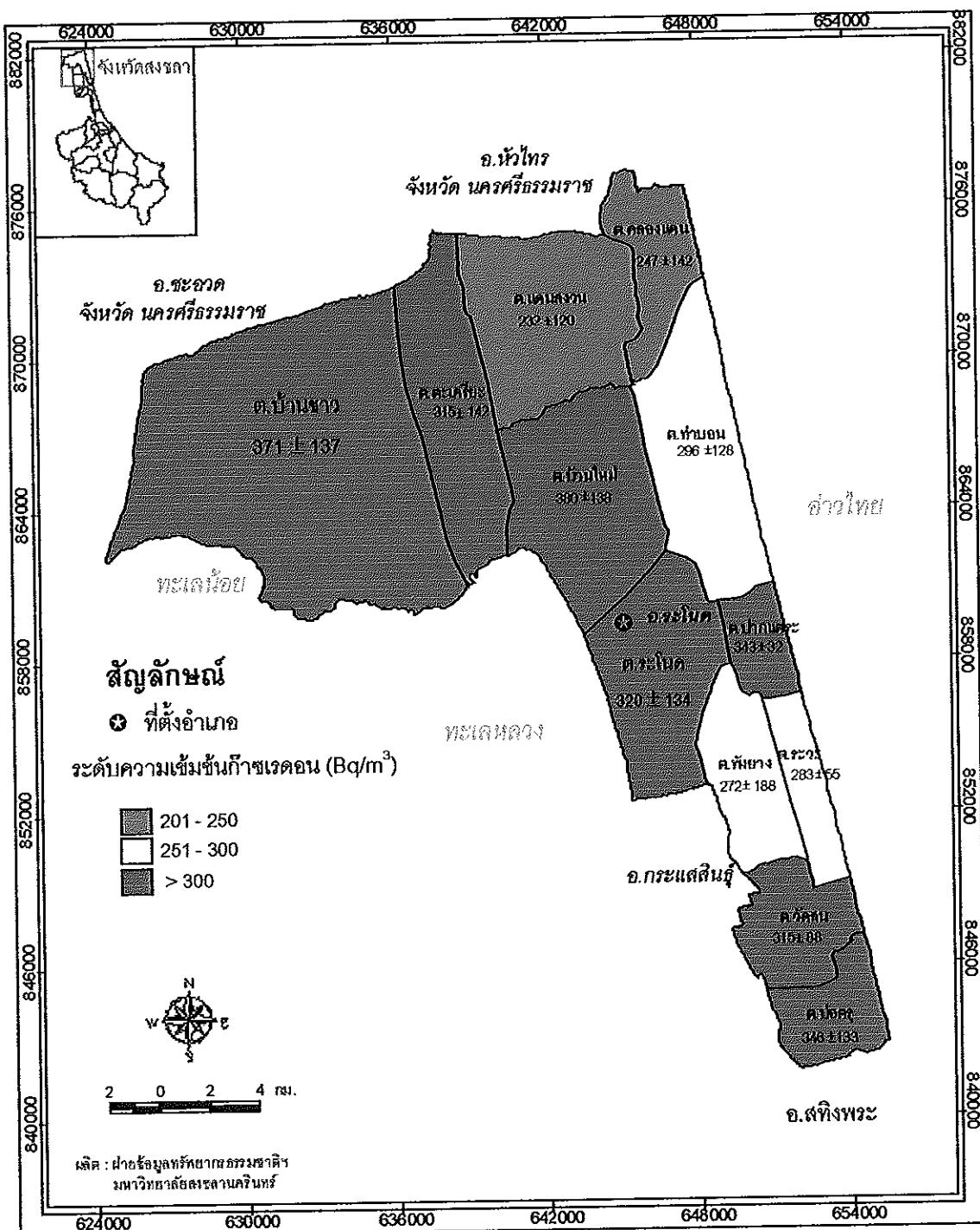
**ภาพประกอบ 3.8 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในบ้านเรือนในแหล่งทำบานล
ของจังหวัดเทพา**

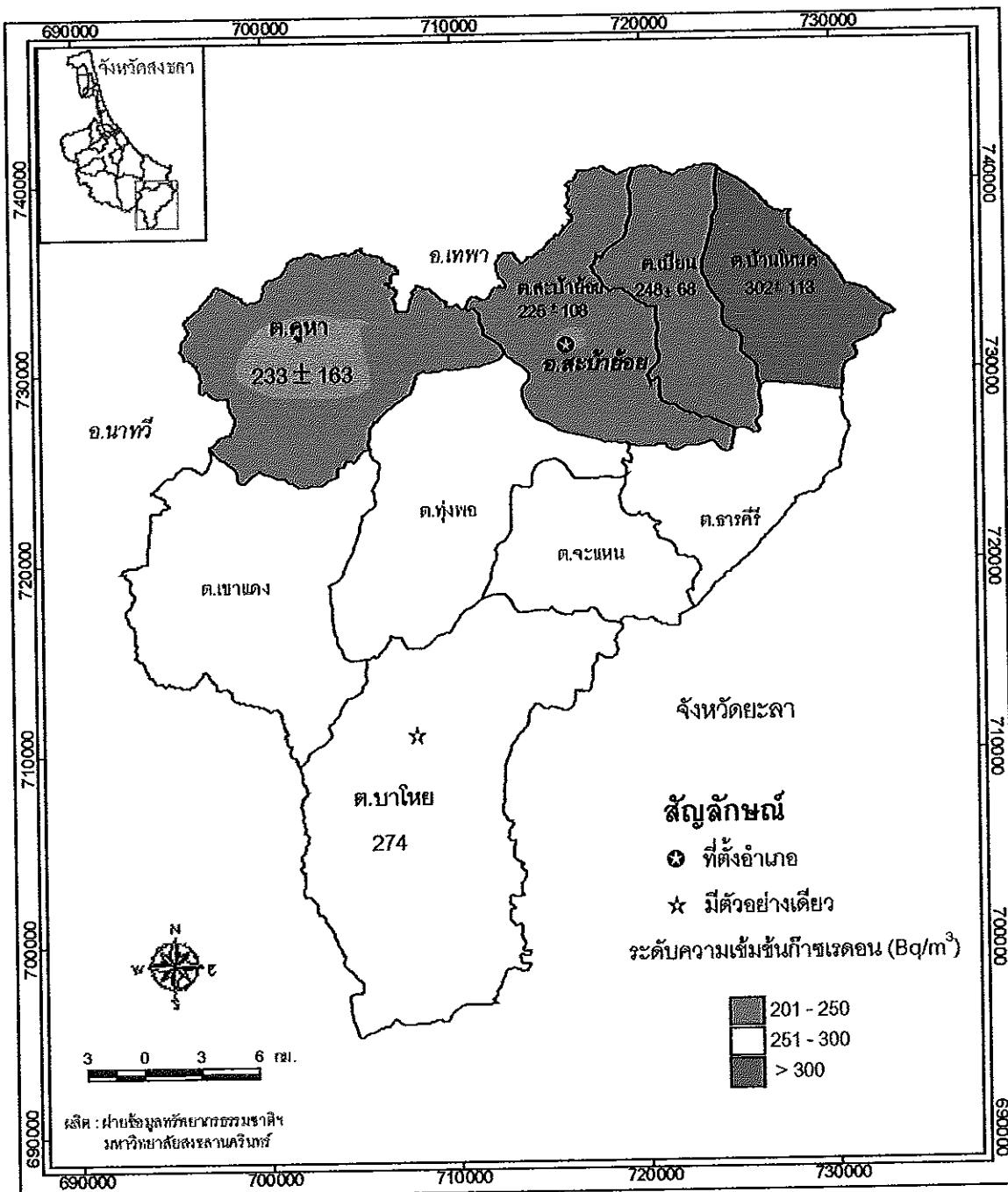
ภาพประกอบ 3.9 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของอำเภอบางคล้า

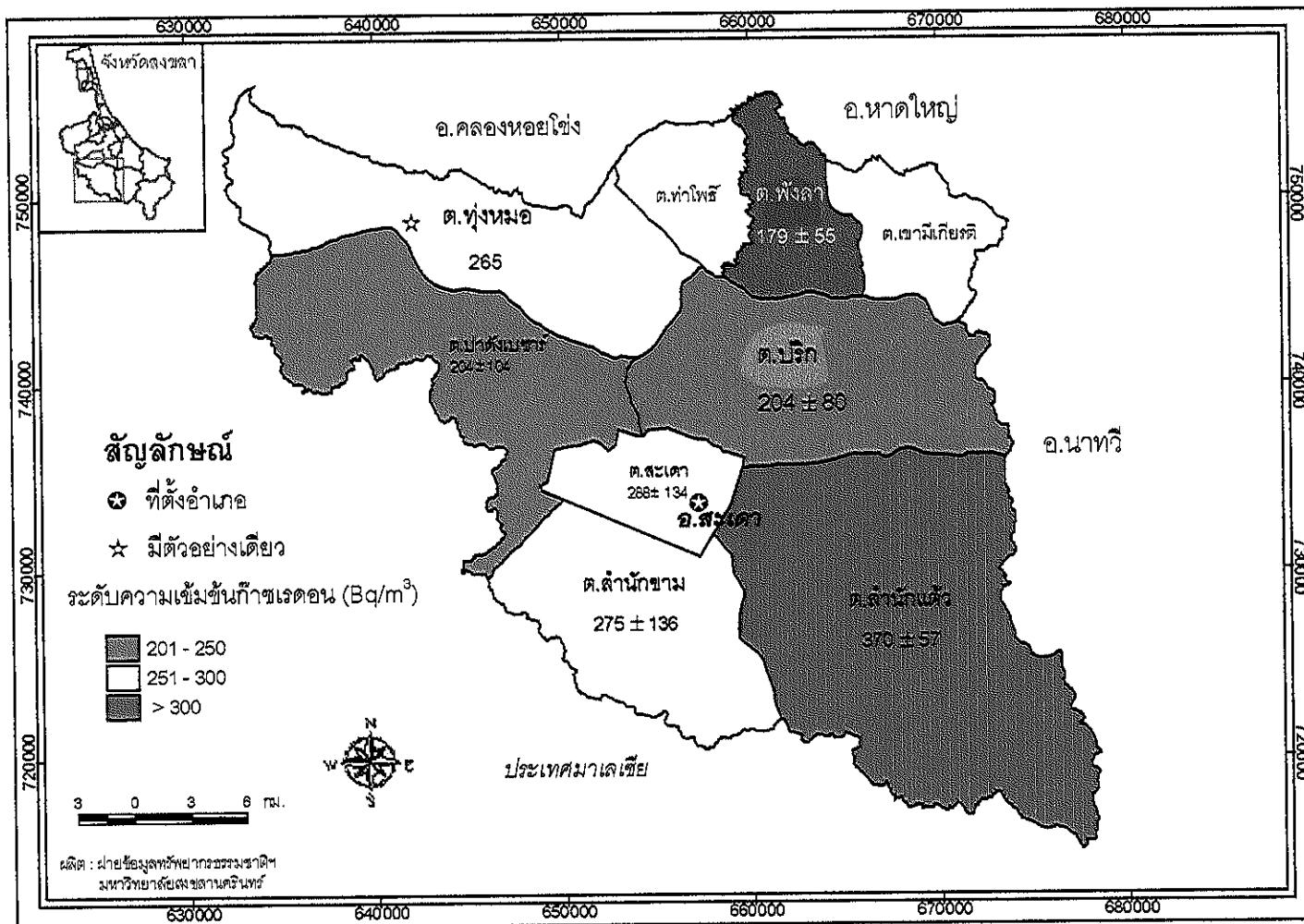
ภาพประกอบ 3.10 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกําชีวิเคราะห์ในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของอำเภอระโนด

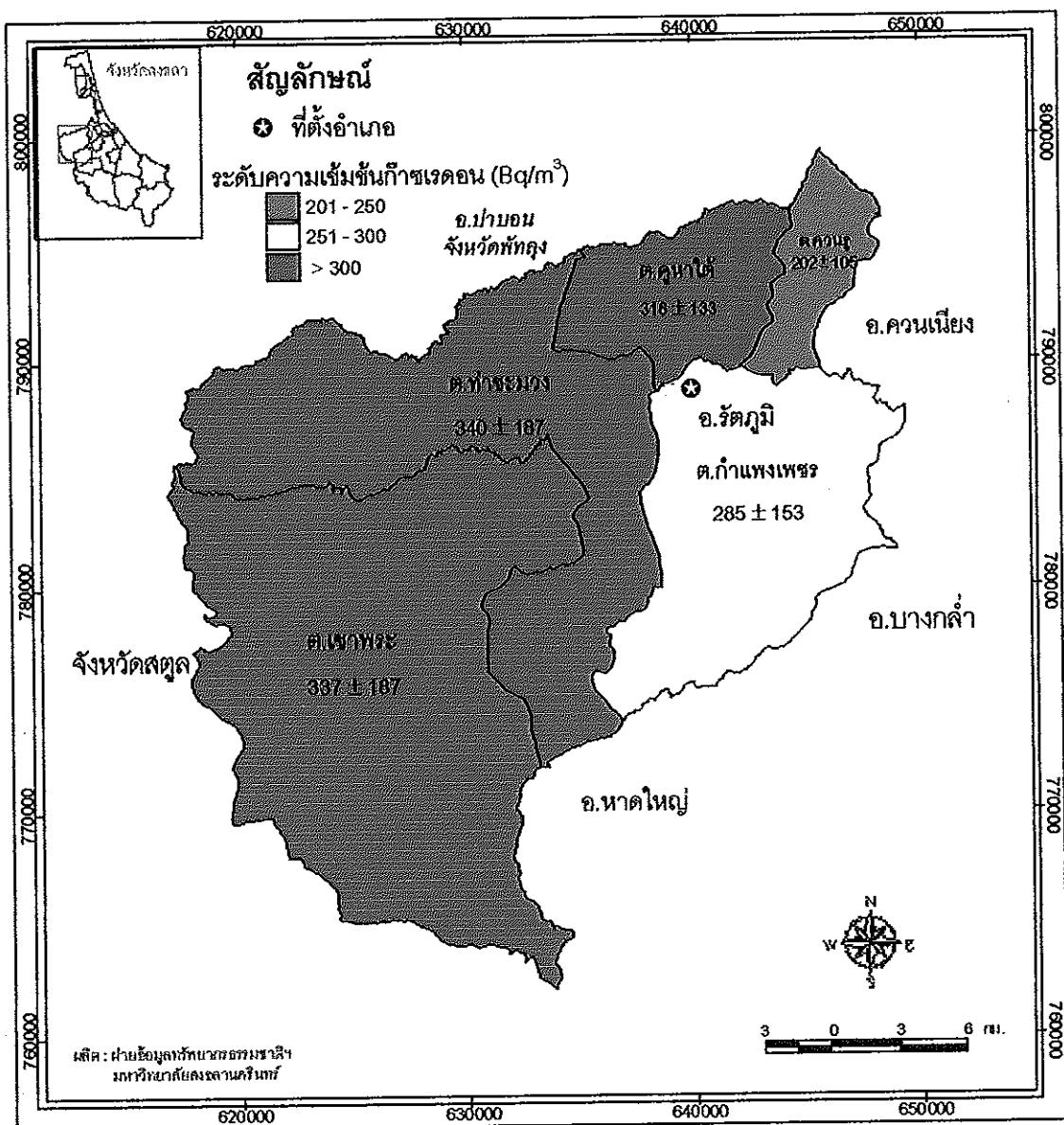
ภาพประกอบ 3.11 แผนที่แสดงระดับความเร้มขั้นกําของดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของชุมชนส่วนน้ำย้อย

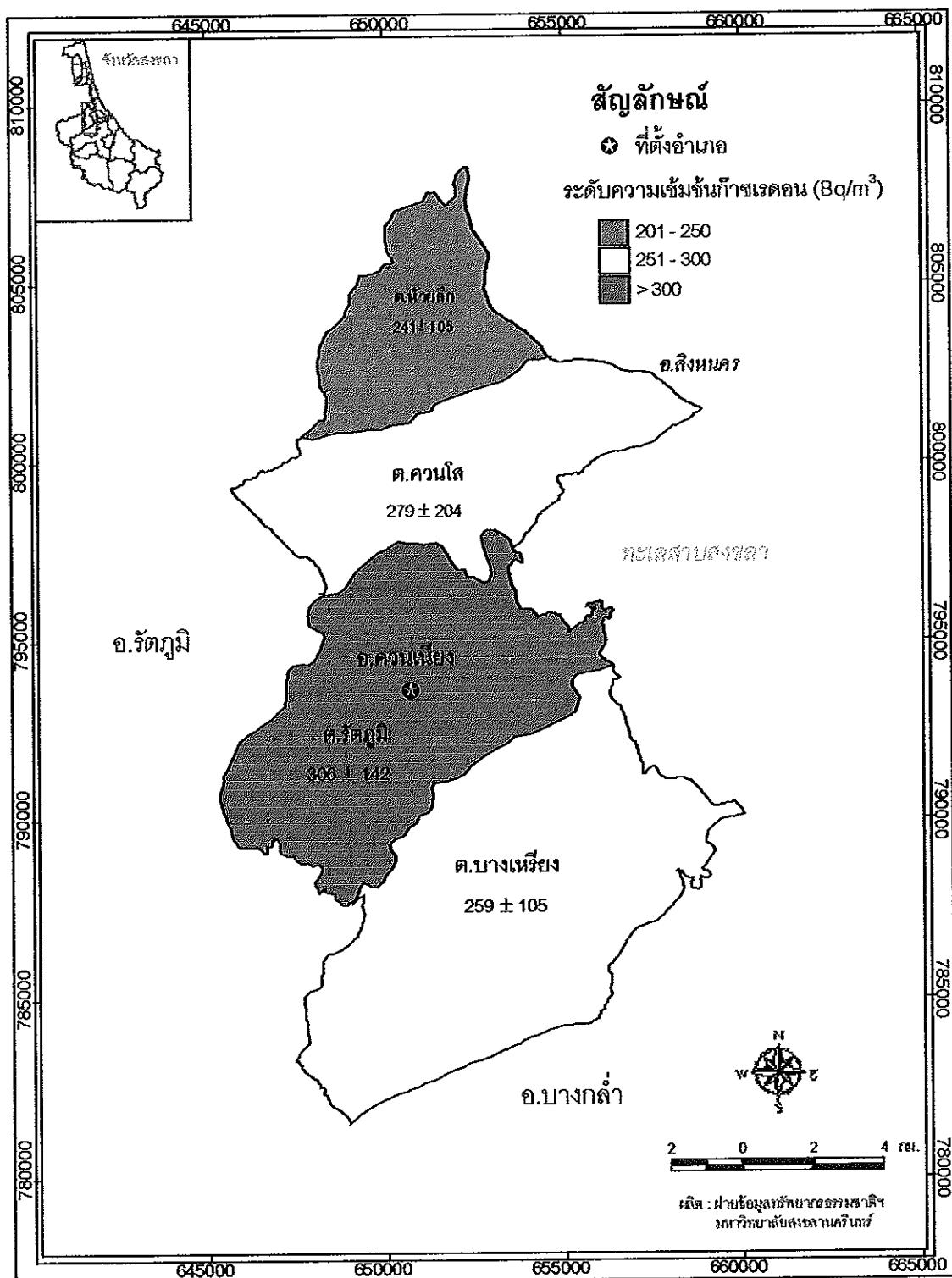
ภาพประกอบ 3.12 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกําชีวิตรอดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของชำนาญสะเดา

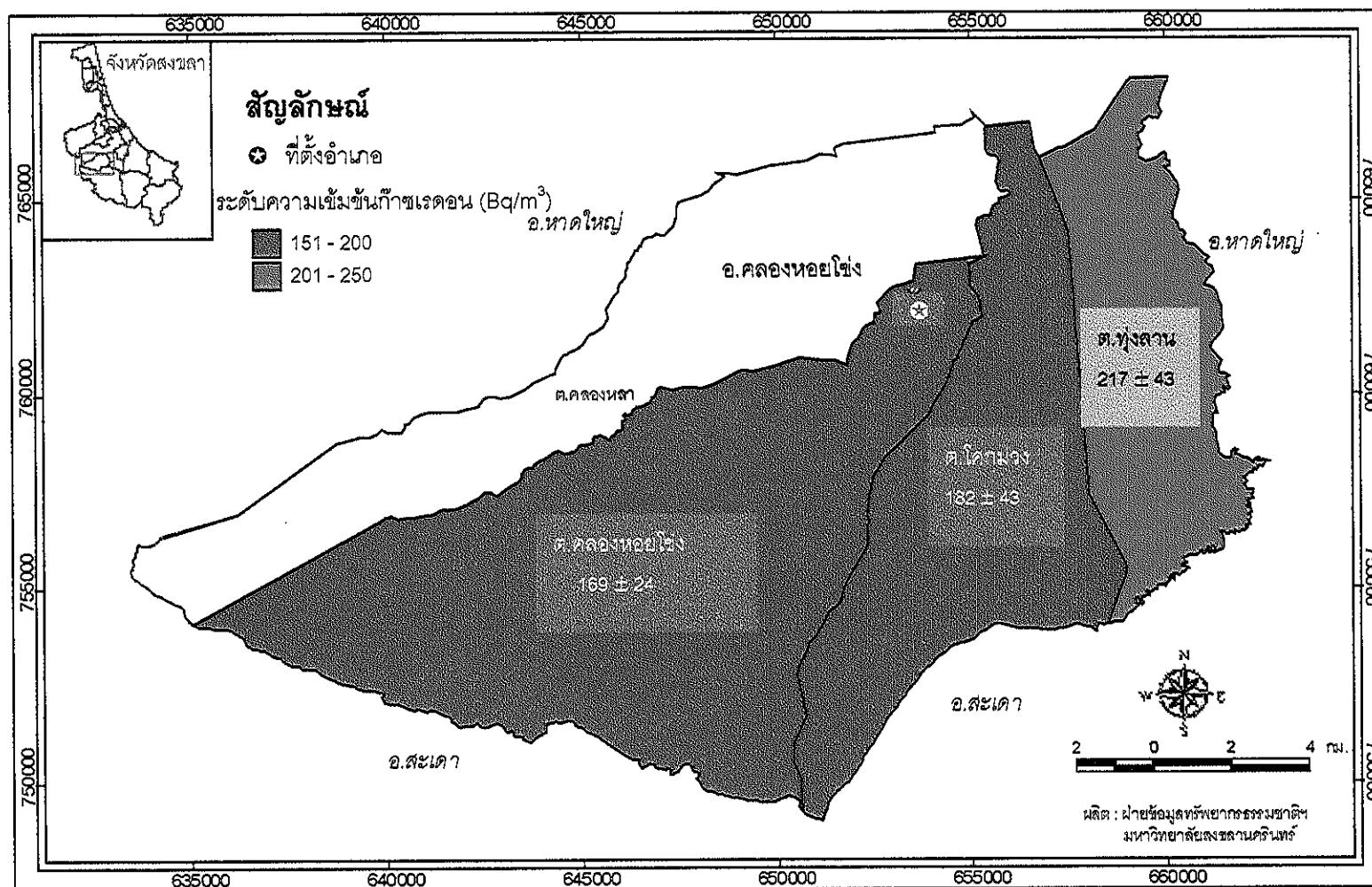
ภาพประกอบ 3.13 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก๊าซเรตองภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของอำเภอวัฒน์ภูมิ

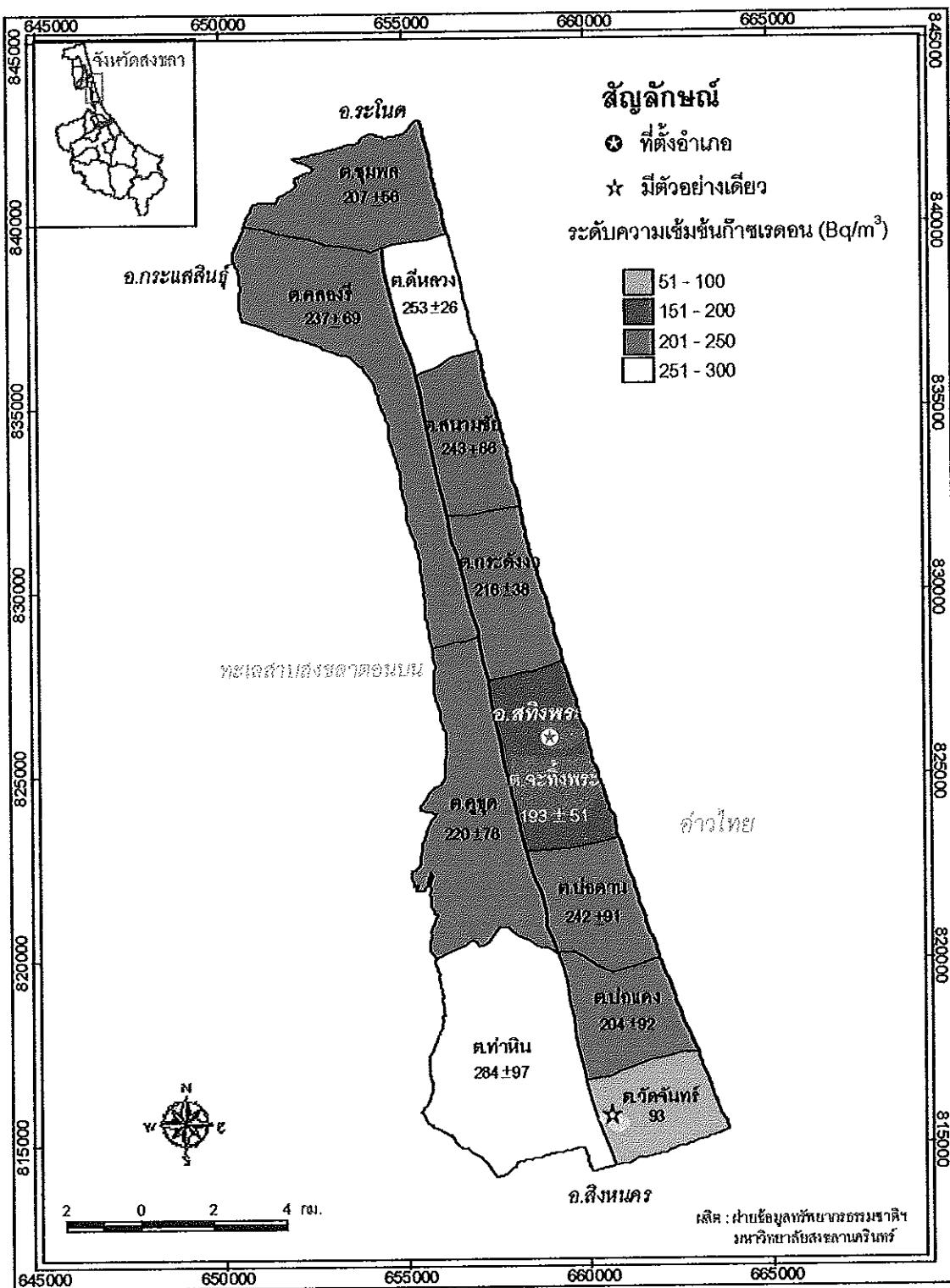
ภาพประกอบ 3.14 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของอำเภอคานนาย

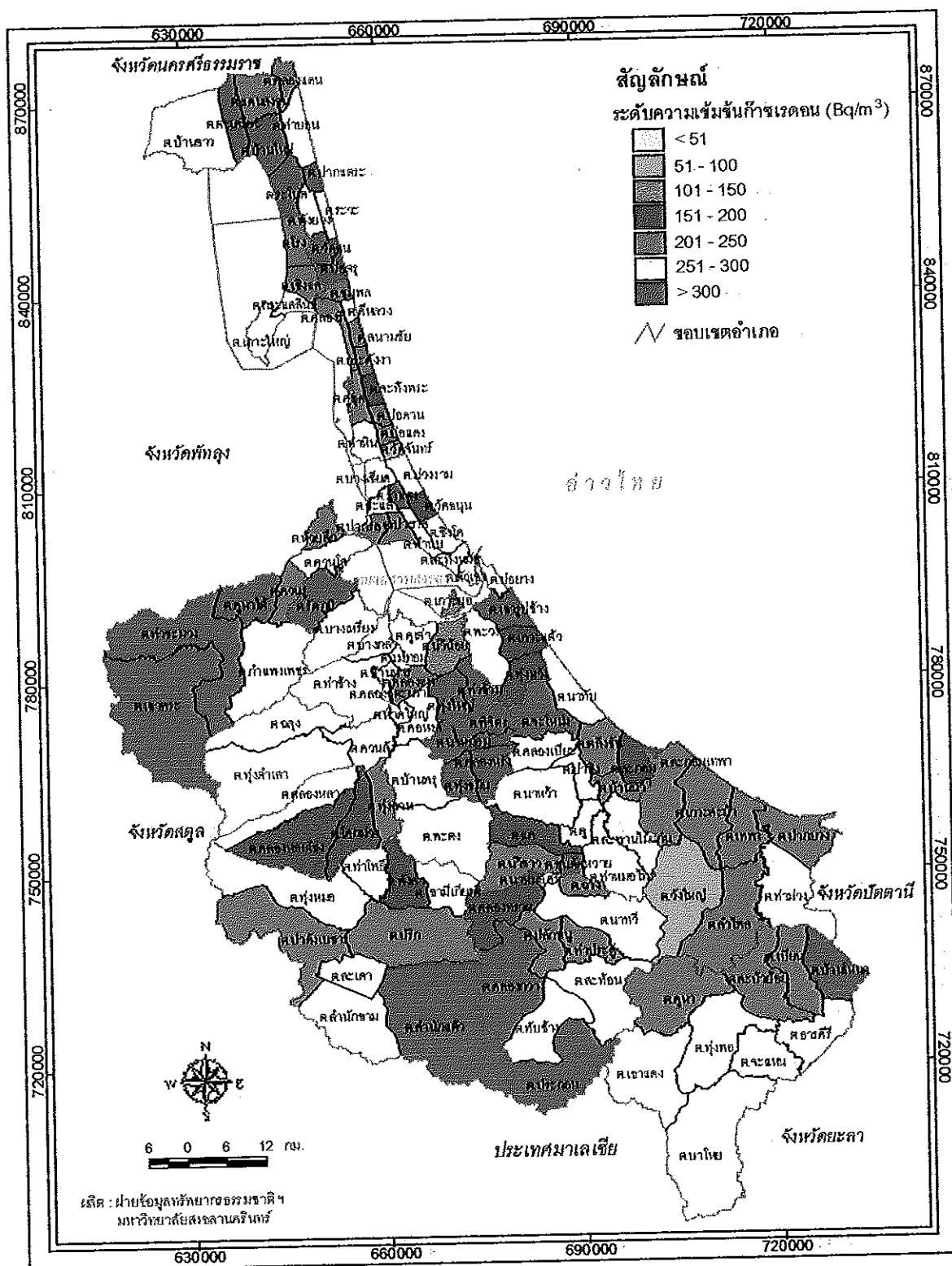
ภาพประกอบ 3.15 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล ของอำเภอคลองหอยไช่

ภาพประกอบ 3.16 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นกัซเรดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของอำเภอสพิงพระ

ภาพประกอบ 3.17 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละตำบล
ของจังหวัดสิงขลา

จากข้อมูลในตาราง 3.1 – 3.16 และภาพประกอบ 3.1 – 3.16 พบร้าระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในระดับต่ำบล ของแต่ละชั้นgeoที่ได้จากการตรวจวัดเป็นดังนี้ (ต่ำบลที่มีเพียงตัวอย่างเดียวไม่นำมาพิจารณาการกระจายของข้อมูล)

จำเกอนาม่อม

ได้ทำการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือน รวมทั้งสิ้น 89 หลัง ใน 4 ต่ำบล คือ ต.คลองหวัง ต.ทุ่งนมีน ต.นาหม่อม ต.พิจิตร ดังแสดงในตาราง 3.1 และภาพประกอบ 3.1 ซึ่งพบว่าระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนต่ำสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.นาหม่อม มีค่า 103 Bq/m^3 และระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.คลองหวัง มีค่า 742 Bq/m^3 ส่วนระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนเฉลี่ยต่ำสุดและสูงสุด เป็นของ ต.ทุ่งนมีน และ ต.คลองหวัง ซึ่งมีค่าประมาณ $304 \pm 102 \text{ Bq/m}^3$ และ $393 \pm 144 \text{ Bq/m}^3$ ตามลำดับ จากตาราง 3.1 จะเห็นได้ว่าระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนของ ต.พิจิตร และ ต.คลองหวัง มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุดและมากที่สุด ตามลำดับ

จำเกอนาทวี

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก๊าซเรดอนของ อ.นาทวี มีทั้งหมด 73 หลัง แบ่งออกเป็น 9 ต่ำบล ดังแสดงในตาราง 3.2 และภาพประกอบ 3.2 จากการวิเคราะห์พบว่า ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนต่ำสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.คลองทราย มีค่า 92 Bq/m^3 และ ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.นาทวี มีค่า 659 Bq/m^3 ส่วนระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนเฉลี่ยต่ำสุดและสูงสุด เป็นของ ต.คลองทราย และ ต.ประกอบ ซึ่งมีค่า $196 \pm 53 \text{ Bq/m}^3$ และ $383 \pm 181 \text{ Bq/m}^3$ ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่า ต.คลองทราย และ ต.ประกอบ มีการกระจายของข้อมูลระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนน้อยที่สุด และมากที่สุด ตามลำดับ

จำเกอสิงหนคร

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก๊าซเรดอนของ อ.สิงหนคร มีทั้งหมด 16 หลัง แบ่งออกเป็น 6 ต่ำบล ดังแสดงในตาราง 3.3 และภาพประกอบ 3.3 จากการวิเคราะห์ พบว่า ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนต่ำสุดและสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.บางเขี้ยด มีค่า 92 Bq/m^3 และ 659 Bq/m^3 ตามลำดับ ส่วนระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนเฉลี่ยต่ำสุดและสูงสุด เป็นของ ต.คลองวัดขนุน และ ต.รำแดง ซึ่งมีค่า 176 Bq/m^3 และ 334 Bq/m^3 ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่าระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่ตรวจวัดได้ของ ต.ป่ากรอ มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุด และที่ตรวจวัดได้ที่ ต.บางเขียว มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด

จำเกอหาดใหญ่

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดกั๊ซเรดอนของ อ.หาดใหญ่ มีทั้งหมด 146 หลัง แบ่งออกเป็น 9 ตำบล และ 1 เทศบาล ดังตาราง 3.4 และภาพประกอบ 3.4 จากการวิเคราะห์พบว่าระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนต่ำสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.คง哼ส์ มีค่า 46 Bq/m³ และระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่เทศบาลหาดใหญ่ มีค่า 909 Bq/m³ ส่วนระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนเฉลี่ยต่ำที่สุดและสูงสุด เป็นของ ต.น้ำน้อย และ ต.ท่าช้า ซึ่งมีค่า 139 ± 93 Bq/m³ และ 464 Bq/m³ ตามลำดับ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่ได้จากการตรวจวัดใน ต.คนลัง มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุด ส่วนข้อมูลของเทศบาลหาดใหญ่ มีการกระจายมากที่สุด

จำเกอกระแสินธุ์

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดกั๊ซเรดอนของ อ.กระแสินธุ์ มีทั้งหมด 69 หลัง แบ่งออกเป็น 4 ตำบล ดังแสดงในตาราง 3.5 และภาพประกอบ 3.5 จากการวิเคราะห์ พบร่วมกับระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนต่ำสุดและสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.เกาะใหญ่ มีค่า 35 Bq/m³ และ 458 Bq/m³ ตามลำดับ ส่วนระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนเฉลี่ยต่ำที่สุดและสูงสุด เป็นของ ต.โนง และ ต.กระแสินธุ์ ซึ่งมีค่า 224 ± 84 Bq/m³ และ 277 ± 82 Bq/m³ ตามลำดับ และพบว่าระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนของ ต.เชิงแสลง มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุด และระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนของ ต.เกาะใหญ่ มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด เมื่อเทียบกับตำบลอื่นๆ ของจำเกอ

จำเกอจะนะ

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดกั๊ซเรดอนของ อ.จะนะ มีทั้งหมด 125 หลัง แบ่งออกเป็น 14 ตำบล ดังแสดงในตาราง 3.6 และภาพประกอบ 3.6 จากการวิเคราะห์พบว่า ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนต่ำสุดและสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.สะกอม มีค่า 28 Bq/m³ และ 677 Bq/m³ ตามลำดับ ส่วนระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนเฉลี่ยต่ำที่สุดและสูงสุดที่ตรวจวัดได้ เป็นของ ต.สะกอม และ ต.ขุนตัด hairy ซึ่งมีค่า 183 ± 124 Bq/m³ และ 412 ± 163 Bq/m³ ตามลำดับ จากตาราง 3.6 พบร่วมกับ ต.แคร์ มีค่าระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนต่ำสุด และสูงสุดห่างกันน้อยที่สุด

ข้ามเมืองสงขลา

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก้าวเดอนของ อ.เมืองสงขลา มีทั้งหมด 123 หลัง แบ่งออกเป็น 5 ตำบล และ 1 เทศบาล ดังแสดงในตาราง 3.7 และภาพประกอบ 3.7 ซึ่งพบว่าระดับความเข้มข้นก้าวเดอนต่ำสุดและสูงสุด ที่ตรวจวัดได้อยู่ที่เทศบาลเมือง มีค่า $28 \text{ Bq}/\text{m}^3$ และ $749 \text{ Bq}/\text{m}^3$ ตามลำดับ ส่วนระดับความเข้มข้นก้าวเดอนเฉลี่ยต่ำที่สุด และสูงสุด เป็นของ ต.เกาะยอ และ ต.เขากูปช้าง ซึ่งมีค่า $150 \pm 86 \text{ Bq}/\text{m}^3$ และ $329 \pm 209 \text{ Bq}/\text{m}^3$ ตามลำดับ นอกจากนี้ระดับความเข้มข้นก้าวเดอนของ ต.คานหุ่งหวัง และ ต.เขากูปช้าง ที่ได้จากการตรวจวัดมีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุดและมากที่สุด ตามลำดับ

ข้ามเทศา

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก้าวเดอนของ อ.เทศา มีทั้งหมด 56 หลัง แบ่งออกเป็น 7 ตำบล ดังแสดงในตาราง 3.8 และภาพประกอบ 3.8 จากการวิเคราะห์พบว่า ระดับความเข้มข้นก้าวเดอนต่ำสุดที่ตรวจวัดได้มีอยู่ 2 ตำบล คือ ต.ปากบาง และ ต.ลำไพล ซึ่งมีค่า $46 \text{ Bq}/\text{m}^3$ และระดับความเข้มข้นก้าวเดอนสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.ท่าม่วง มีค่า $538 \text{ Bq}/\text{m}^3$ ส่วนระดับความเข้มข้นก้าวเดอนเฉลี่ยต่ำสุดและสูงสุด เป็นของ ต.วังใหญ่ และ ต.ท่าม่วง ซึ่งมีค่า $74 \text{ Bq}/\text{m}^3$ และ $285 \pm 118 \text{ Bq}/\text{m}^3$ ตามลำดับ จากตาราง 3.8 จะเห็นได้ว่าระดับความเข้มข้นก้าวเดอนของ ต.สะกอม และ ต.ท่าม่วง มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุดและมากที่สุด ตามลำดับ

ข้ามบางกล้ำ

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก้าวเดอนของ อ.บางกล้ำ มีทั้งหมด 42 หลัง แบ่งออกเป็น 3 ตำบล ดังแสดงในตาราง 3.9 และภาพประกอบ 3.9 จากการวิเคราะห์พบว่า ระดับความเข้มข้นก้าวเดอนต่ำสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.บ้านหาร มีค่า $19 \text{ Bq}/\text{m}^3$ และ ระดับความเข้มข้นก้าวเดอนสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.ท่าช้าง มีค่า $575 \text{ Bq}/\text{m}^3$ ส่วนระดับความเข้มข้นก้าวเดอนเฉลี่ยต่ำสุดและสูงสุด เป็นของ ต.บ้านหาร และ ต.บางกล้ำ ซึ่งมีค่า $19 \text{ Bq}/\text{m}^3$ และ $284 \pm 100 \text{ Bq}/\text{m}^3$ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าระดับความเข้มข้นก้าวเดอนของ ต.บางกล้ำ มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุด และระดับความเข้มข้นก้าวเดอนที่ได้จากการตรวจวัดของ ต.ท่าช้าง มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด

จำเกอระในด

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก้าซเรดอนของ อ.ระโนด มีทั้งหมด 121 หลัง แบ่งออกเป็น 13 ตำบล ดังแสดงไว้ในตาราง 3.10 และภาพประกอบ 3.10 จากการวิเคราะห์พบว่า ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนต่ำสุดและสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.คลองแคน มีค่า 19 Bq/m³ และ 732 Bq/m³ ตามลำดับ ส่วนระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ยต่ำสุดและสูงสุด เป็นของ ต.แคนส่วน และ ต.บ้านใหม่ ซึ่งมีค่า 232 ± 120 Bq/m³ และ 380 ± 138 Bq/m³ ตามลำดับ จากตาราง 3.10 จะเห็นว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนของ ต.ปากแพระ มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุด ส่วนระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนของ ต.พังยาง มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด

จำเกอสะบ้าย้อย

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก้าซเรดอนของ อ.สะบ้าย้อย มีทั้งหมด 74 หลัง แบ่งออกเป็น 5 ตำบล ดังแสดงในตาราง 3.11 และภาพประกอบ 3.11 จากการวิเคราะห์พบว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนต่ำสุดและสูงสุด ที่ตรวจวัดได้ครั้งนี้อยู่ที่อยู่ที่เดียวกัน คือ ต.คุหา ซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง $74 - 670$ Bq/m³ ส่วนระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ยต่ำสุดและสูงสุด เป็นของ ต.สะบ้าย้อย และ ต.บ้านโนนด ซึ่งมีค่า 225 ± 108 Bq/m³ และ 302 ± 113 Bq/m³ ตามลำดับ จากตาราง 3.11 จะเห็นว่า ต.เมียน และ ต.คุหา มีการกระจายของข้อมูลระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนน้อยที่สุดและมากที่สุด ตามลำดับ

จำเกอสะเดา

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก้าซเรดอนของ อ.สะเดา มีทั้งหมด 95 หลัง แบ่งออกเป็น 6 ตำบล และ 1 เทศบาล ดังแสดงในตาราง 3.12 และภาพประกอบ 3.12 จากการวิเคราะห์ พบรากะดับความเข้มข้นก้าซเรดอนต่ำสุดและสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่เทศบาล สะเดา มีค่าอยู่ในช่วง $83 - 567$ Bq/m³ ส่วนระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ยต่ำที่สุดและสูงสุด เป็นของ ต.พังลา และ ต.สำนักแท้ ซึ่งมีค่า 179 ± 55 Bq/m³ และ 370 ± 57 Bq/m³ ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่า ต.สำนักขาม มีการกระจายของข้อมูลระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนมากที่สุด และ ต.พังลา มีการกระจายของข้อมูลระดับความเข้มข้นน้อยที่สุด

จำเกอวัตภูมิ

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก้าซเรดอนของ อ.วัตภูมิ มีทั้งหมด 125 หลัง แบ่งออกเป็น 5 ตำบล ดังแสดงในตาราง 3.13 และภาพประกอบ 3.13 จากการวิเคราะห์พบว่า ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนต่ำสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.คุหาใต้ มีค่า 56 Bq/m^3 และระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.เข้าพระ มีค่า 935 Bq/m^3 ส่วนระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ยต่ำที่สุดและสูงสุด เป็นของ ต.ควนธู และ ต.ท่าชุมวง ซึ่งมีค่า $202 \pm 105 \text{ Bq/m}^3$ และ $340 \pm 187 \text{ Bq/m}^3$ ตามลำดับ จากตาราง 3.13 พบร่วมระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่ตรวจวัดได้ที่ ต.ควนธู มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุด และระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่ตรวจวัดได้ที่ ต.ท่าชุมวง มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด

จำเกอคุณเนียง

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก้าซเรดอนของจำเกอวัตภูมิ มีทั้งหมด 91 หลัง แบ่งออกเป็น 4 ตำบล ดังแสดงในตาราง 3.14 และภาพประกอบ 3.14 จากการวิเคราะห์พบว่า ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนต่ำสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.บางเหรียง มีค่า 83 Bq/m^3 และระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.วัตภูมิ มีค่า 898 Bq/m^3 ส่วนระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ยต่ำที่สุดและสูงสุด เป็นของ ต.ห้วยลึก และ ต.วัตภูมิ ซึ่งมีค่า $241 \pm 105 \text{ Bq/m}^3$ และ $306 \pm 142 \text{ Bq/m}^3$ ตามลำดับ ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่ตรวจวัดได้มีการกระจายมากที่สุดที่ ต.บางเหรียง และมีการกระจายน้อยที่สุดที่ ต.ห้วยลึก

จำเกอคลองหอยโข่ง

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก้าซเรดอนของ อ.คลองหอยโข่ง มีทั้งหมด 42 หลัง แบ่งออกเป็น 3 ตำบล ดังแสดงในตาราง 3.15 และภาพประกอบ 3.15 จากการวิเคราะห์พบว่า ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนต่ำสุดและสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.โคกม่วง มีค่าอยู่ในช่วง $111 - 324 \text{ Bq/m}^3$ ส่วนระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ยต่ำที่สุดและสูงสุด เป็นของ ต.คลองหอยโข่ง และ ต.ทุ่งลาน ซึ่งมีค่า $169 \pm 24 \text{ Bq/m}^3$ และ $217 \pm 43 \text{ Bq/m}^3$ ตามลำดับ จากตาราง 3.15 พบร่วมระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนของ ต.ทุ่งลาน มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุด ส่วน ต.โคกม่วง มีการกระจายของข้อมูลระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนมากที่สุด

จำเกอสทิงพระ

จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดก้าซเรดอนของ อ.สทิงพระ มีทั้งหมด 89 หลัง แบ่งออกเป็น 13 ตำบล ดังแสดงในตาราง 3.16 และภาพประกอบ 3.16 จากการวิเคราะห์พบว่า ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนต่ำสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.คุขุด มีค่า 83 Bq/m^3 และระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนสูงสุดที่ตรวจวัดได้อยู่ที่ ต.สนามชัย มีค่า 399 Bq/m^3 ส่วนระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ยต่ำที่สุดและสูงสุด เป็นของ ต.วัดจันทร์ และ ต.ท่าหิน ซึ่งมีค่า 93 Bq/m^3 และ $284 \pm 97 \text{ Bq/m}^3$ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่ตรวจวัดได้ของ ต. กระดังงา และ ต.ท่าหิน มีการกระจายของข้อมูลน้อยที่สุดและมากที่สุด ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลในระดับตำบลของแต่ละอำเภอรวมกัน พบร่วมกัน พบว่า มีอยู่ 2 ตำบลที่ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในบ้านเรือนมีค่าต่ำสุด ซึ่งมีค่า 19 Bq/m^3 คือ ต.คลองแಡน ของ อ.ระโนด และ ต.บ้านหาร ของ อ.บางกล้ำ ส่วนระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนสูงสุดตรวจวัดได้ที่ ต.เข้าพระ ของ อ.รัตภูมิ มีค่า 935 Bq/m^3 นอกจากนี้ยังพบว่า ต.น้ำน้อย อ.หาดใหญ่ และ ต.บุนตัดหวาน อ.จะนะ มีระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในบ้านเรือนเฉลี่ย ($AM \pm SD$) ต่ำสุดและสูงสุด โดยมีค่า 139 ± 91 และ $412 \pm 163 \text{ Bq/m}^3$ ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่าข้อมูลระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่ตรวจวัดได้ของ ต.คลองหอยโ่ง ของ อ.คลองหอยโ่ง มีการกระจายน้อยที่สุด ส่วนข้อมูลระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนของ ต.เขากูปช้าง ของ อ.เมือง มีการกระจายมากที่สุด

จากตาราง 3.1 – 3.16 และภาพประกอบ 3.17 พบร่วมกัน ว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในบ้านเรือนของแต่ละตำบล ในจังหวัดสงขลา ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 300 Bq/m^3 จะปรากฏชัดเจนใน 4 บริเวณ ซึ่งได้แก่

บริเวณที่ 1 ประกอบด้วย ต.ตะเครียะ ต.บ้านใหม่ ต.ปากแตระ และ ต.ระโนด ของ อ.ระโนด

บริเวณที่ 2 ประกอบด้วย ต.คุหาใต้ ต.ท่าสะมาง และ ต.เข้าพระ ของ อ.รัตภูมิ

บริเวณที่ 3 ประกอบด้วย ต.ท้าข้าน และ ต.ทุ่งใหญ่ ของ อ.หาดใหญ่ ต.นาหม่อง ต.พิจิตร ต.คลองหวัง และ ต.ทุ่งมิ่น ของ อ.นาหม่อง และ ต.จะโน่น ของ อ.จะนะ

บริเวณที่ 4 ประกอบด้วย 3 ตำบลคือ ต.สำนักแรด ของ อ.สะเดา ต.คลองกวาง และ ต.ประกอบ ของ อ.นาทวี

3.1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนในระดับชำนาญ

ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือน เมื่อแยกพื้นที่มา
ออกเป็นชำนาญ พน.ว่าระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนต่ำสุด มีค่า 19 Bq/m^3 ตรวจวัดได้ที่
อ.บางกล้ำ และ อ.ระโนด ส่วนระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนสูงสุดตรวจวัดได้ที่ อ.รัตภูมิ มีค่า 935 Bq/m^3 แต่ทั้งนี้ชำนาญที่มีระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนเฉลี่ยภายในบ้านเรือนต่ำสุดและ
สูงสุด คือ อ.คลองหอยโ่ง และ อ.นาหมื่น ซึ่งมีค่า $189 \pm 45 (\text{SD})$ และ $327 \pm 111 (\text{SD})$
ตามลำดับ ส่วนระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนเฉลี่ยของชำนาญอื่นๆ เรียง
ลำดับจากน้อยไปมากได้ดังนี้ อ.เทพา มีค่า $224 \pm 89 \text{ Bq/m}^3$, อ.สทิงพระ มีค่า $225 \pm 71 \text{ Bq/m}^3$, อ.จะนะ มีค่า $237 \pm 121 \text{ Bq/m}^3$, อ.สะบ้าย้อย มีค่า $240 \pm 121 \text{ Bq/m}^3$, อ.สะเดา
มีค่า $258 \pm 121 \text{ Bq/m}^3$ อ.กระแสสินธ์ มีค่า $257 \pm 90 \text{ Bq/m}^3$, อ.สิงหนคร มีค่า $258 \pm 98 \text{ Bq/m}^3$, อ.บางกล้ำ มีค่า $263 \pm 112 \text{ Bq/m}^3$, อ.ควนเนียง มีค่า $273 \pm 143 \text{ Bq/m}^3$, อ.นาหวี
มีค่า $274 \pm 128 \text{ Bq/m}^3$, อ.หาดใหญ่ มีค่า $280 \pm 153 \text{ Bq/m}^3$, อ.เมืองมีค่า $288 \pm 189 \text{ Bq/m}^3$, อ.ระโนด มีค่า $295 \pm 129 \text{ Bq/m}^3$ และ อ.รัตภูมิ มีค่า $300 \pm 156 \text{ Bq/m}^3$
รายละเอียดของระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนของแต่ละชำนาญ ในจังหวัด
สงขลา แสดงดังตาราง 3.17 และสามารถแยกแจ้งความถี่ของระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอน
ของแต่ละชำนาญ ได้ดังภาพประกอบ 3.18 (a) – (p)

ตาราง 3.17 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนของแต่ละชำนาญ

ในจังหวัดสงขลา

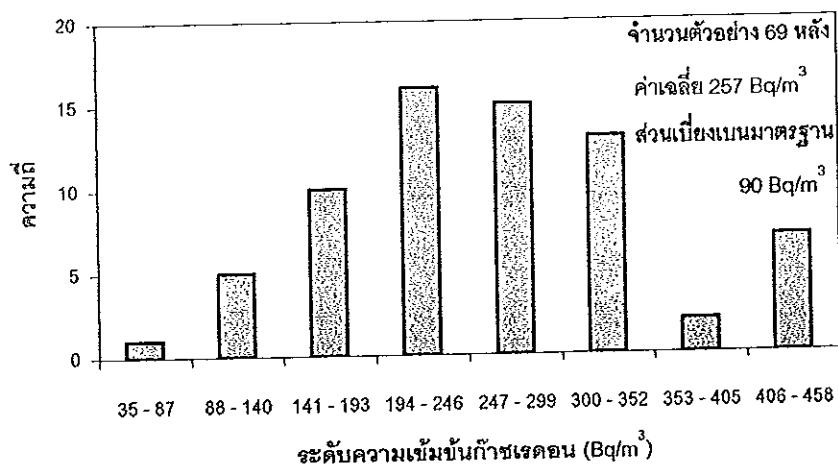
ที่	ชำนาญ	จำนวน บ้านเรือน (หลัง)	ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอน			ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอนรวม (AM \pm SD) (Bq/m ³)		
			ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอน (Bq/m ³)						
			ตัวอย่าง ต่ำสุด (AM)	สูงสุด (AM)	เฉลี่ย (AM)				
1	คลองหอยโ่ง	42	111	324	189	45	189 ± 45		
2	เทพา	56	46	538	224	89	224 ± 89		
3	สทิงพระ	89	83	399	225	71	225 ± 71		
4	จะนะ	125	28	677	237	121	237 ± 121		
5	สะบ้าย้อย	74	74	670	240	121	240 ± 121		

ตาราง 3.17 (ต่อ)

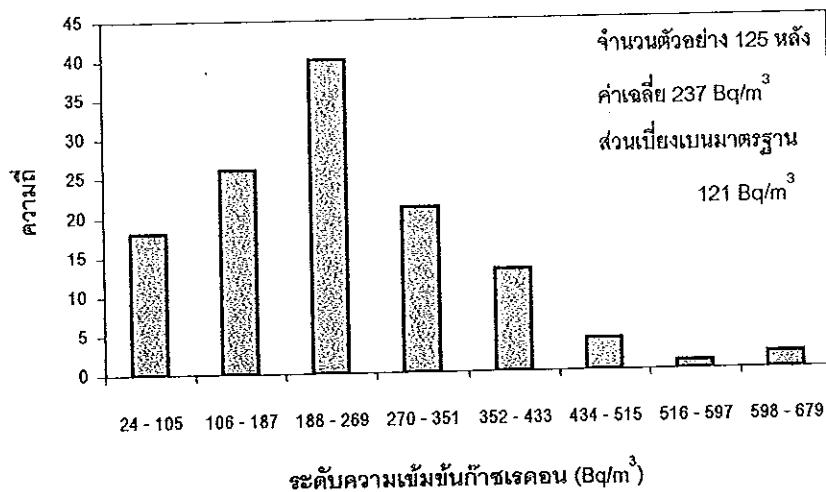
ที่	อำเภอ	จำนวน บ้านเรือน ตัวอย่าง (หลัง)	ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอน			ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD) Bq/m ³	ระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอนรวม (AM ± SD) (Bq/m ³)		
			(Bq/m ³)						
			ต่ำสุด (AM)	สูงสุด (AM)	เฉลี่ย (AM)				
6	กระเส็น	69	35	458	257	90	257 ± 90		
7	สิงหนคร	16	83	547	258	98	258 ± 98		
8	สะเดา	95	74	567	258	121	258 ± 121		
9	บางกอก	42	19	575	263	112	263 ± 112		
10	ควนนีย์	91	83	898	273	143	273 ± 143		
11	นาทวี	73	92	659	274	128	274 ± 128		
12	หาดใหญ่	145	46	909	280	153	280 ± 153		
13	เมืองสงขลา	123	28	767	288	189	288 ± 189		
14	ยะโนด	121	19	732	295	129	295 ± 129		
15	รัตนมิ	125	56	935	300	156	300 ± 156		
16	นาหม่อม	89	102	742	327	111	327 ± 111		
ทุกอำเภอ		1375	19	935	268	141	268 ± 141		

รวมจำนวนตัวอย่างที่ได้ทำการตรวจวัดก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือน 1375 หลัง

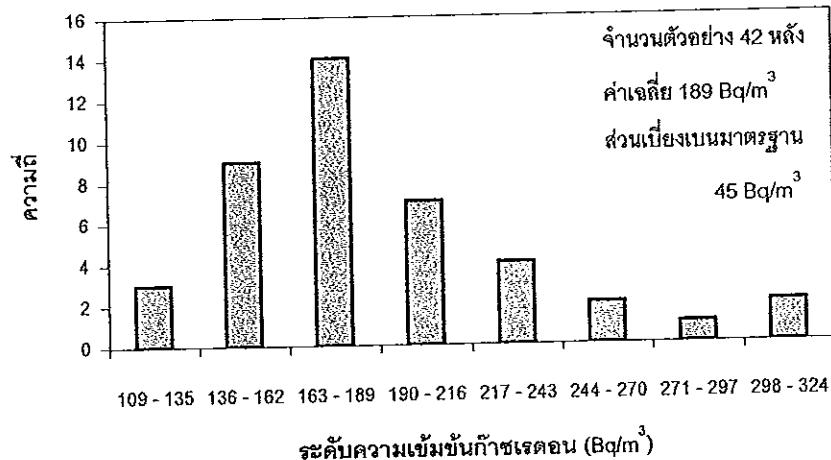
(a) จำเกอกระແສສິນນີ້

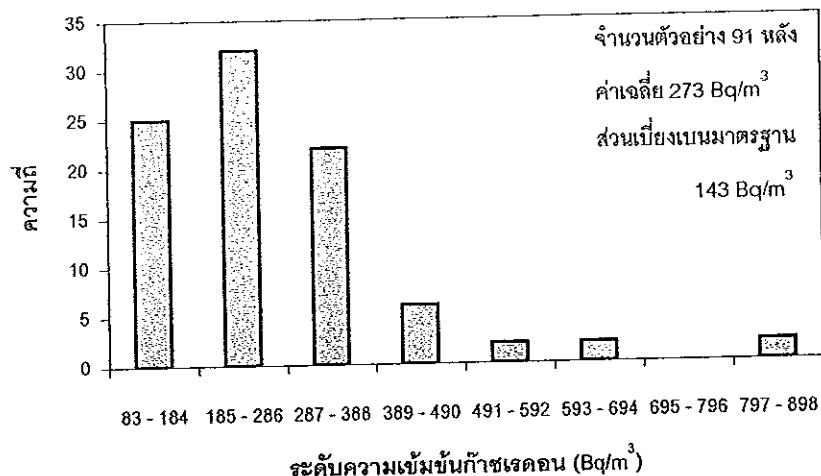
(b) จำເກອະນະ

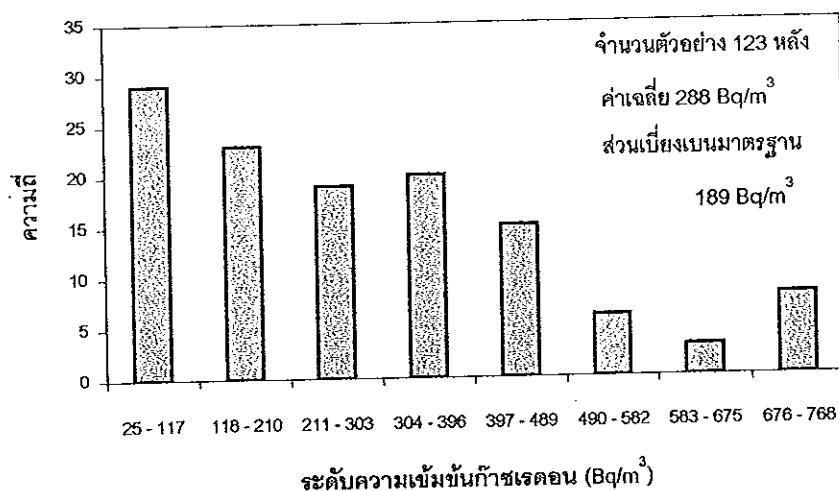
(c) จำເກອຄຄອງຫຍອງໄໝ່ງ

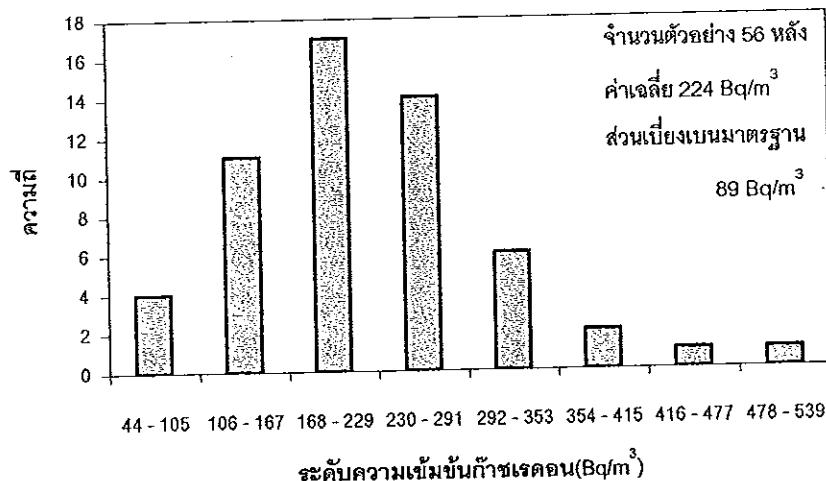
(d) จำเกอควนเนยং

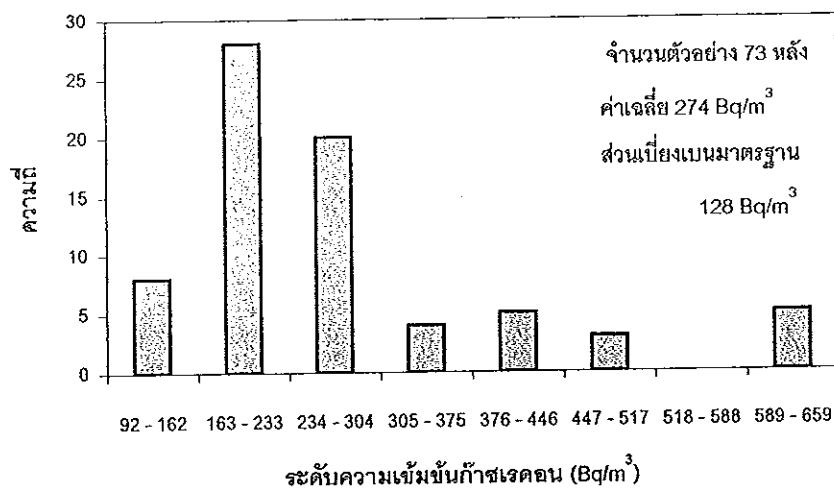
(e) จำเกอเมืองสงขลา

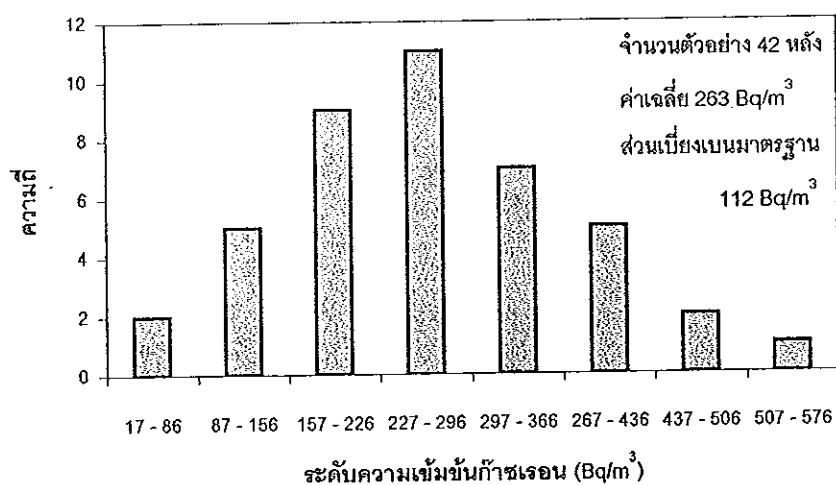
(f) จำเกอเทพฯ

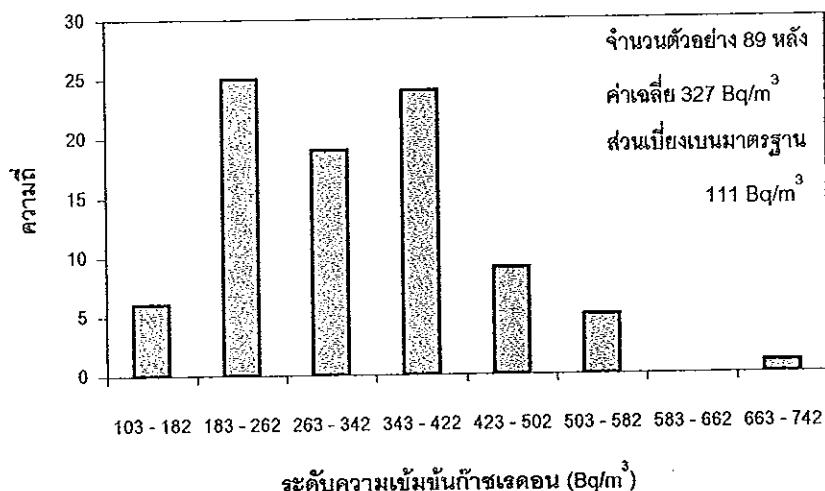
(g) จำเกอนนาทวี

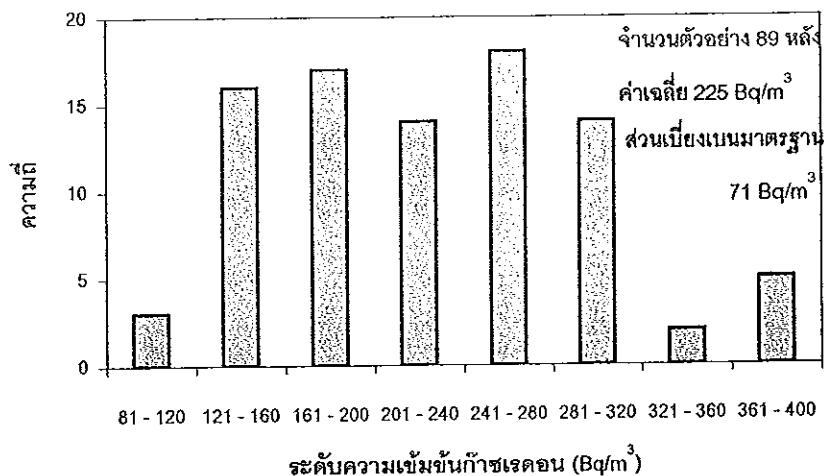
(h) จำเกอนบางกอก

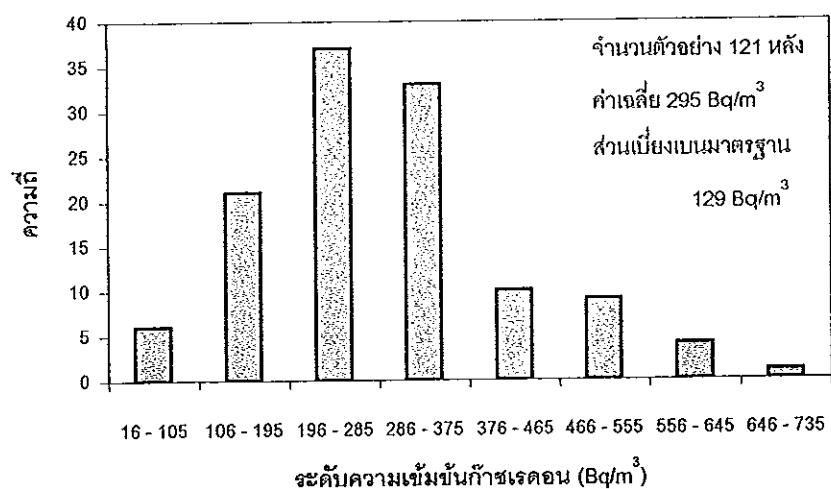
(i) จำเกอนหาดจอม

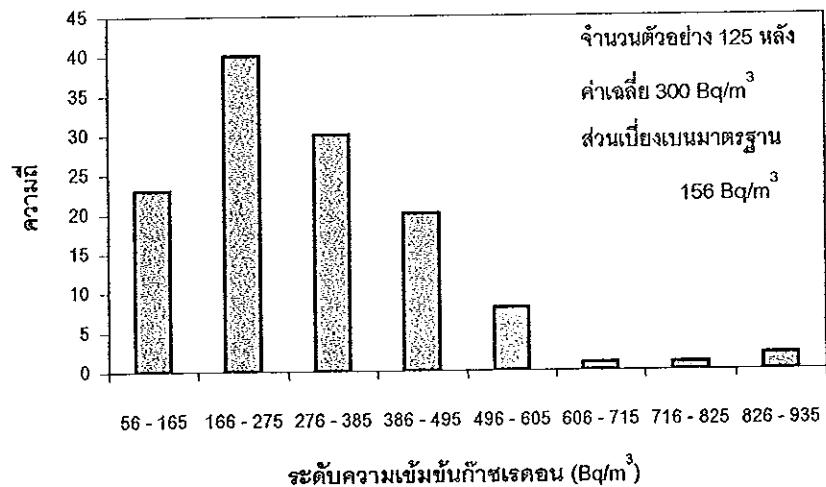
(j) จำเกอสทิงพระ

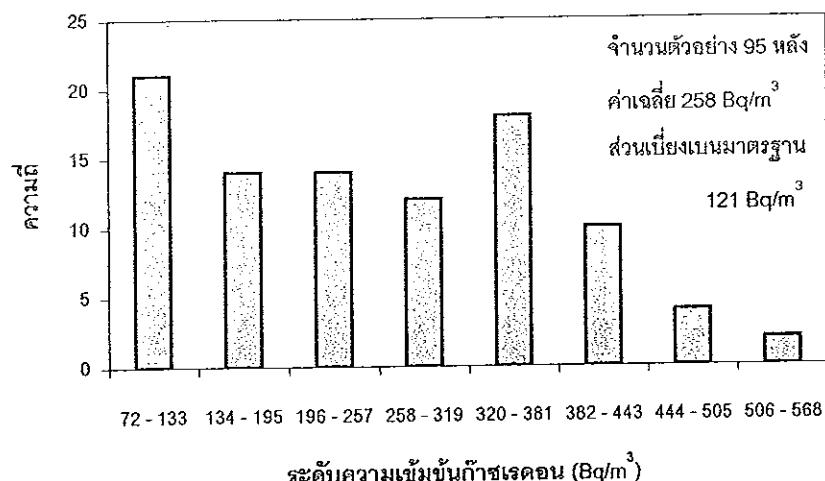
(k) จำเกอร์โนด

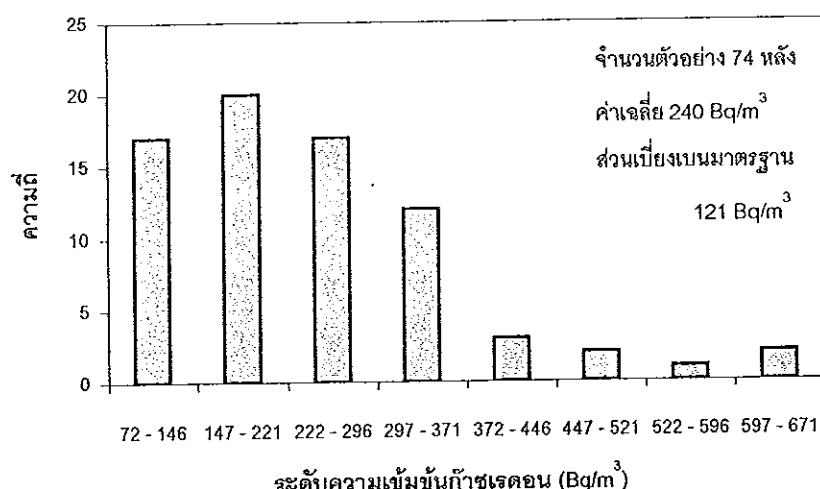
(l) จำเกอร์ตภูมิ

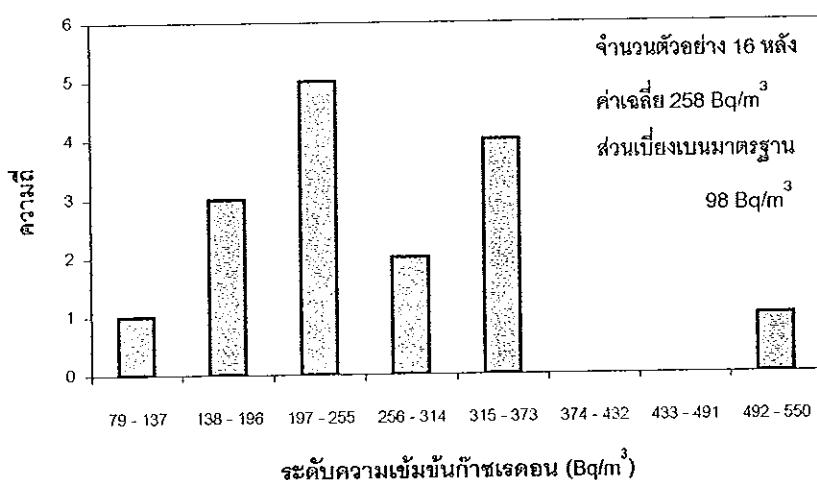
(m) จำเกอสะเดา

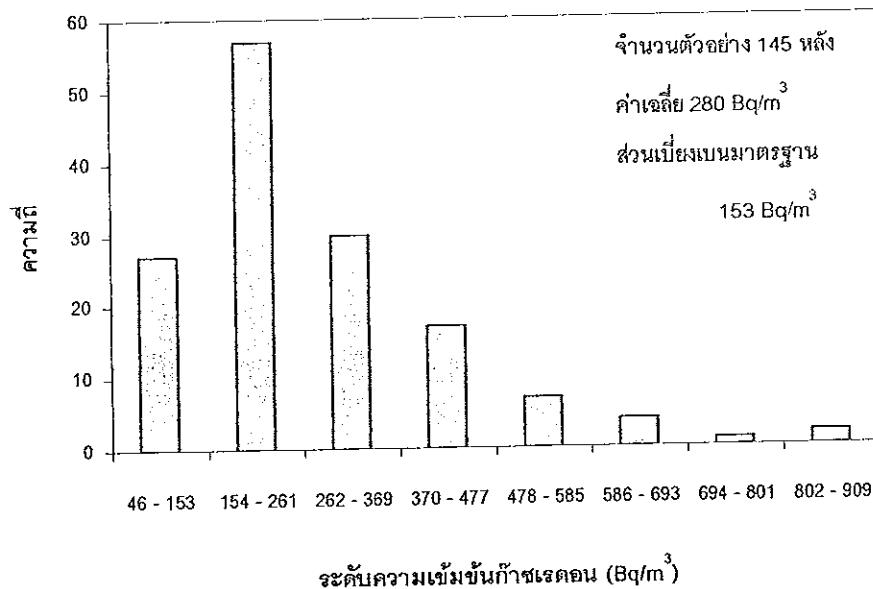
(n) จำเกอสะบ้าย้อย

(o) จำเกอสิงหนคร

(p) จำเกอหาดใหญ่

ภาพประกอบ 3.18 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกําชเรดอนภายในบ้านเรือน

ของแต่ละจำเกอ ในจังหวัดสงขลา (a) จำเกอกระแสตนธ์, (b) จำเกอจะนะ, (c) จำเกอคลองหอยไผ่, (d) จำเกอควนเนี่ยง, (e) จำเกอเมืองสงขลา, (f) จำเกอเทพา, (g) จำเกอนหาวี, (h) จำเกอบางกล้า, (i) จำเกอนามม่ออม, (j) จำเกอสทิงพระ, (k) จำเกอระโนด, (l) จำเกอรัตภูมิ, (m) จำเกอสะเดา, (n) จำเกอสะบ้าย้อย, (o) จำเกอสิงหนคร, (p) จำเกอหาดใหญ่

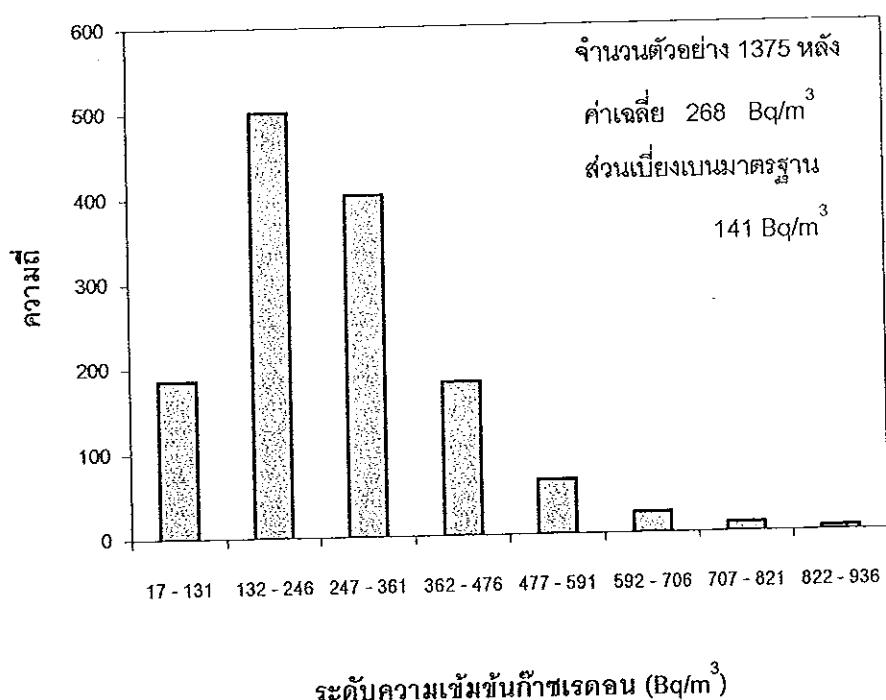
3.1.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกําชเรดอนในระดับจังหวัด

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการตรวจวัดระดับความเข้มข้นกําชเรดอนภายในบ้านเรือนของประชาชน ในจังหวัดสงขลา จำนวน 1375 หลัง โดยครอบคลุมทุกจำเกอของจังหวัด ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นกําชเรดอนภายในบ้านเรือนที่ได้ อยู่ในช่วง 19 - 935 Bq/m^3 ทั้งนี้ระดับความเข้มข้นกําชเรดอนเฉลี่ย (Am) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 268 Bq/m^3 และ 141 Bq/m^3 ตามลำดับ การวิเคราะห์ผลการตรวจวัดกําชเรดอนภายในบ้านเรือน ซึ่งประกอบด้วยค่าระดับความเข้มข้นกําชเรดอนต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ย ± ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จะแสดงดังตาราง 3.18 และเมื่อนำระดับความเข้มข้นกําชเรดอนที่ได้จากการตรวจวัดทั้งหมดมาแจกแจงความถี่และร่วงระดับความเข้มข้น ผลที่ได้จะแสดงดังภาพประกอบ 3.19

ตาราง 3.18 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

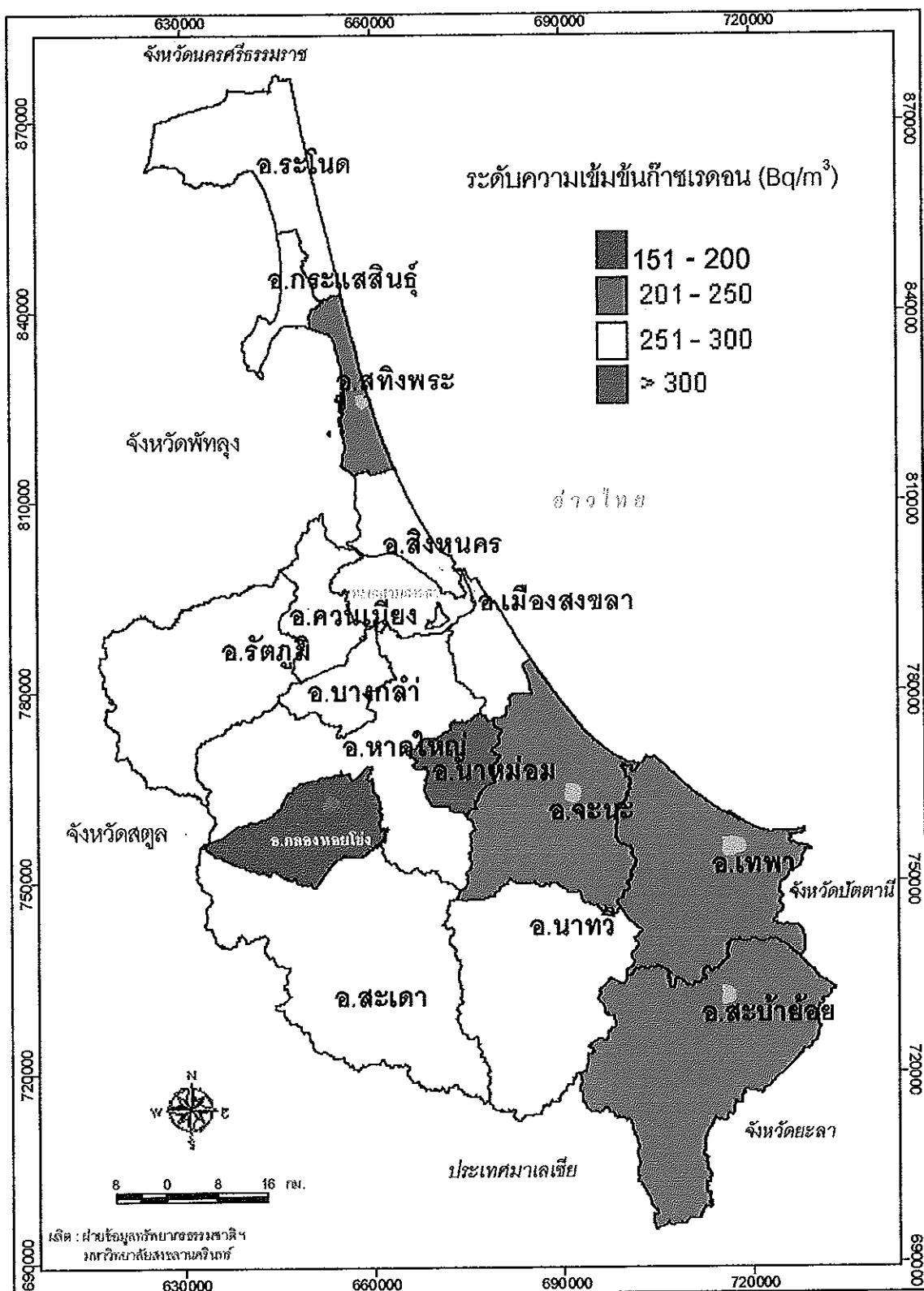
จำนวนบ้านเรือนที่ ทำการตรวจ กั๊ซเรดอน (หลัง)	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน			ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD) (Bq/m ³)	ระดับความเข้มข้น กั๊ซเรดอนรวม (AM ± SD) (Bq/m ³)		
	ทำการตรวจ						
	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย (AM)				
1375	19	935	268	141	268 ± 141		

ภาพประกอบ 3.19 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน
ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

เมื่อนำระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนเฉลี่ยของแต่ละอำเภอ ในพื้นที่จังหวัดสงขลา มาแสดงในแผนที่จังหวัดสงขลา จะได้ดังภาพประกอบ 3.20 ซึ่งพบว่า อำเภอส่วนใหญ่ของจังหวัดสงขลา จะมีระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนเฉลี่ยอยู่ในช่วง $251 - 300 \text{ Bq/m}^3$ มากที่สุด

ภาพประกอบ 3.20 แผนที่แสดงระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนในแต่ละอำเภอ
ของจังหวัดสิงค์คลา

3.1.4 การวิเคราะห์ผลของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่ได้จากการตรวจวัดภายในบ้านเรือน ของจังหวัดสงขลา กับระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่ 148 และ 296 Bq/m^3

ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ที่ได้จากการตรวจวัดทั้งหมด 1375 หลัง เมื่อนำมาวิเคราะห์ปรับเทียบกับค่าความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่ระดับ 148 Bq/m^3 (EPA) และที่ระดับ 296 Bq/m^3 (NCRP) ดังแสดงในตาราง 3.19, 3.20 พบว่าจำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดกั๊ซเรดอนของ อ.เมืองสงขลา มีระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนต่ำกว่า 148 Bq/m^3 มากที่สุด ซึ่งมีค่าประมาณ 35.8 เปอร์เซ็นต์ และจำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดกั๊ซเรดอนของ อ.นาหม่อง มีระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนต่ำกว่า 148 Bq/m^3 น้อยที่สุด มีค่าประมาณ 2.2 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดกั๊ซเรดอนของ อ.นาหม่อง ยังคงมีระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนต่ำกว่า 296 Bq/m^3 น้อยที่สุด มีค่าประมาณ 43.8 เปอร์เซ็นต์ และจำนวนบ้านเรือนที่ทำการตรวจวัดของ อ.คลองหอยโข่ง มีระดับความเข้มข้นต่ำกว่า 296 Bq/m^3 มากที่สุด มีค่าประมาณ 92.9 เปอร์เซ็นต์

จากตาราง 3.20 จะเห็นได้ว่า ในจังหวัดสงขลาไม่มีจำนวนบ้านเรือนของชำนาญที่มีระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนต่ำกว่า 148 Bq/m^3 เกิน 50 เปอร์เซ็นต์ แต่หากพิจารณาเทียบกับระดับ 296 Bq/m^3 พบว่า จำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัดกั๊ซเรดอนเกือบทุกชำนาญ มีระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนต่ำกว่า 296 Bq/m^3 เกิน 50 เปอร์เซ็นต์ ยกเว้นเพียง อ.นาหม่อง เพ่านั้นที่มีจำนวนบ้านเรือนที่ได้ทำการตรวจวัด มีระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนต่ำกว่า 296 Bq/m^3 ไม่ถึง 50 เปอร์เซ็นต์

ตาราง 3.19 ค่าสถิติของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนเทียบกับระดับ 148 และ 296 Bq/m^3

ขั้นดับ	จังหวัด	จำนวน	ข้อมูลที่ ≤	ข้อมูลที่ >	ข้อมูลที่ ≤	ข้อมูลที่ >
			ข้อมูล	$148 (\text{Bq/m}^3)$	$148 (\text{Bq/m}^3)$	$296 (\text{Bq/m}^3)$
1	ຄლองหลวง	42	7	35	39	3
2	เทพา	56	11	45	46	10
3	สหัสพงษ์	89	14	75	71	18
4	ยะลา	125	28	97	92	33
5	ยะลา	74	19	55	54	20
6	กรະแสสินธุ์	69	9	60	47	22
7	สิงหนคร	16	2	14	10	6
8	ยะลา	95	26	69	57	38
9	บางกล่ำ	42	7	35	27	15
10	ควบคุม	91	8	83	58	33
11	นาทวี	73	7	66	56	17
12	หาดใหญ่	145	25	120	92	53
13	เมืองสงขลา	123	44	79	70	53
14	ระโนด	121	14	107	64	57
15	รัตนมิ	125	19	106	69	56
16	นราธิวาส	89	2	87	39	50
รวม		1,375	242	1,133	891	484

ตาราง 3.20 ค่าสถิติของผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

ที่	อำเภอ	จำนวน	ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอน (Bq/m^3)			ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) Bq/m^3	% ข้อมูลที่ ≤ 148	% ข้อมูลที่ > 148	% ข้อมูลที่ ≤ 296	% ข้อมูลที่ > 296
			ข้อมูล	ต่ำสุด	สูงสุด					
1	คลองหอยไช้	42	111	324	189	45	16.7	83.3	92.9	7.1
2	เทพา	56	46	538	224	89	19.6	80.4	82.1	17.9
3	ฤทธิพ.orange	89	83	399	225	71	15.7	84.3	79.8	20.2
4	จะนะ	125	28	677	237	121	22.4	77.6	73.6	26.4
5	สะป้าย้อย	74	74	670	240	121	25.7	74.3	73	27
6	กระแสตนธ์	69	35	458	257	90	13	87.5	68.1	31.9
7	สิงหนคร	16	83	547	258	98	12.5	87.5	62.5	37.5
8	สะเดา	95	74	567	258	121	27.4	72.6	60	40
9	บางกล้ำ	42	19	575	263	112	16.7	83.3	64.3	35.7
10	คุณเนย়	91	83	898	273	143	8.8	91.2	63.7	36.3
11	นาทวี	73	92	659	274	128	9.6	90.4	76.7	23.3
12	หาดใหญ่	145	46	910	280	153	17.2	82.8	63.4	36.6
13	เมืองสงขลา	123	28	767	288	189	35.8	64.2	56.9	43.1
14	ยะโนด	121	19	732	295	129	11.6	88.4	52.9	47.1
15	รัตภูมิ	125	56	935	300	156	15.2	84.8	55.2	44.8
16	นาหมื่น	89	102	742	327	111	2.2	97.8	43.8	56.2

3.2 ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนภายในอกบ้านเรือน ของสำเนาหน้ม่อมที่เลือกเป็นพื้นที่ศึกษาพิเศษ

ในการหาระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในอกบ้านเรือน ของพื้นที่สำเนาหน้ม่อม ได้ทำการตรวจวัดรวมทั้งหมด 56 จุด ใน การตรวจวัดได้ติดตั้งชุดตรวจวัดไว้ให้พูมไม้ โดยให้ค่าอยู่สูงจากพื้นดินประมาณ 150 – 160 เซนติเมตร ผลที่ได้จากการตรวจพบว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในอกบ้านเรือน มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 3 จุด อยู่ที่ตำแหน่งพิกัด (E/N) 666236/770701, 668965/769993 และ 672342/770909 ตามลำดับ ซึ่งมีค่า 9 Bq/m^3 และระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนสูงสุดที่ได้จากการตรวจวัด อยู่ที่ตำแหน่งพิกัด (E/N) 672449/766715 ซึ่งมีค่า 416 Bq/m^3 ดังแสดงในตาราง ข - 1 (ภาคผนวก ข) ทั้งนี้ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในอกบ้านเรือน มีค่าอยู่ในช่วง $9 - 416 \text{ Bq/m}^3$ โดยมีค่าเฉลี่ย (AM) 174 Bq/m^3 และส่วนเปี่ยงเบนมาตรฐาน 102 Bq/m^3 ดังแสดงในตาราง 3.21 เมื่อทำการแยกแยะระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่ได้จากการตรวจวัด แสดงดังภาพประกอบ 3.21 ซึ่งพบว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในอกบ้านเรือน มีค่าอยู่ในช่วง $111 - 161 \text{ Bq/m}^3$ มากที่สุด โดยมีความถี่เท่ากับ 11 จุด และไม่มีระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่ตรวจวัดได้ในช่วง $315 - 365 \text{ Bq/m}^3$ ส่วนระดับความเข้มข้นในช่วง $366 - 416 \text{ Bq/m}^3$ เป็นช่วงที่ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่ได้จากการตรวจมีค่าสูงสุด มีความถี่เท่ากับ 5 จุด

เมื่อเชียนค่อนหัวร์ระหว่างตำแหน่งพิกัด (E/N) กับระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในอกบ้านเรือนของแต่ละตำแหน่งลงในแผนที่สำเนาหน้ม่อม จะได้ดังภาพประกอบ 3.22 ซึ่งสามารถแปลงพื้นที่ของสำเนาหน้ม่อมบริเวณที่มีเส้นค่อนหัวร์ปรากฏชัดเจน ได้ 3 บริเวณ

1. บริเวณตอนกลางไปด้านภาคตะวันออก รวมไปถึงบริเวณทางตะวันออกเฉียงเหนือของสำเนา ซึ่งเป็นบริเวณที่กว้างที่สุด
2. เป็นบริเวณที่อยู่ต่ำกว่าบริเวณที่ 1 ลงมาเล็กน้อย โดยเฉียงเยื่องมาทางทิศตะวันตก เชียงใต้ ค่อนหัวร์ปรากฏเป็นพื้นที่เล็กๆ
3. จะอยู่บริเวณด้านล่างของแผนที่ ในบริเวณที่ 3 นี้ เป็นบริเวณรอบๆ หมู่บ้านทุ่งโพธิ์

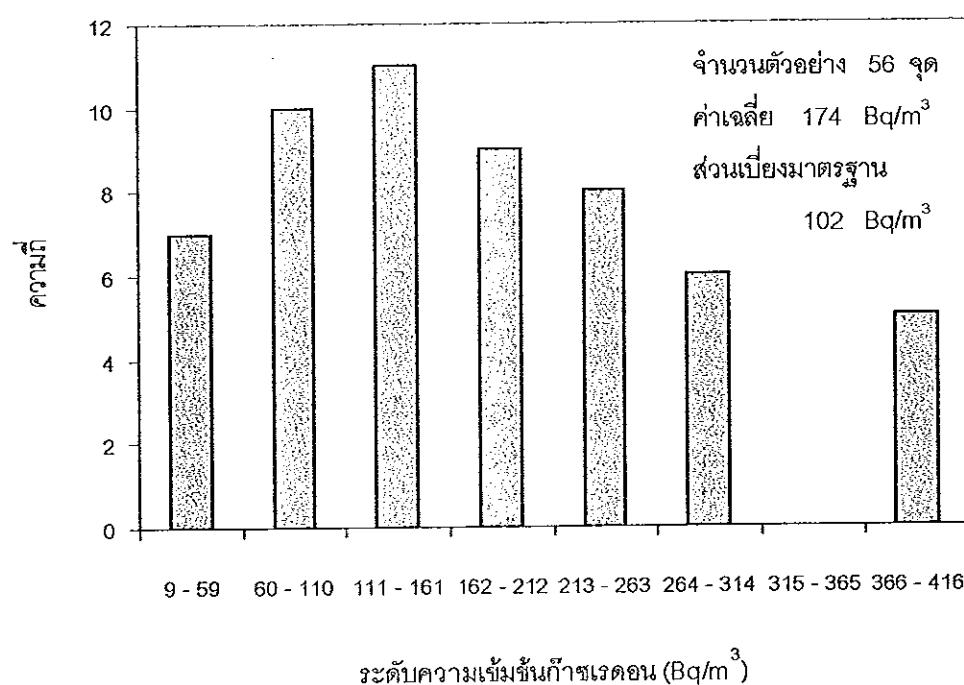
ตาราง 3.21 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในอกบ้านเรือน

ของจำเกอนามม่อม

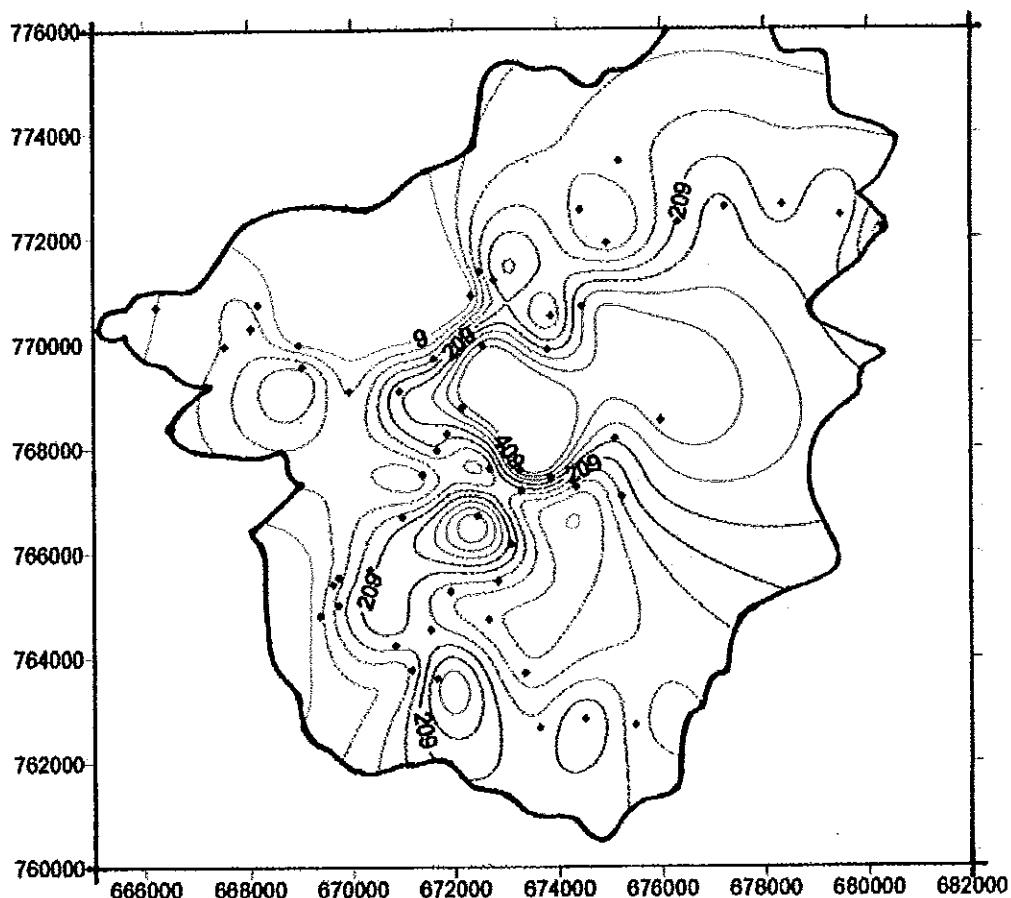
จำนวนคำແນ່ງ ที่ทำการตรวจวัด	ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอน			ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD) (Bq/m ³)	ระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอนรวม (AM ± SD) (Bq/m ³)		
	ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอน (Bq/m ³)						
	คำສຸດ	ສູງສຸດ	เฉลี่ย (AM)				
56	9	416	174	102	174 ± 102		

ภาพประกอบ 3.21 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในอกบ้านเรือน

ของจำเกอนามม่อม

ภาพประกอบ 3.22 ค่อนทั่ว์แสดงระดับความเข้มข้นกําชาเรดอน (Bq/m^3) ภายนอกบ้านเรือน
ซึ่งตั้งแต่บนที่ดินของชาวนาหมู่บ้าน

- * การตรวจวัดนี้ใช้ระบบพิกัด UTM
- เครื่องหมาย ◆ แสดงตำแหน่งของจุดตรวจวัด

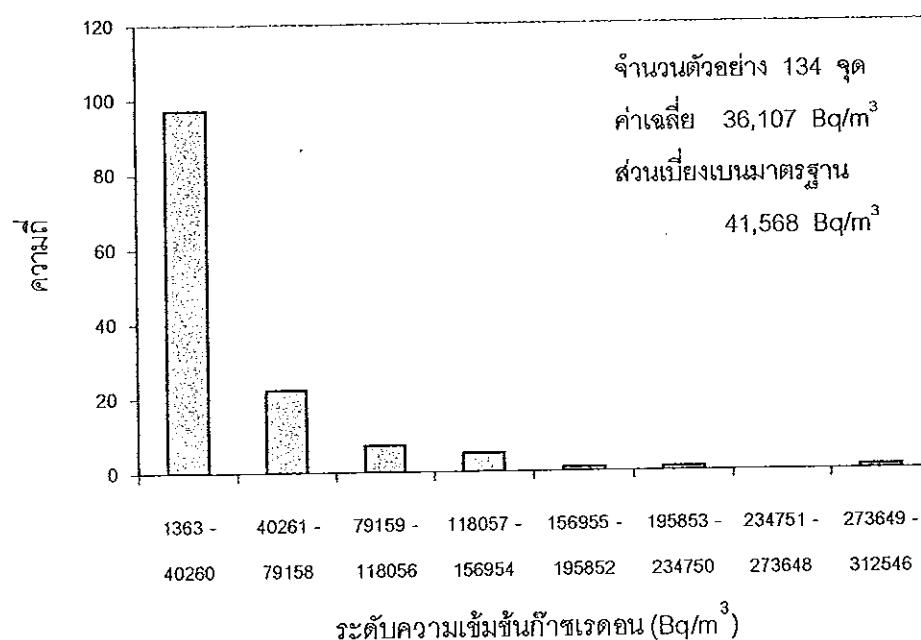
3.3 ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน ของชำร่วยน้ำมัน

จากการตรวจวัดก้าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน ของพื้นที่ชำร่วยน้ำมัน โดยอาศัยชุดตรวจวัดรอยรังสีแอลฟ่า ชนิดแผ่นพลาสติก CR - 39 ซึ่งมีทั้งหมด 134 จุด นั้น พบว่า มีระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนอยู่ในช่วงระหว่าง $1,364 - 312,546 \text{ Bq/m}^3$ และระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ย (AM) มีค่า $36,107 \text{ Bq/m}^3$, ส่วนเปรียบเทียบมาตรฐาน มีค่า $41,568 \text{ Bq/m}^3$ ดังแสดงในภาพประกอบ 3.23 ซึ่งได้ทำการแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้น ก้าซเรดอน พบว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน จะมีความถี่มากที่สุด ในช่วง $1,363 - 40,260 \text{ Bq/m}^3$ เท่ากับ 97 จุด และจากผลการตรวจดังนี้พบว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนต่ำสุด และสูงสุดอยู่ที่ตำแหน่งพิกัดทางภูมิศาสตร์ (E/N) 668965/769993 และ 675728/766994 ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง ข - 1 (ภาคผนวก ข)

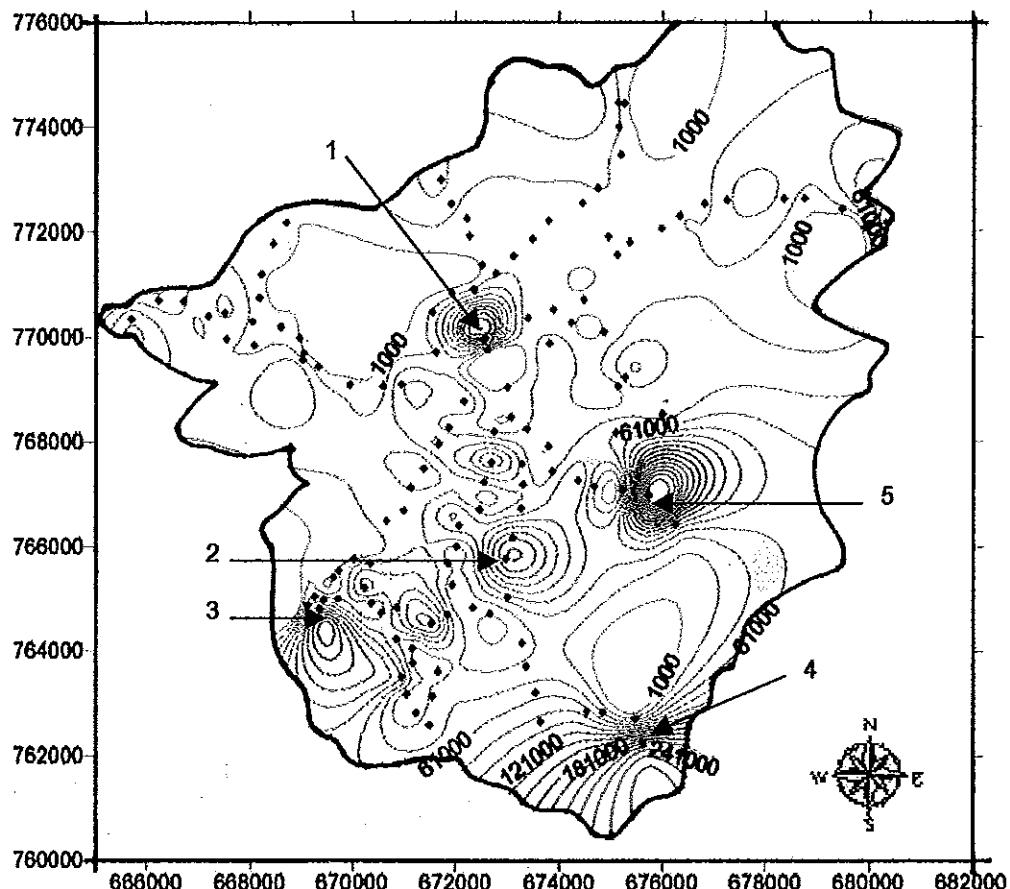
นอกจากนี้เมื่อนำตำแหน่งพิกัดทางภูมิศาสตร์ (E/N) ของจุดที่ทำการตรวจและระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่ได้จากจุดนั้น มาเขียนคอนทัวร์แสดงระดับความเข้มข้นก้าซเรดอน ซึ่งอนทับบนแผนที่ชำร่วยน้ำมัน จะมีลักษณะดังภาพประกอบ 3.24

ภาพประกอบ 3.23 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน

ของชำร่วยน้ำมัน จังหวัดสงขลา

ภาพประกอบ 3.24 ค่อนทั่ว์แสดงระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/m^3) ในอากาศของ
น้ำมันดิน ข้อมูลที่บันทึกทุกๆ 30 นาที

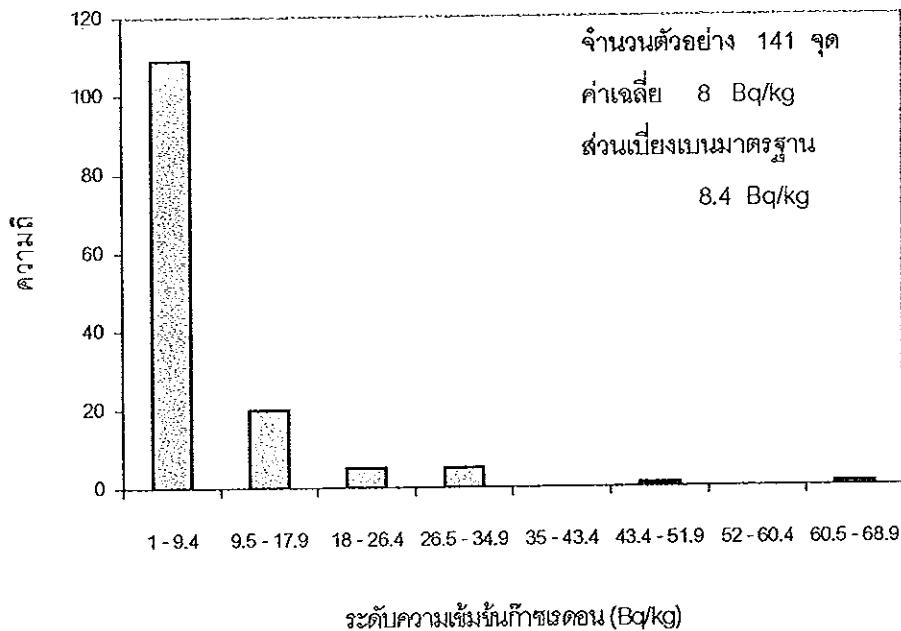
- * การตรวจวัดนี้ใช้ระบบพิกัด UTM
- เครื่องหมาย ◆ แสดงตำแหน่งของจุดตรวจวัด

จากภาพประกอบ 3.24 พบว่าเส้นคอนทัวร์แสดงระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนปราการชั้ดเจนอยู่ 5 จุด (ตามมาตรฐาน) โดยที่ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนจุดที่ 4 และจุดที่ 5 มีค่าร่องสูงสุดและสูงสุด ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามที่จุดอื่นๆ คือ จุดที่ 1 – 3 ยังมีระดับความเข้มข้นสูงกว่าค่าเฉลี่ย $36,107 \text{ Bq/m}^3$ อยู่ดี

3.4 ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนที่แพร์มาจากรถลุ่มตัวอย่างดิน ของสำเนาใหม่ม่อน

การตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่แพร์มาจากรถลุ่มตัวอย่างดินในครั้งนี้ เป็นครั้งที่เก็บมาจากกันหลุ่มที่ได้ทำการตรวจวัดในข้อ 3.3 นำมาทำการตรวจวัดและวิเคราะห์ผลในห้องปฏิบัติการ ซึ่งมีทั้งหมด 141 ตัวอย่าง ผลปรากฏว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่แพร์มาจากรถลุ่มตัวอย่างดินมีค่าระหว่าง $1 - 67.9 \text{ Bq/kg}$ ดังแสดงในตาราง ๙ - ๓ (ภาคผนวก ๙) ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ย (AM) มีค่า 8 Bq/kg และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.4 Bq/kg ดังตาราง ๙ - ๒๐ (ภาคผนวก ๙) และภาพประกอบ 3.25 ซึ่งจะเห็นได้ว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่แพร์มาจากรถลุ่มตัวอย่างดินนี้ มีความถี่มากที่สุดอยู่ในช่วง $1 - 9.4 \text{ Bq/kg}$ ตำแหน่งที่ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่แพร์มาจากรถลุ่มตัวอย่างดิน มีค่าสูงสุด 67.9 Bq/kg นั้นอยู่ที่พิกัด (E/N) 676652/765940 เมื่อนำตำแหน่งพิกัด (E/N) ของตัวอย่างดินและระดับความเข้มข้นก้าซเรดอน มาเขียนคอนทัวร์แสดงระดับความเข้มข้นก้าซเรดอน ซึ่งนับแผนที่ของสำเนาใหม่ม่อน ดังแสดงในภาพประกอบ 3.26 ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ระดับความเข้มข้นส่วนใหญ่ที่ได้จากการตรวจวัดจะมีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แต่ทั้งนี้มีอยู่ 2 จุด ที่มีระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่แพร์มาจากรถลุ่มตัวอย่างดินสูงเป็นพิเศษ โดยเส้นคอนทัวร์ปราการชั้ดเจนเป็นบริเวณก้างทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของสำเนา แสดงให้เห็นว่าดินในบริเวณนี้น้ำจะมีปริมาณของยูเรเนียมและเรเดียมปะปนอยู่สูง ทำให้ดินบริเวณนี้เป็นแหล่งกำเนิดก้าซเรดอนที่สำคัญ ที่มีผลต่อระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในและการคงเหลือของน้ำในบ้านเรือน นอกจากนี้ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนในภาคของหลุมดิน ที่ได้จากการตรวจวัดในบริเวณนี้ ของ อ.นาหมื่น นั้น มีค่าสูงมากต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และพบว่าผลการตรวจวัดก้าซเรดอนที่ได้ครั้งนี้อยู่ในช่วงของผลการตรวจวัดก้าซเรดอนที่แพร์มาจากรถลุ่มตัวอย่างดิน บริเวณรอบลุ่มน้ำทະเลสถาบสขลา ของสุขสวัสดิ์ (2543) ซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง $0.9 \pm 0.1 - 201.1 \pm 1.6 \text{ Bq/kg}$

ภาพประกอบ 3.25 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่แพร่มาจากกลุ่มตัวอย่างเดินของคำนำหน้าหมื่น

3.5 ผลการตรวจวัดกั๊ซเรดอนที่แพร่มาจากกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้างในจังหวัดสงขลา

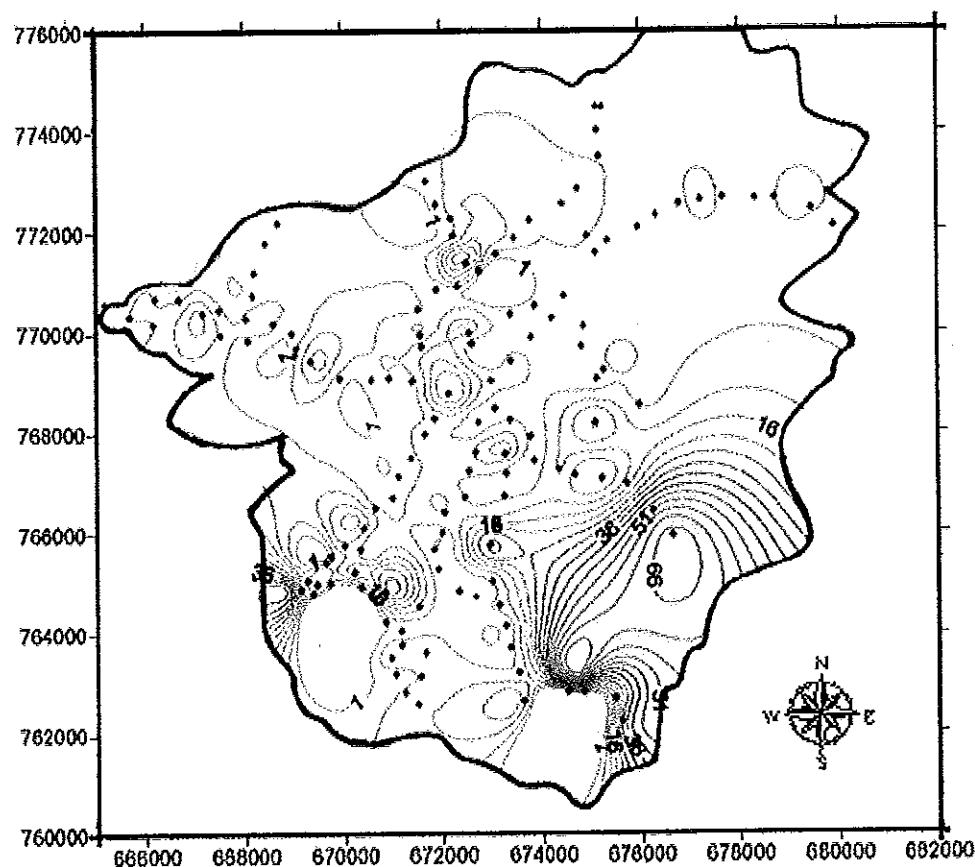
ในงานนิจัยนี้ได้ทำการเก็บตัวอย่างทรายก่อสร้าง ในจังหวัดสงขลา มาทำการตรวจวัด กั๊ซเรดอนในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งสิ้น 121 ตัวอย่าง จากที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 1 ว่า วัสดุที่ใช้ ในการก่อสร้างบ้านเรือน อาจมีผลต่อระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน แม้ว่า จะมีปัจจัยอื่นๆ มากมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ผลจากการตรวจวัดระดับความเข้มข้นกั๊ซ เรดอนที่แพร่มาจากกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง แสดงดังตาราง 3.22 ซึ่งพบว่าระดับความ เข้มข้นกั๊ซเรดอนต่ำสุด 0.2 Bq/kg ที่ได้นั้นมาจากตัวอย่างทรายของ อ.หาดใหญ่ และระดับ ความเข้มข้นกั๊ซเรดอนสูงสุดที่ได้นั้นมาจากตัวอย่างทรายของ อ.นาทวี ซึ่งมีค่า 9.4 Bq/kg ทั้งนี้ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนเฉลี่ย ที่ได้จากตัวอย่างทรายก่อสร้างของ อ.เมือง และ อ.นาทวี มีค่าต่ำสุดและสูงสุด ตามลำดับ และระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน

เฉลี่ยที่แพร่มาจากการสูมตัวอย่างทรายทั้งจังหวัด มีค่า 2.6 ± 1.3 (SD) Bq/kg ดังแสดงในตาราง ข - 4 (ภาคผนวก ข) และตาราง ง - 21 (ภาคผนวก ง) ตามลำดับ และเมื่อทำการแยกแข่งความถี่ของระดับความเข้มข้นก้าวเรดอน ดังภาพประกอบ 3.27 ซึ่งพบว่าระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนมีความถี่มากที่สุดอยู่ในช่วง $2.4 - 3.5$ Bq/kg ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 51 ตัวอย่าง

ตาราง 3.22 ผลการวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนที่แพร่มาจากการสูมตัวอย่างทรายก่อสร้าง ของจังหวัดสงขลา

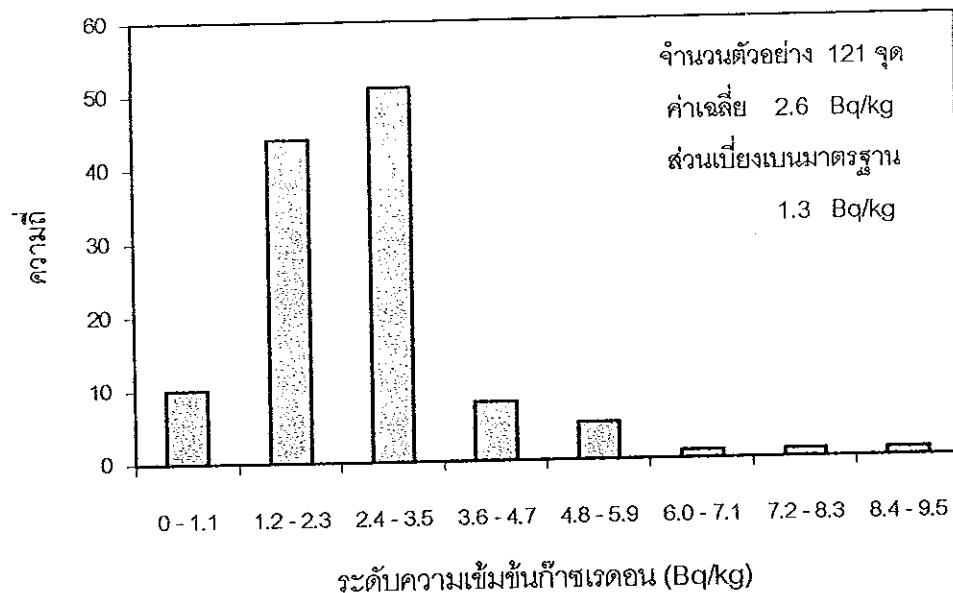
ขั้นดับ	จำนวน	จำนวนตัวอย่าง	ระดับความเข้มข้นก้าวเรดอน (Bq/kg)		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
			ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย (AM)	(SD) (Bq/kg)
1	ควนเนียง	6	0.9	3	2.1	0.7
2	สิงหนคร	6	2.6	4.6	3.5	0.7
3	กวะแสสินธ์	9	1.5	4.7	2.8	1
4	หาดใหญ่	49	0.2	5.9	2.5	1.2
5	เมืองสงขลา	5	1.4	2.2	1.9	0.3
6	นาทวี	6	0.9	9.4	5.1	3
7	เพพา	8	1.3	2.7	2	0.6
8	รัตภูมิ	7	1.8	7.2	3.6	1.8
9	ระโนด	15	0.4	3.5	2.1	0.7
10	บางกล้ำ	5	2	2.4	2.3	0.3
11	คลองหอยไ porrิง	5	1.6	3.7	2.5	0.8
รวม		121	ตัวอย่าง			

ภาพประกอบ 3.26 ค่อนทั่วไปแสดงระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/m^3) ที่แพร่กระจาย
กลุ่มตัวอย่างดิน ข้อมูลทั้งหมดที่ของสำนักงานม่อน

- * การตรวจวัดนี้ใช้ระบบพิกัด UTM
- เครื่องหมาย ◆ แสดงตำแหน่งของจุดตรวจวัด

ภาพประกอบ 3.27 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอน ที่แพร่มาจากกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง ของจังหวัดสangkhla

3.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนเฉลี่ย กับความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดของประชาชน ในพื้นที่จังหวัดสangkhla

จากการที่ก๊าซเรดอนเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดโรคมะเร็งปอด ดังนั้นความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดของประชาชนก็มีมากจากก๊าซเรดอน จะขึ้นอยู่กับระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนเป็นหลัก เนื่องจากในชีวิตประจำวันเราใช้เวลาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านเรือน เมื่อพิจารณาผลการตรวจวัดก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสangkhla พบร่างระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนภายในบ้านเรือนเฉลี่ยที่ตรวจวัดได้ จะมีค่าสูงกว่าเมื่อเทียบกับผลการตรวจวัดในพื้นที่อื่นๆ ของต่างประเทศ ดังแสดงในตาราง 3.23 ซึ่งข้อมูลจากตาราง 3.23 นั้น ขั้นต้นแสดงให้รู้ว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสangkhla ยอมมีความเสี่ยงต่อโอกาสเป็นมะเร็งปอดกันเนื่องจากก๊าซเรดอนสูง แม้ว่าจะยังมีอีกหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ จากรายงานข้อมูลสถิติโรคมะเร็งประชากรของจังหวัดสangkhla (หน่วยมะเร็ง, 2535 - 2539) ซึ่งแสดงดังตาราง 1.2 นั้น บอกเพียงจำนวนของผู้ป่วยโรคมะเร็งปอดเพศชาย และหญิงเท่านั้น ไม่ได้แบ่งออกถึงสาเหตุของการเกิดโรคมะเร็ง ซึ่งหัวข้อนี้จะทำการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนของผู้ป่วยโรคมะเร็งปอดของประชาชน ในแต่ละอำเภอที่

มีสาเหตุมาจากก้าชเรดอน กับระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนเฉลี่ยที่ได้จากการตรวจวัดในแต่ละจังหวัด โดยอาศัยเกณฑ์ในตาราง 1.3 (USEPA, 1992) ซึ่งเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนภายในบ้านเรือน กับความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอด ในคน 1,000 คน ถ้าไม่สูบบุหรี่ ดังแสดงในตาราง 3.24 ซึ่งพบว่า อ.กรະแสสินธุ์ มีจำนวนประชากรที่มีโอกาสเป็นมะเร็งปอดอันเนื่องมาจากการก้าชเรดอนน้อยที่สุด และ อ.หาดใหญ่ มีจำนวนประชากรที่มีโอกาสเป็นมะเร็งปอดอันเนื่องมาจากการก้าชเรดอนมากที่สุด โดยมีจำนวนประมาณ 52 คน 428 คน ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนประชากรที่มีโอกาสเป็นมะเร็งปอดที่คำนวนได้ในแต่ละจังหวัด เมื่อใช้เกณฑ์ของ USEPA (1992) นั้นสูงกว่าค่าสถิติผู้ป่วยมะเร็งของหน่วยมะเร็ง (2535 - 2539) ที่แสดงในตาราง 1.2 มาก แสดงให้เห็นว่าจำนวนประชากรที่มีโอกาสเป็นมะเร็งปอดเนื่องจากก้าชเรดอน เมื่อใช้เกณฑ์ของ USEPA (1992) นั้นไม่สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่เป็นมะเร็งปอดจากข้อมูลของหน่วยมะเร็ง ดังนั้นในการประเมินความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดของประชากรในจังหวัดสงขลา มัน อาจไม่สามารถใช้เกณฑ์ในตาราง 1.3 นอกจากนี้ระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนภายในบ้านเรือนที่กำหนดให้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ระดับ 148 Bq/m^3 ของ EPA หรือที่ระดับ 296 Bq/m^3 ของ NCRP (ตาราง 1.1) อาจไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับจังหวัดสงขลา หรือในประเทศไทย ทั้งนี้ ระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนภายในบ้านเรือนที่จะกำหนดให้เป็นแนวทางปฏิบัติ สำหรับจังหวัดสงขลาหรือในประเทศไทยในอนาคตอาจมีค่าสูงกว่าที่ระดับ 296 Bq/m^3 เพราะว่าแม้ระดับความเข้มข้นก้าชเรดอนภายในบ้านเรือนเฉลี่ยของจังหวัดสงขลาจะสูง แต่ความเสี่ยงต่อโอกาสการเป็นมะเร็งปอดของประชากรกลับน้อย และหากพิจารณาจำนวนผู้ป่วยโรคมะเร็งปอดที่แสดงในตาราง 1.2 พบร่วมกับจำนวนผู้ป่วยในเมืองใหญ่ๆ ของจังหวัด เช่น อ.หาดใหญ่ อ.เมือง และ อ.สะเตา ซึ่งสาเหตุของการเป็นมะเร็งปอดของประชากรในจังหวัดเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะมาจากสาเหตุของการสูบบุหรี่ ตลอดจนผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมของเมืองใหญ่เป็นหลัก แต่อย่างไรก็ตามก้าชเรดอนย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอด ในกลุ่มคนเหล่านี้ด้วยอย่างแน่นอน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่กล่าวมาในหัวข้อนี้ เป็นการแสดงผลในลักษณะภาพกราฟๆ เท่านั้น เนื่องจากความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดอันเนื่องมาจากการก้าชเรดอนนั้นเกิดขึ้นในช่วงชีวิต ดังนั้นความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดของประชากรแต่ละคนจึงเกี่ยวข้องกับระยะเวลา ดังที่ National Cancer Institute (NCI, 1996) ได้รายงานว่า ความเสี่ยงที่จะมีโอกาส

เป็นมะเร็งปอดเพิ่มขึ้นประมาณ 14 เปลอร์เซ็นต์ เมื่อประชาชนอาศัยอยู่ภายในบ้านเรือนที่มีระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนประมาณ 150 Bq/m^3 เป็นเวลา 30 ปี ทั้งนี้อาการจะเริ่มปรากฏชัดเจนในช่วงอายุระหว่าง 35 – 70 ปี และจากการรายงานของ Hoppichler และ Lechleitner (1994) ระบุว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในบ้านเรือนเฉลี่ยของประเทศสังกัดฯ ซึ่งมีค่าประมาณ 20 Bq/m^3 นั้น มีความสัมพันธ์กับจำนวนประชากรที่เสียชีวิตเนื่องจากโรคมะเร็งปอดประมาณ 3.5 คน ต่อ 1,000 คน และจำนวนประชากรที่เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งปอดกันเนื่องจากก้าซเรดอนใน Eastern Umhausen ของประเทศออสเตรเลีย ในช่วงเวลา 10 ปี มีประมาณ 24 คน ต่อ 1,000 คน นอกจากนี้ยังขาดข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ เช่น จำนวนผู้ป่วยมะเร็งปอดที่มีสาเหตุมาจากการสูบบุหรี่และก้าซเรดอน เพียงอย่างเดียวมีจำนวนเท่าใด นอกจากนี้จำนวนผู้ป่วยโรคมะเร็งปอดจริงๆ ในแต่ละจังหวัดอาจมากกว่านี้ ตลอดจนขาดข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของผู้ป่วยแต่ละคนที่เข้ามารับการรักษาฯ ซึ่งการวิเคราะห์หาจำนวนผู้ป่วยโรคมะเร็งปอดอันเนื่องมาจากการก้าซเรดอน หากว่ามีข้อมูลเหล่านี้ประกอบจะสมบูรณยิ่งขึ้น

ตาราง 3.23 ตัวอย่างผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในบ้านเรือน

ของพื้นที่ต่างๆ ในต่างประเทศ

คันตับ	สถานที่ (จังหวัด, ประเทศ)	ระดับความเข้มข้น ก้าซเรดอนเฉลี่ย (Bq/m^3)	เอกสารอ้างอิง
1	นอร์เวย์	68 - 74	Birovljev และ Strand (1996)
2	แคนาดา	45	CMHC (1997)
3	เมืองเม็กซิโก, เม็กซิโก	153 ± 29.1	Espinosa และ Gammage, (1997)
4	โรงเรียนอนุบาล, ออร์แตน	76.8	Kullab และคณะ (1997)
5	เมือง Schneeberg ของเยอรมันตะวันออก	290	Schuttman และ Becker (1998)
6	สหรัฐอเมริกา	48.1	USEPA (1999)
7	ญี่ปุ่น	56.8	Yonehara และคณะ (1995)
8	บริเวณศูนย์ร้านค้า/ห้อง Kong	29 ± 7.8	Yn และคณะ (1997)
9	โปแลนด์	25	Zalewski และคณะ (1998)

ตาราง 3.24 การวิเคราะห์โอกาสเป็นมะเร็งปอดของประชากร ขั้นเนื่องมาจากการก้าวเดือน
ในจังหวัดสงขลา เมื่อใช้เกณฑ์การไม่สูบบุหรี่ของ USEPA (1992)

อำเภอ	จำนวน ประชากร (คน)	ระดับความเข้มข้น ก้าวเดือนเฉลี่ย (Bq/m ³)	จำนวนประชากรที่มี	สถิติการเป็นมะเร็งปอด จากชื่อมูลของหน่วย มะเร็ง (2535 – 2539)
			โอกาสเป็นมะเร็งปอด เนื่องจากก้าวเดือน (คน)	
คลองหอยไส่	21,953	189 ± 45	66	12
เทพา	63,006	224 ± 89	189	7
สตึงพระ	50,662	225 ± 71	152	14
จะนะ	89,821	237 ± 121	269	22
สะบ้าย้อย	54,901	240 ± 121	165	7
กระแสตนธุ์	17,330	257 ± 90	52	4
สิงหนคร	76,765	258 ± 98	230	10
สะเดา	82,805	258 ± 121	248	55
บางกล้ำ	25,447	263 ± 112	76	6
ควนเนย	33,119	273 ± 143	99	6
นาทวี	53,664	274 ± 128	161	35
หาดใหญ่	142,754	280 ± 153	428	141
เมืองสงขลา	76,204	288 ± 189	229	62
ระโนด	74,452	295 ± 129	223	24
รัตภูมิ	64,008	300 ± 156	256	16
นาหมื่ม	19,824	327 ± 111	79	5

บทที่ 4

บทวิจารณ์

ในส่วนของการวิจารณ์ได้จำแนกเป็นข้อๆ ดังนี้

1. ข้อวิจารณ์ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา
2. ข้อวิจารณ์ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนภายนอกบ้านเรือน ของชำร่วยนามม่อน
จังหวัดสงขลา
3. ข้อวิจารณ์ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน และที่แพร์มจากกุ่ม
ตัวอย่างดิน ของชำร่วยนามม่อน
4. ข้อวิจารณ์ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนที่แพร์มจากกุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง
ในจังหวัดสงขลา

1. ข้อวิจารณ์ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา

จากการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา จะเห็นได้ว่าค่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่ตรวจวัดได้มีช่วงกว้าง จาก $19 - 935 \text{ Bq/m}^3$ และระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ยทั้งจังหวัดมีค่าประมาณ 268 Bq/m^3 โดยค่าที่ได้อุดยະ ระหว่าง 148 Bq/m^3 กับ 296 Bq/m^3 ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติของ EPA และ NRCP ตามลำดับ แต่หากเปรียบเทียบกับระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ย ที่แสดงในตาราง 3.23 พบร่วม ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนเฉลี่ยของจังหวัดสงขลา มีค่าสูงกว่ามาก ทั้งนี้ปัจจัยเบื้องต้นที่ทำให้บ้านเรือนในจังหวัดสงขลา มีระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนสูง อาจเนื่องมาจากตั้งอยู่บน บริเวณพื้นที่ที่มีปริมาณยูเรเนียมที่ผิด din สูง ซึ่งพื้นที่ของจังหวัดสงขลาเกินกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณยูเรเนียมที่ผิด din สูงกว่า 4 ppm eU ดังแสดงในภาพประกอบ 1.2 นอกจากนี้จาก การตรวจวัดปริมาณยูเรเนียมที่ประปนอยู่ในหินชนิดต่างๆ ของสุขสมรัต (2537) และปริมาณ ยูเรเนียมที่ประปนอยู่ในทรายก่อสร้างของพราณี (2537) พบร่วมในหินและทรายเหล่านี้มี ปริมาณยูเรเนียมประปนอยู่สูง เช่นหินแกรนิตมีความเข้มข้นยูเรเนียม $18.43 \pm 4.81 \text{ ppm eU}$ หินดินดานมีความเข้มข้นยูเรเนียม $17.97 \pm 3.53 \text{ ppm eU}$ และ ส่วนในทรายก่อสร้างมีค่า อยู่ในช่วงประมาณ $0.83 - 9.17 \text{ ppm eU}$ ทั้งนี้ Gundersen และคณะ (1992) กล่าวว่า

หินชนิดต่างๆ ในธรรมชาติที่มีปริมาณยูเรเนียมปะปนอยู่มากกว่า 2 ppm อยู่ น้ำจะเป็นตัวสร้างปัญหาเกี่ยวกับระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนที่สำคัญ นอกจากนี้จากการตรวจวัดกั๊ซเรดอนในน้ำบาดาลรอบลุ่มน้ำท่าเสลาบสิงขลา (สุขสวัสดิ์, 2543) นั้นพบว่า ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนเฉลี่ยมีค่า $8,060 \text{ Bq/m}^3$ และระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนในอากาศของหมู่บ้าน ที่ได้จากการตรวจวัดรอบลุ่มน้ำท่าเสลาบสิงขลาโดยทั่วไปมีค่าสูง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ ส่วนมีส่วนโดยตรงต่อระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือนในจังหวัดสิงขลาทั้งสิ้น และเมื่อพิจารณาลึกลงไปในระดับชำนาญ พบร่วมกับระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนของชำนาญม่อน มีค่าสูงที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากการท่องน้ำที่มีการใช้ในเชิงพาณิชย์ทางด้านตะวันออกของจังหวัด โดยเฉพาะในหมู่บ้านที่ตั้งตระหง่านอยู่ทางด้านตะวันออกของจังหวัด ได้แก่ หมู่บ้านที่ตั้งตระหง่านอยู่ในแนวเนื้อคือ-ใต้ และระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนในน้ำบาดาลที่ตรวจวัดได้ที่ชำนาญม่อน มีค่าสูงมากที่สุด เมื่อเทียบกับชำนาญอื่นๆ รอบลุ่มน้ำท่าเสลาบสิงขลา โดยมีค่า $144,212 \pm 981 \text{ Bq/m}^3$ (สุขสวัสดิ์, 2543) ตลอดจนระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนในอากาศของหมู่บ้าน ที่ได้จากการตรวจวัดในชำนาญม่อนครั้งนี้โดยภาพรวมแล้วมีค่าสูง นอกจากนี้ชำนาญม่อนยังมีการทำเหมืองดินที่ตั้งตระหง่านอยู่ในเชิงพาณิชย์ทางด้านตะวันออกของจังหวัดสิงขลา ที่มีผลต่อระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ของชำนาญม่อน

จากภาพประกอบ 3.19 พบร่วมกับระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่มีความถี่มากที่สุดอยู่ระหว่าง $132 - 361 \text{ Bq/m}^3$ ซึ่งมีจำนวน 904 หลัง ดังนั้นจากล่าว ได้ว่าระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนส่วนใหญ่ของจังหวัดสิงขลา มีค่าอยู่ในช่วงนี้ ทั้งนี้ผลของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ในแต่ละหลังของจังหวัดสิงขลาที่แตกต่างกันนั้น เกี่ยวข้องกับสภาพโครงสร้างทางธรรมชาติในบริเวณนั้นเป็นหลัก ตลอดจนลักษณะสภาพบ้านเรือน วัสดุที่ใช้ก่อสร้าง การระบบสาธารณูปโภค ระบบการระบายน้ำ ซึ่งผลของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสิงขลา จากการตรวจครั้งนี้เป็นเพียงการแสดงค่าระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ในช่วงที่ทำการตรวจวัดเท่านั้น หากต้องการทราบถึงระดับความเข้มข้นเฉลี่ยที่แน่นอนยิ่งขึ้น อาจจะต้องทำการตรวจวัดซ้ำในพื้นที่นั้นๆ ทุกฤดูตลอดปี และทำการตรวจวัดช้าๆ ตลอดช่วงเวลาหลายปี แต่ทั้งนี้การตรวจวัดในลักษณะนี้อย่างน้อยต้องมีความพร้อมทั้งทางด้านเงินทุน กำลังคน

แต่อย่างไรก็ตามหากพิจารณาระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ที่ได้จากการตรวจในพื้นที่จังหวัดสangklaburi พบว่ามีความสัมพันธ์กับสภาพทางธรณีวิทยาในพื้นที่นั้นๆ เป็นหลัก ซึ่งผลที่ได้จากการตรวจครั้งนี้มีลักษณะสอดคล้องและเกือบแน่นักกับผลการตรวจวัดก้าวเดือนในน้ำบาดาล และในอากาศของหมู่บ้านรอบลุ่มน้ำท่าเสลาบสังขลาของ สุขสวัสดิ์ (2543) ที่กล่าวว่าบริเวณที่มีก้าวเดือนสูง สร้างให้ถูกต้องตามแนวทางของตะวัน-ตกของท่าเสลาบสังขลา ซึ่งเป็นแนวเดียวกับการวางตัวของกลุ่มหินอัคนีซึ่งวางตัวตามแนวเทือกเขาบริหัด อันประกอบไปด้วยหินเบิร์ก-ไทรแอนฟิต หินหัวรำมาลีนแกรนิต หินแอโรเพลต และหินแพกมาไทร ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ อ.ศรีบูรพา ลงมาจนถึงฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของ อ.รัตภูมิ และบริเวณ อ.เมืองสงขลา อ.นาหมื่น และบางส่วนของ อ.หาดใหญ่ โดยที่บริเวณนี้มีลักษณะโครงสร้างทางธรณีวิทยาเป็นกลุ่มดินตะกอนใหม่ (Quaternary Deposits) และมีกลุ่มหินอัคนียุคครูแรสซิก-ไทรแอนฟิต (Jurassic-Triassic) วางตัวอยู่ตามแนวเขากูปช้าง เขาก้าว รวมทั้งมีหินดินดานยุค Carboniferous โอลร์เป็นหย่อมๆ ทางด้านตะวันออกเฉียง-เหนือของ อ.หาดใหญ่ อีกบริเวณหนึ่งคือ อ.ระโนด อ.บางแก้ว และรอยต่อระหว่าง อ.ปากพะยูน อ.ควนเนย และฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของ อ.รัตภูมิ โดยพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณนี้มีลักษณะทางธรณีวิทยาเป็นแบบดินตะกอน จากที่ได้กล่าวไว้ตอนต้นว่า บ้านเรือนที่ปลูกสร้างอยู่บนบริเวณที่มีการสะสมตัวของหินแกรนิต หินดินดาน และหินฟอสเฟต หรืออยู่ใกล้กับแหล่งแร่บางชนิด เช่น ยูเรเนียม ดีบุก หรือตะกั่วน้ำที่จะมีระดับความเข้มข้นก้าวเดือนสูงผิดปกติ ทั้งนี้เพราะว่าหินและแร่ดังกล่าวโดยทั่วไปจะมีปริมาณแร่เดี่ยมປะปนอยู่สูง ซึ่งจากการตรวจวัดก้าวเดือนภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสangklaburi นี้ พบว่าobaที่มีระดับความเข้มข้นก้าวเดือนแย่สุด ได้แก่ อ.นาหมื่น อ.รัตภูมิ อ.ระโนด อ.เมือง และ อ.หาดใหญ่ ซึ่งเมื่อพิจารณาแผนที่แสดงความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินรอบลุ่มน้ำท่าเสลาบสังขลาแล้ว พบว่าพื้นที่ของobaที่มีความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินสูง โดยพื้นที่เกินกว่า 50 佩อร์เซ็นต์ ของobaที่มีความเข้มข้นสูงอยู่ในช่วง 4 – 8 ppm eU และบางส่วนของ อ.นาหมื่น และ อ.รัตภูมิ จะมีความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินสูงเป็นพิเศษโดยมีค่าเกินกว่า 8 ppm eU และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน กับแผนที่แสดงความเข้มข้นยูเรเนียมที่ผิวดินรอบลุ่มน้ำท่าเสลาบสังขลา พบว่าข้อมูลจากการตรวจวัดทั้งหมดเกินกว่า 70 佩อร์เซ็นต์ มีความสอดคล้องกับแผนที่

แสดงความเข้มข้นอยู่เรียบมีผิวดิน ดังนั้นในการประเมินระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายในบ้านเรือน สามารถใช้แผนที่แสดงความเข้มข้นอยู่เรียบมีผิวดิน เป็นแนวทางได้ในขั้นต้น

2. ข้อวิจารณ์ผลการตรวจวัดก้าวเรดอนภายนอกบ้านเรือนของ จำเกอนามม่อม

จังหวัดสงขลา

ผลจากการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายนอกบ้านเรือน ของจำเกอนามม่อม พบว่ามีค่าอยู่ในช่วง $9 - 416 \text{ Bq/m}^3$ โดยมีค่าเฉลี่ย 174 Bq/m^3 ซึ่งมีค่าสูงมากเมื่อเทียบกับ ผลที่ได้จากการตรวจวัดในพื้นที่อื่น เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีค่า 14.8 Bq/m^3 (USEPA, 1999) ประเทศไทยคาดามีค่า 10 Bq/m^3 (CMHC, 1997) และที่ย่องกง มีค่า 28 Bq/m^3 (Man และ Yeung, 1998) นอกจากนี้ในการตรวจวัดก้าวเรดอนภายนอกบ้านเรือน ใน พื้นที่จังหวัดสงขลา พบว่าระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายนอกบ้านเรือนของจำเกอนามม่อม มีค่าสูงที่สุด แสดงให้เห็นว่าระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนทั้งภายในและภายนอกบ้านเรือน ของจำเกอนามม่อมนั้นมีค่าสูงด้วยกันทั้งคู่ การที่ระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายนอกบ้านเรือนของจำเกอนามม่อมมีค่าสูง น่าจะมาจากโครงสร้างทางธรรมชาติภูมิศาสตร์ของจำเกอนามม่อม ที่มีแนวหินอ่อนคล้ายแกะรอย ดังภาพประกอบ ๙ - ๑ (ภาคผนวก ๙) ทำให้ปริมาณมีปริมาณ สูงเรียบมีระดับอยู่ในพื้นและดินสูง นอกจากนี้ยังพบว่าบ้านดินของจำเกอนามม่อมมีระดับ ความเข้มข้นก้าวเรดอนสูง ปัจจัยเหล่านี้ถือเป็นแหล่งกำเนิดก้าวเรดอนโดยตรง นอกจากนี้ ดินในพื้นที่ของจำเกอนามม่อมส่วนใหญ่เป็นดินร่วนและดินร่วนปนทรายซึ่งมีสภาพชื้นช้าบ ได้สูง ทำให้ก้าวเรดอนเคลื่อนที่จากแหล่งกำเนิดสู่อากาศได้สะดวก ดังนั้นจึงทำให้ระดับ ความเข้มข้นก้าวเรดอนที่ตรวจวัดได้ที่จำเกอนามม่อมมีค่าสูงมาก

เนื่องจากในการตรวจวัดมีข้อมูลบางจุดเกิดการสูญหายในขั้นตอนภาคสนาม เช่น จุดที่ทำการตรวจวัดที่เนื่องทุ่งโพธิ์ ซึ่งมีผลทำให้ผลของระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายนอกบ้านเรือน และเส้นคอนทัวร์แสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนที่ได้ขาดหายไปบางส่วน

3. ข้อวิจารณ์ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนในอากาศของห้องดูมดิน และที่แพร่มาจาก กลุ่มตัวอย่างดิน ของจำพวกนามม่อง

ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนในอากาศของห้องดูมดิน ของจำพวกนามม่อง โดยภาพรวม แล้วมีค่าสูงมาก เมื่อเทียบกับระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนในอากาศของห้องดูมดินที่ได้จาก การตรวจวัดของ Voukotic (1997) และ Dumani (1997) ซึ่งมีค่า $6 - 86 \text{ kBq/m}^3$ และ $3 - 35 \text{ kBq/m}^3$ ตามลำดับ ข้อมูลระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนจากการตรวจวัดที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย นี้ทั้งหมด 40 จุด ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากการตรวจวัด 8 จุด มีระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนสูง มากเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่พิกัด (E/N) 675605/762247 และ 675728/766994 (ภาคผนวก ช) ซึ่งมีค่า $225,414 \text{ Bq/m}^3$ และ $312,546 \text{ Bq/m}^3$ ตามลำดับ ผลการตรวจวัด ก้าซเรดอนในอากาศของห้องดูมดินในงานวิจัยนี้ ครอบคลุมผลที่ได้จากการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนในอากาศของห้องดูมดิน ของจำพวกนามม่อง 7 จุด (สุขสวัสดิ์, 2543) ซึ่งมีค่า ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนอยู่ระหว่าง $2,923 \pm 44 - 94,322 \pm 253 \text{ Bq/m}^3$ และเมื่อนำ ข้อมูลดิบในภาคสนามมาตรวจสอบ พบร่วมที่พิกัด (E/N) 676652/765940 ซึ่งตรวจวัดระดับ ความเข้มข้นก้าซเรดอนที่แพร่มาจากกลุ่มตัวอย่างดิน มีค่าสูงสุด 67.7 Bq/kg นั้น ข้อมูลการ ตรวจวัดก้าซเรดอนในอากาศของห้องดูมดินเกิดการสูญหายในภาคสนาม ทำให้คาดการณ์ได้ ว่าระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนในอากาศของห้องดูมดินที่จุดนี้ย่อมมีค่าสูงด้วยเห็นกัน ทั้งนี้ เพราะว่าเมื่อพิจารณาจะตัวอย่างดินในตำแหน่งเดียวกัน พบร่วมผลที่ได้จากการตรวจวัดทั้ง 2 สวน นั้น สวนใหญ่มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือตำแหน่งใดที่ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนใน อากาศของห้องดูมดินมีค่าสูง ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่แพร่มาจากตัวอย่างดินตำแหน่ง นั้นมีค่าสูงด้วย ซึ่งแสดงว่าแหล่งกำเนิดก้าซเรดอนนั้นมีทั้งที่อยู่บริเวณขันผิดินและในระดับ ลึก คือมาจากขันหิน ขันน้ำดาด และตำแหน่งใดที่ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนในอากาศ ของห้องดูมดินต่ำ ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่แพร่มาจากตัวอย่างดินที่ตำแหน่งนั้นมีต่ำด้วย แสดงว่าแหล่งกำเนิดก้าซเรดอนที่ตำแหน่งนั้น ทั้งระดับขันผิดินและระดับลึกมีค่าต่ำๆ แต่ อาจมีบางที่ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนจากการตรวจวัดทั้ง 2 อย่างนั้นตรงกันข้ามกัน เช่น ที่พิกัด (E/N) 680345/772169 ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนในอากาศของห้องดูมดินสูง แต่ ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนที่แพร่มาจากตัวอย่างดินกลับต่ำ แสดงว่าแหล่งกำเนิดก้าซเรดอนนั้นอยู่ ลึกลงไปจากระดับผิวดิน

เมื่อพิจารณาเส้นค่อนทั่วไปแสดงระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนในอากาศของหลุมดิน และที่แพร่มาจากการกลุ่มตัวอย่างดินในพื้นที่ของคำภานามม่อนนัน พบร่วมกับความเข้มข้นสูงอยู่ บริเวณแนวตะวันออกจากตะวันออกเฉียงใต้ของคำภานา และบริเวณตอนล่างของคำภานา ซึ่ง สักชีวะส่วนใหญ่ของพื้นที่บริเวณนี้จะเป็นเนินเขาขนาดเล็ก และโครงสร้างทางธรรมชาติที่มี แนวหินอ่อนนี้แทรกอยู่ ดังภาพประกอบ ฉ - 1 (ดูภาคผนวก ฉบับที่ 1) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับปริมาณ ของยูเรเนียมและเรเดียมที่ปะปนอยู่ในชั้นหินและชั้นดินสูง นั้นคือทำให้ระดับความเข้มข้น ก้าวเรดอนในอากาศของหลุมดิน และที่แพร่มาจากการบริเวณนี้มีค่าสูง ปัจจัยเหล่านี้ย่อมมี ผลต่อระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนมากยิ่งและภายนอกบ้านเรือนของประชาชน ในบริเวณนี้ อย่างแน่นอน

4. ข้อวิจารณ์ผลการตรวจวัดก้าวเรดอนที่แพร่มาจากการกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง ในจังหวัดสงขลา

ผลของระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนที่แพร่มาจากการกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง ในพื้นที่ จังหวัดสงขลาที่ได้นั้นถือว่าอยู่ในเกณฑ์สูง มีค่าเฉลี่ย 2.6 Bq/kg แม้จะน้อยกว่าเมื่อเทียบกับ ค่าเฉลี่ยก้าวเรดอนที่แพร่มาจากการบริเวณนี้ มีค่า 8 Bq/kg แต่ระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนที่แพร่ มาจากการตัวอย่างทรายบางฤดูมีค่าสูงถึง 9.4 Bq/kg ดังนั้นสามารถกล่าวได้ว่าทรายที่นำมาใช้ ในการก่อสร้างบ้านเรือนเหล่านี้ ย่อมเป็นแหล่งกำเนิดก้าวเรดอน ซึ่งมีผลต่อระดับความ เข้มข้นก้าวเรดอนมากยิ่งและภายนอกบ้านเรือนที่สูงขึ้นอย่างแน่นอน ดังนั้นคงจะเป็นการดีถ้าหากเรา ทราบถึงระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนที่แพร่มาจากการกลุ่มทรายว่าค่าเท่าใด นำมายากแหล่งได และส่วนใหญ่ใช้กันในพื้นที่ไหน ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์สำหรับให้เป็นข้อมูลในการประเมิน ระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนในพื้นที่นั้นๆ

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

จากการตรวจด้วยระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลา ทั้งหมด 1,375 หลัง พบร่วม มีค่าอยู่ในช่วง 19 – 935 Bq/m³ มีค่าเฉลี่ย (AM) 268 Bq/m³ และ มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 141 Bq/m³ ซึ่งระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน เฉลี่ยของจังหวัดสงขลาที่ตรวจวัดได้มีค่าสูงกว่าระดับ 148 Bq/m³ (USEPA) แต่อย่างไรก็ ตามยังมีค่าต่ำกว่าระดับ 296 Bq/m³ ที่ NCRP กำหนดให้เป็นแนวทางปฏิบัติ และผลการ ตรวจด้วยระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ของชำร่วยใหม่ๆ พบว่าระดับ ความเข้มข้นกั๊ซเรดอนมีค่าอยู่ในช่วง 9 – 416 Bq/m³ ทั้งนี้ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน ภายนอกบ้านเรือนเฉลี่ยมีค่า 174 Bq/m³ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 102 Bq/m³

ผลจากการตรวจกั๊ซเรดอนในอากาศของห้องดิน (Soil gas) ในชำร่วยใหม่ๆ 134 จุด พบร่วม มีค่าระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนอยู่ในช่วง 1364 – 312,546 Bq/m³ และมี ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนเฉลี่ย (AM) 36,107 Bq/m³, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 41,568 Bq/m³ นอกจากนี้จากการตรวจด้วยระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่เพริ่มมาจากกลุ่ม ตัวอย่างดิน ของชำร่วยใหม่ๆ จำนวน 141 ตัวอย่าง พบร่วม ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่ ได้มีค่าอยู่ในช่วง 1 – 67.9 Bq/kg และมีค่าเฉลี่ย (AM) 8 Bq/kg, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.4 Bq/kg

จากการตรวจด้วยระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน ที่เพริ่มมาจากกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง ในพื้นที่จังหวัดสงขลา จำนวน 121 ตัวอย่าง พบร่วม ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนมีค่าอยู่ ระหว่าง 0.2 – 9.4 Bq/kg โดยค่าเฉลี่ย (AM) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า 2.6 Bq/kg และ 1.3 Bq/kg ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนที่ตรวจวัดได้ ในพื้นที่จังหวัด สงขลา เมื่อเปรียบเทียบกับระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน ในประเทศไทยหรือ ญี่ปุ่น ก็จะพบว่าระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนในประเทศไทยและญี่ปุ่น ต่ำกว่าระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือนในประเทศไทย แต่ผลขันตันที่ ทำให้บ้านเรือนในจังหวัดสงขลานั้นมีระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนสูง เนื่องจากบ้านเรือน

เหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วตั้งอยู่บนพื้นที่ที่มีระดับความเข้มข้นเรเนียมที่ผิด din ซึ่ง นอกเหนือจากนี้บ้านเรือนของประชาชนโดยทั่วไปมักสร้างด้วยวัสดุที่มีอยู่เรเนียม และเราเดียวกันปะปนอยู่ในปริมาณที่สูง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ย่อมมีผลต่อระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายในบ้านเรือนทั้งสิ้น แม้ว่าบ้านเรือนส่วนใหญ่ของประชาชนจะมีการปิดประตูและหน้าต่างอยู่สม่ำเสมอ ซึ่งเป็นการช่วยลดระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายในบ้านเรือนแล้วก็ตาม

5.2 ข้อเสนอแนะ

แม้ว่าการตรวจวัดก้าวเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือน ในพื้นที่จังหวัดสงขลาครั้งนี้ สามารถแสดงผลระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายในบ้านเรือนของประชาชน ได้ละเอียดถึงระดับต่ำบล ซึ่งช่วยให้มองเห็นระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนถึงแม้ว่าจะเป็นต่ำบลที่อยู่ในสำนักเดียวกัน และมองเห็นภาพโดยรวมทั้งจังหวัด แต่หากที่กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วว่า ระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายในบ้านเรือนของประชาชนในแต่ละแห่งนั้น จะมีค่าแตกต่างกันออกไปแม้ว่าอยู่ใกล้กัน ทั้งนี้ เพราะว่ามีหลายปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ดังนั้นเพื่อให้การประเมินระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายในบ้านเรือน และความเสี่ยงอันเนื่องจากก้าวเรดอนของประชาชนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมจากขอบเขตของงานวิจัยครั้งนี้ ในเรื่อง

- 1) ทำการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายในบ้านเรือนของแต่ละอำเภอ ในจังหวัดสงขลา ทุกฤดูกาล ทั้งนี้ เพราะว่าระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายในบ้านเรือนของประชาชนในแต่ละแห่งตลอดทั้งปีนั้นมีค่าไม่เท่ากัน หากสามารถทำการตรวจวัดออกมากเป็นฤดูกาล ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถหาระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนเฉลี่ยตลอดทั้งปีของแต่ละอำเภอและของจังหวัดได้ อย่างไรก็ตามในการตรวจวัดลักษณะนี้ต้องมีความพร้อมในเรื่องของกำลังคนที่จะทำการวิจัย เนื่องจากต้องทำการตรวจวัดและวิเคราะห์ให้เสร็จสิ้นทุกอำเภอภายในช่วงฤดูกาลต่างๆ ดังนั้นเพื่อให้เหมาะสมกับความพร้อมที่มีอยู่อาจเลือกศึกษาที่อำเภอใดอำเภอหนึ่งก่อน

- 2) แนะนำศึกษาพื้นที่ที่มีระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายในบ้านเรือนสูงเป็นพิเศษ เช่นที่ อ.นาหมื่น หรือ อ.รัตภูมิ เป็นต้น โดยศึกษากราฟมีปัจจัยใดบ้างที่เข้ามาย่างทำให้ระดับความเข้มข้นก้าวเรดอนภายในบ้านเรือนของประชาชน ในอำเภอเหล่านี้มีค่าสูงกว่าบ้านเรือนฯ ไม่ว่าจะเป็นลักษณะโครงสร้างทางธรรมชาติ ความเข้มข้นก้าวเรดอนในอากาศในดิน

วัสดุที่นำมาก่อสร้างบ้านเรือน โครงสร้างบ้านเรือน และการระบายอากาศ ตลอดจนการนำน้ำบาดาลมาใช้ ซึ่งการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้มข้นก้าชредอนกับปัจจัยเหล่านี้ทั้งหมด อาจต้องใช้เงินทุนสูงและระยะเวลานานมาก ดังนั้นในขั้นต้นอาจเลือกศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้มข้นก้าชредอนกับปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง

3) ทำการประเมินความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นมะเร็งปอดและมะเร็งระบบทางเดินอาหารเนื่องจากการบริโภคน้ำที่มีเรดอนแปบปนอยู่สูง ในพื้นที่ที่มีระดับความเข้มข้นก้าชредอนภายในบ้านเรือนสูง ทั้งนี้พบว่าสถิติการเป็นมะเร็งปอดของประชาชนจากข้อมูลของหน่วยมะเร็งปอดนั้น อาจจะมีค่าเฉลี่ยกว่าความเป็นจริงขึ้นเนื่องมาจากหลายสาเหตุ เช่นคนป่วยไม่ได้เข้ารับการรักษา อย่างไรก็ตามความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดของประชาชนอาจจะต่ำ แต่ในทางกลับกันความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งในระบบทางเดินอาหารอาจสูงกว่าเดิม ดังนั้นในการประเมินความเสี่ยงอาจจะเลือกพื้นที่ของอำเภอที่กำลังทำการเก็บข้อมูลผู้ป่วยโรคมะเร็งทั้งระบบทางเดินหายใจ และระบบทางเดินอาหาร ในพื้นที่นั้นมาประกอบกับข้อมูลของหน่วยมะเร็ง ทำให้สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความเข้มข้นก้าชредอนภายในบ้านเรือนและในน้ำบาดาล กับความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งในระบบทางเดินหายใจและระบบทางเดินอาหาร อันเนื่องจากก้าชредอนของประชาชนที่ได้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ไตรภพ ผ่องสุวรรณ และคณะ. 1998. "ก้าวก้มมั่นตรัสรสีเรดอนในบ้านเรือน",
Songklanakarin Journal Science and Technology. 20 (1998), 236 – 243.

ทรัพยากรธรรมี, กรม. 2532. การสำรวจกมั่นตราพังสีทางอากาศ, (แฟ้มบันทึกข้อมูล)
กุญเทพฯ : กรมทรัพยากรธรรมี.

คงชัย พึงรศมี. 2530. ธรรมีวิทยาทั่วไป. กุญเทพฯ : โอดียันส์ไดร์.

หน่วยมะเร็ง. 2535. สถิติโภคภูมิมะเร็งประชารักษ์ของจังหวัดสงขลา ทะเบียนมะเร็ง จังหวัดสงขลา. โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หน่วยมะเร็ง. 2536. สถิติโภคภูมิมะเร็งประชารักษ์ของจังหวัดสงขลา ทะเบียนมะเร็ง จังหวัดสงขลา. โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หน่วยมะเร็ง. 2537. สถิติโภคภูมิมะเร็งประชารักษ์ของจังหวัดสงขลา ทะเบียนมะเร็ง จังหวัดสงขลา. โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หน่วยมะเร็ง. 2538. สถิติโภคภูมิมะเร็งประชารักษ์ของจังหวัดสงขลา ทะเบียนมะเร็ง จังหวัดสงขลา. โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หน่วยมะเร็ง. 2539. สถิติโภคภูมิมะเร็งประชารักษ์ของจังหวัดสงขลา ทะเบียนมะเร็ง จังหวัดสงขลา. โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

พรมนี เสด็จวรี. 2537. การวิเคราะห์นำไปร้านยูเรเนียมในรายก่อสร้างในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่. โครงการฟิสิกส์.

สุนสวัสดิ์ ศรีเจ้ารุกุล. 2543. การตรวจวัดปริมาณแก๊สรดอนในบ้านอาศัยครอบคลุมบ้านทั่วไป
สถาบันเทคโนโลยีเทคโนโลยีนิวเคลียร์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
(สำเนา) สาขาวิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สุนสวัสดิ์ ศรีเจ้ารุกุล. 2537. การวัดปริมาณยูเรโนเมท-238 ในหินชนิดต่างๆ ในพื้นที่
จังหวัดสงขลาพัทลุง ปัตตานี โครงงานฟิสิกส์.

Air Chek. 1999. Radon Gas (Rn-222). <http://www.radon.com>.

Arata, W. and El-Karadawi, E. 1997. "Radon Concentration Determination in Some Dwelling of Doha City of Qatar", Radiation Measurements. 28 (1997), 595 – 598.

Australian Radiation Laboratory. 1990. "Radon in Homes", ARL Information Officer. http://www.health.gov.au/hfs/ar/is_radon.htm.

Birovijev, A. and Strand, T. 1996. "Radon Concentrations in New Dwellings in Norway", Norwegian Radiation Protection Authority.
<http://www.gr.is/nsfs/birov/je.htm>.

Canada Mortgage and Housing Corporation and Health Canada. 1997. Radon : A Guide for Canadian Homeowners. Canada : CMHC office.

Chaimanee, N. and Tiyapirach, S. 1983. On the coastal Morphology of Songkhla Province Southern Thailand. First Symposium on Geomorphology and Quaternary Geology of Thailand. Bangkok, Thailand. p 81 – 95.

Choubey, Vinay M., Sharma, Kewal K. and Romola, R. C. 1997. "Geology of Radon Occurrence Around Jari in Parvati Valley, Himachal Pradesh, India", J. Environ. Radioactivity. 34 (1997), 139 – 147.

✓ Dumont, R. S. and Figley, D. A. 1998. CBD – 247. Control of Radon in Houses. National Research Council Canada.

Durrani, S. A., *et al.*, 1997. "Estimating Soil Radon Concentration by Kriging in the Biggin Area of Derbyshire (UK)", Radiation Measurements. 28 (1997), 633 – 639.

Duval, J. S. 1998. "Indoor radon prediction using gamma – ray spectrometric data", EOS, Transactions American Geophysical Union. 70 (1998), 496 - 502.

Dwivedi, K. K., *et al.*, 1997. "Indoor Radon Measurements in Some Indian Cities", Radiation Measurements. 28 (1997), 647 – 649.

Ennemoser, O., *et al.*, 1994. "High Indoor Radon Concentrations in an Alpine Region of Western Tyrol", Health Physics. 67 (1994), 151 – 154.

Espinosa, G. and Gammage, R. B. 1997. "Long – Term Radon Survey in Mexico City and other Regions of the Country", Radiation Measurements. 28 (1997), 663 – 665.

/ Faure, G. 1986. Principle of Isotope Geology (Second Edition). Singapore : John Wiley & Sons, Inc.

General Electric. 1977. Chart of Nuclides (Twelfth Edition). USA : General Electric Company.

Gundersen, L. C. S., et al., 1992. Geology of Radon in the United States, In : Gates and Gundersen (Eds.), Geological Controls of Radon, Geol.Soc. Am. Special Paper 271, 1 – 16.

Hafez, A. F., Kotb, M. A. and Khalil, G. I. 1997. "Indoor Radon and Its Progeny Concentrations in Archaeological Places in Alexandria, Egypt", Radiation Measurements. 28 (1997), 671 – 674.

Hoppichler, F., Lechleitner, M. 1994. "Radon Exposure and Lung Cancer". The New England Journal of Medicine. 330 (1994), 1684 – 1685.

Hullab, M. K., et al., 1997. "Study of Radon-222 Concentration Levels Inside Kindergartens IN Amman", Radiation Measurements. 28 (1997), 699 – 702.

International Commission on Radiological Protection. 1987. ICRP Publications 50 Lung Cancer Risk from Indoor Exposure to Radon Daughters. Pergamon Press, Oxford.

Jakupi, B., et al., 1997. "Radon in Mines and Dwellings in Kosovo and Metohia", Radiation Measurements. 28 (1997), 691 – 694.

Keltoum, Oum Haken and Mohamed, Lferde. 1995. "Measurements Radon Activity in Indoor Air in Dwellings and Enclosed Work Area in Morocco", Applied Radiation and Isotopes. 46 (1995), 601 – 602.

National Cancer Institute. 1996. NCI Analysis of Home Radon Studies Finds Small Increase in Lung Cancer Risk, in Line with Predictions from Miner Studies.

USA : NCI Press Office.

National Statistic Office. 1990. Population and Housing Census : Changwat Songkhla. Bangkok, Thailand : National Statistic Office, 1992

✓Olton, James K., Gundersen, Linda C.S. and Schumann, R. Randall. 1993. The Geology of Radon. <http://sedwww.cr.usgs.gov:8080/radon/georadon.html>.

Planinic, J., et al., 1999. "Indoor radon dose assessment for Osijek", J. Environ. Radioactivity. 44 (1999), 97 – 106.

Songkhla Provincial Governor Office. 1994. Songkhla Provincial Statistics (Thai)

Paramee Thongsuksai., et al., 1998. "Cancer incidence in Songkhla, Southern Thailand, 1990 – 1994". Hat Yai : Radiology Department. (Unpublished)

US Environmental Protection Agency. 1999. "Radon (Rn)", Sources of Information on Indoor Air Quality, US EPA. <http://www.epa.gov/iaq/radon/index.html>.

US Environmental Protection Agency. 1996. A Radon Guide for Tenants. Washington, DC : Office of Air and Radiation.

US Environmental Protection Agency. 1993b. A - Physician's Guide – Radon. Washington, DC : Office of Air and Radiation.

_____. 1993a. Radon Measurement in Schools. Washington, DC : Office of Air and Radiation.

US Environmental Protection Agency. 1992. A Citizen's Guide to Radon (Second Edition). Washington, DC : Office of Air and Radiation.

Vukotic, P., et al., 1997. "Indoor Radon Concentrations in the Town of Podgorica – Montenegro", Radiation Measurements. 28 (1997), 755 – 758

Yaprak, G. 1999. "Indoor ^{222}Rn Concentrations in the Vicinity of a Turkish Coal-fired Power Plant", J. Environ. Radioactivity. 40 (1999), 131 – 135

Yonehara, Hidenori, et al., 1995. "Radon Concentrations in Residential Housing in Hiroshima and Nagasaki", Health Physics. 73 (1995), 683 – 687.

Yu, K.N., et al., 1997. "A Survey of Radon Properties in Underground Shopping Centers in Hong Kong", Applied Radiation and Isotopes. 48 (1997), 863 – 866.

Zalewski, M., et al., 1998. "Radon Concentrations in Buildings in the North-eastern Region of Poland", J. Environ. Radioactivity. 40 (1998), 147 – 154.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ทฤษฎีและขั้นตอนที่ใช้ในการเตรียมสารมาตรฐานเรดอน

ทฤษฎีการ半衰期

$$1) \quad A = \lambda N ; \quad N = N_0 e^{-\lambda t} \quad (\text{ก - 1})$$

$$2) \quad A = \lambda N_0 e^{-\lambda t} \quad (\text{ก - 2})$$

$$3) \quad A = A_0 e^{-\lambda t} \quad (\text{ก - 3})$$

$$4) \quad \lambda = \frac{0.693}{T_{\frac{1}{2}}} \quad (\text{ก - 4})$$

$$5) \quad N_2 = \frac{\lambda_1}{\lambda_1 - \lambda_2} N_1 (e^{-\lambda_1 t} - e^{-\lambda_2 t}) \quad (\text{ก - 5})$$

ก.1 สำหรับการตรวจวัดก้ามเรดอนภายในและภายนอกบ้านเรือน

1 คำนวณความแรงรังสี (Activity; A) ของสารละลายเรดอนมาตรฐานขณะที่ใช้เตรียมสารมาตรฐานเรดอน ในวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2542

เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2540 นั้น สารละลายเรดอน 1 กรัม มีความแรงรังสี (A_0) 21.5377 Bq

$$\text{จากสมการ} \quad A = A_0 e^{-\lambda t}$$

$$\text{และ} \quad \lambda = \frac{0.693}{T_{\frac{1}{2}}}$$

โดยที่ A_0 คือ ความแรงรังสีของเรดอน ณ วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2540

A คือ ความแรงรังสีของเรดอน ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2542

λ คือ ค่าคงที่ของการ半衰期ของเรดอน

t คือ ระยะเวลาที่半衰期

$T_{\frac{1}{2}}$ คือ ค่าคงที่ของ半衰期

เมื่อ $A_0 = 21.5377 \text{ Bq}$

$t = 795 \text{ วัน}$

$$T_{\frac{1}{2}} = 1620 \text{ ปี}$$

หาค่า λ จากสมการ (ก - 4) จะได้

$$\lambda = \frac{0.693}{1620 * 365}$$

$$\lambda = 1.171199 \times 10^{-6} \text{ วัน}$$

แทนค่าตัวแปรทั่งๆ ลงในสมการที่ (ก - 3) ซึ่งจะได้

$$A = 21.5176191 \text{ Bq}$$

กล่าวคือ ในวันที่เตรียมสารเรดอนมาตรฐานนี้ สารละลายเรดิยุมมาตรฐาน 1

กรัม จะมีความแรงรังสีเท่ากับ 21.5176191 Bq

2 ขั้นสารละลายเรดิยุมมาตรฐาน

2.1 นำกระปุกขนาดเล็กมาวางบนเครื่องชั่งละอิจ 4 ตำแหน่ง จากนั้นเชือกน้ำหนักกระปุกขนาดเล็กให้เท่ากับศูนย์

3 ใช้ไมโครปีเพตดูดสารละลายเรดิยุมมาตรฐานมาใส่ในกระปุกขนาดเล็ก

ในการเตรียมสารเรดอนมาตรฐานครั้นนี้สารละลายเรดิยุมมาตรฐานมา 4

กรณีคือ

3.1 0.009 กรัม

3.2 0.023 กรัม

3.3 0.0478 กรัม

3.4 0.0932 กรัม

เมื่อคำนวณความแรงรังสี (A) ของเรดิยุมในแต่ละกรณีแล้วจะได้ว่า

น้ำหนักสารละลายเรดิยุม 0.009 กรัม จะมีความแรงรังสี (A) เท่ากับ 0.193659 Bq

น้ำหนักสารละลายเรดิยุม 0.023 กรัม จะมีความแรงรังสี (A) เท่ากับ 0.499203 Bq

น้ำหนักสารละลายเรดิยุม 0.009 กรัม จะมีความแรงรังสี (A) เท่ากับ 1.028543 Bq

น้ำหนักสารละลายเรดิยุม 0.009 กรัม จะมีความแรงรังสี (A) เท่ากับ 2.005444 Bq

ตัวอย่างการคำนวณ กรณี 3.1 0.009 กรัม

1 กรัม ของสารละลายเรเดียมมาตรฐาน มีความแรง (A_0) = 21.5176191 Bq

0.009 กรัม ของสารละลายเรเดียมมาตรฐาน มีความแรง (A_0)

$$= (21.5176191 \times 0.009) = 0.193659 \text{ Bq}$$

$$\text{ที่ } t = 0 ; \text{ จำนวนอะตอมของเรเดียม } (Na_{Ra}^0) = \left(\frac{A_0}{\lambda_{Ra}} \right)$$

$$\text{เมื่อ } \lambda_{Ra} = \frac{0.693}{1620 * 365 * 24 * 3600} = 1.35647 * 10^{-11} \text{ s}^{-1}$$

$$\therefore Na_{Ra}^0 = \frac{0.193659}{1.35647 * 10^{-11}} = 14276625656 \text{ อะตอม}$$

ที่ $t = 0$; จำนวนอะตอมของเรดอนที่มีอยู่ = $N_{Ra} = 0$

จำนวนอะตอมของเรดอนที่เกิดขึ้น = $(N_{Ra}^0 - N_{Ra}) = 0$

\therefore จำนวนอะตอมของเรดอนที่สลายตัว = $(N_{Ra}^0 - N_{Ra}) - N_{Ra} = 0$

ที่เวลา 40 วัน

$$\lambda_{Ra} = 1.17199 * 10^{-6} \text{ วัน}$$

$$Na_{Ra}^0 = 14276625656 \text{ อะตอม}$$

$$N_{Ra}; N_{Ra} = N_{Ra}^0 e^{-\lambda_{Ra} t} = 14276625656 e^{-1.17199 * 10^{-6} (40)}$$

$$N_{Ra} = 14275956387 \text{ อะตอม}$$

หา N_{Ra} ที่เวลา 40 วัน จาก สมการ (ก - 5)

$$N_2 = \frac{\lambda_1}{\lambda_1 - \lambda_2} N_1 (e^{-\lambda_1 t_1} - e^{-\lambda_2 t_2})$$

เมื่อ t_1 คือเวลาที่เรเดียมสลายตัวไป ; 40 วัน

t_2 คือเวลาที่เรดอนสลายตัวไป

λ_1 คือค่าคงที่การสลายตัวของเรเดียม (λ_{Ra})

λ_2 คือค่าคงที่การสลายตัวของเรดอน (λ_{Ra})

N_1 คือจำนวนอะตอมของเรเดียมที่เวลาเริ่มต้น (Na_{Ra}^0)

N_2 คือจำนวนอะตอมของเรดอนที่เวลาได้

$$\text{โดยที่ } N_{Ra}^0 = 14276625656 \text{ อะตอม}$$

$$t_1, t_2 = 40 \text{ วัน}$$

$$\lambda_1 = 1.17199 \times 10^{-6} / \text{วัน}$$

$$\lambda_2 = 0.693 / 3.824 = 0.181223849 / \text{วัน}$$

แทนค่าตัวแปรลงไปในสมการ ที่ (ก - 5) จะได้

$$N_2 = N_{Ra} = 92259.0873 \text{ อะตอม}$$

ผนัคือจำนวนอะตอมของเรดอนที่มีอยู่ใน 40 วัน = 92259.0873 อะตอม

โดยจำนวนของอะตอมเรดอนที่สลายตัวไปใน 40 วัน มีค่า

$$= (N_{Ra}^0 - N_{Ra}) - N_{Ra}$$

$$= (14276625656 - 14275956387) - 92259.0873$$

$$= 577009.959 \text{ อะตอม}$$

เนื่องจากการตรวจวัดเป็นเวลา 40 วัน ในภาชนะปิดปริมาตร 2 ลิตร

ดังนั้นอัตราการสลายตัว (A) เนสัยของก๊าซเรดอน

$$= \frac{577009.959}{40 * 24 * 3600}$$

$$\text{อัตราการสลายตัวเฉลี่ย} = 0.1669589 \text{ Bq}$$

$$\text{และระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอน} = \frac{0.1669589}{0.002} = 83.5 \text{ Bq/m}^3$$

จะได้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นสารละลายเรเดียมมาตรฐาน และความ

เข้มข้นเรดอน ดังตาราง ก - 1

ตาราง ก - 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของสารละลายเรเดียมมาตรฐาน และ
อัตราการสลายตัวของก๊าซเรดอนในช่วงเวลา 40 วัน ที่ทำการตรวจวัด

ความเข้มข้นสารละลายเรเดียม มาตรฐาน (Bq)	ระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนมาตรฐาน (Bq/m ³)
0.193659	83.5
0.499203	215.2
1.028543	443.4
2.005444	864.5

4 นำกระปุกขนาดเล็กแต่ละใบ ในข้อ 3. มาใส่ไว้ในกระปุกนมขนาด 2 ลิตร โดยใช้กระดาษกราวด์ที่กันกระปุกขนาดเล็กกับกันกระปุกนมด้านในไว้

5 นำชุดตรวจวัดก้าซเรดอนมาติดไว้ที่ฝาด้านในกระปุกนม โดยใช้ผ้าเทปติดไว้ให้แน่น

6 ครอบฝากระปุกนมให้ปิดสนิท ตั้งทิ้งไว้ 40 วัน

7 เมื่อครบเวลากำหนด 40 วัน นำชุดตรวจออกมายังกระปุกนม และแกะแผ่นพลาสติก CR - 39 ออกจากกันกระปุกโดยใช้กีก

8 นำแผ่นพลาสติก CR - 39 ไปเจาะรูด้วยสว่านดอกเด็กที่มุนแผ่น

9 นำแผ่นพลาสติก CR - 39 ไปกัดขยายรอยด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) 6.25 มล/ลิตร ที่อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 100 นาที

10 นำแผ่นพลาสติก CR - 39 ที่ผ่านกระบวนการกัดขยายรอยแล้วมาวางไว้บนแผ่นกระดาษสไลด์ จากนั้นติดเทปไสย์ดแผ่นพลาสติก CR - 39 ไว้กับแผ่นกระดาษสไลด์

11 นำแผ่นพลาสติก CR - 39 มา量ความหนาแน่นรอยรังสีแลบฟ่า

12 นำความหนาแน่นรอยรังสีแลบฟ่าที่ได้ในข้อ 11 และระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนในข้อ 3 ที่แสดงในตาราง ก - 2 ไปใช้ในการสร้างกราฟปรับเทียบ (Calibration Curve) โดยใช้โปรแกรมกราฟเฟอร์ (Grapher) ช่วยในการ พล็อตกราฟ

ตาราง ก - 2 ผลการเติร์ยมสารมาตรฐานสำหรับใช้ตรวจวัดก้าซเรดอนภายใน และภายนอกบ้านเรือน

ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนมาตรฐาน (Bq/m^3)	ความหนาแน่นรอยรังสีแลบฟ่า ($\text{Count}/40 \text{ mm}^2$)	ค่าความคลาดเคลื่อน ($\text{Count}/40 \text{ mm}^2$)
0	0	0
83.4	9	3
215.2	21	5
443.4	51	7
864.5	92	10

ก.2 สำหรับการตรวจวัดก๊าซเรดอนภายในอากาศของหลุมดิน (Soil gas)

สำหรับการเติร์ยมสารมาตรฐานเรดอนในส่วนนี้ มีขั้นตอนเหมือนกับ ข้อ ก.1

เปลี่ยนเพียงความแรงรังสีมาตรฐานเรดอนที่ใช้มาเป็น 0, 2663, 3893, 8424 และ 16744 Bq/m³ และเมื่อทำการนับความหนาแน่นรอยรังสีแล็ปฟ้าบนแผ่นพลาสติก CR – 39 ใน 1 ตารางเซนติเมตร ได้ผลดังแสดงใน ตาราง ก - 3 ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาเส้นกราฟ ปรับเทียบ สำหรับหาระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนในอากาศหลุมดิน

ตาราง ก - 3 ผลการเติร์ยมสารมาตรฐานสำหรับใช้ตรวจวัดก๊าซเรดอนในอากาศของหลุมดิน

ระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอน (Bq/m ³)	ความหนาแน่นรอยรังสี แล็ปฟ้า (Count/cm ²)	ค่าความคลาดเคลื่อน (Count/cm ²)
0	0	0
2663	1300	36
3893	2064	45
8424	5648	75
16744	10484	102

ก.3 สำหรับการตรวจวัดก๊าซเรดอน ที่แพร่มาจากกลุ่มตัวอย่างดินและกลุ่มตัวอย่าง ทรัพย์ก่อสร้าง

การเติร์ยมสารมาตรฐานเรดอน เพื่อที่จะให้หาระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอนที่แพร่ มาจากกลุ่มตัวอย่างดินและกลุ่มตัวอย่างทรัพย์ก่อสร้างนั้น มีขั้นตอนเหมือนกับ ข้อ ก.2 เปลี่ยนเพียงความแรงรังสีมาตรฐานเรดอนที่ใช้มาเป็น 0, 53.3, 77.9, 168.5 และ 334.9 Bq/kg และเมื่อทำการนับความหนาแน่นรอยรังสีแล็ปฟ้าบนแผ่นพลาสติก CR – 39 ใน 1 ตารางเซนติเมตร ได้ผลดังแสดงใน ตาราง ก - 4 ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาเส้นกราฟ ปรับเทียบสำหรับหาระดับความเข้มข้นก๊าซเรดอน

ตาราง ก - 4 ผลการเติรียมสามารถตรวจรับให้ตรวจวัดก้าซเรดอนที่แพร่กระจายกลุ่มตัวอย่างดินและทรายก่อสร้าง

ระดับความเข้มข้น ก้าซเรดอน (Bq/kg)	ความหนาแน่นรอยรังสี แอลฟ่า (Count/cm ²)	ค่าความคลาดเคลื่อน (Count/cm ²)
0	0	0
53.3	1300	36
77.9	2064	45
168.5	5648	75
334.9	10484	102

ภาคผนวก ข

ในภาคผนวกนี้จะเป็นตารางแสดงผลในหัวข้อต่อไปนี้

- ข.1 ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนภายนอกบ้านเรือน ของชำร่วยนามม่อน
- ข.2 ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนในอากาศของหมู่บ้าน ของชำร่วยนามม่อน
- ข.3 ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนที่แพร่มาจากการกลุ่มตัวอย่างดิน ของชำร่วยนามม่อน
- ข.4 ผลการตรวจวัดก้าซเรดอนที่แพร่มาจากการกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง ในจังหวัด

ตาราง

ตาราง ข - 1 ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นก้าซเรดอนภายนอกบ้านเรือน

ของชำร่วยนามม่อน

อันดับ	หมายเลข	พิกัด		ระดับความเข้มข้นก้าซเรดอน Bq/m ³
		E	N	
1	4637	666236	770701	9
2	4672	667540	769961	65
3	4696	668045	770299	74
4	4699	668186	770745	46
5	4639	668965	769993	9
6	4713	669035	769564	148
7	4763	669370	764815	46
8	4732	669640	765421	83
9	4735	669728	765014	130
10	4750	669739	765550	93
11	4697	669954	769097	56
12	4741	670347	765691	195
13	4736	670853	764246	176
14	4702	670951	769097	241
15	4742	670992	766694	176

อันดับ	หมายเลข	พิกัด		ระดับความเข้มข้นกําจาระตอน Bq/m ³
		E	N	
16	4738	671176	763776	121
17	4725	671383	767496	56
18	4756	671539	764545	176
19	4630	671610	769720	158
20	4722	671658	767960	195
21	4731	671659	763613	297
22	4752	671856	768283	222
23	4729	671921	765278	130
24	4706	672147	768773	389
25	4670	672342	770909	9
26	4726	672449	766715	416
27	4632	672495	771374	130
28	4629	672545	769971	389
29	4747	672659	764734	74
30	4757	672679	767611	139
31	4628	672775	771211	213
32	4733	672839	765482	148
33	4749	673091	766177	241
34	4730	673262	767582	408
35	4740	673284	767191	176
36	4727	673347	763720	83
37	4753	673618	762663	176
38	4718	673795	769892	260
39	4720	673850	767439	306
40	4638	673870	770525	130
41	4671	674346	767264	93
42	4709	674432	772543	93
43	4719	674462	770708	306

ขั้นดับ	หมายเลข	พิกัด		ระดับความเข้มข้นกําชредอน	
		พลาสติก CR - 39	E	N	Bq/m ³
44	4723	674507	762839	241	
45	4701	674936	771914	83	
46	4751	675083	768193	269	
47	4631	675179	773471	130	
48	4745	675223	767081	167	
49	4734	675469	762721	130	
50	4744	675993	768535	380	
51	4705	676335	772305	213	
52	4712	677241	772607	269	
53	4708	678337	772642	185	
54	4634	679463	772441	250	
55	4633	680345	772169	93	
56	4698	681422	772320	278	
ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (AM)				174	

ตาราง ข - 2 ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นกําชредอนในอากาศของหลุมดิน ของกำเนิด
น้ำหนึ่งออม

ขั้นดับ	หมายเลข	พิกัด		ระดับความเข้มข้น	
		พลาสติก CR - 39	E	N	กําชредอนในอากาศของ หลุมดิน (Bq/m ³)
1	4500	665228	770598	3743	
2	4506	665717	770346	56391	
3	4511	666236	770701	6020	
4	4540	666707	770684	20432	
5	4520	667191	770400	26702	
6	4484	667512	770462	45662	
7	4509	667540	769961	24775	

อันดับ	หมายเลข	พิมพ์		ระดับความเน้มเข้มก๊าซเรดอน Bq/m ³
		พลาสติก CR - 39	E	
8	4533	668045	770299	14320
9	4526	668092	769854	15941
10	4543	668186	770745	6013
11	4530	668223	771205	3520
12	4479	668445	771792	11381
13	4549	668599	770196	9333
14	4556	668683	772579	8984
15	4538	668698	772177	3838
16	4478	668965	769993	1364
17	4492	669035	769564	26156
18	4476	669049	769701	6827
19	4592	669134	764898	41407
20	4608	669268	765053	47303
21	4516	669346	769437	3571
22	4610	669370	764815	126198
23	4619	669450	764995	46120
24	4564	669640	765421	8519
25	4604	669728	765014	20279
26	4607	669739	765550	18613
27	4503	669954	769097	9123
28	4575	670027	765766	19312
29	4588	670231	765238	89953
30	4586	670347	765691	35225
31	4603	670362	764933	28324
32	4626	670565	764742	37521
33	4508	670594	769058	15344
34	4623	670654	766500	28369
35	4627	670852	764845	74237
36	4625	670853	764246	48823

อันดับ	หมายเลข	พิมพ์		ระดับความเข้มข้นกําชีวภาพ
		E	N	
37	4507	670951	769097	57714
38	4536	670956	763520	79516
39	4582	670992	766694	23440
40	4589	671057	763197	11680
41	4605	671132	767131	22759
42	4618	671172	764058	13054
43	4624	671176	763776	23001
44	4617	671244	762832	11947
45	4612	671383	767496	1968
46	4615	671498	762596	29399
47	4598	671539	764545	128170
48	4477	671542	770461	24597
49	4622	671550	763145	25850
50	4546	671610	769720	23790
51	4620	671658	767960	64379
52	4621	671659	763613	15312
53	4563	671704	773002	42882
54	4514	671833	764709	48021
55	4569	671836	765687	26881
56	4581	671856	768283	29628
57	4499	671899	772536	30270
58	4522	671915	770843	8901
59	4584	671921	765278	11286
60	4616	672011	766005	13442
61	4609	672055	766414	82601
62	4495	672147	768773	59514
63	4559	672202	772251	3043
64	4553	672251	771921	13671
65	4601	672334	764847	14237

อันดับ	หมายเลข	พิกัด		ระดับความเข้มข้นกัมเมรอน
		E	N	
พลาสติก CR - 39				Bq/m ³
66	4560	672342	770909	22066
67	4557	672449	766715	32325
68	4471	672495	771374	2064
69	4551	672535	767232	37534
70	4513	672545	769971	151231
71	4489	672608	769762	10065
72	4562	672659	764734	1689
73	4587	672679	767611	116372
74	4602	672732	768212	13067
75	4488	672775	771211	20514
76	4593	672959	765767	157998
77	4523	672986	769037	3177
78	4596	672995	765049	54044
79	4532	673069	768483	3667
80	4600	673091	766177	137913
81	4529	673107	771542	8278
82	4594	673247	766744	47563
83	4595	673262	767582	53593
84	4578	673268	764151	14491
85	4585	673284	767191	47837
86	4572	673347	763720	25221
87	4498	673362	768251	23135
88	4534	673379	770364	4805
89	4504	673460	771868	11330
90	4583	673529	763217	54216
91	4611	673618	762663	87148
92	4465	673771	772213	15363
93	4474	673775	767921	20718
94	4574	673775	767921	17131

อันดับ	หมายเลข	พิมพ์		ระดับความเข้มข้นกิ๊าชเรดอน Bq/m ³
		E	N	
พลาสติก CR - 39				
95	4518	673795	769892	33406
96	4577	673850	767439	34551
97	4473	673870	770525	11782
98	4490	674213	770281	1523
99	4505	674346	767264	79446
100	4517	674432	772543	8471
101	4501	674462	770708	15840
102	4613	674527	762860	69893
103	4524	674669	767152	25997
104	4510	674744	772840	21990
105	4568	674841	762842	40446
106	4579	674846	770106	1784
107	4482	674936	771914	11248
108	4571	675083	768193	60818
109	4535	675106	771567	13391
110	4576	675125	769066	21869
111	4512	675131	774458	21583
112	4552	675145	773994	21220
113	4528	675179	773471	12660
114	4497	675223	767081	35308
115	4468	675242	774452	9187
116	4547	675261	769236	49045
117	4485	675353	771802	6668
118	4573	675469	762721	28343
119	4597	675605	762247	225414
120	4565	675728	766994	312546
121	4483	675973	772061	7120
122	4464	675993	768535	28941
123	4599	676249	766437	106056

อันดับ	หมายเลข	พิกัด		ระดับความเข้มข้นกําชาเรดอน Bq/m ³
		E	N	
124	4527	676335	772305	20705
125	4493	676806	772540	15795
126	4470	677241	772607	37737
127	4494	678337	772642	34347
128	4475	678730	772650	12984
129	4496	679463	772441	15954
130	4519	679900	772091	11954
131	4567	679923	766681	75574
132	4521	680345	772169	143307
133	4472	680900	772254	11578
134	4467	681422	772320	16724
ค่าเฉลี่ย (AM)				36107

ตาราง ข - 3 ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นกําชาเรดอนที่เพริ่มจากกลุ่มตัวอย่างดิน
ของชำร่วยน้ำมันม่อคอม

อันดับ	หมายเลข	พิกัด		ระดับความเข้มข้นกําชาเรดอน (Bq/kg)
		E	N	
1	36	665228	770598	1.8
2	23	665717	770346	6.0
3	38	666202	770171	5.8
4	22	666236	770701	6.2
5	14	666707	770684	5.4
6	16	667191	770400	16.6
7	21	667512	770462	6.6
8	57	667540	769961	9.2
9	13	668045	770299	7.3

อันดับ	หมายเลข	พิกัด		ระดับความเสี่ยงรังสีเรดอน (Bq/kg)
		E	N	
10	32	668092	769854	4.9
11	26	668186	770745	2.6
12	25	668223	771205	2.7
13	7	668445	771792	2.7
14	29	668599	770196	7.4
15	1	668698	772177	3.0
16	15	668965	769993	1.6
17	30	669035	769564	4.3
18	4544	669049	769701	4.0
19	4808	669134	764898	25.2
20	4792	669268	765053	14.9
21	18	669346	769437	16.9
22	4809	669370	764815	2.6
23	4803	669450	764995	19.1
24	4770	669640	765421	2.7
25	4797	669728	765014	9.9
26	4784	669739	765550	2.6
27	40	669954	769097	3.1
28	4798	670027	765766	16.0
29	4795	670231	765238	19.7
30	4788	670347	765691	6.0
31	4767	670362	764933	3.9
32	4805	670410	766102	19.1
33	4812	670565	764742	3.6
34	46	670594	769058	3.5
35	4807	670654	766500	6.2
36	4793	670852	764845	29.7
37	4776	670853	764246	2.2
38	20	670951	769097	5.4

อันดับ	หมายเลข	พิกัด		ระดับความเสี่ยงรังสีเขตอน (Bq/kg)
		E	N	
39	4794	670956	763520	10.0
40	4796	670992	766694	3.5
41	4811	671057	763197	3.0
42	4789	671132	767131	2.1
43	4785	671172	764058	3.0
44	4766	671176	763776	7.8
45	4791	671244	762832	7.3
46	4780	671383	767496	4.5
47	54	671414	769033	3.9
48	4768	671498	762596	10.2
49	4782	671539	764545	10.6
50	4541	671542	770461	6.7
51	4783	671550	763145	6.6
52	8	671579	769948	1.2
53	5	671610	769720	8.1
54	4769	671658	767960	7.8
55	4771	671659	763613	8.6
56	10	671704	773002	3.1
57	4676	671836	765687	1.8
58	4772	671856	768283	7.2
59	4558	671899	772536	2.7
60	12	671915	770843	1.8
61	4707	671921	765278	2.5
62	4774	672011	766005	2.7
63	4775	672055	766414	11.8
64	47	672147	768773	26.9
65	4548	672202	772251	6.6
66	11	672251	771921	4.4
67	4778	672334	764847	1.1

อันดับ	หมายเลข	พิการ		ระดับความเสี่ยงทั่วไปเรตอัน (Bq/kg)
		E	N	
68	27	672342	770909	5.4
69	4800	672449	766715	5.2
70	9	672495	771374	29.7
71	4765	672535	767232	7.2
72	4491	672545	769971	12.0
73	4703	672608	769762	4.3
74	4686	672659	764734	2.4
75	4799	672679	767611	11.8
76	4787	672732	768212	1.1
77	4545	672775	771211	2.6
78	4692	672959	765767	33.6
79	56	672986	769037	8.0
80	4694	672995	765049	5.4
81	4802	673069	768483	3.4
82	4810	673091	766177	15.7
83	4561	673107	771542	5.2
84	4764	673132	764560	8.2
85	48	673247	766744	5.3
86	4716	673262	767582	17.2
87	4695	673268	764151	2.6
88	4806	673284	767191	2.9
89	4690	673347	763720	4.9
90	4773	673362	768251	6.0
91	37	673379	770364	2.6
92	55	673390	769417	6.6
93	6	673460	771868	9.6
94	4685	673529	763217	7.4
95	4684	673618	762663	14.4
96	4542	673771	772213	6.2
97	4715	673775	767921	5.0

อัปดับ	หมายเลข	พิมพ์		ระดับความเข้มข้นกําระดอน (Bq/kg)
		E	N	
98	49	673795	769892	4.3
99	4693	673850	767439	3.1
100	4	673870	770525	2.1
101	44	674213	770281	3.9
102	4781	674346	767264	11.4
103	2	674432	772543	9.1
104	42	674462	770708	4.1
105	4691	674507	762839	5.2
106	4687	674527	762860	12.1
107	4711	674669	767152	4.5
108	4562	674744	772840	7.6
109	4682	674803	769714	2.7
110	4786	674841	762842	9.0
111	4700	674846	770106	3.2
112	4515	674936	771914	6.4
113	4683	675083	768193	21.6
114	39	675106	771567	3.9
115	4790	675125	769066	2.4
116	4537	675131	774458	4.1
117	24	675145	773994	3.4
118	3	675179	773471	5.7
119	4777	675223	767081	2.1
120	4539	675242	774452	4.0
121	4677	675261	769236	4.8
122	17	675353	771802	3.5
123	4689	675469	762721	15.6
124	4688	675605	762247	30.7
125	4804	675728	766994	12.9
126	33	675973	772061	3.8

อันดับ	หมายเลข	พิการ		ระดับความเข้มข้นกั๊งเรดอน
		E	N	(Bq/kg)
127	4679	675993	768535	5.7
128	4678	676249	766437	51.1
129	50	676335	772305	2.4
130	4714	676652	765940	67.9
131	31	676806	772540	4.6
132	41	677241	772607	7.6
133	16	677691	772661	4.9
134	48	678337	772642	2.9
135	34	678730	772650	5.8
136	58	679463	772441	6.4
137	43	679900	772091	4.9
138	4681	679923	766681	14.3
139	52	680345	772169	4.8
140	45	680900	772254	1.0
141	53	681422	772320	2.6
ค่าเฉลี่ย (AM)				8.0

ตาราง ข - 4 ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นกั๊งเรดอน ที่เพริ่มจากกลุ่มตัวอย่างทราย
ก่อสร้าง ในจังหวัดสงขลา

อันดับ	หมายเลข	พิการ		ระดับความเข้มข้นกั๊งเรดอน
		E	N	(Bq/kg)
1	182	675427	777922	1.9
2	186	675949	789515	1.4
3	313	675949	789515	2.2
4	927	679794	778217	2.1
5	2261	680963	780337	1.7
6	193	656146	764798	1.6
7	1852	656640	760630	2.2

ขั้นดับ	หมายเลข	พิกัด		ระดับความเข้มรังสีเรดอน (Bq/kg)
		E	N	
8	705	657003	759313	2.4
9	578	658212	759540	3.7
10	1824	661993	757785	2.8
11	49	629085	779245	4.7
12	1093	631407	789403	2.9
13	78	633307	784723	1.8
14	481	636487	781086	2.3
15	674	636881	788047	7.2
16	2365	644049	792123	3.5
17	1509	645751	794369	2.7
18	65	640376	834156	3.5
19	64	641959	831642	4.7
20	66	642870	839060	2.2
21	62	644448	837225	1.5
22	63	644453	837518	1.9
23	61	645214	838130	3.9
24	67	646707	842218	2.7
25	68	647027	842840	2.2
26	69	647836	843908	2.9
27	1214	710396	743582	1.9
28	919	713804	744741	1.9
29	862	715976	758065	1.3
30	404	716257	756056	2.7
31	1769	716511	756784	2.7
32	823	717526	754872	1.7
33	2251	719288	746428	2.4
34	522	719950	753861	1.3
35	983	641816	869245	2.6
36	1456	643362	874563	2.4
37	1548	644846	874070	1.5

อันดับ	หมายเลข	พิมพ์		ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรตอง (Bq/kg)
		E	N	
38	1796	644969	870413	1.6
39	1294	645538	873484	2.6
40	221	649333	867754	1.8
41	2090	649333	867754	2.1
42	951	649552	523202	2.4
43	94	650156	862765	2.3
44	708	650324	862891	3.5
45	2387	650552	856505	2.3
46	580	652657	848172	0.4
47	646	653545	845128	2.5
48	890	653545	845128	1.5
49	2349	654364	842014	2
50	1655	656061	784008	2
51	1327	656510	782670	2.6
52	333	658329	787246	2.1
53	1845	659192	784157	2.7
54	1239	660463	781728	2.1
55	1985	649105	795320	2
56	1051	650468	794741	2
57	997	650833	786108	2.1
58	1228	655329	749514	0.9
59	187	655831	792586	2.4
60	973	658005	801787	3
61	71	615517	803615	2.6
62	70	663715	812689	4.6
63	72	667068	801456	3.3
64	75	670870	796671	3.5
65	73	670981	797058	3.9
66	74	671367	797058	3.2
67	1256	674890	744988	2.8

ตัวอย่าง	หมายเลข	พิมพ์		ระดับความเข้มข้นกั๊งเรดอน (Bq/kg)
		E	N	
พลาสติก CR - 39				
68	605	678422	737958	6.5
69	2110	678832	741096	9.4
70	361	680250	762074	5.3
71	1033	687418	740021	5.5
72	2427	687781	732613	0.9
73	2139	661833	766666	2.1
74	1600	662310	761072	3.2
75	552	662540	766055	2.4
76	1043	667456	784863	2.5
77	77	671092	783512	3.2
78	57			3
79	85			3.7
80	159			1.6
81	251			2.6
82	291			1.3
83	342			2.6
84	378			1.8
85	396			2.1
86	400			1.2
87	406			0.4
88	424			2.3
89	480			3.1
90	500			1.7
91	502			3.1
92	538			1
93	566			1.9
94	590			2.3
95	697			0.2
96	905			5.9
97	922			1.9

อั้งดับ	หมายเลข	พิกัด		ระดับความเชี่ยวชาญเรดอน (Bq/kg)
		E	N	
98	931			2.4
99	1019			0.5
100	1047			0.6
101	1121			3.5
102	1150			4.1
103	1347			1.5
104	1387			5
105	1401			3.3
106	1467			2.7
107	1590			2.8
108	1618			2.4
109	1744			2.6
110	1783			2.4
111	1888			3.1
112	1890			0.9
113	1928			2.4
114	1929			2.4
115	2155			5.1
116	2187			0.6
117	2212			2.9
118	2231			3.5
119	2255			2.4
120	2435			3.3
121	2442			3.2
ค่าเฉลี่ย (AM)				2.6
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน				1.3

หมายเหตุ ตัวอย่างทรายก่อสร้างหมายเลข 78 – 121 ไม่มีตำแหน่งพิกัด (E/N) เพราะเก็บมาจากพื้นที่เทศบาลและบริเวณใกล้เคียง ของอำเภอหาดใหญ่

ภาคผนวก ค

ในภาคผนวก ค นี้ จะแบ่งออกเป็น

ค.1 ตารางการแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน

ค.1.1 ตารางการแจกแจงความถี่ในระดับสำนักงาน

ค.1.2 ตารางการแจกแจงความถี่ในระดับจังหวัด

ค.2 ตารางการแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายนอกบ้านเรือน
ของสำนักงานม่อน

ค.3 ตารางการแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก้าวเดือนในอาการช่องหูนม

ตัวอย่างดิน ของสำนักงานม่อน

ค.4 ตารางการแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก้าวเดือน ที่เพริ่มมาจากกลุ่มดิน

ตัวอย่างของพื้นที่สำนักงานม่อน

ค.5 ตารางการแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก้าวเดือน ที่เพริ่มมาจากกลุ่ม

ตัวอย่างทรัพย์สิน ในจังหวัดสงขลา

ค.1 ตารางการแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นก้าวเดือนภายในบ้านเรือน

ค.1.1 ตารางแจกแจงความถี่ในระดับสำนักงานที่มีอยู่ 16 สำนักงานนั้น จะแสดงแยกย่อยออก

เป็นแต่ละสำนักงาน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ค - 1 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน
ของแต่ละจำพวก

จำพวก	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i)	ความถี่ (f_i)
กระแสสินค้า		(Bq/m ³)	(Bq/m ³)	(ตัวอย่าง)
	1	35 - 87	61	1
	2	88 - 140	114	5
	3	141 - 193	167	10
	4	194 - 246	220	16
	5	247 - 299	273	15
	6	300 - 352	326	13
	7	353 - 405	379	2
	8	406 - 458	432	7
			69	

จำพวก	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i)	ความถี่ (f_i)
คลองหอยโยวง		(Bq/m ³)	(Bq/m ³)	(ตัวอย่าง)
	1	109 - 135	122	3
	2	136 - 162	149	9
	3	163 - 189	176	14
	4	190 - 216	203	7
	5	217 - 243	230	4
	6	244 - 270	257	2
	7	271 - 297	284	1
	8	298 - 324	311	2

ลำดับ ความเนี่ยง	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)
	1	83 - 184	133.5	25
	2	185 - 286	235.5	32
	3	287 - 388	337.5	22
	4	389 - 490	439.5	6
	5	491 - 592	541.5	2
	6	593 - 694	643.5	2
	7	695 - 796	745.5	0
	8	797 - 898	847.5	2
<hr/>				
91				

ลำดับ จำนวน	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)
	1	24 - 105	64.5	18
	2	106 - 187	146.5	26
	3	188 - 269	228.5	40
	4	270 - 351	310.5	21
	5	352 - 433	392.5	13
	6	434 - 515	474.5	4
	7	516 - 597	556.5	1
	8	598 - 679	638.5	2
<hr/>				
125				

ลำดับ เทพา	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (x_i) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)
	1	44 - 105	74.5	4
	2	106 - 167	136.5	11
	3	168 - 229	198.5	17
	4	230 - 291	260.5	14
	5	292 - 353	322.5	6
	6	354 - 415	384.5	2
	7	416 - 477	446.5	1
	8	478 - 539	508.5	1
56				

ลำดับ นาทวี	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (x_i) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)
	1	92 - 162	127	8
	2	163 - 233	198	28
	3	234 - 304	269	20
	4	305 - 375	340	4
	5	376 - 446	411	5
	6	447 - 517	482	3
	7	518 - 588	553	0
	8	589 - 659	624	5
73				

ลำดับ น้ำมอค	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)
	1	103 - 182	142.5	6
	2	183 - 262	222.5	25
	3	263 - 342	302.5	19
	4	343 - 422	382.5	24
	5	423 - 502	462.5	9
	6	503 - 582	542.5	5
	7	583 - 662	622.5	0
	8	663 - 742	702.5	1
89				

ลำดับ บางกล้ำ	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)
	1	17 - 86	51.5	2
	2	87 - 156	121.5	5
	3	157 - 226	191.5	9
	4	227 - 296	261.5	11
	5	297 - 366	331.5	7
	6	367 - 436	401.5	5
	7	437 - 506	471.5	2
	8	507 - 576	541.5	1
42				

ลำดับ เมืองสงขลา	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i)	ความถี่ (f_i)
		(Bq/m ³)	(Bq/m ³)	(ตัวอย่าง)
1		25 - 117	71	29
2		118 - 210	164	23
3		211 - 303	257	19
4		304 - 396	350	20
5		397 - 489	443	15
6		490 - 582	536	6
7		583 - 675	629	3
8		676 - 768	722	8

123

ลำดับ ระโนด	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i)	ความถี่ (f_i)
		(Bq/m ³)	(Bq/m ³)	(ตัวอย่าง)
1		16 - 105	60.5	6
2		106 - 195	150.5	21
3		196 - 285	240.5	37
4		286 - 375	330.5	33
5		376 - 465	420.5	10
6		466 - 555	510.5	9
7		556 - 645	600.5	4
8		646 - 735	690.5	1

121

ลำดับ รัฐภูมิ	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)
	1	56 - 165	110.5	23
	2	166 - 275	220.5	40
	3	276 - 385	330.5	30
	4	386 - 495	440.5	20
	5	496 - 605	550.5	8
	6	606 - 715	660.5	1
	7	716 - 825	770.5	1
	8	826 - 935	880.5	2
				125

ลำดับ สหิงพระ	ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)
	1	81 - 120	100.5	3
	2	121 - 160	140.5	16
	3	161 - 200	180.5	17
	4	201 - 240	220.5	14
	5	241 - 280	260.5	18
	6	281 - 320	300.5	14
	7	321 - 360	340.5	2
	8	361 - 400	380.5	5
				89

ลำดับ ประจำ สถานี	ที่	ระดับความเข้มข้นกัมมารेदอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (x̄) (Bq/m ³)	ความถี่ (f _i) (ตัวอย่าง)
	1	72 - 133	102.5	21
	2	134 - 195	164.5	14
	3	196 - 257	226.5	14
	4	258 - 319	288.5	12
	5	320 - 381	350.5	18
	6	382 - 443	412.5	10
	7	444 - 505	474.5	4
	8	506 - 568	536.5	2
				95

ลำดับ ประจำ สถานี	ที่	ระดับความเข้มข้นกัมมารेदอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (x̄) (Bq/m ³)	ความถี่ (f _i) (ตัวอย่าง)
	1	72 - 146	109	17
	2	147 - 221	184	20
	3	222 - 296	259	17
	4	297 - 371	334	12
	5	372 - 446	409	3
	6	447 - 521	484	2
	7	522 - 596	559	1
	8	597 - 671	634	2

จังหวัด	ที่	ระดับความเข้มข้นกัมมารेडอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_j) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_j) (ตัวอย่าง)
สิงห์บุรี	1	79 - 137	108	1
	2	138 - 196	167	3
	3	197 - 255	226	5
	4	256 - 314	285	2
	5	315 - 373	344	4
	6	374 - 432	403	0
	7	433 - 491	462	0
	8	492 - 550	521	1
				16

จังหวัด	ที่	ระดับความเข้มข้นกัมมารेडอน (Bq/m ³)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_j) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_j) (ตัวอย่าง)
นราธิวาส	1	46 - 153	99.5	27
	2	154 - 261	207.5	57
	3	262 - 369	315.5	30
	4	370 - 477	423.5	17
	5	478 - 585	531.5	7
	6	586 - 693	639.5	4
	7	694 - 801	747.5	1
	8	802 - 909	855.5	2
				145

ค.1.2 ตารางการแจกแจงความถี่ในระดับจังหวัด

เมื่อทำการแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน ที่ได้จากการตรวจวัดภายในบ้านเรือน ของจังหวัดสงขลานี้ จะได้ดังตาราง 12

ตาราง ค - 2 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน

ในระดับจังหวัด

ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_j)	ความถี่ (f_j)
	(Bq/m ³)	(Bq/m ³)	(ตัวอย่าง)
1	17 - 131	74	186
2	132 - 246	189	501
3	247 - 361	304	403
4	362 - 476	419	181
5	477 - 591	534	64
6	592 - 706	649	24
7	707 - 821	764	11
8	822 - 936	879	5
			1375

ตาราง ค - 3 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายนอกบ้านเรือนของช่างงานนาหมื่น

ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน	ค่าเฉลี่ย (x_i)	ความถี่ (f_i)
	(Bq/m ³)	(Bq/m ³)	(ตัวอย่าง)
1	9 - 59	34	7
2	60 - 110	85	10
3	111 - 161	136	11
4	162 - 212	187	9
5	213 - 263	238	8
6	264 - 314	289	6
7	315 - 365	340	0
8	366 - 416	391	5
			56

ตาราง ค - 4 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนในอากาศของหลุมดินของช่างงานนาหมื่น

ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน	ค่าเฉลี่ย (x_i)	ความถี่ (f_i)
	(Bq/m ³)	(Bq/m ³)	(ตัวอย่าง)
1	1363 - 40260	20811.5	97
2	40261 - 79158	59709.5	22
3	79159 - 118056	98607.5	7
4	118057 - 156954	137505.5	5
5	156955 - 195852	176403.5	1
6	195853 - 234750	215301.5	1
7	234751 - 273648	254199.5	0
8	273649 - 312546	293097.5	1

ตาราง ค - 5 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่แพร่弥จาก
กลุ่มตัวอย่างดิน ของกำเนินหมู่บ้าน

ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/kg)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)
1	1 - 9.4	5.2	109
2	9.5 - 17.9	13.7	20
3	18 - 26.4	22.2	5
4	26.5 - 34.9	30.7	5
5	35 - 43.4	39.2	0
6	43.4 - 51.9	47.7	1
7	52 - 60.4	56.2	0
8	60.5 - 68.9	64.7	1
			141

ตาราง ค - 6 การแจกแจงความถี่ของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่แพร่弥จาก
กลุ่มตัวอย่างทรวยก่อสร้าง ในจังหวัดสงขลา

ที่	ระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอน (Bq/kg)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i) (Bq/m ³)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)
1	0 - 1.1	0.55	10
2	1.2 - 2.3	1.75	44
3	2.4 - 3.5	2.95	51
4	3.6 - 4.7	4.15	8
5	4.8 - 5.9	5.35	5
6	6.0 - 7.1	6.55	1
7	7.2 - 8.3	7.75	1
8	8.4 - 9.5	8.95	1
			121

ภาคผนวก ง

ในภาคผนวก ง นี้ จะแบ่งออกเป็น

- ง.1 ตารางส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความเข้มข้นก้าวเรตองภายในบ้านเรือน ในระดับอำเภอ
- ง.2 ตารางส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความเข้มข้นก้าวเรตองภายในบ้านเรือน ในระดับจังหวัด
- ง.3 ตารางส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความเข้มข้นก้าวเรตองภายนอกบ้านเรือน ของอำเภอหนาแน่น
- ง.4 ตารางส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความเข้มข้นก้าวเรตองในชากาศของหมู่บ้าน ของอำเภอหนาแน่น
- ง.5 ตารางส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความเข้มข้นก้าวเรตองที่เพร่ออกมาจากกลุ่มตัวอย่าง ของอำเภอหนาแน่น
- ง.6 ตารางส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความเข้มข้นก้าวเรตองที่เพร่ออกมาจากกลุ่มรายก่อสร้างตัวอย่าง ในจังหวัดสงขลา

ง.1 ตารางส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความเข้มข้นกัมเมโดโนภายในบ้านเรือน
ในระดับค่าเฉลี่ย

ตาราง ง - 1 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยและสิ่งแวดล้อม

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น กัมเมโดโน (Bq/m^3)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)	ค่าเฉลี่ย (x_i) (Bq/m^3)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
				$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
1	35 – 87	1	61	-196	38416	38416
2	88 – 140	5	114	-143	20449	102245
3	141 – 193	10	167	-90	8100	81000
4	194 – 246	16	220	-37	1369	21904
5	247 – 299	15	273	16	256	3840
6	300 – 352	13	326	69	4761	61893
7	353 – 405	2	379	122	14884	29768
8	406 – 458	7	432	175	30625	214375
$\bar{x} (\text{AM}) = 257$					553441	

แทนในสูตร 8020.9

$$SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^K f_i (x_i - \bar{x})^2}{n}} = 90 \quad SD \text{ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

ตาราง ง - 2 สถานะเปลี่ยนแปลงมาตรฐานของชำนาญคุณนีย়ে

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอน (Bq/m^3)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)	ค่าเฉลี่ย (x_i) (Bq/m^3)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
1	83 – 184	25	133.5	-139.5	19460.25	486506.25
2	185 – 286	32	235.5	-37.5	1406.25	45000
3	287 – 388	22	337.5	64.5	4160.25	91525.5
4	389 – 490	6	439.5	166.5	27722.25	166333.5
5	491 – 592	2	541.5	268.5	72092.25	144184.5
6	593 – 694	2	643.5	370.5	137270.25	274540.5
7	695 – 796	0	745.5	472.5	223256.25	0
8	797 – 898	2	847.5	574.5	330050.25	660100.5
$\bar{x} (\text{AM}) = 273$		91			1868190.75	
				20529.6		
SD = 143				143.3		

ตาราง ง - 3 สถานะเปลี่ยนแปลงมาตรฐานของชำนาญจะนน

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น ก๊าซเรดอน (Bq/m^3)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)	ค่าเฉลี่ย (x_i) (Bq/m^3)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
1	24 – 105	18	64.5	-172.5	29756.25	535612.5
2	106 – 187	26	146.5	-90.5	8190.25	212946.5
3	188 – 269	40	228.5	-8.5	72.25	2890
4	270 – 351	21	310.5	73.5	5402.25	113447.25
5	352 – 433	13	392.5	155.5	24180.25	314343.25
6	434 – 515	4	474.5	237.5	56406.25	225625
7	516 – 597	1	556.5	319.5	102080.25	102080.25
8	598 – 679	2	638.5	401.5	161202.25	322404.5
$\bar{x} (\text{AM}) = 237$		125			1829349.25	
				14634.8		
SD = 121				120.9		

ตาราง ง - 4 ผังเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัมพาคคลองหนองโพง

ที่	ชั้นระดับความเข้มรังสี	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กิ๊าซเรดอน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	109 – 135	3	122	-67	4489	13467
2	136 – 162	9	149	-40	1600	14400
3	163 – 189	14	176	-13	169	2366
4	190 – 216	7	203	14	196	1372
5	217 – 243	4	230	41	1681	6724
6	244 – 270	2	257	68	4624	9248
7	271 – 297	1	284	95	9025	9025
8	298 – 324	2	311	122	14884	29768
\bar{x} (AM) = 189		42			2056.4	
SD = 45				45.3		

ตาราง ง - 5 ผังเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัมพาคเทพา

ที่	ชั้นระดับความเข้มรังสี	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กิ๊าซเรดอน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	44 – 105	4	74.5	-149.5	22350.25	89401
2	106 – 167	11	136.5	-87.5	7656.25	84218.75
3	168 – 229	17	198.5	-25.5	650.25	11054.25
4	230 – 291	14	260.5	36.5	1332.25	18651.5
5	292 – 353	6	322.5	98.5	9702.25	58213.5
6	354 – 415	2	384.5	160.5	25760.25	51520.5
7	416 – 477	1	446.5	222.5	49506.25	49506.25
8	478 – 539	1	508.5	284.5	80940.25	80940.25
\bar{x} (AM) = 224		56			443506	
SD = 89				89		

ตาราง ง - 6 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้าวเกษตรทวี

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กิ๊ฟเรดอน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	92 - 162	8	127	-147	21609	172872
2	163 - 233	28	198	-76	5776	161728
3	234 - 304	20	269	-5	25	500
4	305 - 375	4	340	66	4356	17424
5	376 - 446	5	411	137	18769	93845
6	447 - 517	3	482	208	43264	129792
7	518 - 588	0	553	279	77841	0
8	589 - 659	5	624	350	122500	612500
\bar{x} (AM) = 274		73			1188661	
				16283		
SD = 128				127.6		

ตาราง ง - 7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้าวเกษตรม่อม

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กิ๊ฟเรดอน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	103 - 182	6	142.5	-184.5	34040.25	204241.5
2	183 - 262	25	222.5	-104.5	10920.25	273006.25
3	263 - 342	19	302.5	-24.5	600.25	11404.75
4	343 - 422	24	382.5	55.5	3080.25	73926
5	423 - 502	9	462.5	135.5	18360.25	165242.25
6	503 - 582	5	542.5	215.5	46440.25	232201.25
7	583 - 662	0	622.5	295.5	87320.25	0
8	663 - 742	1	702.5	375.5	141000.25	141000.25
\bar{x} (AM) = 327		89			1101022.25	
				12371		
SD = 111				111.2		

ตาราง ง - 8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้าว袅บางกอก

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	ก้ามเรดอน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	17 - 86	2	51.5	-211.5	44732.25	89464.5
2	87 - 156	5	121.5	-141.5	20022.25	100111.25
3	157 - 226	9	191.5	-71.5	5112.25	46010.25
4	227 - 296	11	261.5	-1.5	2.25	24.75
5	297 - 366	7	331.5	68.5	4692.25	32845.75
6	267 - 436	5	401.5	138.5	19182.25	95911.25
7	437 - 506	2	471.5	208.5	43472.25	86944.5
8	507 - 576	1	541.5	278.5	77562.25	77562.25
$\bar{x} (\text{AM}) = 263$		42			528874.5	
				12592.2		
$SD = 112$				112.2		

ตาราง ง - 9 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้าว袅เมืองสงขลา

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	ก้ามเรดอน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	25 - 117	29	71	-217	47089	1365581
2	118 - 210	23	164	-124	15376	353648
3	211 - 303	19	257	-31	961	18259
4	304 - 396	20	350	62	3844	76880
5	397 - 489	15	443	155	24025	360375
6	490 - 582	6	536	248	61504	369024
7	583 - 675	3	629	341	116281	348843
8	676 - 768	8	722	434	188356	1506848
$\bar{x} (\text{AM}) = 288$		123			4399458	
				35767.9		
$SD = 189$				189.1		

ตาราง ง - 10 สรุปเบื้องบานมาตรฐานของคำนวณระโนด

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กิ๊าซเรด่อน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	16 - 105	6	60.5	-234.5	54990.25	329941.5
2	106 - 195	21	150.5	-144.5	20880.25	438485.25
3	196 - 285	37	240.5	-54.5	2970.25	109899.25
4	286 - 375	33	330.5	35.5	1260.25	41588.25
5	376 - 465	10	420.5	125.5	15750.25	157502.5
6	466 - 555	9	510.5	215.5	46440.25	417962.25
7	556 - 645	4	600.5	305.5	93330.25	373321
8	646 - 735	1	690.5	395.5	156420.25	156420.25
\bar{x} (AM) = 295		121			2025120.25	
				16736.6		
SD = 129				129.4		

ตาราง ง - 11 สรุปเบื้องบานมาตรฐานของคำนวณรัศมี

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กิ๊าซเรด่อน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	56 - 165	23	110.5	-189.5	35910.25	825935.75
2	166 - 275	40	220.5	-79.5	6320.25	252810
3	276 - 385	30	330.5	30.5	930.25	27907.5
4	386 - 495	20	440.5	140.5	19740.25	394805
5	496 - 605	8	550.5	250.5	62750.25	502002
6	606 - 715	1	660.5	360.5	129960.25	129960.25
7	716 - 825	1	770.5	470.5	221370.25	221370.25
8	826 - 935	2	880.5	580.5	336980.25	673960.5
\bar{x} (AM) = 300		125			3028751.25	
				24230		
SD = 156				155.7		

ตาราง ง - 12 สรุปเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำเกอสทิงพะ

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กิ๊ซเรดอน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	81 - 120	3	100.5	-124.5	15500.25	46500.75
2	121 - 160	16	140.5	-84.5	7140.25	114244
3	161 - 200	17	180.5	-44.5	1980.25	33664.25
4	201 - 240	14	220.5	-4.5	20.25	283.5
5	241 - 280	18	260.5	35.5	1260.25	22684.5
6	281 - 320	14	300.5	75.5	5700.25	79803.5
7	321 - 360	2	340.5	115.5	13340.25	26680.5
8	361 - 400	5	380.5	155.5	24180.25	120901.25
\bar{x} (AM) = 225		89			444762.25	
				4997.3		
SD = 71				70.7		

ตาราง ง - 13 สรุปเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำเกอตะเดา

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กิ๊ซเรดอน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	72 - 133	21	102.5	-155.5	24180.25	507785.25
2	134 - 195	14	164.5	-93.5	8742.25	122391.5
3	196 - 257	14	226.5	-31.5	992.25	13891.5
4	258 - 319	12	288.5	30.5	930.25	11163
5	320 - 381	18	350.5	92.5	8556.25	154012.5
6	382 - 443	10	412.5	154.5	23870.25	238702.5
7	444 - 505	4	474.5	216.5	46872.25	187489
8	506 - 568	2	536.5	278.5	77562.25	155124.5
\bar{x} (AM) = 258		95			1390559.75	
				14637.5		
SD = 121				120.9		

ตาราง ง - 14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้าวເກົ້າປ້າຍໜ້ອຍ

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กັບເຮດອນ (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	72 - 146	17	109	-131	17161	291737
2	147 - 221	20	184	-56	3136	62720
3	222 - 296	17	259	19	361	6137
4	297 - 371	12	334	94	8836	106032
5	372 - 446	3	409	169	28561	85683
6	447 - 521	2	484	244	59536	119072
7	522 - 596	1	559	319	101761	101761
8	597 - 671	2	634	394	155236	310472
\bar{x} (AM) = 240		74			1083614	
				14643.4		
SD = 121				121		

ตาราง ง - 15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้าวເກົ້າສິງහົນຄຣ

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	ກັບເຮດອນ (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	79 - 137	1	108	-150	22500	22500
2	138 - 196	3	167	-91	8281	24843
3	197 - 255	5	226	-32	1024	5120
4	256 - 314	2	285	27	729	1458
5	315 - 373	4	344	86	7396	29584
6	374 - 432	0	403	145	21025	0
7	433 - 491	0	462	204	41616	0
8	492 - 550	1	521	263	69169	69169
\bar{x} (AM) = 258		16			152674	
				9542.1		
SD = 98				97.7		

ตาราง ง - 16 สรุปเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำเก็อหาดใหญ่

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กิ๊ซเรดอน (Bq/m ³)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m ³)			
1	46 - 153	27	99.5	-180.5	32580.25	879666.75
2	154 - 261	57	207.5	-72.5	5256.25	299606.25
3	262 - 369	30	315.5	35.5	1260.25	37807.5
4	370 - 477	17	423.5	143.5	20592.25	350068.25
5	478 - 585	7	531.5	251.5	63252.25	442765.75
6	586 - 693	4	639.5	359.5	129240.25	516961
7	694 - 801	1	747.5	467.5	218556.25	218556.25
8	802 - 909	2	855.5	575.5	331200.25	662400.5
$\bar{x} (\text{AM}) = 280$		145			3407832.25	
					23502.3	
SD = 153				153.3		

๔.2 ตารางส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน
ในระดับจังหวัด

ตาราง ๔ - ๑๗ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจังหวัดสงขลา

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i(x_i - \bar{x})^2$
	กั๊ซเรดอน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	17 - 131	186	74	-194	37636	7000296
2	132 - 246	501	189	-79	6241	3126741
3	247 - 361	403	304	36	1296	522288
4	362 - 476	181	419	151	22801	4126981
5	477 - 591	64	534	266	70756	4528384
6	592 - 706	24	649	381	145161	3483864
7	707 - 821	11	764	496	246016	2706176
8	822 - 936	5	879	611	373321	1866605
$\bar{x} (AM) = 268$		1375			27361335	

แทร์โนสูตร 19899.2

$$SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^K f_i (x_i - \bar{x})^2}{n}} = 141$$

SD คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 ตารางส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนภายในบ้านเรือน

ตาราง ง - 18 ส่วนเบี่ยงมาตรฐานของจำนวนน้ำมัน

ที่	ชั้นระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กั๊ซเรดอน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	9 - 59	7	34	-140	19600	137200
2	60 - 110	10	85	-89	7921	79210
3	111 - 161	11	136	-38	1444	15884
4	162 - 212	9	187	13	169	1521
5	213 - 263	8	238	64	4096	32768
6	264 - 314	6	289	115	13225	79350
7	315 - 365	0	340	166	27556	0
8	366 - 416	5	391	217	47089	235445
$\bar{x} (\text{AM}) = 174$		56			581378	

แทนในสูตร $SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^K f_i (x_i - \bar{x})^2}{n}} = 102$ 10381.6

$$SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^K f_i (x_i - \bar{x})^2}{n}} = 102 \quad 101.9$$

SD คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง ง - 19 สรุปเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนในอากาศของห้อง
ต้นของสำนักงานหน่วย

ที่	ระดับความเข้มข้น	ความถี่ (f_i)	ค่าเฉลี่ย (x_i)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
	กั๊ซเรดอน (Bq/m^3)	(ตัวอย่าง)	(Bq/m^3)			
1	1363 - 40260	97	20811.5	-15295.5	233952320.3	22693375064
2	40261 - 79158	22	59709.5	23602.5	557078006.3	12255716138
3	79159 - 118056	7	98607.5	62500.5	3906312500	27344187502
4	118057 - 156954	5	137505.5	101398.5	10281655802	51408279011
5	156955 - 195852	1	176403.5	140296.5	19683107912	19683107912
6	195853 - 234750	1	215301.5	179194.5	32110668830	32110668830
7	234751 - 273648	0	254199.5	218092.5	47564338556	0
8	273649 - 312546	1	293097.5	256990.5	66044117090	66044117090
$\bar{x} (AM) = 36107$		134			231539451548	

แทนในสูตร 1727906355

$$SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^K f_i (x_i - \bar{x})^2}{n}} = 41568$$

SD แทนตัวแปรเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง ง - 20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเข้มข้นกั๊ซเรดอนที่แพร่มาจากการ
กลุ่มตัวอย่างดิน ของคำเกอนหาหมื่น

ที่	รั้นระดับความเข้มข้น กั๊ซเรดอน (Bq/m^3)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)	ค่าเฉลี่ย (x_i) (Bq/m^3)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
1	1 - 9.4	109	5.2	-2.8	7.84	854.56
2	9.5 - 17.9	20	13.7	5.7	32.49	649.8
3	18 - 26.4	5	22.2	14.2	201.64	1008.2
4	26.5 - 34.9	5	30.7	22.7	515.29	2576.45
5	35 - 43.4	0	39.2	31.2	973.44	0
6	43.4 - 51.9	1	47.7	39.7	1576.09	1576.09
7	52 - 60.4	0	56.2	48.2	2323.24	0
8	60.5 - 68.9	1	64.7	56.7	3214.89	3214.89
\bar{x} (AM) = 8		141				9879.99

แทนในสูตร 70

$$SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^K f_i (x_i - \bar{x})^2}{n}} = 8.4$$

SD แทนตัวอย่างส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง ๑ - ๒๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเข้มข้นกัซเรดอนที่เพริ่มมาจากการลุ่ม
ตัวอย่างทรายก่อสร้าง ของจังหวัดสงขลา

ที่	ระดับความเข้มข้น กัซเรดอน (Bq/m^3)	ความถี่ (f_i) (ตัวอย่าง)	ค่าเฉลี่ย (x_i) (Bq/m^3)	$(x_i - \bar{x})$	$(x_i - \bar{x})^2$	$f_i^*(x_i - \bar{x})^2$
1	0 - 1.1	10	0.55	-2.05	4.2025	42.025
2	1.2 - 2.3	44	1.75	-0.85	0.7225	31.79
3	2.4 - 3.5	51	2.95	0.35	0.1225	6.2475
4	3.6 - 4.7	8	4.15	1.55	2.4025	19.22
5	4.8 - 5.9	5	5.35	2.75	7.5625	37.8125
6	6.0 - 7.1	1	6.55	3.95	15.6025	15.6025
7	7.2 - 8.3	1	7.75	5.15	26.5225	26.5225
8	8.4 - 9.5	1	8.95	6.35	40.3225	40.3225
\bar{x} (AM) = 2.6		121			220	

แทนในสูตร 1.8

$$SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^K f_i (x_i - \bar{x})^2}{n}} = 1.3$$

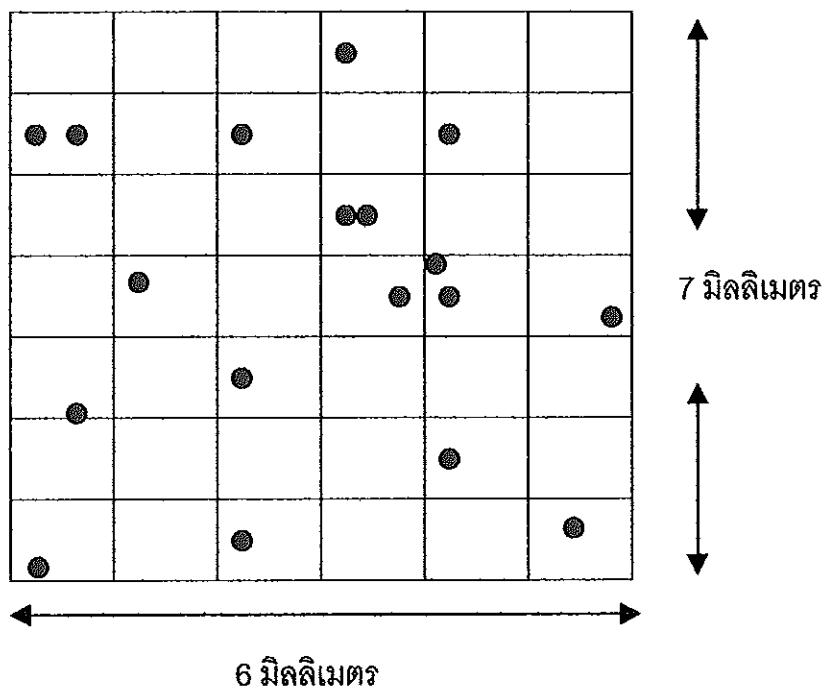
SD แทนด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ภาคผนวก ๔

วิธีการนับรอยรังสีเอกฟ้าบนแผ่นพลาสติก CR – 39 ด้วยกล้องจุลทรรศน์

๔.๑ วิธีการตรวจความหนาแน่นรอยรังสีเอกฟ้าบนแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ได้จากการตรวจวัดก้าวเดอนภายในและภายนอกบ้านเรือน

ภาพประกอบ ๔ - ๑ พื้นที่ของแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ใช้ในการนับรอย สำหรับกรณี ๔.๑

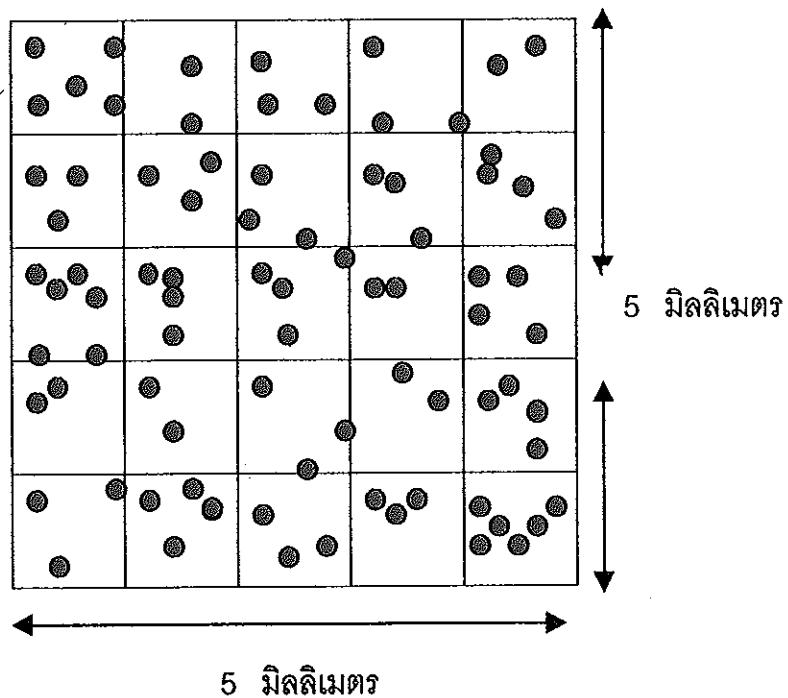
วิธีการ

ทำการตรวจนับความหนาแน่นรอยรังสีเอกฟ้าบนแผ่นพลาสติก CR – 39 ด้วยกล้องจุลทรรศน์สองตาที่มีกรอบตาราง ๑ ตารางเซนติเมตร ติดอยู่ที่บริเวณเลนส์กล้อง โดยทำการนับรอยรังสี ๔๐ กรอบ (๑ กรอบ = ๑ ตารางมิลลิเมตร) ดังภาพประกอบ ๑ รวมทั้งที่ตรวจนับทั้งหมด ๔๐ กรอบ (ตารางมิลลิเมตร) หรือ ๐.๔ ตารางเซนติเมตร ซึ่งจะได้ค่าความหนาแน่น

รอยรังสีแล็ปฟานน์แผ่นพลาสติก CR – 39 ในหน่วย จำนวนรอย/40กรอบ ทั้งนี้ในการตรวจนับรอยรังสีแล็ปฟานน์แผ่นพลาสติก CR – 39 ควรให้ครอบคลุมพื้นที่ทุกด้าน

๗.๒ วิธีการนับรอยรังสีแล็ปฟานน์แผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ได้จากการตรวจวัดก้าวเรดอนในอากาศของหลุมดิน ในกลุ่มตัวอย่างดิน และกลุ่มตัวอย่างทรายก่อสร้าง

ภาพประกอบ ๗ - ๒ พื้นที่ของแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ใช้ในการนับรอย สำหรับกรณี ๗.๒

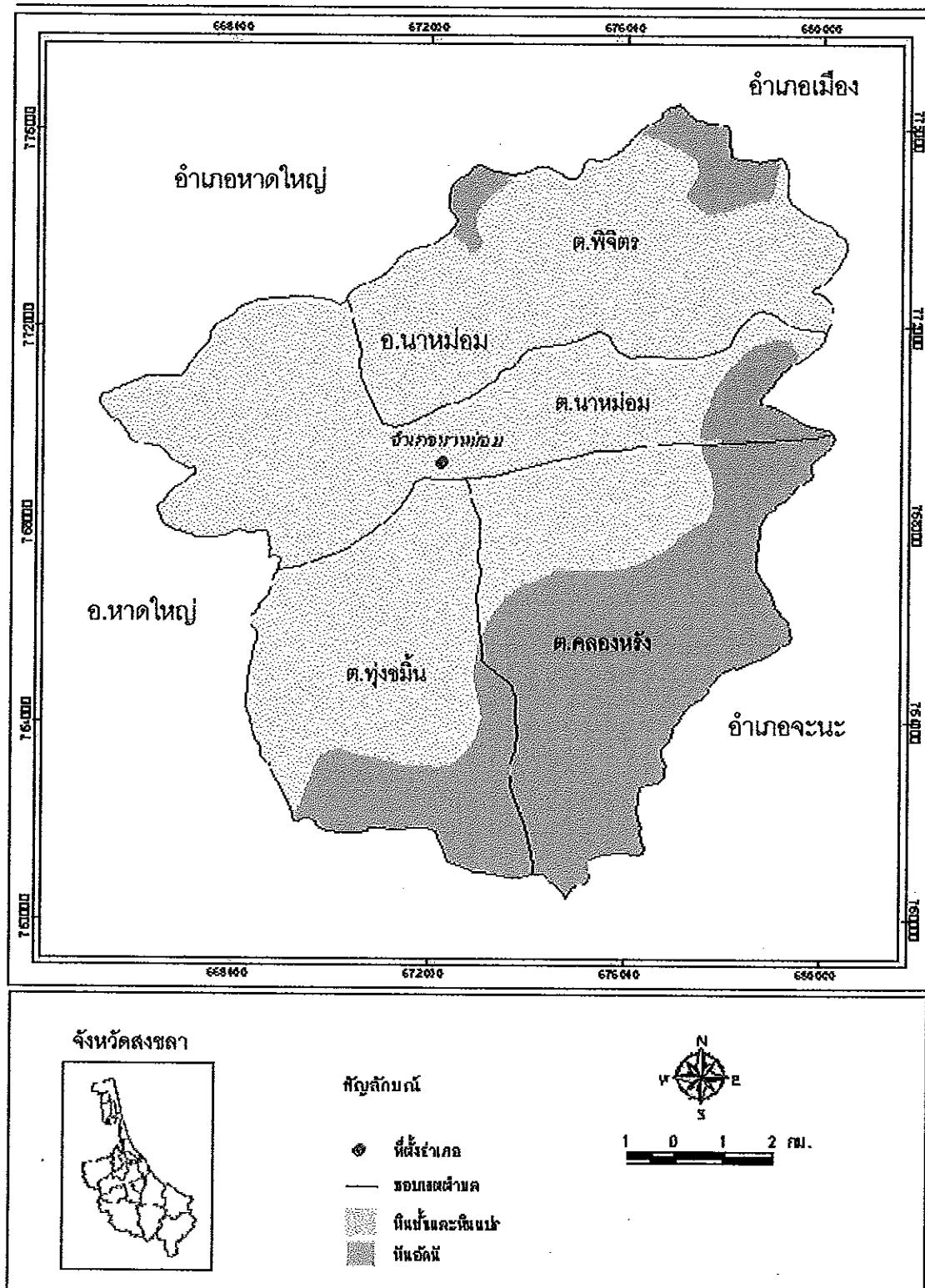

วิธีการ

ในการตรวจนับความหนาแน่นรอยรังสีแล็ปฟานน์แผ่นพลาสติก CR – 39 ในหัวข้อ ๗.๒ นี้ มีวิธีการเหมือนกับในข้อ ๑) ต่างกันเฉพาะขนาดพื้นที่ของแผ่นพลาสติก CR – 39 ที่ใช้ในการตรวจนับรอยนั้นจะมีขนาดเล็กกว่า โดยทำการตรวจนับรอย 25 ช่อง (1 ช่อง = 1 ตาราง มิลลิเมตร) รวมเป็นพื้นที่ทั้งหมด 25 ตารางมิลลิเมตร หรือ 0.25 ตารางเซนติเมตร ดังภาพประกอบ ๒ จากนั้นนำจำนวนรอยทั้งหมดที่นับได้มาคูณด้วย ๔ จะได้ค่าความหนาแน่นรอยรังสีแล็ปฟานน์แผ่นพลาสติก CR – 39 ในหน่วย จำนวนรอย/ตารางเซนติเมตร

ภาคผนวก ๙

ภาพประกอบ ๙ – ๑ โครงการรื้อถอนวิถีทางของช้าเกอนามม่อม จังหวัดสงขลา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายอภินันท์ สุติภรณ์พันธ์

วัน เดือน ปี เกิด 31 ธันวาคม 2514

履歴การศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วิทยาศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2537

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนลำทับประชาธิรักษ์ อำเภอลำทับ จังหวัดกระปี้